LEGE nr. 1 din 5 ianuarie 2011 (*actualizată*)
educației naționale
(aplicabilă începând cu data de 1 februarie 2014*)
EMITENT: PARLAMENTUL
---

*) Forma actualizată a acestui act normativ până la data de 1 februarie 2014 este realizată de către Departamentul juridic din cadrul S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. Piatra-Neamț prin includerea tuturor modificărilor şi completărilor aduse de către <LLNK 12011 166 10 201 0 34>LEGEA nr. 166 din 5 octombrie 2011; <LLNK 12011 283 10 201 0 35>LEGEA nr. 283 din 14 decembrie 2011; <LLNK 12012 21180 301 0 43>ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 21 din 30 mai 2012; <LLNK 12012 84180 301 0 49>ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 12 decembrie 2012; <LLNK 12012 92180 301 0 49>ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012 ; <LLNK 12012 187 10 201 0 35>LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012.

Conținutul acestui act aparține exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamț şi nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat pentru informarea utilizatorilor.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I
Dispoziții generale

ART. 1
Prezenta lege asigură cadrul pentru exercitarea sub autoritatea statului român a dreptului fundamental la învățătură pe tot parcursul vieții. Legea reglementează structura, funcțiile, organizarea şi funcționarea sistemului național de învățământ de stat, particular şi confesional.

ART. 2
(1) Legea are ca viziune promovarea unui învățământ orientat pe valori, creativitate, capacități cognitive, capacități volitive şi capacități acționale, cunoştințe fundamentale şi cunoştințe, competențe şi abilități de utilitate directă, în profesie şi în societate.
(2) Misiunea asumată de lege este de formare, prin educație, a infrastructurii mentale a societății româneşti, în acord cu noile cerințe, derivate din statutul României de țară membră a Uniunii Europene şi din funcționarea în contextul globalizării, şi de generare sustenabilă a unei resurse umane naționale înalt competitive, capabilă să funcționeze eficient în societatea actuală şi viitoare.
(3) Idealul educațional al şcolii româneşti constă în dezvoltarea liberă, integrală şi armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome şi în asumarea unui sistem de valori care sunt necesare pentru împlinirea şi dezvoltarea personală, pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial, pentru participarea cetățenească activă în societate, pentru incluziune socială şi pentru angajare pe piața muncii.
(4) Statul asigură cetățenilor României drepturi egale de acces la toate nivelurile şi formele de învățământ preuniversitar şi superior, precum şi la învățarea pe tot parcursul vieții, fără nicio formă de discriminare.
(5) Aceleaşi drepturi se asigură şi cetățenilor celorlalte state membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European şi ai Confederației Elvețiene.
(6) Drepturile prevăzute la alin. (4) sunt recunoscute în mod egal minorilor care solicită sau au dobândit o formă de protecție în România, minorilor străini şi minorilor apatrizi a căror şedere pe teritoriul României este oficial recunoscută conform legii.
(7) În România învățământul constituie prioritate națională.

ART. 3
Principiile care guvernează învățământul preuniversitar şi superior, precum şi învățarea pe tot parcursul vieții din România sunt:
a) principiul echității - în baza căruia accesul la învățare se realizează fără discriminare;
b) principiul calității - în baza căruia activitățile de învățământ se raportează la standarde de referință şi la bune practici naționale şi internaționale;
c) principiul relevanței - în baza căruia educația răspunde nevoilor de dezvoltare personală şi social-economice;
d) principiul eficienței - în baza căruia se urmăreşte obținerea de rezultate educaționale maxime, prin gestionarea resurselor existente;
e) principiul descentralizării - în baza căruia deciziile principale se iau de către actorii implicați direct în proces;

f) principiul răspunderii publice - în baza căruia unitățile şi instituțiile de învățământ răspund public de performanțele lor;

g) principiul garantării identității culturale a tuturor cetățenilor români şi dialogului intercultural;

h) principiul asumării, promovării şi păstrării identității naționale şi a valorilor culturale ale poporului român;

i) principiul recunoaşterii şi garantării drepturilor persoanelor aparținând minorităților naționale, dreptul la păstrarea, la dezvoltarea şi la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice şi religioase;

j) principiul asigurării egalității de şanse;

k) principiul autonomiei universitare;

l) principiul libertății academice;

m) principiul transparenței - concretizat în asigurarea vizibilității totale a deciziei şi a rezultatelor, prin comunicarea periodică şi adecvată a acestora;

n) principiul libertății de gândire şi al independenței față de ideologii, dogme religioase şi doctrine politice;

o) principiul incluziunii sociale;

p) principiul centrării educației pe beneficiarii acesteia;

q) principiul participării şi responsabilității părinților;

r) principiul promovării educației pentru sănătate, inclusiv prin educația fizică şi prin practicarea activităților sportive;

s) principiul organizării învățământului confesional potrivit cerințelor specifice fiecărui cult recunoscut;

t) principiul fundamentării deciziilor pe dialog şi consultare;

u) principiul respectării dreptului la opinie al elevului/studentului ca beneficiar direct al sistemului de învățământ.

ART. 4

Educația şi formarea profesională a copiilor, a tinerilor şi a adulților au ca finalitate principală formarea competențelor, înțelese ca ansamblu multifuncțional şi transferabil de cunoştințe, deprinderi/abilități şi aptitudini, necesare pentru:

a) împlinirea şi dezvoltarea personală, prin realizarea propriilor obiective în viață, conform intereselor şi aspirațiilor fiecăruia şi dorinței de a învăța pe tot parcursul vieții;

b) integrarea socială şi participarea cetățenească activă în societate;

c) ocuparea unui loc de muncă şi participarea la funcționarea şi dezvoltarea unei economii durabile;

d) formarea unei concepții de viață, bazate pe valorile umaniste şi ştiințifice, pe cultura națională şi universală şi pe stimularea dialogului intercultural;

e) educarea în spiritul demnității, toleranței şi respectării drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului;

f) cultivarea sensibilității față de problematica umană, față de valorile moral-civice şi a respectului pentru natură şi mediul înconjurător natural, social şi cultural.

ART. 5

(1) În domeniul educației şi al formării profesionale prin sistemul național de învățământ, dispozițiile prezentei legi prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative. În caz de conflict între acestea se aplică dispozițiile prezentei legi.

(2) Orice modificare sau completare a prezentei legi intră în vigoare începând cu prima zi a anului şcolar, respectiv universitar următor celui în care a fost adoptată prin lege.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), dispozițiile prezentei legi care vizează evaluările naționale de la finalul învățământului gimnazial sau liceal se aplică începând cu promoția aflată în primul an al învățământului gimnazial, respectiv liceal, la data intrării în vigoare a modificării sau a completării.

ART. 6

(1) În România sunt valabile numai diplomele recunoscute de statul român, conform legislației în vigoare.

(2) Regimul actelor de studii emise de unitățile şi de instituțiile de învățământ se stabileşte prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

(3) Conținutul şi formatul actelor de studii sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

ART. 7

(1) În unitățile, în instituțiile de învățământ şi în toate spațiile destinate educației şi formării profesionale sunt interzise activitățile care încalcă normele de moralitate şi orice activități care pot pune în pericol sănătatea şi integritatea fizică sau psihică a copiilor şi a tinerilor, respectiv a personalului didactic, didactic auxiliar şi nedidactic, precum şi activitățile de natură politică şi prozelitismul religios.

(2) Privatizarea unităților şi a instituțiilor de învățământ de stat este interzisă.

ART. 8

Pentru finanțarea educației naționale se alocă anual din bugetul de stat și din bugetele autorităților publice locale minimum 6% din produsul intern brut al anului respectiv. Suplimentar, unitățile și instituțiile de învățământ pot obține și utiliza autonom venituri proprii. Pentru activitatea de cercetare științifică se alocă anual, de la bugetul de stat, minimum 1% din produsul intern brut al anului respectiv.

ART. 9

(1) Principiile finanțării învățământului preuniversitar sunt următoarele:

a) transparența fundamentării și alocării fondurilor;

b) echitatea distribuirii fondurilor destinate unui învățământ de calitate;

c) adecvarea volumului de resurse în funcție de obiectivele urmărite;

d) predictibilitatea, prin utilizarea unor mecanisme financiare coerente și stabile;

e) eficiența utilizării resurselor.

(2) Statul asigură finanțarea de bază pentru toți preșcolarii și pentru toți elevii din învățământul general obligatoriu de stat, particular și confesional acreditat. De asemenea, statul asigură finanțarea de bază pentru învățământul profesional și liceal acreditat, de stat, particular și confesional, precum și pentru cel postliceal de stat. Finanțarea se face în baza și în limitele costului standard per elev sau per preșcolar, după metodologia elaborată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului*).

(3) Învățământul de stat este gratuit. Pentru unele activități, niveluri, cicluri și programe de studii se pot percepe taxe, în condițiile stabilite de prezenta lege.

(4) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin organismul specializat, stabilește anual costul standard per preșcolar/elev, cost care stă la baza finanțării de bază. De suma aferentă beneficiază toți preșcolarii și elevii din învățământul preuniversitar de stat, precum și preșcolarii și elevii din învățământul general obligatoriu, profesional și liceal, particular și confesional, care studiază în unități de învățământ acreditate și evaluate periodic, conform legislației în vigoare.

(5) Finanțarea de bază a învățământului preuniversitar se face după principiul "resursa financiară urmează elevul", în baza căruia alocația bugetară aferentă unui elev sau unui preșcolar se transferă la unitatea de învățământ la care acesta învață, cu respectarea prevederilor alin. (2)-(4).

(6) Învățământul poate să fie finanțat și direct de către operatori economici, precum și de alte persoane fizice sau juridice, în condițiile legii.

(7) Învățământul poate fi susținut prin burse, credite de studii, taxe, donații, sponsorizări, surse proprii și alte surse legale.

---

*) NOTĂ C.T.C.E. S.A. PIATRA NEAMȚ:

Potrivit <LLNK 12012 92180 302 0 61>art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012, prevederile art. 9 alin. (2) și art. 101 alin. (2) referitoare la finanțarea de bază pentru învățământul preuniversitar particular și confesional acreditat, precum și prevederile art. 27 alin. (6) și <LLNK 12011 1 10 202 361 67>art. 361 alin. (3) lit. e) din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 decembrie 2013.

ART. 10

(1) În România, învățământul este serviciu de interes public și se desfășoară, în condițiile prezentei legi, în limba română, precum și în limbile minorităților naționale și în limbi de circulație internațională.

(2) În fiecare localitate se organizează și funcționează unități de învățământ sau formațiuni de studiu cu limba de predare română și/sau, după caz, cu predarea în limbile minorităților naționale ori se asigură școlarizarea fiecărui elev în limba sa maternă în cea mai apropiată localitate în care este posibil.

(3) Învățarea în școală a limbii române, ca limbă oficială de stat, este obligatorie pentru toți cetățenii români. Planurile de învățământ trebuie să cuprindă numărul de ore necesar și suficient învățării limbii române. Autoritățile administrației publice asigură condițiile materiale și resursele umane care să permită însușirea limbii române.

(4) În sistemul național de învățământ, documentele școlare și universitare oficiale, nominalizate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, se întocmesc numai în limba română. Celelalte înscrisuri școlare și universitare pot fi redactate în limba de predare.

(5) Unitățile și instituțiile de învățământ pot efectua și emite, la cerere, contra cost, traduceri oficiale ale documentelor și ale altor înscrisuri școlare și universitare proprii, cu respectarea prevederilor legale.

ART. 11

(1) Guvernul sprijină învățământul în limba română în țările în care trăiesc români, cu respectarea legislației statului respectiv.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, prin Institutul Limbii Române, poate organiza unități de învățământ cu predare în limba română pe lângă oficiile diplomatice și instituțiile culturale ale României în străinătate, poate susține lectorate în universități din străinătate, precum și cursuri de limbă, cultură și civilizație românească.

ART. 12

(1) Statul susține antepreșcolarii, preșcolarii, elevii și studenții cu probleme și nevoi sociale, precum și pe aceia cu cerințe educaționale speciale.

(2) Statul acordă burse sociale de studii elevilor și studenților proveniți din familii defavorizate, precum și celor instituționalizați, în condițiile legii.

(3) Statul acordă premii, burse, locuri în tabere și alte asemenea stimulente elevilor și studenților cu performanțe școlare și universitare, precum și cu rezultate remarcabile în educația și formarea lor profesională sau în activități culturale și sportive.

(4) Elevii și studenții care beneficiază de burse sociale de studii pot primi și burse pentru performanțe școlare și universitare.

(5) Statul și alți factori interesați susțin financiar activitățile de performanță, de nivel național și internațional, ale elevilor și studenților.

(6) Statul garantează dreptul la educație al tuturor persoanelor cu cerințe educaționale speciale. Învățământul special și special integrat sunt parte componentă a sistemului național de învățământ preuniversitar.

(7) Învățământul special și special integrat reprezintă o formă de instruire școlară diferențiată, adaptată, precum și o formă de asistență educațională, socială și medicală complexă, destinată persoanelor cu cerințe educaționale speciale.

(8) Elevii care în localitatea de domiciliu nu au posibilitatea de a învăța într-o unitate de învățământ vor fi sprijiniți prin decontarea cheltuielilor de transport la cea mai apropiată unitate de învățământ sau vor primi cazare și masă gratuite în internatele școlare, cu excepția celor înscriși în învățământul postliceal.

ART. 13

(1) Învățarea pe tot parcursul vieții este un drept garantat de lege.

(2) Învățarea pe tot parcursul vieții include totalitatea activităților de învățare realizate de fiecare persoană, începând cu educația timpurie, în scopul dobândirii de cunoștințe, formării de deprinderi/abilități și dezvoltării de aptitudini semnificative din perspectivă personală, civică, socială și/sau ocupațională.

ART. 14

(1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului proiectează, fundamentează și aplică strategiile naționale în domeniul educației, cu consultarea asociațiilor reprezentative ale profesorilor, structurilor asociative reprezentative ale părinților, Consiliului Național al Rectorilor, structurilor asociative ale universităților și școlilor de stat, particulare și confesionale, Consiliului Minorităților Naționale, sindicatelor reprezentative din învățământ, asociațiilor reprezentative ale elevilor, asociațiilor reprezentative ale studenților, autorităților administrației publice, mediului de afaceri și organizațiilor neguvernamentale finanțatoare care susțin programe educative/federații ale furnizorilor de servicii sociale.

(2) Statul încurajează dezvoltarea parteneriatului public-privat.

ART. 15

(1) Cultele recunoscute oficial de stat pot solicita Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului organizarea unui învățământ teologic specific în cadrul învățământului de stat în universitățile de stat existente, ca facultăți cu dublă subordonare, destinat pregătirii personalului de cult și activității social-misionare a cultelor, numai pentru absolvenții învățământului liceal, proporțional cu ponderea numerică a fiecărui cult în configurația religioasă a țării, potrivit recensământului oficial. Înființarea, organizarea și funcționarea acestui învățământ se realizează potrivit legii.

(2) Cultele recunoscute de stat au dreptul de a organiza învățământ confesional prin înființarea și administrarea propriilor unități și instituții de învățământ particular, conform prevederilor prezentei legi.

TITLUL II
Învățământul preuniversitar

CAP. I
Dispoziții generale

ART. 16

(1) Învățământul general obligatoriu este de 10 clase şi cuprinde învățământul primar şi cel gimnazial. Învățământul liceal devine obligatoriu până cel mai târziu în anul 2020.

(2) Obligația de a frecventa învățământul de 10 clase, la forma cu frecvență, încetează la vârsta de 18 ani.

(3) În scopul realizării finalităților educației şi a formării profesionale prin sistemul național de învățământ, învățământul liceal de stat este generalizat şi gratuit.

ART. 17

Pe durata şcolarizării în învățământul preuniversitar, cu excepția învățământului postliceal, copiii beneficiază de alocația de stat pentru copii, în condițiile legii.

ART. 18

(1) Planurile-cadru ale învățământului primar, gimnazial, liceal şi profesional includ religia ca disciplină şcolară, parte a trunchiului comun. Elevilor aparținând cultelor recunoscute de stat, indiferent de numărul lor, li se asigură dreptul constituțional de a participa la ora de religie, conform confesiunii proprii.

(2) La solicitarea scrisă a elevului major, respectiv a părinților sau a tutorelui legal instituit pentru elevul minor, elevul poate să nu frecventeze orele de religie. În acest caz, situația şcolară se încheie fără disciplina Religie. În mod similar se procedează şi pentru elevul căruia, din motive obiective, nu i s-au asigurat condițiile pentru frecventarea orelor la această disciplină.

(3) Disciplina Religie poate fi predată numai de personalul didactic calificat conform prevederilor prezentei legi şi abilitat în baza protocoalelor încheiate între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi cultele religioase recunoscute oficial de stat.

ART. 19

(1) În sistemul național de învățământ, unitățile de învățământ de stat au personalitate juridică dacă se organizează şi funcționează, după caz, astfel:

a) cu minimum 300 de elevi;

b) cu minimum 300 de elevi, preşcolari şi antepreşcolari;

c) cu minimum 150 de preşcolari şi antepreşcolari;

d) cu minimum 100 de elevi şi/sau preşcolari, în cazul unităților de învățământ special.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în unitățile administrativ-teritoriale în care numărul total al elevilor, preşcolarilor şi antepreşcolarilor nu se încadrează în prevederile alin. (1), se organizează o singură unitate de învățământ cu personalitate juridică.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în funcție de necesitățile locale, se organizează, la cererea părinților sau tutorilor legali şi în condițiile legii, grupe, clase sau unități de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică, cu predare în limba română.

(4) Pentru asigurarea accesului egal la educație şi formare profesională, autoritățile administrației publice locale, în baza avizului conform al inspectoratelor şcolare, aprobă organizarea, funcționarea şi, după caz, dizolvarea unor structuri de învățământ, fără personalitate juridică - ca părți ale unei unități de învățământ cu personalitate juridică - şi subordonate aceluiaşi ordonator principal de credite, în condițiile legii.

(5) În cazul unităților de învățământ confesional preuniversitar de stat existente la data intrării în vigoare a prezentei legi, cultele respective şi Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului au obligația ca, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi să elaboreze o metodologie de funcționare aprobată prin hotărâre a Guvernului, care stabileşte relația juridică, patrimonială, financiară şi administrativă.

ART. 20

(1) Autoritățile administrației publice locale asigură, în condițiile legii, buna desfăşurare a învățământului preuniversitar în localitățile în care acestea îşi exercită autoritatea.

(2) Neîndeplinirea de către autoritățile administrației publice locale a obligațiilor ce le revin în organizarea şi funcționarea învățământului preuniversitar se sancționează conform legii.

ART. 21

(1) Sistemul de învățământ preuniversitar are caracter deschis. În învățământul preuniversitar, trecerea elevilor de la o unitate şcolară la alta, de la o clasă la alta, de la un profil la altul şi de la o filieră la alta este posibilă în condițiile stabilite prin metodologia elaborată de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(2) Elevii din învățământul preuniversitar de stat şi particular se pot transfera la alte unități de învățământ de stat sau particular, cu acordul unității primitoare.

(3) Statul garantează dreptul la educație diferențiată, pe baza pluralismului educațional, în acord cu particularitățile de vârstă şi individuale.

(4) Elevii cu performanțe şcolare excepționale pot promova 2 ani de studii într-un an şcolar la decizia unității de învățământ, pe baza unei metodologii naționale aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

CAP. II
Structura sistemului național de învățământ preuniversitar

SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale

ART. 22
(1) Sistemul național de învățământ preuniversitar este constituit din ansamblul unităților de învățământ de stat, particulare şi confesionale autorizate/acreditate.

(2) Învățământul preuniversitar este organizat pe niveluri, forme de învățământ şi, după caz, filiere şi profiluri şi asigură condițiile necesare pentru dobândirea competențelor-cheie şi pentru profesionalizarea progresivă.

ART. 23
(1) Sistemul național de învățământ preuniversitar cuprinde următoarele niveluri:

a) educația timpurie (0-6 ani), formată din nivelul antepreşcolar (0-3 ani) şi învățământul preşcolar (3-6 ani), care cuprinde grupa mică, grupa mijlocie şi grupa mare;

b) învățământul primar, care cuprinde clasa pregătitoare şi clasele I-IV;

c) învățământul secundar, care cuprinde:

(i) învățământul secundar inferior sau gimnazial, care cuprinde clasele V-IX;

(ii) învățământul secundar superior sau liceal, care cuprinde clasele de liceu X-XII/XIII, cu următoarele filiere: teoretică, vocațională şi tehnologică;

d) învățământul profesional, cu durată între 6 luni şi 2 ani;

e) învățământul terțiar nonuniversitar, care cuprinde învățământul postliceal.

(2) Învățământul liceal, vocațional şi tehnologic, învățământul profesional şi învățământul postliceal se organizează pentru specializări şi calificări stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, în conformitate cu Registrul național al calificărilor.

ART. 24
(1) Învățământul general obligatoriu este format din învățământul primar şi învățământul secundar inferior.

(2) Învățământul tehnic cuprinde clasele a XII-a şi a XIII-a din învățământul liceal, filiera tehnologică.

(3) Învățământul profesional şi tehnic este format din: învățământ profesional, învățământ tehnic şi învățământ postliceal.

ART. 25
(1) Formele de organizare a învățământului preuniversitar sunt: învățământ cu frecvență şi învățământ cu frecvență redusă.

(2) Învățământul obligatoriu este învățământ cu frecvență. În mod excepțional, pentru persoanele care au depăşit cu mai mult de 3 ani vârsta clasei, învățământul obligatoriu se poate organiza şi în forma de învățământ cu frecvență redusă, în conformitate cu prevederile unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(3) Pentru copiii cu cerințe educaționale speciale sau nedeplasabili din motive medicale, se poate organiza învățământ la domiciliu sau pe lângă unitățile de asistență medicală.

ART. 26
Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului poate stabili, prin hotărâre a Guvernului, funcționarea în sistemul de învățământ preuniversitar a unor unități-pilot, experimentale şi de aplicație.

SECȚIUNEA a 2-a
Educația antepreşcolară

ART. 27
(1) Educația antepreşcolară se organizează în creşe şi, după caz, în grădinițe şi în centre de zi.

(2) Organizarea unităților de educație timpurie antepreşcolară, conținutul educativ, standardele de calitate şi metodologia de organizare ale acesteia se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, în termen de maximum 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) Asigurarea personalului didactic necesar desfăşurării educației antepreşcolare se face de către autoritățile administrației publice locale, împreună cu inspectoratele şcolare, cu respectarea standardelor de calitate şi a legislației în vigoare.

(4) Tipurile şi modalităţile de finanţare a serviciilor de educaţie timpurie antepreşcolară se reglementează prin hotărâre a Guvernului, în termen de maximum 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi. Finanţarea din resurse publice se poate acorda numai furnizorilor de servicii de educaţie timpurie acreditaţi, de stat sau privaţi.

(5) Acreditarea furnizorilor de educaţie timpurie antepreşcolară se realizează în conformitate cu prevederile metodologiei elaborate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi Ministerul Sănătăţii.

(6) Statul sprijină educaţia timpurie, ca parte componentă a învăţării pe tot parcursul vieţii, prin acordarea unor cupoane sociale. Acestea vor fi acordate în scop educaţional, conform legislaţiei în domeniul asistenţei sociale, în funcţie de veniturile familiei, din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale*).

---

*) NOTĂ C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (1) art. 17 al <LLNK 12010 80180 302 0 61>art. II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 80 din 8 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificările şi completările aduse de <LLNK 12011 283 10 201 0 35>LEGEA nr. 283 din 14 decembrie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 887 din 14 decembrie 2011, până la data de 31 decembrie 2012 nu se acorda cupoanele sociale prevăzute la <LLNK 12011 1 10 202 27 58>art. 27 alin. (6) din Legea educaţiei naţionale nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

Potrivit <LLNK 12012 92180 302 0 61>art. II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012, prevederile art. 9 alin. (2) şi art. 101 alin. (2) referitoare la finanţarea de bază pentru învăţământul preuniversitar particular şi confesional acreditat, precum şi prevederile art. 27 alin. (6) şi <LLNK 12011 1 10 202 361 67>art. 361 alin. (3) lit. e) din Legea educaţiei naţionale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 decembrie 2013.

(7) Modalitatea de acordare a cupoanelor sociale prevăzute la alin. (6) se stabileşte prin norme metodologice adoptate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale.

SECŢIUNEA a 3-a
Învăţământul preşcolar

ART. 28

(1) Învăţământul preşcolar se organizează în grădiniţe cu program normal, prelungit şi săptămânal. Grădiniţele pot funcţiona ca unităţi cu personalitate juridică sau în cadrul altor unităţi şcolare cu personalitate juridică.

(2) Autorităţile administraţiei publice locale şi inspectoratele şcolare asigură condiţiile pentru generalizarea treptată a învăţământului preşcolar.

SECŢIUNEA a 4-a
Învăţământul primar

ART. 29

(1) Învăţământul primar se organizează şi funcţionează, de regulă, cu program de dimineaţă.

(2) În clasa pregătitoare sunt înscrişi copiii care au împlinit vârsta de 6 ani până la data începerii anului şcolar. La solicitarea scrisă a părinţilor, a tutorilor sau a susţinătorilor legali, pot fi înscrişi în clasa pregătitoare şi copiii care împlinesc vârsta de 6 ani până la sfârşitul anului calendaristic, dacă dezvoltarea lor psihosomatică este corespunzătoare.

(3) În clasa pregătitoare din învăţământul special sunt înscrişi copii cu cerinţe educaţionale speciale, care împlinesc vârsta de 8 ani până la data începerii anului şcolar. La solicitarea scrisă a părinţilor, a tutorilor legali sau a susţinătorilor legali, pot fi înscrişi în clasa pregătitoare şi copii cu cerinţe educaţionale speciale cu vârste cuprinse între 6 şi 8 ani la data începerii anului şcolar.

(4) Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului poate aproba organizarea de programe educaţionale de tip "A doua şansă", în vederea promovării învăţământului primar pentru persoanele care depăşesc cu 4 ani vârsta corespunzătoare clasei şi care, din diferite motive, nu au absolvit acest nivel de învăţământ până la vârsta de 14 ani.

SECŢIUNEA a 5-a
Învăţământul gimnazial

ART. 30

(1) Învățământul gimnazial se organizează şi funcţionează, de regulă, cu program de dimineaţă.

(2) Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, în colaborare cu autorităţile administraţiei publice locale, prin inspectoratele şcolare, poate organiza programe educaţionale de tip "A doua şansă", în vederea promovării învăţământului gimnazial pentru persoane care depăşesc cu peste 4 ani vârsta corespunzătoare clasei şi care, din diferite motive, nu au absolvit învăţământul secundar, gimnazial.

(3) Absolvenţii învăţământului gimnazial care nu continuă studiile în învăţământul liceal pot să finalizeze, până la vârsta de 18 ani, cel puţin un program de pregătire profesională care permite dobândirea unei calificări corespunzătoare Cadrului naţional al calificărilor.

SECŢIUNEA a 6-a
Învăţământul liceal

ART. 31

(1) Învăţământul liceal cuprinde următoarele filiere şi profiluri:

a) filiera teoretică, cu profilurile umanist şi real;

b) filiera tehnologică, cu profilurile tehnic, servicii, resurse naturale şi protecţia mediului;

c) filiera vocaţională, cu profilurile militar, teologic, sportiv, artistic şi pedagogic.

(2) Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului este abilitat să stabilească prin planurile-cadru de învăţământ, în funcţie de dinamica socială, economică şi educaţională, specializări diferite în cadrul profilurilor prevăzute la alin. (1).

(3) Durata studiilor în învăţământul liceal - forma de învăţământ cu frecvenţă - este de 3 ani pentru filiera teoretică, de 3 sau de 4 ani pentru filiera vocaţională şi de 4 ani pentru filiera tehnologică, în conformitate cu planurile-cadru aprobate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului. Pentru unele forme de învăţământ cu frecvenţă şi cu frecvenţă redusă, durata studiilor se prelungeşte cu un an.

(4) Învăţământul liceal se organizează şi funcţionează, de regulă, ca învăţământ cu frecvenţă. Acesta se poate organiza şi poate funcţiona şi ca învăţământ cu frecvenţă redusă, în unităţile de învăţământ stabilite de inspectoratul şcolar, în colaborare cu autorităţile administraţiei publice locale.

(5) Unităţile de învăţământ liceal se organizează cu una sau mai multe filiere şi unul sau mai multe profiluri. În cadrul profilurilor se pot organiza una sau mai multe calificări profesionale sau specializări, conform legii.

(6) Absolvenţii învăţământului liceal care au dobândit formal, nonformal sau informal competenţe profesionale pot susţine examen de certificare a calificării, în condiţiile legii. Absolvenţii care promovează examenul de certificare dobândesc certificat de calificare şi suplimentul descriptiv al certificatului, conform Europass.

(7) Unităţile de învăţământ în care se organizează filiera tehnologică sau vocaţională a liceului sunt stabilite de inspectoratele şcolare, cu consultarea autorităţilor administraţiei publice locale, având în vedere tendinţele de dezvoltare socială şi economică precizate în documentele strategice regionale, judeţene şi locale.

SECŢIUNEA a 7-a
Învăţământul tehnologic şi vocaţional

ART. 32

(1) Învăţământul liceal tehnologic şi vocaţional se poate organiza în cadrul liceelor din filiera tehnologică sau vocaţională, pentru calificări din Registrul naţional al calificărilor, actualizat periodic, în funcţie de nevoile pieţei muncii, identificate prin documente strategice de planificare a ofertei de formare regionale, judeţene şi locale.

(2) Învăţământul liceal tehnologic şi vocaţional se poate organiza şi pe baza solicitărilor din partea angajatorilor privaţi sau ai Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă, pe baza unor contracte de şcolarizare.

(3) Absolvenţii clasei a XI-a din cadrul filierei tehnologice sau vocaţionale care au finalizat un stagiu de pregătire practică pot susţine examen de certificare a calificării corespunzător nivelului de certificare stabilit prin Cadrul naţional al calificărilor.

(4) Stagiile de pregătire practică de pe parcursul filierei tehnologice sau vocaţionale se pot organiza la nivelul unităţii de învăţământ şi/sau la operatorii economici ori instituţiile publice cu care unitatea de învăţământ are încheiate contracte pentru pregătire practică sau la organizaţii-gazdă din străinătate, în cadrul unor programe ale Uniunii Europene - componenta de formare profesională iniţială. Durata stagiului de pregătire practică este stabilită prin planul-cadru de învăţământ, aprobat de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(5) Operatorii economici care asigură, pe bază de contract cu unităţile de învăţământ, burse de şcolarizare, stagii de pregătire practică a elevilor, dotarea spaţiilor de pregătire practică sau locuri de muncă pentru absolvenţi pot beneficia de facilităţi fiscale, potrivit prevederilor legale.

SECȚIUNEA a 8-a
Învățământul profesional

ART. 33

(1) Învățământul profesional se poate organiza în şcoli profesionale care pot fi unități independente sau afiliate liceelor tehnologice, de stat sau particulare.

(2) Pregătirea prin învățământul profesional se realizează pe baza standardelor de pregătire profesională aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, în urma consultării partenerilor sociali. Standardele de pregătire profesională se realizează pe baza standardelor ocupaționale validate de comitetele sectoriale.

(3) Absolvenții învățământului profesional, care promovează examenul de certificare a calificării profesionale, dobândesc certificat de calificare profesională şi suplimentul descriptiv al certificatului, conform Europass.

(4) Modul de organizare şi de desfăşurare a examenului de certificare a calificării profesionale este reglementat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului prin metodologie, care se dă publicității la începutul ciclului.

(5) Absolvenții învățământului profesional, care promovează examenul de certificare a calificării profesionale, pot urma cursurile învățământului liceal cu frecvență redusă.

(6) Absolvenții învățământului gimnazial care întrerup studiile pot finaliza, până la vârsta de 18 ani, cel puțin un program de pregătire profesională care permite dobândirea unei calificări corespunzătoare Cadrului național al calificărilor.

(7) Programele de pregătire profesională, prevăzute la alin. (6), sunt organizate prin unitățile de învățământ de stat şi sunt gratuite, în condițiile în care sunt finalizate până la vârsta de 18 ani.

(8) Durata şi conținutul programelor de pregătire profesională sunt stabilite de unitatea de învățământ, pe baza standardelor ocupaționale, prin consultare cu angajatorii.

(9) Programele de pregătire profesională se finalizează cu examen de certificare a calificării. Organizarea şi desfăşurarea examenului de certificare a calificării sunt reglementate de Autoritatea Națională pentru Calificări.

(10) Statul susține învățământul profesional şi învățământul liceal - filiera tehnologică sau vocațională, prin:

a) recunoaşterea în învățământul terțiar nonuniversitar a studiilor obținute în cadrul învățământului liceal - filiera tehnologică sau vocațională, în baza unui regulament propriu;

b) finanțarea parțială la şcolarizarea în cadrul şcolilor postliceale de stat;

c) burse speciale şi alte forme de sprijin material.

SECȚIUNEA a 9-a
Învățământul militar preuniversitar

ART. 34

(1) Învățământul preuniversitar din sistemul de apărare, ordine publică şi securitate națională este învățământ de stat, parte integrantă a sistemului național de învățământ, şi cuprinde: învățământ liceal militar şi învățământ postliceal pentru formarea maiştrilor militari, a subofițerilor, agenților de poliție şi agenților de penitenciare.

(2) Structura organizatorică, profilurile, specializările/calificările profesionale, cifrele anuale de şcolarizare şi criteriile de selecționare a candidaților pentru învățământul preuniversitar militar din sistemul de apărare, ordine publică şi securitate națională se propun Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului de ministerele interesate şi de alte instituții cu responsabilități în domeniul apărării, ordinii publice şi securității naționale potrivit fiecărei arme, specializări şi forme de organizare a învățământului şi se aprobă conform prevederilor prezentei legi valabile pentru instituțiile de învățământ civil.

(3) Planurile-cadru de învățământ pentru învățământul liceal militar se elaborează de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, în colaborare cu Ministerul Apărării Naționale, şi sunt aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului. Planurile-cadru de învățământ pentru învățământul postliceal din sistemul de apărare, ordine publică şi securitate națională se elaborează de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației şi Internelor, Ministerul Justiției şi alte instituții cu atribuții în domeniile apărării, ordinii publice şi securității naționale, în conformitate cu standardele naționale elaborate de instituțiile responsabile cu asigurarea calității, şi se avizează de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(4) Programele şcolare pentru disciplinele de specialitate militară se elaborează de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației şi Internelor, Ministerul Justiției şi de alte instituții cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice şi securității naționale şi se aprobă de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

ART. 35

Ministerul Apărării Naţionale, Ministerul Administraţiei şi Internelor, Ministerul Justiţiei şi alte instituţii cu atribuţii în domeniile apărării, ordinii publice şi securităţii naţionale coordonează şi controlează unităţile de învăţământ militar preuniversitar, împreună cu Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, prin inspectoratele şcolare judeţene/al municipiului Bucureşti.

ART. 36

Conducerea operativă a unităţilor de învăţământ preuniversitar din sistemul de apărare, ordine publică şi securitate naţională se asigură de comandantul/directorul numit prin ordin al conducătorilor ministerelor şi instituţiilor de ordine publică şi siguranţă naţională, care este şi preşedintele consiliului de administraţie/consiliului de conducere. În activitatea de conducere, comandantul/directorul este ajutat de locţiitorul comandantului pentru învăţământ/directorul adjunct. Directorul adjunct/Locţiitorul comandantului pentru învăţământ este şi preşedintele consiliului profesoral.

ART. 37

(1) Personalul didactic din unităţile de învăţământ preuniversitar din sistemul de apărare, ordine publică şi securitate naţională se constituie din personalul didactic prevăzut în prezenta lege şi din corpul instructorilor militari, de ordine şi securitate publică.

(2) Personalul didactic din unităţile de învăţământ preuniversitar din sistemul militar de apărare, ordine publică şi securitate naţională are drepturile şi îndatoririle care decurg din prezenta lege şi din calitatea de cadru militar în activitate, respectiv de funcţionar public cu statut special.

(3) Funcţiile didactice pentru corpul instructorilor militari din unităţile de învăţământ preuniversitar din sistemul de apărare, ordine publică şi securitate naţională, condiţiile care se cer pentru ocuparea acestora, normele didactice, competenţele şi responsabilităţile se stabilesc prin instrucţiuni proprii.

ART. 38

Finanţarea învăţământului preuniversitar din sistemul de apărare, ordine publică şi securitate naţională este asigurată de Ministerul Apărării Naţionale, Ministerul Administraţiei şi Internelor, Ministerul Justiţiei şi alte instituţii cu atribuţii în domeniile apărării, informaţiilor, ordinii publice şi securităţii naţionale din fondurile alocate din bugetul de stat.

ART. 39

Certificatele de absolvire şi competenţe profesionale dau dreptul deţinătorilor legali, după trecerea în rezervă, în condiţiile legii, să ocupe funcţii echivalente cu cele ale absolvenţilor instituţiilor civile de învăţământ cu profil apropiat şi de acelaşi nivel.

ART. 40

Instituţiile de învăţământ preuniversitar din cadrul sistemului de apărare, ordine publică şi securitate naţională, precum şi specializările/calificările profesionale din cadrul acestora se supun mecanismelor de asigurare a calităţii, ca şi instituţiile de învăţământ civil.

ART. 41

Aplicarea prevederilor prezentei legi la specificul militar, de ordine publică şi securitate naţională se face prin ordine, regulamente şi instrucţiuni proprii.

SECŢIUNEA a 10-a

Învăţământul de artă şi învăţământul sportiv

ART. 42

(1) Învăţământul de artă şi învăţământul sportiv se organizează pentru elevii cu aptitudini în aceste domenii.

(2) Unităţile în care se organizează învăţământul de artă şi învăţământul sportiv de stat se stabilesc de către autorităţile administraţiei publice locale cu avizul conform al inspectoratelor şcolare, potrivit legii.

(3) În învăţământul de artă şi în învăţământul sportiv:

a) şcolarizarea se realizează, de regulă, începând cu învăţământul gimnazial;

b) elevii pot fi înscrişi numai pe baza testării aptitudinilor specifice;

c) planurile-cadru de învăţământ sunt adaptate specificului acestui învăţământ;

d) studiul disciplinelor de specialitate se realizează pe clase, pe grupe sau individual, potrivit criteriilor stabilite de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului;

e) programele şcolare pentru învăţământul liceal de artă şi pentru învăţământul liceal sportiv respectă obiectivele educaţionale stabilite pentru profilul respectiv.

(4) Pentru activitatea sportivă şi artistică de performanţă, la propunerea autorităţilor administraţiei publice locale, a inspectoratelor şcolare, a Ministerului Culturii şi Patrimoniului Naţional şi/sau a instituţiilor publice de cultură

împreună cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului se pot organiza cluburi școlare și unități de învățământ preuniversitar de stat cu program sportiv sau de artă, integrat ori suplimentar.

(5) Învățământul de artă și învățământul sportiv integrat se organizează în școlile și liceele cu program de artă, respectiv sportiv, precum și în clase cu program de artă sau sportiv, organizate în celelalte unități de învățământ primar, gimnazial și liceal.

(6) Organizarea învățământului de artă și a învățământului sportiv se face prin regulamente aprobate de ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului.

(7) Unitățile de învățământ cu program sportiv suplimentar, denumite cluburi sportive școlare, se constituie ca unități de învățământ de nivel liceal, independente sau afiliate pe lângă alte unități de învățământ de același nivel.

(8) Pentru buna desfășurare a activității, cluburile sportive școlare beneficiază de baze sportive proprii și de acces în bazele sportive care aparțin celorlalte unități de învățământ, cu acordul conducerilor acestor unități de învățământ.

(9) Elevii au acces liber în cluburile sportive, în palatele și cluburile copiilor.

(10) Pentru buna desfășurare a activităților artistice, unitățile de învățământ gimnazial și liceal beneficiază de săli de repetiție și spectacol proprii sau de acces la sălile unităților de învățământ de același nivel, cu acordul conducerii acestora.

(11) Cluburile sportive școlare pot să fie finanțate și de autoritățile administrației publice locale.

(12) Toți elevii cuprinși în grupele de performanță sunt înscriși într-un Registru național al performanțelor sportive, în baza reglementărilor aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

ART. 43

(1) Pentru sprijinirea activității sportive și artistice de performanță, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului organizează tabere sportive sau de creație artistică, concursuri sportive sau artistice, campionate școlare, precum și festivaluri și acordă burse și alte forme de sprijin material.

(2) Pentru activitățile sportive, în structura Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului funcționează Federația Sportului Școlar și Universitar.

(3) Ministerul Culturii și Patrimoniului Național și celelalte ministere interesate, Comitetul Olimpic și Sportiv Român, federațiile sportive naționale, autoritățile locale, precum și instituțiile de cultură pot sprijini financiar și material activitățile de performanță în domeniul artelor, respectiv al sportului.

(4) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului colaborează cu instituții, cu organizații și cu alte persoane juridice, respectiv cu persoane fizice pentru asigurarea resurselor financiare și materiale necesare desfășurării, în bune condiții, a învățământului de artă și învățământului sportiv integrat și suplimentar, precum și a competițiilor artistice și sportive de nivel regional și național.

SECȚIUNEA a 11-a
Învățământul postliceal

ART. 44

(1) Învățământul postliceal se organizează pentru calificări profesionale înscrise în Registrul național al calificărilor, stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) Învățământul postliceal face parte din învățământul profesional și tehnic și este parțial subvenționat de stat.

(3) Învățământul postliceal special face parte din învățământul profesional și tehnic și este integral subvenționat de stat.

(4) Școlile de maiștri sunt școli postliceale.

(5) Învățământul postliceal are o durată de 1-3 ani, în funcție de complexitatea calificării și de numărul de credite pentru educație și formare profesională.

(6) Școlarizarea în învățământul postliceal de stat, organizat în conformitate cu prevederile prezentei legi, se finanțează prin bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale, din sumele defalcate din venituri ale bugetului de stat și din venituri ale bugetelor locale. Școlarizarea poate să fie finanțată și de către solicitanți, persoane fizice sau juridice, prin contract încheiat cu unitatea de învățământ care asigură școlarizarea. Statul susține și stimulează, inclusiv financiar, programe de studiu pentru învățământul postliceal, în parteneriat public-privat.

(7) Cifra de școlarizare pentru învățământul postliceal de stat se aprobă prin hotărâre a Guvernului. Prin excepție, cifra de școlarizare pentru învățământul postliceal de stat finanțat integral de către solicitanți, persoane fizice sau juridice, se aprobă, prin decizie, de inspectoratul școlar și se comunică Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(8) Admiterea în învățământul postliceal se face în conformitate cu criteriile generale stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pe baza unei metodologii elaborate de unitatea de învățământ, prin consultarea factorilor interesați.

(9) Au dreptul să se înscrie în învățământul postliceal, în condițiile alin. (8), absolvenții de liceu, cu sau fără diplomă de bacalaureat.

(10) Creditele pentru educație și formare profesională obținute în învățământul postliceal pot fi recunoscute pentru absolvenții cu diplomă de bacalaureat de către universități, în baza deciziilor senatului universitar, ca unități de credite de studii transferabile pentru nivelul licență.

SECȚIUNEA a 12-a
Învățământul pentru persoanele aparținând minorităților naționale

ART. 45

(1) Persoanele aparținând minorităților naționale au dreptul să studieze și să se instruiască în limba maternă, la toate nivelurile, tipurile și formele de învățământ preuniversitar, în condițiile legii.

(2) În funcție de necesitățile locale se organizează, la cererea părinților sau tutorilor legali și în condițiile legii, grupe, clase sau unități de învățământ preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționale.

(3) La toate formele de învățământ în limba română, în limbile minorităților naționale sau în limbi de circulație internațională, se poate înscrie și pregăti orice cetățean român sau cetățean din țările Uniunii Europene și Confederația Elvețiană, indiferent de limba sa maternă și de limba în care a studiat anterior.

(4) În cadrul unităților sau secțiilor cu predare în limbile minorităților naționale, singulare în localitate, se pot organiza clase liceale și profesionale cu grupe de elevi de diferite profiluri, în condițiile legii.

(5) Pe raza unei unități administrativ-teritoriale, cu mai multe unități de învățământ cu predare în limbile minorităților naționale, funcționează cel puțin o unitate școlară cu personalitate juridică, pentru fiecare limbă maternă, indiferent de efectivul de elevi.

(6) În cazul unităților de nivel gimnazial sau liceal cu predare în limbile minorităților naționale, singulare în municipiu, oraș sau comună, se acordă personalitate juridică, indiferent de efectivul de elevi.

(7) Elevii care, în localitatea de domiciliu, nu au posibilitatea de a învăța în limba lor maternă sunt sprijiniți prin decontul transportului la cea mai apropiată școală cu predare în limba maternă sau primesc cazare și masă gratuite în internatul unității de învățământ cu predare în limba maternă.

(8) Minoritățile naționale au dreptul la reprezentare proporțională cu numărul de clase în organele de conducere ale unităților de învățământ, ale inspectoratelor școlare sau ale instituțiilor echivalente, cu respectarea criteriilor de competență profesională, potrivit legii.

(9) În unitățile școlare cu predare și în limbile minorităților naționale, unul dintre directori va fi un cadru didactic din rândul minorităților respective, cu respectarea criteriilor de competență profesională.

(10) În unitățile conexe învățământului preuniversitar din județele în care funcționează forme de învățământ în limbile minorităților naționale se asigură încadrarea cu specialiști și din rândul minorităților naționale, cu respectarea criteriilor de competență profesională.

(11) Cadrele didactice care predau la grupe sau clase cu predare integrală în limba minorităților naționale trebuie să facă dovada competenței profesionale în limba minorității naționale respective și au dreptul la pregătire și perfecționare în limba de predare, în țară sau în străinătate. Fac excepție de la necesitatea de a face dovada competenței profesionale în limba minorității naționale respective cadrele didactice care predau limba și literatura română.

(12) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului asigură materiale didactice specifice disciplinelor predate în limba maternă.

(13) Pentru elevii aparținând minorităților naționale, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului asigură manualele școlare, care pot fi: manuale elaborate în limba de predare a minorităților naționale și manuale traduse din limba română sau manuale de import, avizate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pentru titlurile needitate din cauza tirajului redus.

(14) În învățământul în limbile minorităților naționale, în comunicarea internă și în comunicarea cu părinții elevilor și ai preșcolarilor se poate folosi și limba de predare.

(15) În învățământul primar cu predare în limbile minorităților naționale, calificativele se comunică în scris și oral și în limba de predare.

(16) În cadrul Institutului de Științe ale Educației din subordinea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului va funcționa și o secție de cercetare și inovare pentru învățământul cu predare în limbile minorităților naționale.

(17) În finanţarea de bază a unităţii de învăţământ preuniversitar cu predare în limbile minorităţilor naţionale, costul standard per elev şi per preşcolar se calculează după un coeficient mărit pe baza factorilor de corecţie, luând în considerare predarea în limba minorităţii naţionale sau a limbii minorităţii naţionale. În cazul acestor unităţi se are în vedere izolarea lingvistică, geografică şi numărul redus de elevi şi preşcolari, precum şi elevii prevăzuţi la alin. (7). Acelaşi coeficient se aplică şi în cazul unităţilor şcolare cu predare în limba română, în condiţii similare.

ART. 46

(1) În cadrul învăţământului preuniversitar cu predare în limbile minorităţilor naţionale, toate disciplinele se studiază în limba maternă, cu excepţia disciplinei Limba şi literatura română.

(2) Disciplina Limba şi literatura română se predă pe tot parcursul învăţământului preuniversitar după programe şcolare şi manuale elaborate în mod special pentru minoritatea respectivă.

(3) Prin excepţie, în unităţile de învăţământ cu predare în limba unei minorităţi naţionale, ca urmare a cererii părinţilor sau tutorilor legali, la solicitarea organizaţiei minorităţii naţionale reprezentate în Parlamentul României sau, în cazul în care minoritatea respectivă nu are reprezentare parlamentară, la solicitarea grupului parlamentar al minorităţilor naţionale, predarea disciplinei Limba şi literatura română se face după manualele utilizate în unităţile de învăţământ cu predare în limba română.

(4) Testele la disciplina Limba şi literatura română se elaborează pe baza programei speciale.

(5) Testele de evaluare, subiectele de examen de orice tip din învăţământul preuniversitar şi lucrările semestriale pentru elevii din învăţământul cu predare în limbile minorităţilor naţionale se elaborează pe baza cerinţelor didactico-metodologice stabilite de Curriculumul naţional.

(6) În învăţământul preuniversitar, activitatea de predare şi de educare la Limba şi literatura maternă, la istoria şi tradiţiile minorităţilor naţionale respective şi la Educaţia muzicală se realizează pe baza programelor şi a metodologiilor specifice elaborate de colective de experţi cunoscători ai limbii şi ai culturii minorităţii naţionale respective şi aprobate, potrivit legii.

(7) Elevilor aparţinând minorităţilor naţionale, care frecventează unităţi de învăţământ cu predare în limba română sau în altă limbă decât cea maternă, li se asigură, la cerere, şi în condiţiile legii, ca disciplină de studiu, limba şi literatura maternă, precum şi istoria şi tradiţiile minorităţii naţionale respective, ca parte a trunchiului comun. Programele şi manualele disciplinei Istoria şi tradiţiile minorităţii naţionale sunt aprobate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(8) În învăţământul primar, gimnazial şi liceal cu predare în limbile minorităţilor naţionale, disciplinele Istoria şi Geografia României se predau în aceste limbi, după programe şcolare şi manuale identice cu cele pentru clasele cu predare în limba română, cu obligaţia transcrierii şi a însuşirii toponimiei şi a numelor proprii româneşti şi în limba română.

(9) În învăţământul gimnazial cu predare în limbile minorităţilor naţionale se introduce, ca disciplină de studiu, Istoria şi tradiţiile minorităţilor naţionale respective, cu predare în limba maternă. Programele şcolare şi manualele la această disciplină sunt aprobate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(10) În programele şi manualele de istorie se vor reflecta istoria şi tradiţiile minorităţilor naţionale din România.

(11) În învăţământul liceal şi postliceal, în care predarea se face în limba maternă pentru disciplinele, respectiv modulele de pregătire de specialitate, se realizează însuşirea terminologiei de specialitate şi în limba română.

(12) În învăţământul preuniversitar, probele de admitere şi probele examenelor de absolvire pot fi susţinute în limba în care au fost studiate disciplinele respective, în condiţiile legii.

ART. 47

(1) Pe raza unei unităţi administrativ-teritoriale - comună, oraş, municipiu - unde funcţionează mai multe unităţi şcolare cu predare în limba română cel puţin una dintre acestea are personalitate juridică, indiferent de efectivul de elevi.

(2) Unităţile cu predare în limba română, de nivel gimnazial sau liceal, unice în municipiu, în oraş sau în comună au personalitate juridică indiferent de efectivul de elevi.

SECŢIUNEA a 13-a
Învăţământul special şi special integrat

ART. 48

(1) Învăţământul special şi special integrat, organizat pentru persoanele cu cerinţe educaţionale speciale sau alte tipuri de cerinţe educaţionale, stabilite prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului, se realizează pentru toate nivelurile de învăţământ, diferenţiat, în funcţie de tipul şi gradul de deficienţă.

(2) Învăţământul special şi special integrat este gratuit şi este organizat, de regulă, ca învăţământ cu frecvenţă. În funcţie de necesităţile locale, acesta se poate organiza şi sub alte forme, în conformitate cu legislaţia în vigoare.

(3) Guvernul elaborează reglementări specifice pentru serviciile educaționale și de asistență, oferite copiilor cu cerințe educaționale speciale.

ART. 49

(1) Învățământul special se organizează, după caz, în unități de învățământ special și în unități de învățământ de masă.

(2) Învățământul special integrat se poate organiza în clase speciale și individual sau în grupe integrate în clase de masă. Efectivele formațiunilor de studiu din învățământul special și special integrat sunt stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în funcție de tipul și gradul deficienței.

(3) Conținuturile învățământului special și special integrat, demersurile didactice, precum și pregătirea și formarea personalului care își desfășoară activitatea în domeniul educației copiilor cu cerințe educaționale speciale sunt stabilite prin metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Durata școlarizării copiilor cu cerințe educaționale speciale poate fi mai mare decât cea precizată prin prezenta lege și se stabilește, în funcție de gradul și tipul dizabilității, prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

ART. 50

(1) Evaluarea, asistența psihoeducațională, orientarea școlară și orientarea profesională a copiilor, a elevilor și a tinerilor cu cerințe educaționale speciale se realizează de către centrele județene de resurse și de asistență educațională, denumite în continuare CJRAE, respectiv de Centrul Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională, denumit în continuare CMBRAE, prin serviciile de evaluare și de orientare școlară și profesională, pe baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, acordându-se prioritate integrării în învățământul de masă. CJRAE cuprind și centrele logopedice interșcolare.

(2) Stabilirea gradului de deficiență al elevilor cu cerințe educaționale speciale se realizează de către comisiile din cadrul CJRAE/CMBRAE, în colaborare cu comisiile pentru protecția copilului din cadrul direcțiilor generale județene/a municipiului București de asistență socială și protecția copilului.

(3) Diagnosticarea abuzivă a copiilor pe criterii de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, apartenență la o categorie defavorizată, precum și de orice alt criteriu, fapt ce determină includerea lor în clase cu cerințe educaționale speciale, se sancționează.

(4) Obținerea unei calificări de către elevii/tinerii cu cerințe educaționale speciale se face în unități de învățământ special și de masă, cu consultarea factorilor locali interesați.

(5) Elevii și tinerii cu cerințe educaționale speciale pot dobândi calificări profesionale corespunzătoare tipului și gradului de deficiență.

ART. 51

(1) Copiii, elevii și tinerii cu cerințe educaționale speciale, integrați în învățământul de masă, beneficiază de suport educațional prin cadre didactice de sprijin și itinerante, de la caz la caz. Organizarea serviciilor de sprijin educațional se face de către CJRAE/CMBRAE și se reglementează prin metodologii specifice elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Copiii și tinerii cu cerințe educaționale speciale, școlarizați în unitățile de învățământ special sau de masă, inclusiv cei școlarizați în alt județ decât cel de domiciliu, beneficiază de asistență socială constând în asigurarea alocației zilnice de hrană, a rechizitelor școlare, a cazarmamentului, a îmbrăcămintei și a încălțămintei în cuantum egal cu cel pentru copiii aflați în sistemul de protecție a copilului, precum și de găzduire gratuită în internate sau centrele de asistare pentru copiii cu cerințe educaționale speciale din cadrul direcțiilor generale județene/a municipiului București de asistență socială și protecția copilului.

ART. 52

(1) Pentru copiii, elevii și tinerii cu boli cronice sau cu boli care necesită perioade de spitalizare mai mari de 4 săptămâni se organizează, după caz, grupe sau clase în cadrul unității sanitare în care aceștia sunt internați.

(2) Pentru copiii, elevii și tinerii care, din motive medicale sau din cauza unei dizabilități, sunt nedeplasabili, se organizează școlarizare la domiciliu, pe o perioadă determinată.

(3) Școlarizarea la domiciliu, respectiv înființarea de clase sau de grupe în spitale se fac de către inspectoratul școlar, la propunerea CJRAE/CMBRAE, conform unei metodologii-cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Unitățile de învățământ special pot beneficia de sprijinul instituțiilor de protecție socială, al altor organisme private autorizate, al persoanelor fizice sau juridice din țară și din străinătate, pentru stimulare, compensare și pentru reducerea gradului de dizabilitate.

ART. 53

Învățământul special dispune de planuri de învățământ, de programe şcolare, de programe de asistenţă psihopedagogică, de manuale şi de metodologii didactice alternative, adaptate tipului şi gradului de dizabilitate şi aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

ART. 54

(1) În funcție de evoluția copilului se pot face propuneri de reorientare dinspre şcoala specială spre şcoala de masă şi invers.

(2) Propunerea de reorientare se face de către cadrul didactic care a lucrat cu copilul în cauză sau de către părinții copilului/tutorele legal instituit şi de către psihologul şcolar. Decizia de reorientare se ia de către comisia de expertiză din cadrul CJRAE/CMBRAE, cu acordul familiei sau al susținătorului legal.

ART. 55

(1) Şcolarizarea minorilor şi a adulților din centrele de reeducare, din penitenciarele pentru minori şi tineri şi din penitenciarele pentru adulți se realizează cu respectarea Curriculumului național. Resursa umană necesară pentru şcolarizarea acestora este asigurată de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, prin inspectoratele şcolare.

(2) În vederea obținerii unei calificări şi a integrării în viața activă a tinerilor cu cerințe educaționale speciale, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, împreună cu Ministerul Muncii, Familiei şi Protecției Sociale, organizează ateliere protejate.

ART. 56

La absolvirea învățământului special, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului colaborează cu Ministerul Muncii, Familiei şi Protecției Sociale şi cu alte organisme guvernamentale sau nonguvernamentale în vederea integrării în viața activă, potrivit calificării obținute şi în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

SECȚIUNEA a 14-a
Învățământul pentru copiii şi tinerii capabili de performanțe înalte

ART. 57

(1) Statul sprijină copiii şi tinerii capabili de performanțe înalte atât în unități de învățământ, cât şi în centre de excelență. Centrele de excelență sunt înființate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

(2) Coordonarea acțiunilor prevăzute la alin. (1) este asigurată de Centrul Național de Instruire Diferențiată, înființat prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(3) Resursele umane, curriculare, informaționale, materiale şi financiare pentru susținerea copiilor şi a tinerilor capabili de performanțe înalte se asigură de unitățile de învățământ şi de inspectoratele şcolare, conform normelor metodologice elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(4) Pentru sprijinirea copiilor şi a tinerilor capabili de performanțe înalte, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului organizează olimpiade şi concursuri, tabere de profil, simpozioane şi alte activități specifice şi acordă burse şi alte forme de sprijin material.

(5) Copiii şi tinerii capabili de performanțe înalte beneficiază, indiferent de vârstă, de programe educative care le respectă particularitățile de învățare şi de orientare a performanței. Aceste programe sunt de aprofundare a învățării, de grupare pe abilități, de îmbogățire a curriculumului cu noi domenii, de mentorat şi transfer de competență, de accelerare a promovării conform ritmului individual de învățare.

SECȚIUNEA a 15-a
Programul "Şcoala după şcoală"

ART. 58

(1) Unitățile de învățământ, prin decizia consiliului de administrație, pot să îşi extindă activitățile cu elevii după orele de curs, prin programe "Şcoala după şcoală".

(2) În parteneriat cu autoritățile publice locale şi cu asociațiile de părinți, prin programul "Şcoala după şcoală", se oferă activități educative, recreative, de timp liber, pentru consolidarea competențelor dobândite sau de accelerare a învățării, precum şi activități de învățare remedială. Acolo unde acest lucru este posibil, parteneriatul se poate realiza cu organizații nonguvernamentale cu competențe în domeniu.

(3) Programele "Şcoala după şcoală" se organizează în baza unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

(4) Statul poate finanța programul "Şcoala după şcoală" pentru copiii şi elevii din grupurile dezavantajate, potrivit legii.

SECȚIUNEA a 16-a
Alternativele educaționale

ART. 59

(1) În sistemul de învățământ preuniversitar pot fi inițiate şi organizate alternative educaționale, cu acordul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, pe baza unor regulamente aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

(2) Acreditarea, respectiv evaluarea periodică a alternativelor educaționale se fac potrivit legii.

(3) Unitățile de învățământ preuniversitar alternativ dispun de autonomie organizatorică şi funcțională, în conformitate cu specificul alternativei.

(4) La toate formele de învățământ alternativ în limba română, în limbile minorităților naționale sau în limbi de circulație internațională, se poate înscrie şi pregăti orice cetățean român.

(5) Cadrele didactice care predau la grupe sau clase din alternativele educaționale au dreptul la recunoaşterea de către inspectoratele şcolare județene şi Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului a pregătirii şi a perfecționărilor realizate de organizațiile, asociațiile, federațiile care gestionează dezvoltarea alternativei respective la nivel național.

SECȚIUNEA a 17-a
Învățământul particular şi confesional

ART. 60

(1) Învățământul particular şi confesional se organizează conform principiului nonprofit în unități de învățământ preuniversitar, la toate nivelurile şi formele, conform legislației în vigoare.

(2) Criteriile, standardele şi indicatorii de performanță pe care trebuie să le îndeplinească unitățile de învățământ preuniversitar particular şi confesional sunt identice cu cele pe care trebuie să le îndeplinească unitățile de învățământ de stat.

(3) Unitățile particulare de învățământ sunt unități libere, deschise, autonome atât din punct de vedere organizatoric, cât şi economico-financiar, având drept fundament proprietatea privată, garantată de Constituție.

(4) Autorizarea de funcționare provizorie, acreditarea şi evaluarea periodică a unităților de învățământ preuniversitar particular şi confesional sunt realizate de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, conform legislației în vigoare.

(5) Unitățile de învățământ preuniversitar particular şi confesional acreditate sunt sprijinite de stat, condițiile fiind stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(6) Statul sprijină şi coordonează învățământul particular şi confesional, în condițiile legii, respectând în întregime drepturile acestuia.

(7) Directorii unităților de învățământ particular sunt numiți de conducerea persoanei juridice fondatoare, cu respectarea criteriilor de competență. Actul de numire se aduce la cunoştința inspectoratului şcolar pe raza căruia îşi desfăşoară activitatea unitatea respectivă.

CAP. III
Rețeaua şcolară

ART. 61

(1) Rețeaua şcolară este formată din totalitatea unităților de învățământ acreditate, respectiv autorizate provizoriu.

(2) Rețeaua şcolară a unităților de învățământ de stat şi particular preuniversitar se organizează de către autoritățile administrației publice locale, cu avizul conform al inspectoratelor şcolare. Pentru învățământul special liceal şi special postliceal, rețeaua şcolară se organizează de către consiliul județean, respectiv de către consiliile locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti, cu consultarea partenerilor sociali şi cu avizul conform al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(3) În cadrul rețelei şcolare se pot înființa şi pot funcționa, conform legii, grupe/clase în alternative educaționale integrate în unități şcolare de stat sau particulare.

(4) Persoanele juridice şi fizice pot înființa, conform legii, unități de educație timpurie şi de învățământ primar, gimnazial, liceal şi postliceal.

(5) Rețeaua şcolară a unităților de învățământ se dă publicității la începutul fiecărui an, pentru anul şcolar următor. Cifra de şcolarizare pentru învățământul de stat se aprobă prin hotărâre a Guvernului, cu cel puțin 6 luni înainte de începerea anului şcolar.

(6) În cadrul sistemului naţional de învăţământ preuniversitar de stat se pot înfiinţa şi pot funcţiona, conform legii, unităţi de învăţământ cu clase constituite pe bază de contracte de parteneriat între unităţi de învăţământ de stat şi particulare acreditate, între acestea şi operatori economici, precum şi între instituţii din ţară şi străinătate, pe baza unor acorduri interguvernamentale.

(7) Unităţile de învăţământ preuniversitar, indiferent de tip, nivel, formă, filieră şi profil sunt supuse acreditării şi evaluării periodice, conform legii.

(8) Pentru a asigura calitatea învăţământului, la propunerea autorităţilor administraţiei publice locale sau din proprie iniţiativă, inspectoratele şcolare pot solicita Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului ridicarea acreditării/autorizării unei unităţi de învăţământ cu personalitate juridică sau a unei structuri a acesteia în conformitate cu prevederile legale. În situaţia în care Agenţia Română pentru Asigurarea Calităţii în Învăţământul Preuniversitar, denumită în continuare ARACIP, retrage acreditarea/autorizaţia de funcţionare, pentru neîndeplinirea condiţiilor legale, unei unităţi de învăţământ, aceasta îşi încetează activitatea. Autorităţile administraţiei publice locale realizează alocarea elevilor altor unităţi şcolare, cu respectarea interesului copiilor şi asigurarea logisticii necesare.

ART. 62

(1) În vederea asigurării calităţii educaţiei şi a optimizării gestionării resurselor, unităţile de învăţământ şi autorităţile administraţiei publice locale pot decide înfiinţarea consorţiilor şcolare.

(2) Consorţiile şcolare sunt parteneriate contractuale între unităţile de învăţământ, care asigură:

a) mobilitatea personalului între unităţile membre ale consorţiului;

b) utilizarea în comun a resurselor unităţilor de învăţământ din consorţiu;

c) lărgirea oportunităţilor de învăţare oferite elevilor şi recunoaşterea reciprocă a rezultatelor învăţării şi evaluării acestora.

(3) Cadrul general pentru înfiinţarea, desfiinţarea şi funcţionarea consorţiilor şcolare se va reglementa prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

ART. 63

(1) În învăţământul preuniversitar, formaţiunile de studiu cuprind grupe, clase sau ani de studiu, după cum urmează:

a) educaţia antepreşcolară: grupa cuprinde în medie 7 copii, dar nu mai puţin de 5 şi nu mai mult de 9;

b) învăţământul preşcolar: grupa cuprinde în medie 15 preşcolari, dar nu mai puţin de 10 şi nu mai mult de 20;

c) învăţământul primar: clasa care cuprinde în medie 20 de elevi, dar nu mai puţin de 12 şi nu mai mult de 25;

d) învăţământul gimnazial: clasa care cuprinde în medie 25 de elevi, dar nu mai puţin de 12 şi nu mai mult de 30;

e) învăţământul liceal: clasa care cuprinde în medie 25 de elevi, dar nu mai puţin de 15 şi nu mai mult de 30;

f) învăţământul postliceal: clasa care cuprinde în medie 25 de elevi, dar nu mai puţin de 15 şi nu mai mult de 30;

g) învăţământul special pentru elevi cu deficienţe uşoare şi/sau moderate: grupa care cuprinde în medie 10 elevi, dar nu mai puţin de 8 şi nu mai mult de 12;

h) învăţământul special pentru elevi cu deficienţe grave: grupa care cuprinde în medie 5 elevi, dar nu mai puţin de 4 şi nu mai mult de 6.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), în localităţile în care există cerere pentru forma de învăţământ în limba maternă a unei minorităţi naţionale, efectivele formaţiunilor de studiu pot fi mai mici decât minimul prevăzut de prezenta lege. Decizia privind înfiinţarea şi funcţionarea acestor formaţiuni de studiu aparţine Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, cu consultarea consiliului de administraţie al unităţii de învăţământ respective.

(3) În situaţii excepţionale, formaţiunile de preşcolari din grupa mare sau de elevi pot funcţiona sub efectivul minim sau peste efectivul maxim, cu aprobarea consiliului de administraţie al inspectoratului şcolar, pe baza unei justificări corespunzătoare, ţinând seama de încadrarea în costul standard per elev şi în numărul maxim de posturi aprobat pentru învăţământul preuniversitar la nivelul judeţului, respectiv al municipiului Bucureşti.

Alin. (3) al art. 63 a fost introdus de pct. 1 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

CAP. IV

Curriculumul învăţământului preuniversitar

ART. 64

(1) În învățământul preuniversitar se aplică Curriculumul național elaborat în conformitate cu nevoile specifice dezvoltării personale şi cu nevoile pieței forței de muncă şi ale fiecărei comunități, în baza principiului subsidiarității.

(2) Curriculumul național reprezintă ansamblul coerent al planurilor-cadru de învățământ şi al programelor şcolare din învățământul preuniversitar.

ART. 65

(1) Planurile-cadru de învățământ cuprind disciplinele, domeniile de studiu, respectiv modulele de pregătire obligatorii şi opționale, precum şi numărul minim şi maxim de ore aferente acestora.

(2) Trunchiul comun se constituie din disciplinele/domeniile de studiu/modulele de pregătire obligatorii, iar curriculumul la decizia şcolii se constituie din disciplinele/domeniile de studiu/modulele de pregătire opționale.

(3) Programele şcolare stabilesc, pentru fiecare disciplină, domeniul de studiu/modulul de pregătire din planul de învățământ, finalitățile urmărite şi evidențiază conținuturile fundamentale de ordin teoretic, experimental şi aplicativ, oferind orientări metodologice generale pentru realizarea şi evaluarea acestora.

(4) Planurile-cadru şi programele şcolare pentru disciplinele/domeniile de studiu, respectiv modulele de pregătire obligatorii din învățământul preuniversitar sunt elaborate de către instituțiile şi organismele abilitate ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi se aprobă prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

(5) Curriculumul la decizia şcolii se constituie atât din pachete disciplinare opționale ofertate la nivel național, regional şi local, cât şi din pachete disciplinare opționale ofertate la nivelul unității de învățământ. Consiliul de administrație al unității de învățământ, în urma consultării elevilor, părinților şi pe baza resurselor disponibile, stabileşte curriculumul la decizia şcolii.

(6) Programele şcolare pentru disciplinele/domeniile de studiu, respectiv modulele de pregătire opționale se elaborează la nivelul unităților de învățământ, cu consultarea consiliului profesoral, consiliului consultativ al elevilor, structurii asociative a părinților, precum şi a reprezentanților comunității locale şi, după caz, a operatorilor economici cu care unitatea de învățământ are relații pentru pregătirea practică a elevilor. Programele şcolare sunt aprobate de consiliul de administrație al unității de învățământ.

(7) În cazul alternativelor educaționale, planurile-cadru şi programele şcolare sunt elaborate, în proiect, de reprezentanți ai acestora şi sunt aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(8) În învățământul particular şi confesional se utilizează planurile-cadru de învățământ şi programele şcolare pentru Curriculumul național aprobat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului sau planurile şi programele de învățământ similare ori alternative învățământului de stat, aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(9) Planurile-cadru de învățământ şi programele şcolare pentru învățământul teologic şi confesional se elaborează de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, în colaborare cu fiecare cult în parte, şi sunt aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

(10) Planurile-cadru de învățământ pentru învățământul militar se elaborează de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, în colaborare cu Ministerul Apărării Naționale, şi sunt aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

~~ART. 66~~

~~(1) Numărul de ore alocat disciplinelor din planurile-cadru de învățământ este de maximum 20 de ore pe săptămână la învățământul primar, 25 de ore pe săptămână la învățământul gimnazial şi 30 de ore pe săptămână la învățământul liceal. Aceste ore sunt alocate atât pentru predare şi evaluare, cât şi pentru învățarea în clasă, asistată de cadrul didactic, a conținuturilor predate, conform prezentei legi.~~

~~(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), numărul maxim de ore poate fi depăşit cu numărul de ore prevăzute pentru studierea limbii materne, a istoriei şi tradiției minorităților naționale şi a învățământului bilingv.~~

~~(3) În cadrul Curriculumului național, disciplinele obligatorii au o pondere de 80% în planurile-cadru de la nivelul învățământului obligatoriu şi de 70% în cele de la nivelul liceului.~~

~~(4) În cadrul Curriculumului național, disciplinele opționale au o pondere de 20% în planurile-cadru pentru învățământul obligatoriu şi de 30% în cele pentru liceu.~~

~~(5) Pentru fiecare disciplină şi domeniu de studiu, programa şcolară acoperă 75% din orele de predare şi evaluare, lăsând la dispoziția cadrului didactic 25% din timpul alocat disciplinei/domeniului de studiu respectiv. În funcție de caracteristicile elevilor şi de strategia şcolii din care face parte, profesorul decide dacă procentul de 25% din timpul alocat disciplinei/domeniului de studiu este folosit pentru învățare remedială, în cazul copiilor cu probleme speciale, pentru consolidarea cunoştințelor sau pentru stimularea elevilor capabili de performanțe superioare, conform unor planuri individuale de învățare elaborate pentru fiecare elev.~~

ART. 66

(1) Numărul de ore alocat disciplinelor de studiu/modulelor de pregătire este stabilit prin planurile-cadru de învățământ şi se aprobă prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului. Aceste ore sunt alocate atât pentru predare şi evaluare, cât şi pentru învățarea în clasă, asistată de cadrul didactic, a conținuturilor predate.

(2) În cadrul Curriculumului național, ponderea disciplinelor obligatorii, respectiv a celor opționale se stabilește prin planurile-cadru, astfel încât să fie respectate atât principiul asigurării egalității de şanse şi al echității, cât şi principiul relevanței şi al descentralizării.

(3) Pentru fiecare disciplină şi domeniu de studiu, programa şcolară acoperă 75% din orele de predare şi evaluare, lăsând la dispoziția cadrului didactic 25% din timpul alocat disciplinei/domeniului de studiu respectiv. În funcție de caracteristicile elevilor şi de strategia şcolii din care face parte, profesorul decide dacă procentul de 25% din timpul alocat disciplinei/domeniului de studiu este folosit pentru învățare remedială, pentru consolidarea cunoştințelor sau pentru stimularea elevilor capabili de performanțe superioare, conform unor planuri individuale de învățare elaborate pentru fiecare elev.

Art. 66 a fost modificat de pct. 1 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

ART. 67

(1) Curriculumul național pentru educația timpurie este centrat pe dezvoltarea fizică, cognitivă, emoțională şi socială a copiilor, respectiv pe remedierea precoce a eventualelor deficiențe de dezvoltare.

(2) CJRAE, respectiv CMBRAE constituie echipe multidisciplinare de intervenție timpurie, menite să realizeze evaluarea tuturor copiilor, monitorizarea, depistarea şi asistența precoce corespunzătoare a celor cu cerințe educaționale speciale sau cu risc în dezvoltarea competențelor personale.

ART. 68

(1) Curriculumul național pentru învățământul primar şi gimnazial se axează pe 8 domenii de competențe-cheie care determină profilul de formare a elevului:

a) competențe de comunicare în limba română şi în limba maternă, în cazul minorităților naționale;

b) competențe de comunicare în limbi străine;

c) competențe de bază de matematică, ştiințe şi tehnologie;

d) competențe digitale de utilizare a tehnologiei informației ca instrument de învățare şi cunoaştere;

e) competențe sociale şi civice;

f) competențe antreprenoriale;

g) competențe de sensibilizare şi de expresie culturală;

h) competența de a învăța să înveți.

(2) Educația fizică şi sportul în învățământul preuniversitar sunt cuprinse în trunchiul comun al planurilor de învățământ.

(3) Disciplina Tehnologia informației şi comunicării constituie o disciplină opțională pentru elevii din clasele I-IV şi este disciplină obligatorie în învățământul gimnazial şi liceal.

(4) Curriculumul pentru clasele pregătitoare urmăreşte dezvoltarea fizică, socioemoțională, cognitivă a limbajului şi comunicării, precum şi dezvoltarea capacităților şi a atitudinilor în învățare, asigurând totodată punțile către dezvoltarea celor 8 competențe-cheie.

(5) Învățământul liceal este centrat pe dezvoltarea şi diversificarea competențelor-cheie şi formarea competențelor specifice în funcție de filieră, profil, specializare sau calificare.

ART. 69

(1) În unitățile de învățământ de stat sau particulare se utilizează manuale şcolare şi alte auxiliare didactice aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(2) Manualele şcolare se elaborează şi se evaluează pe baza programelor şcolare aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului. Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului reglementează elaborarea de manuale şcolare alternative.

(3) Cadrele didactice selectează şi le recomandă elevilor, în baza libertății inițiativei profesionale, acele manuale şcolare din lista celor aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului care vor fi utilizate în procesul didactic.

(4) Elevii şi profesorii din învățământul de stat şi din învățământul obligatoriu particular acreditat/autorizat beneficiază de manuale şcolare gratuite, atât pentru învățământul în limba română, cât şi pentru cel în limbile minorităților naționale, în condițiile legii.

(5) Auxiliarele curriculare sunt constituite din ghiduri metodologice care, prin conținut, sunt în conformitate cu prevederile legale în vigoare și pe care cadrele didactice le pot selecta și utiliza la clasă, în baza libertății inițiativei profesionale, în scopul îmbunătățirii calității procesului educațional.

ART. 70

(1) Bibliotecile școlare și centrele de documentare și informare se organizează și funcționează pe baza unui regulament elaborat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Se înființează Biblioteca Școlară Virtuală și Platforma școlară de e-learning, care includ programe școlare, exemple de lecții pentru toate temele din programele școlare, ghiduri metodologice, exemple de probe de evaluare. Aceste resurse digitale vor fi protejate de <LLNK 11996 8 10 201 0 16>Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului obținând dreptul de publicare din partea autorilor, astfel încât aceste resurse să fie accesibile permanent și gratuit oricărui elev sau profesor.

(3) Unitățile de învățământ utilizează platforma școlară de învățare pentru a acorda asistență elevilor în timpul sau în afara programului școlar ori pentru cei care, din motive de sănătate, temporar nu pot frecventa școala.

(4) Înființarea, gestiunea și îmbogățirea permanentă a Bibliotecii Școlare Virtuale și a Platformei școlare de e-learning intră în responsabilitatea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

CAP. V
Evaluarea rezultatelor învățării

SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale privind evaluarea

ART. 71

(1) Scopul evaluării este acela de a orienta și de a optimiza învățarea.

(2) Toate evaluările se realizează pe baza standardelor naționale de evaluare pentru fiecare disciplină, domeniu de studiu, respectiv modul de pregătire.

(3) Rezultatele evaluării se exprimă, după caz, prin calificative, în învățământul primar, respectiv prin note de la 1 la 10, în învățământul secundar și în învățământul terțiar nonuniversitar, sau prin punctaje, în mod similar testelor internaționale.

(4) Controlul utilizării și al respectării standardelor naționale de evaluare de către cadrele didactice se realizează prin inspecția școlară.

(5) Notarea elevilor fără utilizarea și respectarea standardelor naționale și a metodologiilor de evaluare constituie abatere disciplinară și se sancționează conform prevederilor prezentei legi.

ART. 72

(1) Evaluarea se centrează pe competențe, oferă feed-back real elevilor și stă la baza planurilor individuale de învățare. În acest scop se va crea o bancă de instrumente de evaluare unică, având funcție orientativă, pentru a-i ajuta pe profesori în notarea la clasă.

(2) Un elev cu deficiențe de învățare beneficiază, în mod obligatoriu, de educație remedială.

ART. 73

(1) Portofoliul educațional cuprinde totalitatea diplomelor, a certificatelor sau a altor înscrisuri obținute în urma evaluării competențelor dobândite sau a participării la activități de învățare, în diferite contexte, precum și produse sau rezultate ale acestor activități, în contexte de învățare formale, nonformale și informale.

(2) Portofoliul educațional este elementul central al evaluării învățării. Utilizarea lui debutează începând cu clasa pregătitoare și reprezintă cartea de identitate educațională a elevului.

SECȚIUNEA a 2-a
Structura și caracteristicile evaluărilor

ART. 74

(1) La finalul clasei pregătitoare, cadrul didactic responsabil întocmește, în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, un raport de evaluare a dezvoltării fizice, socioemoționale, cognitive, a limbajului și a comunicării, precum și a dezvoltării capacităților și atitudinilor de învățare.

(2) La finalul clasei a II-a, fiecare școală, în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, organizează și realizează evaluarea competențelor fundamentale: scris-citit și matematică. Rezultatele evaluărilor sunt folosite pentru elaborarea planurilor individualizate de învățare ale elevilor. Rezultatele

evaluării şi planurile individualizate se comunică părinţilor elevilor şi constituie documente din portofoliul educaţional al elevului.

(3) La finalul clasei a IV-a, Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului realizează, prin eşantionare, o evaluare la nivel naţional a competenţelor fundamentale dobândite în ciclul primar, după modelul testărilor internaţionale, pentru diagnoza sistemului de învăţământ la nivel primar.

(4) La finalul clasei a VI-a, toate şcolile, în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, organizează şi realizează evaluarea elevilor prin două probe transdisciplinare: limbă şi comunicare, matematică şi ştiinţe. Proba de limbă şi comunicare va cuprinde limba română şi limba modernă I, iar pentru elevii din clasele cu predare în limbile minorităţilor naţionale, şi limba maternă. Rezultatele evaluărilor sunt utilizate pentru elaborarea planurilor individualizate de învăţare ale elevilor şi pentru preorientarea şcolară către un anumit tip de liceu. Rezultatele evaluării şi planurile individualizate de învăţare se comunică părinţilor elevilor şi sunt trecute în portofoliul educaţional al elevului.

(5) La finalul clasei a IX-a, în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, se realizează o evaluare naţională obligatorie a tuturor elevilor. Rezultatele evaluării se exprimă printr-un punctaj, similar testelor internaţionale. Evaluarea se realizează prin următoarele probe:

a) o probă scrisă la limba şi literatura română;

b) o probă scrisă la limba maternă;

c) o probă scrisă transdisciplinară la matematică şi ştiinţe;

d) o probă scrisă la o limbă de circulaţie internaţională;

e) o probă practică de utilizare a calculatorului, susţinută în timpul anului;

f) o probă orală transdisciplinară de evaluare a competenţelor civice şi sociale, susţinută în timpul anului.

(6) Rezultatele evaluării naţionale se înscriu în portofoliul educaţional al elevului.

ART. 75

(1) Absolvenţii învăţământului gimnazial dobândesc diploma de absolvire, parte a portofoliului educaţional, şi foaia matricolă, parte a portofoliului educaţional.

(2) Continuarea studiilor din învăţământul gimnazial în învăţământul liceal este asigurată pe baza unui proces de consiliere şi de orientare şcolară şi profesională. Numărul de locuri alocate clasei a X-a este cel puţin egal cu cel al absolvenţilor clasei a IX-a.

ART. 76

(1) După absolvirea gimnaziului, elevii urmează liceul sau şcoala profesională.

(2) Admiterea la liceu sau la şcoală profesională se realizează după următoarea procedură:

a) în cazul în care numărul de candidaţi nu depăşeşte numărul locurilor oferite de unitatea de învăţământ, admiterea se va realiza pe baza portofoliului educaţional al elevului;

b) în cazul în care numărul de candidaţi este mai mare decât numărul locurilor oferite de unitatea de învăţământ, admiterea se face luând în calcul în proporţie de 70% portofoliul educaţional al elevului, media de absolvire a învăţământului obligatoriu, precum şi media la probele de la evaluarea naţională de la sfârşitul clasei a IX-a şi în proporţie de 30% nota obţinută la proba de admitere stabilită de unitatea de învăţământ.

(3) În cazul mediilor egale, diferenţierea se face pe baza portofoliului educaţional al elevului.

(4) Metodologia-cadru de organizare şi desfăşurare a admiterii în clasa a X-a este elaborată de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi este dată publicităţii, pentru fiecare generaţie, cel mai târziu la începutul clasei a VIII-a. Unităţile de învăţământ au obligaţia de a anunţa public disciplina sau disciplinele la care se susţine proba de admitere, programele, procedurile de organizare a acesteia, precum şi modul de utilizare a portofoliului educaţional, până, cel mai târziu, la începutul clasei a VIII-a. Proba suplimentară de admitere se va susţine la cel mult două discipline.

ART. 77

(1) Absolvenţii învăţământului liceal primesc diploma de absolvire şi foaia matricolă, parte a portofoliului educaţional, care atestă finalizarea studiilor liceale şi care conferă dreptul de acces, în condiţiile legii, în învăţământul postliceal, precum şi dreptul de susţinere a examenului de bacalaureat.

(2) Elevii care au promovat clasa a XII-a/a XIII-a vor susţine examenul naţional de bacalaureat.

(3) Absolvenţii învăţământului liceal care susţin şi promovează examenul naţional de bacalaureat dobândesc şi diplomă de bacalaureat, care le dă dreptul de acces în învăţământul superior, în condiţiile legii.

(4) Examenul naţional de bacalaureat constă în susţinerea următoarelor probe:

- proba A de evaluare a competenţelor lingvistice de comunicare orală în limba română;

- proba B de evaluare a competenţelor lingvistice de comunicare orală în limba maternă, pentru elevii care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităţilor naţionale;

- proba C de evaluare a competenței lingvistice la două limbi de circulație internațională studiate pe parcursul învățământului liceal. Rezultatul evaluării se exprimă prin nivelul de competență corespunzător Cadrului european comun de referință pentru limbi. Elevii care promovează, pe parcursul învățământului preuniversitar, examene cu recunoaştere internațională pentru certificarea competențelor lingvistice în limbi străine au dreptul la recunoaşterea şi echivalarea rezultatelor obținute la aceste examene, la cerere şi conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului;

- proba D de evaluare a competențelor digitale. Rezultatul evaluării se exprimă prin nivelul de competență, în raport cu standardele europene recunoscute în domeniu. Elevii care promovează, pe parcursul învățământului preuniversitar, examene cu recunoaştere europeană pentru certificarea competențelor digitale au dreptul la recunoaşterea şi la echivalarea rezultatelor obținute la aceste examene, la cerere şi conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului;

- proba E scrisă de evaluare a competențelor formate pe durata învățământului liceal, după cum urmează:

a) probă scrisă la Limba şi literatura română - probă comună pentru elevii de la toate filierele, profilurile şi specializările;

b) probă scrisă la Limba şi literatura maternă - probă comună pentru elevii de la toate filierele, profilurile şi specializările, care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale;

c) două probe scrise, diferențiate după cum urmează:

1. pentru profilul real din filiera teoretică:

(i) matematică;

(ii) probă transdisciplinară din ştiințe: fizică, chimie, biologie;

2. pentru profilul umanist din filiera teoretică:

(i) o limbă de circulație internațională;

(ii) probă transdisciplinară din geografie, istorie, ştiințe socioumane;

3. pentru filiera tehnologică:

(i) probă scrisă disciplinară specifică profilului;

(ii) probă transdisciplinară specifică domeniului de pregătire;

4. pentru filiera vocațională:

(i) probă practică sau scrisă, după caz, specifică profilului ori specializării;

(ii) probă transdisciplinară specifică profilului sau specializării.

(5) Conținuturile programelor de examen sunt stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi se dau publicității elevilor la începutul primei clase de liceu, în condițiile legii. Calendarul, metodologia, precum şi modul de organizare şi desfăşurare a examenului de bacalaureat se stabilesc de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi se dau publicității, pentru fiecare generație, la începutul ultimei clase de liceu.

(6) Pentru anumite filiere, profiluri, specializări sau calificări, stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, absolvenții învățământului liceal pot susține un examen de certificare a calificării, separat de examenul de bacalaureat. Conținutul, calendarul şi modul de organizare ale examenului de certificare a calificării se stabilesc de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi se dau publicității, pentru fiecare generație, cel mai târziu la începutul ultimei clase de liceu.

(7) Absolvenții învățământului liceal care susțin şi promovează examenul de certificare a calificării primesc certificat de calificare corespunzător nivelului stabilit prin Cadrul național al calificărilor şi suplimentul descriptiv al certificatului în format Europass.

(8) Eliberarea certificatului de calificare nu este condiționată de promovarea examenului de bacalaureat.

ART. 78

(1) Examenul național de bacalaureat se consideră promovat de către absolvenții învățământului secundar superior, liceal, care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au susținut probele A, B, C şi D prevăzute la art. 77 alin. (4);

b) au susținut probele scrise E prevăzute la art. 77 alin. (4) şi au obținut cel puțin nota 5 la fiecare dintre acestea;

c) au obținut media aritmetică, calculată cu două zecimale exacte, a notelor obținute la probele scrise E prevăzute la art. 77 alin. (4) cel puțin egală cu 6.

(2) În urma promovării examenului național de bacalaureat, absolventului i se eliberează diploma de bacalaureat.

(3) Absolvenților de liceu care au susținut evaluările A, B, C şi D prevăzute la art. 77 alin. (4) li se eliberează certificate care atestă nivelul de competență lingvistică, respectiv nivelul de competență digitală. Eliberarea acestor certificate nu este condiționată de promovarea probelor scrise E prevăzute la art. 77 alin. (4).

(4) În cazul nepromovării examenului național de bacalaureat, pot fi recunoscute în sesiunile următoare, la cerere, rezultatele la evaluările A, B, C şi D susținute conform prevederilor art. 77 alin. (4), respectiv rezultatele la probele scrise E prevăzute la art. 77 alin. (4) care au fost promovate cu cel puțin nota 5.

(5) În decursul unui an şcolar se organizează două sesiuni ale examenului naţional de bacalaureat.

(6) Candidaţii proveniţi din învăţământul preuniversitar pot susţine examenul naţional de bacalaureat şi examenul de certificare a calificării, fără taxă, de cel mult două ori. Prezentările ulterioare la aceste examene sunt condiţionate de achitarea unor taxe stabilite de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(7) Evaluările A, B, C şi D prevăzute la art. 77 alin. (4) se organizează şi se desfăşoară la nivelul unităţii de învăţământ, în timpul anului şcolar, pe parcursul semestrului al II-lea, în faţa unei comisii prezidate de directorul unităţii de învăţământ şi numite prin decizie a inspectorului şcolar general, în condiţiile stabilite prin metodologie specifică.

(8) Probele scrise E la examenul naţional de bacalaureat, prevăzute la art. 77 alin. (4), se susţin după încheierea cursurilor, în faţa unei comisii stabilite de inspectoratul şcolar.

(9) Comisia prevăzută la alin. (8) este condusă de un preşedinte, numit prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului dintre cadrele didactice universitare de predare, având titlul ştiinţific de doctor, sau de un cadru didactic din învăţământul liceal, având gradul didactic I şi performanţe profesionale deosebite, dintr-o unitate de învăţământ situată în alt judeţ decât cel în care se află unitatea de învăţământ din care provin elevii care susţin probele scrise ale examenului naţional de bacalaureat.

(10) Comisia prevăzută la alin. (8) este alcătuită exclusiv din profesori de la alte unităţi de învăţământ decât cele din care provin elevii care susţin probele scrise ale examenului naţional de bacalaureat.

(11) Rezultatele examenului naţional de bacalaureat se fac publice prin afişare.

CAP. VI
Resursa umană

SECŢIUNEA 1
Beneficiarii educaţiei

ART. 79

(1) Beneficiarii primari ai învăţământului preuniversitar sunt antepreşcolarii, preşcolarii şi elevii.

(2) Beneficiarii secundari ai învăţământului preuniversitar sunt familiile antepreşcolarilor, ale preşcolarilor şi ale elevilor.

(3) Comunitatea locală şi societatea, în general, sunt beneficiari terţiari ai învăţământului preuniversitar.

ART. 80

(1) Învăţământul preuniversitar este centrat pe beneficiari. Toate deciziile majore sunt luate prin consultarea reprezentanţilor beneficiarilor primari, respectiv a Consiliului Naţional al Elevilor sau a altor asociaţii reprezentative ale elevilor, şi prin consultarea obligatorie a reprezentanţilor beneficiarilor secundari şi terţiari, respectiv a structurilor asociative reprezentative ale părinţilor, a reprezentanţilor mediului de afaceri, a autorităţilor administraţiei publice locale şi a societăţii civile.

(2) Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, împreună cu Consiliul Naţional al Elevilor şi organizaţiile guvernamentale şi nonguvernamentale reprezentative, elaborează un statut în care sunt prevăzute drepturile şi îndatoririle elevilor, care se aprobă prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului. În baza acestui statut, fiecare unitate de învăţământ îşi elaborează regulamentul şcolar propriu.

ART. 81

(1) Antepreşcolarii, preşcolarii şi elevii din învăţământul preuniversitar au drepturi egale la educaţie, prin activităţi extraşcolare organizate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(2) Activităţile extraşcolare sunt realizate în cadrul unităţilor de învăţământ preuniversitar, în cluburi, în palate ale copiilor, în tabere şcolare, în baze sportive, turistice şi de agrement sau în alte unităţi acreditate în acest sens.

(3) Organizarea, acreditarea, controlul şi competenţele unităţilor care oferă educaţie extraşcolară se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

ART. 82

(1) Elevii de la cursurile cu frecvenţă din învăţământul preuniversitar de stat pot beneficia de burse de performanţă, de burse de merit, de burse de studiu şi de burse de ajutor social.

(2) Cuantumul unei burse acordate din sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat şi numărul acestora se stabilesc anual prin hotărâre a consiliului local, respectiv a consiliului judeţean/consiliilor locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti.

(3) Criteriile generale de acordare a burselor se stabilesc de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului. Criteriile specifice de acordare a burselor de performanţă, de merit, a burselor de studiu şi a celor de

ajutor social se stabilesc anual în consiliile de administrație ale unităților de învățământ, în limitele fondurilor repartizate şi în raport cu integralitatea efectuării de către elevi a activităților şcolare.

(4) Elevii pot beneficia şi de burse pe bază de contract încheiat cu operatori economici ori cu alte persoane juridice sau fizice, precum şi de credite pentru studiu acordate de bănci, în condițiile legii.

(5) Elevii şi cursanții străini din învățământul preuniversitar pot beneficia de burse, potrivit prevederilor legale.

(6) Elevii etnici români cu domiciliul stabil în străinătate beneficiază de burse, potrivit prevederilor prezentei legi.

ART. 83

(1) Antepreşcolarii, preşcolarii şi elevii din unitățile şcolare de stat şi particulare autorizate/acreditate beneficiază de asistență medicală, psihologică şi logopedică gratuită, în cabinete medicale, psihologice şi logopedice şcolare ori în unități medicale de stat.

(2) La începutul fiecărui an şcolar se realizează examinarea stării de sănătate a elevilor, pe baza unei metodologii comune elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi de Ministerul Sănătății.

(3) Autorizarea sanitară necesară funcționării unităților de învățământ de stat se obține fără taxe.

ART. 84

(1) Elevii din învățământul obligatoriu şi liceal acreditat/autorizat beneficiază de tarif redus cu 50% pentru transportul local în comun, de suprafață, naval şi subteran, precum şi pentru transportul intern auto, feroviar şi naval, pe tot parcursul anului calendaristic.

(2) Ca măsură de protecție specială, elevii orfani, elevii cu cerințe educaționale speciale, precum şi cei instituționalizați pot beneficia de gratuitate pentru toate categoriile de transport menționate la alin. (1), pe tot parcursul anului calendaristic.

(3) Elevilor care nu pot fi şcolarizați în localitatea de domiciliu li se decontează cheltuielile de transport din bugetul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, prin unitățile de învățământ la care sunt şcolarizați, pe bază de abonament, în limita a 50 km, sau li se asigură decontarea sumei ce reprezintă contravaloarea a 8 călătorii dus-întors pe semestru, dacă locuiesc la internat sau în gazdă.

(4) Elevii beneficiază de tarife reduse cu 75% pentru accesul la muzee, la concerte, la spectacole de teatru, de operă, de film şi la alte manifestări culturale şi sportive organizate de instituții publice.

(5) Elevii etnici români din afara granițelor țării, bursieri ai statului român, beneficiază de gratuitate la toate manifestările prevăzute la alin. (4).

ART. 85

(1) În situații justificate, elevilor din învățământul obligatoriu, şcolarizați într-o altă localitate decât aceea de domiciliu, li se asigură, după caz, servicii de transport, de masă şi de internat, de către autoritățile administrației publice locale din localitatea de domiciliu, cu sprijinul operatorilor economici, al colectivităților locale, al societăților de binefacere, precum şi al altor persoane juridice sau fizice.

~~(2) Statul subvenționează toate costurile aferente frecventării liceului pentru elevii provenind din mediul rural sau din grupuri socioeconomice dezavantajate, precum şi pentru cei care frecventează şcolile profesionale. Modalitatea de subvenționare se stabileşte prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.~~

(2) Statul subvenționează toate costurile aferente frecventării liceului pentru elevii provenind din mediul rural sau din grupuri socioeconomice dezavantajate, precum şi pentru cei care frecventează şcolile profesionale. Modalitatea de subvenționare şi criteriile de acordare a subvenției se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

Alin. (2) al art. 85 a fost modificat de pct. 2 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

ART. 86

(1) Unitățile de învățământ încheie cu părinții, în momentul înscrierii antepreşcolarilor, respectiv a preşcolarilor sau a elevilor, în Registrul unic matricol, un contract educațional, în care sunt înscrise drepturile şi obligațiile reciproce ale părților. Contractul educațional-tip este aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului şi este particularizat, la nivelul fiecărei unități de învățământ, prin decizia consiliului de administrație.

(2) Nerespectarea prevederilor contractului educațional-tip de către unitatea de învățământ este sancționată de inspectoratul şcolar, în conformitate cu prevederile metodologiei aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

(3) Părintele sau tutorele legal este obligat să ia măsuri pentru şcolarizarea elevului, pe perioada învățământului obligatoriu.

(4) Părintele sau tutorele legal răspunde pentru distrugerile materiale din patrimoniul şcolii, cauzate de elev.

ART. 87

Unităţile de învăţământ pot primi donaţii din ţară şi din străinătate, potrivit reglementarilor legale, dacă servesc politicii educaţionale a sistemului naţional de învăţământ şi dacă nu sunt contrare intereselor statului român şi legislaţiei în vigoare.

SECŢIUNEA a 2-a
Personalul din învăţământul preuniversitar

ART. 88

(1) Personalul din învăţământul preuniversitar este format din personal didactic, personal didactic auxiliar şi personal administrativ sau nedidactic.

(2) În învăţământul preuniversitar poate funcţiona personal didactic asociat.

(3) Personalul didactic auxiliar este definit conform prevederilor prezentei legi.

(4) Personalul administrativ îşi desfăşoară activitatea în baza <LLNK 12003 53 11 201 0 17>Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările şi completările ulterioare.

ART. 89

În învăţământul preuniversitar de stat şi particular, posturile didactice vacante şi rezervate se ocupă prin concurs organizat la nivelul unităţii de învăţământ cu personalitate juridică, conform unei metodologii-cadru elaborate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

ART. 90

(1) Concursurile pentru ocuparea posturilor didactice au caracter deschis. La concurs se poate prezenta orice persoană care îndeplineşte condiţiile prevăzute de legislaţia în vigoare.

(2) Angajarea personalului didactic în unităţile de învăţământ cu personalitate juridică se face prin încheierea contractului individual de muncă de către directorul unităţii, cu aprobarea consiliului de administraţie.

ART. 91

(1) Organizarea şi desfăşurarea concursului de ocupare a posturilor didactice auxiliare şi administrative dintr-o unitate de învăţământ sunt coordonate de director. Consiliul de administraţie al unităţii de învăţământ aprobă comisiile de concurs şi validează rezultatele concursului.

(2) Angajarea prin încheierea contractului individual de muncă a personalului didactic auxiliar şi administrativ în unităţile de învăţământ cu personalitate juridică se face de către directorul unităţii, cu aprobarea consiliului de administraţie.

ART. 92

(1) La nivelul fiecărei unităţi şi instituţii de învăţământ preuniversitar se realizează anual evaluarea activităţii personalului didactic şi didactic auxiliar. Metodologia de evaluare se stabileşte prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

(2) Rezultatele evaluării stau la baza deciziei consiliului de administraţie privind acordarea calificativului anual şi a gradaţiei de merit.

(3) Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului dezvoltă programul naţional de stimulare a excelenţei didactice, finanţat din propriul buget, din care se premiază excelenţa didactică.

(4) Metodologia de acordare a gradaţiei de merit şi a implementării programului naţional de stimulare a excelenţei didactice se elaborează de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(5) Salarizarea personalului didactic şi a celui didactic auxiliar din unităţile de învăţământ de stat se face şi în funcţie de performanţele profesionale, conform legii.

(6) Veniturile salariale şi extrasalariale ale directorilor şi directorilor adjuncţi, precum şi salarizarea personalului didactic din unităţile de învăţământ particular se stabilesc prin negociere între conducerea persoanei juridice finanţatoare şi persoana în cauză, cu avizul consiliului de administraţie al unităţii şcolare.

(7) Inspectoratele şcolare judeţene şi Inspectoratul Şcolar al Municipiului Bucureşti realizează auditarea periodică a resursei umane din învăţământul preuniversitar. Rezultatele auditului se aduc la cunoştinţa celor în cauză, consiliului de administraţie al unităţii de învăţământ şi Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

ART. 93

Hotărârile privind angajarea, motivarea, evaluarea, recompensarea, răspunderea disciplinară şi disponibilizarea personalului didactic se iau la nivelul unităţii de învăţământ de către consiliul de administraţie, cu votul a 2/3 din totalul membrilor. Directorul unităţii de învăţământ emite deciziile conform hotărârilor consiliului de administraţie. Angajatorul este unitatea de învăţământ.

CAP. VII
Conducerea sistemului şi a unităţilor de învăţământ

SECŢIUNEA 1
Dispoziţii generale

ART. 94
(1) Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, ca organ de specialitate al administraţiei publice centrale, elaborează şi implementează politica naţională în domeniul învăţământului preuniversitar. Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului are drept de iniţiativă şi de execuţie în domeniul politicii financiare şi al resurselor umane din sfera educaţiei.

(2) Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului exercită, în domeniul învăţământului preuniversitar, următoarele atribuţii:

a) elaborează, aplică, monitorizează şi evaluează politicile educaţionale naţionale;

b) monitorizează activitatea de evaluare externă;

c) coordonează şi controlează sistemul naţional de învăţământ;

d) avizează structura reţelei învăţământului preuniversitar şi înaintează Guvernului, spre aprobare, cifrele de şcolarizare, pe baza propunerilor unităţilor de învăţământ, a autorităţilor administraţiei publice locale, a operatorilor economici, având în vedere recomandările studiilor de prognoză, centralizate, avizate şi transmise de către inspectoratele şcolare judeţene, respectiv al municipiului Bucureşti;

e) coordonează elaborarea şi aprobă Curriculumul naţional şi sistemul naţional de evaluare, asigură şi supraveghează respectarea acestora;

f) evaluează, aprobă şi achiziţionează manualele şcolare şi asigură finanţarea conform legii;

g) aprobă, conform legii, regulamentele de organizare şi de funcţionare a unităţilor subordonate şi a unităţilor conexe;

h) elaborează studii de diagnoză şi de prognoză în domeniul învăţământului;

i) asigură omologarea mijloacelor de învăţământ;

j) asigură cadrul organizatoric pentru selecţionarea şi pregătirea adecvată a elevilor cu aptitudini deosebite;

k) asigură şcolarizarea specializată şi asistenţa psihopedagogică adecvată a copiilor şi tinerilor cu dizabilităţi sau cu cerinţe educaţionale speciale;

l) analizează modul în care se asigură protecţia socială în învăţământ şi propune Guvernului şi autorităţilor administraţiei publice locale abilitate măsuri corespunzătoare;

m) coordonează, monitorizează şi controlează perfecţionarea şi formarea iniţială şi continuă a personalului didactic pentru politicile de interes naţional;

n) elaborează politicile naţionale în domeniul resurselor umane;

o) răspunde de evaluarea sistemului naţional de învăţământ pe baza standardelor naţionale;

p) elaborează, împreună cu alte ministere interesate, strategia colaborării cu alte state şi cu organismele internaţionale specializate în domeniul învăţământului, formării profesionale şi al cercetării ştiinţifice;

q) stabileşte modalităţile de recunoaştere şi de echivalare a studiilor, a diplomelor, a certificatelor şi a titlurilor ştiinţifice eliberate în străinătate, pe baza unor norme interne, încasează taxe, în lei şi în valută, pentru acoperirea cheltuielilor ocazionate de vizarea şi de recunoaşterea actelor de studii, conform legii;

r) stabileşte structura anului şcolar;

s) elaborează metodologii şi regulamente pentru asigurarea cadrului unitar al implementării politicilor educaţionale naţionale;

t) construieşte şi asigură funcţionarea optimă a Platformei şcolare de e-learning, precum şi a Bibliotecii Şcolare Virtuale;

u) elaborează norme specifice pentru construcţiile şcolare şi pentru dotarea acestora;

v) dă publicităţii şi prezintă anual Parlamentului raportul privind starea învăţământului preuniversitar în România;

w) coordonează colectarea şi asigură analiza şi interpretarea datelor statistice pentru sistemul naţional de indicatori privind educaţia.

(3) În realizarea atribuţiilor sale, Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului înfiinţează, organizează şi finanţează comisii şi consilii naţionale. Organizarea şi funcţionarea acestora sunt stabilite prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului. De asemenea, Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului propune Guvernului înfiinţarea de agenţii.

ART. 95

(1) Inspectoratele şcolare judeţene şi Inspectoratul Şcolar al Municipiului Bucureşti sunt servicii publice deconcentrate ale Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, cu personalitate juridică, având în principal următoarele atribuţii:

a) aplică politicile şi strategiile Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului la nivel judeţean, respectiv al municipiului Bucureşti;

b) controlează aplicarea legislaţiei şi monitorizează calitatea activităţilor de predare-învăţare şi respectarea standardelor naţionale/indicatorilor de performanţă, prin inspecţia şcolară;

c) controlează, monitorizează şi evaluează calitatea managementului unităţilor şi instituţiilor de învăţământ;

d) asigură, împreună cu autorităţile administraţiei publice locale, şcolarizarea elevilor şi monitorizează participarea la cursuri a acestora pe durata învăţământului obligatoriu;

e) coordonează admiterea în licee, evaluările naţionale şi concursurile şcolare la nivelul unităţilor de învăţământ din judeţ şi, respectiv, din municipiul Bucureşti;

f) monitorizează implementarea programelor naţionale iniţiate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului pe aria judeţului, respectiv a municipiului Bucureşti, precum şi a proiectelor derulate de unităţile şcolare şi cele conexe în cadrul programelor Uniunii Europene în domeniul educaţiei şi tineretului;

g) mediază conflictele şi litigiile survenite între autoritatea administraţiei publice locale şi unităţile de învăţământ;

h) coordonează şi controlează activităţile unităţilor conexe ale Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului din aria judeţului/municipiului Bucureşti;

i) prezintă un raport anual privind starea învăţământului pe teritoriul judeţului, respectiv al municipiului Bucureşti. Acest raport se face public;

j) aprobă, la propunerea consiliului local sau a consiliilor judeţene, înfiinţarea unităţilor pentru educaţie timpurie, învăţământ primar şi gimnazial;

k) aplică politicile educaţionale naţionale la nivel judeţean, respectiv al municipiului Bucureşti;

l) acordă consiliere şi asistenţă unităţilor şi instituţiilor de învăţământ în gestionarea resurselor umane şi a posturilor didactice la nivelul judeţului, respectiv al municipiului Bucureşti;

m) monitorizează activităţile de constituire, de vacantare şi de ocupare a posturilor didactice din unităţile de învăţământ;

n) gestionează baza de date privind cadrele didactice calificate angajate în unităţile de învăţământ, precum şi întreaga bază de date a educaţiei;

o) înaintează spre avizare Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului reţeaua şcolară din raza lor teritorială propusă de autorităţile administraţiei publice locale, în conformitate cu politica educaţională, a documentelor strategice privind dezvoltarea economică şi socială la nivel regional, judeţean şi local, după consultarea unităţilor de învăţământ, a operatorilor economici şi a partenerilor sociali interesaţi;

p) realizează auditarea periodică a resursei umane din învăţământul preuniversitar;

q) asigură colectarea datelor statistice pentru sistemul naţional de indicatori privind educaţia.

(2) Structura inspectoratelor şcolare judeţene, respectiv a Inspectoratului Şcolar al Municipiului Bucureşti se stabileşte prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

(3) Inspectoratul şcolar are un consiliu de administraţie şi un consiliu consultativ. Funcţionarea acestora se realizează în baza unui regulament propriu, elaborat şi aprobat de consiliul de administraţie, conform regulamentului-cadru aprobat prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

(4) În structura inspectoratelor şcolare din judeţele cu învăţământ şi în limbile minorităţilor naţionale sunt cuprinşi şi inspectori şcolari pentru acest tip de învăţământ. Aceşti inspectori şcolari sunt numiţi respectând procedurile prezentei legi, cu consultarea grupului parlamentar al minorităţilor naţionale.

(5) În structura inspectoratelor şcolare sunt cuprinşi şi inspectori şcolari pentru problemele copiilor şi tinerilor proveniţi din medii socioeconomice dezavantajate.

SECŢIUNEA a 2-a
Conducerea unităţilor de învăţământ

ART. 96

(1) Unităţile de învăţământ preuniversitar cu personalitate juridică sunt conduse de consiliile de administraţie, de directori şi de directori adjuncţi, după caz. În exercitarea atribuţiilor ce le revin, consiliile de administraţie şi directorii conlucrează cu consiliul profesoral, cu comitetul de părinţi şi cu autorităţile administraţiei publice locale.

(2) În unitățile de învățământ de stat consiliul de administrație este organ de conducere și este constituit din 7, 9 sau 13 membri, astfel:

a) în cazul unităților de învățământ de nivel gimnazial cu un singur rând de clase, consiliul de administrație este format din 7 membri, cu următoarea componență: 3 cadre didactice, inclusiv directorul; 2 reprezentanți ai părinților; un reprezentant al primarului; un reprezentant al consiliului local. Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și pentru învățământul preșcolar și primar;

b) în cazul în care consiliul de administrație este format din 9 membri, dintre aceștia 4 sunt cadre didactice, un reprezentant al primarului, 2 reprezentanți ai consiliului local și 2 reprezentanți ai părinților. Directorul și directorul adjunct sunt membri de drept ai consiliului de administrație din cota aferentă cadrelor didactice din unitatea de învățământ respectivă;

c) în cazul în care consiliul de administrație este format din 13 membri, dintre aceștia 6 sunt cadre didactice, un reprezentant al primarului, 3 reprezentanți ai consiliului local și 3 reprezentanți ai părinților. Directorul și directorul adjunct sunt membri de drept ai consiliului de administrație din cota aferentă cadrelor didactice din unitatea de învățământ respectivă.

(3) Consiliul de administrație este organul de conducere al unității de învățământ. La ședințele consiliului de administrație participă, de regulă, și un reprezentant al elevilor, cu statut de observator.

(4) După constituirea consiliului de administrație, membrii acestuia aleg un președinte de ședință din rândul cadrelor didactice, prin hotărâre adoptată cu votul secret al majorității. Președintele de ședință este ales pentru o perioadă de cel mult un an, conduce ședințele consiliului de administrație și semnează hotărârile adoptate în această perioadă.

(5) În învățământul particular și confesional, în componența consiliului de administrație sunt incluși reprezentanți ai fondatorilor. Conducerea consiliului de administrație este asigurată de persoana desemnată de fondatori. În unitățile pentru învățământul general obligatoriu, consiliul de administrație cuprinde și un reprezentant al consiliului local.

(6) Consiliul de administrație se întrunește lunar sau ori de câte ori este necesar, la solicitarea directorului sau a două treimi dintre membri. Metodologia-cadru de organizare și de funcționare a consiliului de administrație este stabilită prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(7) Consiliul de administrație are următoarele atribuții principale:

a) adoptă proiectul de buget și avizează execuția bugetară la nivelul unității de învățământ;

b) aprobă planul de dezvoltare instituțională elaborat de directorul unității de învățământ;

c) aprobă curriculumul la decizia școlii, la propunerea consiliului profesoral;

d) stabilește poziția școlii în relațiile cu terți;

e) organizează concursul de ocupare a funcțiilor de director și de director adjunct;

f) aprobă planul de încadrare cu personal didactic și didactic auxiliar, precum și schema de personal nedidactic;

g) aprobă programe de dezvoltare profesională a cadrelor didactice, la propunerea consiliului profesoral;

h) sancționează abaterile disciplinare, etice sau profesionale ale cadrelor didactice, conform legii;

i) aprobă comisiile de concurs și validează rezultatul concursurilor;

j) aprobă orarul unității de învățământ;

k) își asumă răspunderea publică pentru performanțele unității de învățământ, alături de director;

l) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin ordine și metodologii ale ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, respectiv ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(8) Hotărârile consiliului de administrație se adoptă cu majoritatea voturilor celor prezenți, mai puțin cele prevăzute la art. 93. Hotărârile consiliului de administrație care vizează personalul din unitate, cum ar fi procedurile pentru ocuparea posturilor, a funcțiilor de conducere, acordarea gradației de merit, restrângerea de activitate, acordarea calificativelor, aplicarea de sancțiuni și altele asemenea, se iau prin vot secret. Membrii consiliului de administrație care se află în conflict de interese nu participă la vot.

(9) Deciziile privind bugetul și patrimoniul unității de învățământ se iau cu majoritatea din totalul membrilor consiliului de administrație.

ART. 97

(1) Directorul exercită conducerea executivă a unității de învățământ. În cazul unităților de învățământ cu predare integrală în limbile minorităților naționale, directorul are obligația cunoașterii limbii respective. În cazul unităților de învățământ cu secții de predare în limbile minorităților naționale, unul dintre directori are obligația cunoașterii limbii respective. În aceste cazuri, numirea directorului se face cu consultarea organizației care reprezintă minoritatea respectivă în Parlamentul României sau, dacă minoritatea nu are reprezentare parlamentară, cu consultarea Grupului parlamentar al minorităților naționale.

(2) Directorul unității de învățământ de stat are următoarele atribuții:

a) este reprezentantul legal al unității de învățământ şi realizează conducerea executivă a acesteia;
b) este ordonatorul de credite al unității de învățământ;
c) îşi asumă, alături de consiliul de administrație, răspunderea publică pentru performanțele unității de învățământ pe care o conduce;
d) propune spre aprobare consiliului de administrație regulamentul de organizare şi funcționare al unității de învățământ;
e) propune spre aprobare consiliului de administrație proiectul de buget şi raportul de execuție bugetară;
f) răspunde de selecția, angajarea, evaluarea periodică, formarea, motivarea şi încetarea raporturilor de muncă ale personalului din unitatea de învățământ;
g) îndeplineşte alte atribuții stabilite de către consiliul de administrație, conform legii;
h) prezintă anual un raport asupra calității educației în unitatea sau în instituția pe care o conduce. Raportul este prezentat în fața comitetului de părinți şi este adus la cunoştința autorităților administrației publice locale şi a inspectoratului şcolar județean/al municipiului Bucureşti;
i) coordonează colectarea şi transmite inspectoratului şcolar datele statistice pentru sistemul național de indicatori privind educația.
(3) Structurile şi funcțiile de conducere ale unităților de învățământ particular şi confesional, atribuțiile, modul de constituire, precum şi durata mandatelor sunt stabilite prin regulamentele de organizare şi funcționare a acestora, în concordanță cu prevederile legale.
(4) Directorul unității de învățământ particular şi confesional exercită conducerea executivă, în strictă conformitate cu responsabilitățile şi atribuțiile conferite de lege, cu hotărârile consiliului de administrație al unității de învățământ şi cu respectarea prevederilor regulamentului de organizare şi funcționare a acesteia.

ART. 98

(1) Consiliul profesoral al unității de învățământ este format din totalitatea cadrelor didactice din unitatea şcolară cu personalitate juridică, este prezidat de către director şi se întruneşte lunar sau ori de câte ori este nevoie, la propunerea directorului sau la solicitarea a minimum o treime dintre membrii personalului didactic.
(2) Atribuțiile consiliului profesoral sunt următoarele:
a) gestionează şi asigură calitatea actului didactic;
b) stabileşte Codul de etică profesională şi monitorizează aplicarea acestuia;
c) validează fişele de autoevaluare ale personalului angajat al unității de învățământ, în baza cărora se stabileşte calificativul anual;
d) propune consiliului de administrație măsuri de optimizare a procesului didactic;
e) propune consiliului de administrație curriculumul la dispoziția şcolii;
f) propune consiliului de administrație premierea şi acordarea titlului de "profesorul anului" personalului cu rezultate deosebite la catedră;
g) aprobă sancționarea abaterilor disciplinare ale elevilor;
h) propune consiliului de administrație inițierea procedurii legale în cazul cadrelor didactice cu performanțe slabe sau pentru încălcări ale eticii profesionale;
i) propune consiliului de administrație programele de formare şi dezvoltare profesională continuă a cadrelor didactice;
j) alege cadrele didactice membre ale consiliului de administrație;
k) îndeplineşte alte atribuții stabilite de consiliul de administrație.

SECȚIUNEA a 3-a
Unitățile conexe ale învățământului preuniversitar

ART. 99

(1) Unitățile conexe ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului sunt: Institutul de Ştiințe ale Educației, casele corpului didactic, centrele atestate de formare continuă în limbile minorităților naționale, Centrul Național de Instruire Diferențiată, Unitatea pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar, palatele şi cluburile copiilor.
(2) Unitățile conexe ale învățământului preuniversitar sunt: centrul județean de resurse şi asistență educațională/Centrul Municipiului Bucureşti de Resurse şi Asistență Educațională.
(3) În fiecare județ şi în municipiul Bucureşti funcționează casa corpului didactic, denumită în continuare CCD, cu personalitate juridică, coordonată metodologic de inspectoratul şcolar. Structura şi atribuțiile CCD se stabilesc prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

(4) Centrele judeţene de resurse şi asistenţă educaţională/Centrul Municipiului Bucureşti de Resurse şi Asistenţă Educaţională sunt unităţi specializate ale învăţământului preuniversitar, cu personalitate juridică, coordonate metodologic de inspectoratul şcolar.

(5) Finanţarea centrului judeţean de resurse şi asistenţă educaţională/Centrului Municipiului Bucureşti de Resurse şi Asistenţă Educaţională se asigură de la bugetul consiliului judeţean.

(6) Centrul judeţean de resurse şi asistenţă educaţională/Centrul Municipiului Bucureşti de Resurse şi Asistenţă Educaţională organizează, coordonează metodologic, monitorizează şi evaluează, după caz, la nivel judeţean/al municipiului Bucureşti, următoarele activităţi şi servicii educaţionale:

a) servicii de asistenţă psihopedagogică/psihologică, furnizate prin centrele judeţene şi prin cabinetele de asistenţă psihopedagogică/psihologică;

b) servicii de terapii logopedice, furnizate prin centrele şi prin cabinetele logopedice interşcolare;

c) servicii de evaluare, de orientare şcolară şi profesională;

d) servicii de mediere şcolară, furnizate de mediatorii şcolari;

e) servicii de consultanţă pentru educaţie incluzivă, furnizate de centrele şcolare de educaţie incluzivă.

(7) Structura, organizarea şi funcţionarea centrului judeţean de resurse şi de asistenţă educaţională se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

(8) Centrul Naţional de Instruire Diferenţiată se organizează şi funcţionează conform metodologiei elaborate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului în 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(9) Unitatea pentru Finanţarea Învăţământului Preuniversitar se organizează în subordinea Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului. Atribuţiile, structura, organizarea şi funcţionarea Unităţii pentru Finanţarea Învăţământului Preuniversitar se stabilesc prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

ART. 100

(1) Palatele şi cluburile copiilor sunt unităţi de învăţământ pentru activităţi extraşcolare. Palatele copiilor au şi rol metodologic.

(2) Palatul Naţional al Copiilor din Bucureşti este subordonat Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(3) Palatele şi cluburile copiilor sunt în subordinea inspectoratelor şcolare.

(4) Organizarea şi competenţele palatelor şi cluburilor copiilor se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

CAP. VIII
Finanţarea şi baza materială a învăţământului preuniversitar

SECŢIUNEA 1
Dispoziţii generale

ART. 101

(1) Finanţarea unităţilor de învăţământ preuniversitar cuprinde finanţarea de bază, finanţarea complementară şi finanţarea suplimentară.

(2) Statul asigură finanţarea de bază pentru toţi preşcolarii şi pentru toţi elevii din învăţământul primar, gimnazial, profesional şi liceal de stat, particular sau confesional acreditat, precum şi pentru elevii din învăţământul postliceal special de stat. Finanţarea de bază se face în limitele costului standard per elev/preşcolar, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului*).

---

*) NOTĂ C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform alin. (2) al art. 17 al <LLNK 12010 80180 302 0 61>art. II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 80 din 8 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificările şi completările aduse de <LLNK 12011 283 10 201 0 35>LEGEA nr. 283 din 14 decembrie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 887 din 14 decembrie 2011, până la începutul anului scolar 2012-2013 nu se acorda finanţarea de bază pentru elevii din învăţământul primar particular acreditat, gimnazial particular acreditat, profesional particular acreditat, liceal particular acreditat, prevăzută la <LLNK 12011 1 10 202 101 39>art. 101 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, cu modificarile si completările ulterioare. Începând cu anul şcolar 2012-2013, finanţarea de bază se asigura pentru toţi preşcolarii şi pentru toţi elevii din învăţământul primar, gimnazial, profesional şi liceal de stat, particular sau confesional acreditat, precum şi pentru elevii din învăţământul postliceal special de stat, conform prevederilor <LLNK 12011 1 10 202 101 39>art. 101 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

Potrivit <LLNK 12012 92180 302 0 61>art. II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012, prevederile art. 9 alin. (2) şi art. 101 alin. (2) referitoare la finanţarea de bază pentru învăţământul preuniversitar particular şi confesional acreditat, precum şi prevederile art. 27 alin. (6) şi <LLNK 12011 1 10 202 361 67>art. 361 alin. (3) lit. e) din Legea educaţiei naţionale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 decembrie 2013.

(3) În învăţământul preuniversitar particular, taxele de şcolarizare se stabilesc de consiliul de administraţie al fiecărei instituţii sau unităţi de învăţământ, în condiţiile legii.

ART. 102

(1) Finanţarea învăţământului preuniversitar de stat, particular şi confesional se asigură din fonduri publice sau din alte surse, potrivit legii.

(2) Finanţarea învăţământului preuniversitar particular şi confesional acreditat se face din taxe, din fonduri publice, în cazul învăţământului preşcolar, primar şi gimnazial obligatoriu, precum şi din alte surse, potrivit legii.

ART. 103

(1) Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului are drept de iniţiativă în domeniile politicii financiare şi resurselor umane din domeniul educaţiei şi colaborează cu alte ministere, cu autorităţi locale, structuri asociative reprezentative ale autorităţilor administraţiei publice locale, cu asociaţii reprezentative ale părinţilor, asociaţii reprezentative profesionale ale cadrelor didactice, precum şi cu sindicatele reprezentative.

(2) Consiliile locale şi consiliul judeţean, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti pot contribui din bugetele proprii la finanţarea de bază şi complementară a unităţilor de învăţământ preuniversitar de stat.

ART. 104

(1) Finanţarea de bază asigură desfăşurarea în condiţii normale a procesului de învăţământ la nivel preuniversitar, conform standardelor naţionale.

~~(2) Finanţarea de bază se asigură din bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată şi alte venituri ale bugetului de stat, prin bugetele locale, pentru următoarele categorii de cheltuieli:~~

~~a) cheltuielile cu salariile, sporurile, indemnizaţiile şi alte drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, precum şi contribuţiile aferente acestora;~~

~~b) cheltuielile cu formarea continuă şi evaluarea personalului;~~

~~c) cheltuielile cu evaluarea periodică internă a elevilor;~~

~~d) cheltuielile materiale şi pentru servicii;~~

~~e) cheltuielile cu întreţinerea curentă.~~

(2) Finanţarea de bază se asigură din bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată, prin bugetele locale, pentru următoarele articole de cheltuieli, în funcţie de care se calculează costul standard per elev/preşcolar:

a) cheltuieli cu salariile, sporurile, indemnizaţiile şi alte drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, precum şi contribuţiile aferente acestora;

b) cheltuieli cu pregătirea profesională;

c) cheltuieli cu evaluarea periodică a elevilor;

d) cheltuieli cu bunuri şi servicii.

Alin. (2) al art. 104 a fost modificat de pct. 3 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

(3) Finanţarea de bază a unei unităţi şcolare rezultă prin multiplicarea costului standard per elev/preşcolar cu coeficienţi specifici unităţii şcolare şi cu numărul de elevi şi se aprobă anual prin hotărâre a Guvernului.

(4) Baza de calcul al fondurilor alocate unităţilor de învăţământ prin şi din bugetele locale, pentru finanţarea de bază, o constituie costul standard per elev/preşcolar. Costul standard per elev/preşcolar se determină pentru fiecare nivel de învăţământ, filieră, profil, specializare/domeniu. Determinarea costului standard per elev/preşcolar se face de către Consiliul Naţional pentru Finanţarea Învăţământului Preuniversitar, în condiţiile prezentei legi şi conform normelor metodologice elaborate de către Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi aprobate prin hotărâre a Guvernului. Consiliul Naţional pentru Finanţarea Învăţământului Preuniversitar cuprinde reprezentanţii Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, ai partenerilor sociali şi ai structurilor asociative ale autorităţilor administraţiei publice locale. Alocarea fondurilor pentru finanţarea de bază a unităţii de învăţământ se face pe baza unei formule de finanţare aprobate prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului

care ia în considerare costul standard per elev/preşcolar, numărul de elevi/preşcolari din unitatea de învăţământ, precum şi factorii de corecţie dependenţi de densitatea de elevi în zonă, severitatea dezavantajelor, de limba de predare şi alţi factori.

(5) Finanţarea de bază aprobată anual prin legea bugetului de stat se repartizează pe comune, oraşe, municipii şi sectoare ale municipiului Bucureşti de către direcţiile generale ale finanţelor publice judeţene, respectiv a municipiului Bucureşti, cu asistenţa tehnică de specialitate a inspectoratelor şcolare judeţene, respectiv a Inspectoratului Şcolar al Municipiului Bucureşti.

(6) Sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat, alocate pentru unităţile de învăţământ preuniversitar de stat ca finanţare de bază, nu pot fi executate silit pentru recuperarea creanţelor stabilite prin titluri executorii în sarcina autorităţilor administraţiei publice locale.

ART. 105

(1) Finanţarea complementară asigură cheltuieli de capital, cheltuieli sociale şi alte cheltuieli asociate procesului de învăţământ preuniversitar de stat.

~~(2) Finanţarea complementară se asigură din bugetele locale ale unităţilor administrativ-teritoriale de care aparţin unităţile de învăţământ preuniversitar, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată, pentru următoarele categorii de cheltuieli:~~

(2) Finanţarea complementară se asigură din bugetele locale ale unităţilor administrativ-teritoriale de care aparţin unităţile de învăţământ preuniversitar şi din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată, aprobate anual prin legea bugetului de stat cu această destinaţie, pentru următoarele categorii de cheltuieli:

Partea introductivă a alin. (2) al art. 105 a fost modificată de pct. 4 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

a) investiţii, reparaţii capitale, consolidări;

b) subvenţii pentru internate şi cantine;

c) cheltuieli pentru evaluarea periodică naţională a elevilor;

d) cheltuieli cu bursele elevilor;

e) cheltuieli pentru transportul elevilor, conform prevederilor art. 84 alin. (1);

f) cheltuieli pentru naveta cadrelor didactice, conform legii;

g) cheltuieli pentru examinarea medicală obligatorie periodică a salariaţilor din învăţământul preuniversitar, cu excepţia celor care, potrivit legii, se efectuează gratuit;

h) cheltuieli pentru concursuri şcolare şi activităţi educative extraşcolare organizate în cadrul sistemului de învăţământ;

i) cheltuieli pentru asigurarea securităţii şi sănătăţii în muncă, pentru personalul angajat, preşcolari şi elevi;

j) gestionarea situaţiilor de urgenţă;

k) cheltuieli pentru participarea în proiecte europene de cooperare în domeniul educaţiei şi formării profesionale.

(3) Finanţarea complementară aprobată anual prin legea bugetului de stat se repartizează pe comune, oraşe, municipii şi sectoare ale municipiului Bucureşti de către direcţiile generale ale finanţelor publice judeţene, respectiv a municipiului Bucureşti şi cu asistenţa tehnică a inspectoratelor şcolare judeţene, respectiv al municipiului Bucureşti.

ART. 106

Finanţarea de bază şi finanţarea complementară se realizează pe baza contractului de management încheiat între directorul unităţii de învăţământ preuniversitar şi primarul localităţii/primarul de sector în a cărei rază teritorială se află unitatea de învăţământ, respectiv cu preşedintele consiliului judeţean/primarul de sector, în cazul şcolilor speciale.

ART. 107

(1) Finanţarea suplimentară se acordă ca sumă globală fixă din bugetul Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului pentru premierea unităţilor de învăţământ preuniversitar de stat cu rezultate deosebite în domeniul incluziunii sau în domeniul performanţelor şcolare.

(2) Consiliile locale, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti şi consiliile judeţene, respectiv Consiliul General al Municipiului Bucureşti, contribuie la finanţarea suplimentară, acordând granturi unităţilor de învăţământ, în baza unei metodologii proprii.

(3) Finanţarea suplimentară se realizează pe bază de contract încheiat între unitatea şcolară şi finanţator.

ART. 108

(1) Unităţile de învăţământ preuniversitar de stat pot obţine venituri proprii din activităţi specifice, conform legii, din donaţii, sponsorizări sau din alte surse legal constituite.

(2) Veniturile proprii nu diminuează finanţarea de bază, complementară sau suplimentară şi sunt utilizate conform deciziilor consiliului de administraţie. La sfârşitul anului bugetar, sumele necheltuite rămân în contul unităţii de învăţământ care le-a realizat şi se reportează pentru bugetul anual următor.

(3) Directorul şi consiliul de administraţie al unităţii de învăţământ cu personalitate juridică răspund de încadrarea în bugetul aprobat, în condiţiile legii.

ART. 109

(1) Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului finanţează anual, în cadrul programelor naţionale aprobate prin hotărâre a Guvernului, următoarele competiţii:

a) competiţii între şcoli care se bazează pe evaluarea instituţională a fiecărei unităţi de învăţământ după două axe majore: incluziune şi performanţă. În urma evaluărilor după fiecare dintre cele două axe, se va realiza o clasificare a şcolilor pe 5 niveluri: "Excelent", "Foarte bun",, Bun", "Satisfăcător" şi "Nesatisfăcător". Sunt premiate atât şcolile cu excelenţă în incluziune, cât şi cele cu excelenţă în performanţă, de stat, particulare sau confesionale. Şcolile care obţin calificativul "Satisfăcător" sau "Nesatisfăcător" se supun monitorizării în vederea creşterii performanţelor;

b) în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, şcolile vor desemna "Profesorul anului", ca semn al excelenţei în predare. La nivel judeţean şi naţional va fi desemnat "Profesorul anului" pentru fiecare disciplină din planul de învăţământ. Excelenţa în predare va fi recompensată financiar, prin programul naţional de stimulare a excelenţei didactice;

c) performanţa elevilor la olimpiadele pe discipline, la olimpiadele de creaţie tehnico-ştiinţifică şi artistică şi la olimpiadele sportive se recompensează financiar prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

(2) În lansarea competiţiilor, Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului se consultă cu asociaţiile reprezentative ale părinţilor, asociaţiile reprezentative profesionale ale cadrelor didactice, Consiliul Naţional al Elevilor şi cu sindicatele reprezentative.

ART. 110

(1) Bugetul de venituri şi cheltuieli se întocmeşte anual, de către fiecare unitate de învăţământ preuniversitar, conform normelor metodologice de finanţare a învăţământului preuniversitar elaborate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, se aprobă şi se execută conform legii.

(2) Excedentele anuale rezultate din execuţia bugetului de venituri şi cheltuieli ale activităţilor finanţate integral din venituri proprii se reportează în anul următor şi se folosesc cu aceeaşi destinaţie sau, cu aprobarea consiliului de administraţie, se utilizează pentru finanţarea altor cheltuieli ale unităţii de învăţământ.

(3) Finanţarea unităţilor de învăţământ special, a claselor de învăţământ special, a elevilor din învăţământul special, a liceelor speciale şi a CJRAE/CMBRAE se asigură din sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat prin bugetele locale ale consiliilor judeţene şi ale sectoarelor municipiului Bucureşti, indiferent de locul de domiciliu al copiilor, prin contract managerial.

ART. 111

(1) De la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, se asigură următoarele cheltuieli aferente unităţilor de învăţământ preuniversitar, inclusiv pentru învăţământul special:

a) finanţarea programelor naţionale ale Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, aprobate prin hotărâre a Guvernului;

b) componenţa locală aferentă proiectelor aflate în derulare, cofinanţate de Guvernul României şi de organismele financiare internaţionale, precum şi rambursările de credite externe aferente proiectelor respective;

c) bursele, aprobate prin hotărâre a Guvernului, pentru elevii din Republica Moldova, etnicii români din afara graniţelor ţării, precum şi bursele pentru elevii străini;

d) organizarea evaluărilor, a simulărilor şi a examenelor naţionale;

e) perfecţionarea pregătirii profesionale a cadrelor didactice şi didactice auxiliare, pentru implementarea politicilor şi strategiilor Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului;

f) finanţarea, prin hotărâre a Guvernului, iniţiată de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, a unor programe anuale sau multianuale de investiţii, de modernizare şi de dezvoltare a bazei materiale a instituţiilor de învăţământ preuniversitar de stat, inclusiv consolidări şi reabilitări de şcoli şi dotări;

g) finanţarea unor programe naţionale de protecţie socială, stabilite prin reglementări specifice;

h) finanţarea privind organizarea de concursuri pentru elevi, pe obiecte de învăţământ şi pe meserii, tehnico-aplicative, ştiinţifice, de creaţie, concursuri şi festivaluri cultural-artistice, campionate şi concursuri sportive şcolare, cu participare naţională şi internaţională, precum şi olimpiade internaţionale pe obiecte de învăţământ.

(2) Finanţarea cheltuielilor privind inspectoratele şcolare, casele corpului didactic, palatele şi cluburile copiilor şi elevilor, cluburile sportive şcolare, se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(3) Cluburile sportive şcolare, precum şi palatele şi cluburile copiilor pot să fie finanţate şi de autorităţile administraţiei publice locale.

(4) Consiliul judeţean/consiliile locale ale sectoarelor şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti alocă, prin hotărâri proprii, fonduri din cote defalcate din impozitul pe venit la dispoziţia acestora, în vederea finanţării unităţilor de învăţământ preuniversitar de stat, prin finanţarea complementară.

(5) Consiliul judeţean/Consiliul General al Municipiului Bucureşti asigură fonduri pentru organizarea şi desfăşurarea olimpiadelor şi a concursurilor şcolare judeţene/ale municipiului Bucureşti.

~~(6) Cheltuielile aferente facilităţilor acordate elevilor privind transportul pe calea ferată şi cu metroul se finanţează prin bugetul Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi din alte surse, potrivit legii.~~

(6) Cheltuielile aferente facilităţilor acordate elevilor şi studenţilor privind transportul pe calea ferată şi cu metroul se finanţează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor şi Infrastructurii.

Alin. (6) al art. 111 a fost modificat de pct. 5 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

SECŢIUNEA a 2-a
Baza materială a învăţământului preuniversitar de stat

ART. 112

(1) Unităţile de învăţământ de stat pot deţine în administrare bunuri proprietate publică, cele de învăţământ particular au drept fundament proprietatea privată, iar cele de învăţământ confesional aparţin, în funcţie de entitatea care le-a înfiinţat, uneia dintre cele două forme de proprietate.

(2) Terenurile şi clădirile unităţilor de educaţie timpurie, de învăţământ preşcolar, şcolilor primare, gimnaziale şi liceale, inclusiv ale celorlalte niveluri de învăţământ din cadrul acestora, înfiinţate de stat, fac parte din domeniul public local şi sunt administrate de către consiliile locale. Celelalte componente ale bazei materiale sunt de drept proprietatea acestora şi sunt administrate de către consiliile de administraţie, conform legislaţiei în vigoare.

(3) Terenurile şi clădirile în care îşi desfăşoară activitatea unităţile de învăţământ special de stat şi centrele judeţene de resurse şi asistenţă educaţională fac parte din domeniul public judeţean, respectiv al municipiului Bucureşti, şi sunt în administrarea consiliului judeţean, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti, în a căror rază teritorială îşi desfăşoară activitatea, prin consiliile de administraţie ale unităţilor de învăţământ respective. Celelalte componente ale bazei materiale a unităţilor de învăţământ special de stat, ale cluburilor sportive şcolare, ale palatelor şi cluburilor copiilor şi elevilor, precum şi ale centrelor judeţene de resurse şi asistenţă educaţională sunt de drept proprietatea acestora şi sunt administrate de către consiliile de administraţie ale acestora.

(4) Terenurile şi clădirile în care îşi desfăşoară activitatea inspectoratele şcolare judeţene, casele corpului didactic, centrul naţional de excelenţă, centrele recreative şi de divertisment, Palatul Naţional al Copiilor, palatele şi cluburile elevilor, cluburile sportive şcolare, precum şi alte unităţi din subordinea Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, ale căror cheltuieli curente şi de capital se finanţează de la bugetul de stat, fac parte din domeniul public al statului şi sunt administrate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, prin inspectoratele şcolare judeţene şi prin consiliile de administraţie ale acestor unităţi. Celelalte componente ale bazei materiale sunt de drept proprietatea unităţilor şi instituţiilor respective şi sunt administrate de acestea.

(5) Nu fac parte din domeniul public local, judeţean, respectiv al statului terenurile şi clădirile prevăzute la alin. (2)-(4), deţinute în baza unor contracte de închiriere, concesionare sau comodat, proprietarii acestora fiind alte persoane fizice sau juridice.

~~(6) Schimbarea destinaţiei bazei materiale a instituţiilor şi unităţilor de învăţământ preuniversitar de stat se poate face de către autorităţile administraţiei publice locale, numai cu avizul conform al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului. În caz contrar, actele de schimbare a destinaţiei bazei materiale sunt nule de drept, iar fapta constituie infracţiune şi se pedepseşte conform legii penale.~~

(6) Schimbarea destinaţiei bazei materiale a instituţiilor şi unităţilor de învăţământ preuniversitar de stat se poate face de către autorităţile administraţiei publice locale, numai cu avizul conform al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

Alin. (6) al art. 112 a fost modificat de pct. 1 al <LLNK 12012 187 10 202 224 48>art. 224 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.

(7) Încălcarea dispozițiilor alin. (6) constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani sau cu amendă.

Alin. (7) al art. 112 a fost introdus de pct. 2 al <LLNK 12012 187 10 202 224 48>art. 224 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.

(8) Actele de schimbare a destinației bazei materiale efectuate cu încălcarea dispozițiilor alin. (6) sunt nule de drept.

Alin. (8) al art. 112 a fost introdus de pct. 2 al <LLNK 12012 187 10 202 224 48>art. 224 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.

ART. 113

Înscrierea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile aparținând Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului sau instituțiilor şi unităților de învățământ şi cercetare ştiințifică din sistemul învățământului de stat, precum şi asupra bunurilor aparținând consiliilor locale, județene şi, respectiv, Consiliului General al Municipiului Bucureşti, în care îşi desfăşoară activitatea unitățile de învățământ preuniversitar de stat, se face, după caz, în registrul de inscripțiuni şi transcripțiuni, în cărțile funciare sau în cărțile de publicitate funciară, cu scutire de plata taxelor prevăzute de lege.

TITLUL III
Învățământul superior

CAP. I
Dispoziții generale

ART. 114

(1) Prezentul titlu reglementează structura, funcțiile, organizarea şi funcționarea învățământului superior din România.

(2) Învățământul superior este organizat în universități, academii de studii, institute, şcoli de studii superioare şi altele asemenea, numite în continuare instituții de învățământ superior sau universități.

(3) Instituțiile de învățământ superior pot fi de stat, particulare sau confesionale. Aceste instituții au personalitate juridică, au caracter nonprofit, sunt de interes public şi sunt apolitice.

ART. 115

(1) Învățământul superior se poate organiza doar în instituții de învățământ superior care au obținut autorizarea de funcționare provizorie sau acreditarea, potrivit legii.

(2) Actele de finalizare a studiilor emise în România sunt recunoscute de către stat numai în cazul în care sunt eliberate în conformitate cu prevederile legale în vigoare, de către instituții de învățământ superior acreditate.

ART. 116

(1) Sistemul național de învățământ superior include toate instituțiile de învățământ superior acreditate. O instituție de învățământ superior autorizată să funcționeze provizoriu, conform procedurilor legale în vigoare, devine parte a sistemului național de învățământ superior numai după acreditare.

(2) Instituțiile de învățământ superior din străinătate, recunoscute legal, ca atare, în statul de origine, pot organiza filiale pe teritoriul României, singure sau în parteneriat cu instituții de învățământ superior acreditate din România, numai cu respectarea legislației în vigoare cu privire la autorizarea, acreditarea şi asigurarea calității programelor de studii.

(3) Instituțiile de învățământ superior românești pot organiza, în România sau în alte state, programe de studii comune cu instituții de învățământ superior din străinătate, recunoscute ca atare de statul de origine. În cazul în care aceste programe se organizează în străinătate, trebuie să respecte reglementările legale în vigoare atât în România, cât şi în statele respective.

ART. 117

Misiunea învățământului superior este de a genera şi de a transfera cunoaştere către societate prin:

a) formare inițială şi continuă la nivel universitar, în scopul dezvoltării personale, al inserției profesionale a individului şi a satisfacerii nevoii de competență a mediului socio-economic;

b) cercetare ştiințifică, dezvoltare, inovare şi transfer tehnologic, prin creație individuală şi colectivă, în domeniul ştiințelor, al ştiințelor inginereşti, al artelor, al literelor, prin asigurarea performanțelor şi dezvoltării fizice şi sportive, precum şi valorificarea şi diseminarea rezultatelor acestora.

ART. 118

(1) Sistemul național de învățământ superior se bazează pe următoarele principii:

a) principiul autonomiei universitare;

b) principiul libertății academice;

c) principiul răspunderii publice;

d) principiul asigurării calității;

e) principiul echității;

f) principiul eficienței manageriale şi financiare;

g) principiul transparenței;

h) principiul respectării drepturilor şi libertăților studenților şi ale personalului academic;

i) principiul independenței de ideologii, religii şi doctrine politice;

j) principiul libertății de mobilitate națională şi internațională a studenților, a cadrelor didactice şi a cercetătorilor;

k) principiul consultării partenerilor sociali în luarea deciziilor;

l) principiul centrării educației pe student.

(2) În învățământul superior nu sunt admise discriminări pe criterii de vârstă, etnie, sex, origine socială, orientare politică sau religioasă, orientare sexuală sau alte tipuri de discriminare, cu excepția măsurilor afirmative prevăzute de lege.

(3) Studenții cu dizabilități fizice au dreptul să aibă căi de acces adaptate acestora în totalitatea spațiilor universitare, precum şi condiții pentru desfăşurarea normală a activităților academice, sociale şi culturale în cadrul instituțiilor de învățământ superior.

(4) În învățământul superior există şi pot fi organizate facultăți de teologie, în conformitate cu prevederile art. 15, şi institute de cercetare teologică în consens cu perspectivele ecumenice şi irenice internaționale şi în conformitate cu prevederile legale.

ART. 119

(1) În instituțiile de învățământ superior de stat, învățământul este gratuit pentru cifra de şcolarizare aprobată anual de Guvern şi cu taxă. Cuantumul taxei este stabilit de către senatul universitar, conform legii.

(2) În instituțiile de învățământ superior particular, învățământul este cu taxă. Cuantumul taxei este stabilit de către consiliul de administrație, conform legii.

(3) Instituțiile de învățământ superior au autonomie în stabilirea cuantumului taxelor şi au obligația să le comunice tuturor celor interesați, inclusiv pe site-ul universității.

ART. 120

(1) Calificările dobândite de absolvenții programelor de studii din învățământul superior sunt atestate prin diplome, prin certificate şi prin alte acte de studii eliberate numai de către instituțiile de învățământ superior acreditate.

~~(2) Diplomele corespunzătoare programelor de studii universitare sunt înscrisuri oficiale şi nu pot fi emise decât de instituțiile acreditate, pentru programele şi formele de studii acreditate sau autorizate provizoriu. În acest din urmă caz, în cadrul instituției care emite diploma trebuie să existe o altă specializare acreditată într-un domeniu înrudit cu specializarea autorizată. Nerespectarea acestor prevederi se pedepseşte conform legii penale.~~

(2) Diplomele corespunzătoare programelor de studii universitare sunt înscrisuri oficiale şi nu pot fi emise decât de instituțiile acreditate, pentru programele şi formele de studii acreditate sau autorizate provizoriu. În acest din urmă caz, în cadrul instituției care emite diploma trebuie să existe o altă specializare acreditată într-un domeniu înrudit cu specializarea autorizată.

Alin. (2) al art. 120 a fost modificat de pct. 3 al <LLNK 12012 187 10 202 224 48>art. 224 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.

ART. 121

Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului este autoritate publică şi este abilitat să urmărească, să controleze aplicarea şi respectarea reglementărilor legale în domeniul învățământului superior şi să aplice, dacă este cazul, sancțiuni. De asemenea, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului controlează modul în care

universitățile îşi exercită autonomia universitară, îşi asumă misiunea generală şi pe cea proprie şi îşi exercită răspunderea publică.

ART. 122

(1) Instituțiile de învățământ superior au patrimoniu propriu, pe care îl gestionează conform legii.

(2) Instituțiile de învățământ superior de stat şi particulare se înființează prin lege, cu respectarea dispozițiilor legale privind acreditarea, stabilite conform <LLNK 12005 75180 301 0 46>Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin <LLNK 12006 87 10 201 0 17>Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare.

(3) Inițiativa înființării instituției de învățământ superior de stat aparține Guvernului. Inițiativa înființării instituției de învățământ superior particular şi confesional aparține unei fundații, unei asociații sau unui cult religios ori altui furnizor de educație, recunoscut ca atare potrivit prevederilor prezentei legi, denumit fondator.

ART. 123

(1) Autonomia universitară este garantată prin Constituție. Libertatea academică este garantată prin lege. Instituțiile de învățământ superior se organizează şi funcționează independent de orice ingerințe ideologice, politice sau religioase.

(2) Autonomia universitară dă dreptul comunității universitare să îşi stabilească misiunea proprie, strategia instituțională, structura, activitățile, organizarea şi funcționarea proprie, gestionarea resurselor materiale şi umane, cu respectarea strictă a legislației în vigoare.

(3) Aspectele fundamentale ale autonomiei universitare se exprimă în Carta universitară, aprobată de senatul universitar, în concordanță strictă cu legislația în vigoare.

(4) Autonomia universitară se exercită numai cu condiția asumării răspunderii publice.

(5) În instituțiile de învățământ superior este asigurată libertatea cercetării în ceea ce priveşte stabilirea temelor, alegerea metodelor, procedeelor şi valorificarea rezultatelor, conform legii.

(6) În instituțiile de învățământ superior este interzisă periclitarea sub orice formă a dreptului la exprimarea liberă a opiniilor ştiințifice şi artistice.

(7) Studenților le este asigurat dreptul la liberă alegere a cursurilor şi specializărilor, în conformitate cu normele legale în vigoare şi cu planurile de învățământ.

(8) Structurile şi funcțiile de conducere ale universităților particulare şi confesionale, atribuțiile, modul de constituire, precum şi alte considerente legate de statutul acestora sunt stabilite în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu avizul consultativ al fondatorilor şi cu aprobarea senatului universitar.

ART. 124

(1) Răspunderea publică obligă orice instituție de învățământ superior, de stat sau particulară:

a) să respecte legislația în vigoare, carta proprie şi politicile naționale şi europene în domeniul învățământului superior;

b) să aplice şi să se supună reglementărilor în vigoare referitoare la asigurarea şi evaluarea calității în învățământul superior;

c) să respecte politicile de echitate şi etică universitară, cuprinse în Codul de etică şi deontologie profesională aprobat de senatul universitar;

d) să asigure eficiența managerială şi eficiența utilizării resurselor, în cazul universităților de stat, şi a cheltuirii fondurilor din surse publice, conform contractului instituțional;

e) să asigure transparența tuturor deciziilor şi activităților sale, conform legislației în vigoare;

f) să respecte libertatea academică a personalului didactic, didactic auxiliar şi de cercetare, precum şi drepturile şi libertățile studenților.

(2) În cazul universităților confesionale, răspunderea publică se extinde la respectarea statutului şi a prevederilor dogmatice şi canonice specifice cultului respectiv.

ART. 125

(1) În cazul în care se constată nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 124, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului sesizează senatul universitar în termen de 30 de zile de la data constatării. Dacă în termen de 3 luni de la data sesizării, universitatea continuă să nu respecte obligațiile prevăzute la art. 124, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului aplică, în termen de maximum 6 luni de la data sesizării inițiale a senatului universitar, una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) revocarea din funcție a rectorului, în baza propunerii Consiliului de etică şi management universitar, cu consultarea senatului universitar. În termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data revocării din funcție a rectorului, senatul universitar are obligația să desemneze un prorector care reprezintă universitatea şi care devine ordonator de credite până la confirmarea unui nou rector de către ministrul educației, cercetării, tineretului şi sportului. În termen de 3 luni de la revocarea din funcție a rectorului, senatul universitar finalizează procedurile de

desemnare a unui nou rector, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, şi trimite spre confirmare ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului numele noului rector;

b) reduce sau elimină temporar sau definitiv accesul la finanţările din surse publice, la propunerea Consiliului de etică şi management universitar;

c) propune Guvernului iniţierea unui proiect de lege de reorganizare sau desfiinţare a instituţiei de învăţământ superior în cauză.

(2) Constatarea încălcării obligaţiilor prevăzute la art. 124 se face de către Consiliul de etică şi management universitar, format din 11 membri, după cum urmează: 3 reprezentanţi numiţi de către Consiliul Naţional al Rectorilor, 3 reprezentanţi ai Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, numiţi de ministrul educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului, câte un reprezentant numit de către Agenţia Română de Asigurare a Calităţii în Învăţământul Superior, denumită în continuare ARACIS, Consiliul Naţional pentru Finanţarea Învăţământului Superior, denumit în continuare CNFIS, Consiliul Naţional al Cercetării Ştiinţifice, denumit în continuare CNCS, Consiliul Naţional de Atestare a Titlurilor, Diplomelor şi Certificatelor Universitare, denumit în continuare CNATDCU, şi un reprezentant al federaţiilor naţionale ale studenţilor.

(3) Orice persoană fizică sau juridică poate sesiza Consiliul de etică şi management universitar în legătură cu nerespectarea obligaţiilor prevăzute la art. 124. În urma primirii unei astfel de sesizări, Consiliul de etică şi management universitar are obligaţia de a investiga aspectele sesizate şi de a răspunde sesizării în termenul de 3 luni. Răspunsurile la aceste sesizări constituie documente publice şi se publică pe site-ul web al Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(4) Respectarea de către instituţiile de învăţământ superior a obligaţiilor prevăzute la art. 124 şi a altor obligaţii legale aferente răspunderii publice, precum şi respectarea de către Consiliul de etică şi management universitar a obligaţiilor prevăzute la alin. (3) constituie un interes legitim public pentru orice persoană fizică sau juridică română. Nerespectarea acestor obligaţii poate fi atacată în contencios administrativ de către orice persoană fizică sau juridică română, potrivit legii.

ART. 126

(1) Spaţiul universitar este constituit din totalitatea edificiilor, terenurilor, staţiunilor didactice experimentale, institutelor de cercetare, fermelor, grădinilor botanice, caselor universitare, campusurilor universitare, spitalelor şi clinicilor universitare, precum şi dotările aferente, folosite de instituţia de învăţământ superior, indiferent de titlul juridic sub care aceasta este îndreptăţită să le utilizeze.

(2) Fac excepţie de la prevederile alin. (1) spaţiile şi dotările aferente care aparţin Ministerului Sănătăţii, ministerelor şi instituţiilor cu reţea sanitară proprie, în care se desfăşoară învăţământul medical superior, spaţiile care aparţin cultelor în care se desfăşoară învăţământul confesional, precum şi spaţiile care aparţin Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Administraţiei şi Internelor şi Serviciului Român de Informaţii, în care se desfăşoară învăţământ de specialitate.

(3) Spaţiul universitar este inviolabil. Accesul în spaţiul universitar este permis numai în condiţiile stabilite prin lege şi prin Carta universitară.

ART. 127

(1) Comunitatea universitară este constituită din studenţi, personal didactic şi de cercetare şi personal didactic şi de cercetare auxiliar.

(2) Din comunitatea universitară fac parte şi persoane cărora li s-a conferit calitatea de membru al comunităţii universitare, prin hotărâre a senatului universitar.

(3) Membrii comunităţii universitare au drepturile şi îndatoririle stabilite prin reglementările legale în vigoare şi prin Carta universitară.

ART. 128

(1) Carta universitară prezintă opţiunile majore ale comunităţii universitare şi se aplică în tot spaţiul universitar.

(2) Carta universitară se referă, în mod obligatoriu, cel puţin la:

a) modalităţile de desemnare şi revocare din funcţie a persoanelor care ocupă funcţii de conducere sau care fac parte din structurile şi organismele de conducere ale universităţii, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

b) Codul de etică şi deontologie profesională universitară;

c) modul în care se realizează gestiunea şi protecţia resurselor universităţii;

d) condiţiile în care se constituie fondurile proprii şi stabilirea destinaţiei acestora şi a condiţiilor în care sunt utilizate;

e) condiţiile în care se pot încheia contracte cu instituţiile publice şi cu alţi operatori economici în vederea unor programe de cercetare fundamentală şi aplicativă sau a creşterii nivelului de calificare a specialiştilor cu studii universitare;

f) condiţiile în care universitatea se poate asocia cu alte instituţii de învăţământ superior sau cu alte organizaţii pentru îndeplinirea misiunii sale;

g) modalităţile în care se pot construi, deţine şi folosi elementele aferente bazei materiale a universităţii, necesare educaţiei şi cercetării ştiinţifice;

h) modalităţile în care se derulează acţiunile de cooperare internaţională ale instituţiei de învăţământ superior, încheierea de contracte şi participarea la organizaţiile europene şi internaţionale;

i) modalităţile de colaborare dintre structurile de conducere ale universităţilor şi sindicatele personalului didactic, de cercetare, tehnic şi administrativ şi organizaţiile studenţeşti legal constituite;

j) orice alte aspecte considerate relevante de către senatul universitar şi care corespund legislaţiei în vigoare.

(3) Carta universitară se elaborează şi se adoptă de către senatul universitar, numai după dezbaterea cu comunitatea universitară.

(4) Carta universitară nu poate conţine prevederi contrare legislaţiei în vigoare. Nerespectarea legilor în conţinutul Cartei universitare atrage nulitatea de drept a actului respectiv.

(5) Carta universitară se adoptă numai după rezoluţia pozitivă a Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului privind avizul de legalitate asupra Cartei universitare. Rezoluţia privind avizul de legalitate se emite de către Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului în termen de maximum 30 de zile de la data solicitării instituţiei de învăţământ superior.

(6) În cazul în care termenul prevăzut la alin. (5) nu este respectat, Carta universitară se consideră avizată potrivit procedurii aprobării tacite.

ART. 129

(1) Instituţiile de învăţământ superior pot înfiinţa, singure sau prin asociere, societăţi comerciale, fundaţii sau asociaţii, cu aprobarea senatului universitar. Condiţia ca acestea să se înfiinţeze este aceea ca ele să contribuie la creşterea performanţelor instituţiei şi să nu influenţeze negativ în niciun fel activităţile de învăţământ, cercetare şi consultanţă.

(2) Instituţiile de învăţământ superior pot constitui consorţii, inclusiv cu unităţile de cercetare-dezvoltare, în baza unui contract de parteneriat, conform legislaţiei în vigoare.

(3) La constituirea societăţilor comerciale, a fundaţiilor sau a asociaţiilor, instituţia de învăţământ superior de stat poate contribui exclusiv cu bani, brevete de invenţie şi alte drepturi de proprietate industrială. Universitatea poate acorda prin contract dreptul de administrare şi folosinţă asupra bunurilor patrimoniale societăţilor comerciale sau asociaţiilor în care are calitatea de asociat sau acţionar ori fundaţiilor în care are calitatea de fondator, cu aprobarea senatului universitar. Dreptul de folosinţă şi administrare asupra bunurilor proprietate publică nu poate constitui aport al universităţii la capitalul social al unei societăţi comerciale, fundaţii sau asociaţii.

ART. 130

(1) Instituţiile de învăţământ superior adoptă un cod de etică şi deontologie profesională universitară. Acesta face parte din Carta universitară şi include obligatoriu:

a) stabilirea situaţiilor de conflicte de interese şi incompatibilităţi;

b) prevederea că persoanele care se află în relaţie de soţi, afini şi rude până la gradul al III-lea inclusiv nu pot ocupa concomitent funcţii astfel încât unul sau una să se afle faţă de celălalt sau cealaltă într-o poziţie de conducere, control, autoritate sau evaluare instituţională la orice nivel în aceeaşi universitate şi nu pot fi numiţi în comisii de doctorat, comisii de evaluare sau comisii de concurs ale căror decizii afectează soţii, rudele sau afinii până la gradul al III-lea inclusiv;

c) măsurile educaţionale, administrative şi tehnice care se iau pentru garantarea originalităţii lucrărilor de licenţă, master, doctorat, articolelor ştiinţifice sau a altor asemenea lucrări, precum şi sancţiunile aferente.

(2) Rectorul universităţii are obligaţia să prezinte anual, cel târziu până în prima zi lucrătoare a lunii aprilie a fiecărui an, un raport privind starea universităţii. Raportul este făcut public pe site-ul universităţii şi este transmis tuturor părţilor interesate. Acest raport include cel puţin:

a) situaţia financiară a universităţii, pe surse de finanţare şi tipuri de cheltuieli;

b) situaţia fiecărui program de studii;

c) situaţia personalului instituţiei;

d) rezultatele activităţilor de cercetare;

e) situaţia asigurării calităţii activităţilor din cadrul universităţii;

f) situaţia respectării eticii universitare şi a eticii activităţilor de cercetare;

g) situaţia posturilor vacante;

h) situaţia inserţiei profesionale a absolvenţilor din promoţiile precedente.

(3) Raportul anual al rectorului este o componentă a răspunderii publice şi constituie o condiţie fundamentală pentru accesul la finanţările din bugetul public.

CAP. II
Structura organizatorică a instituțiilor de învățământ superior

ART. 131
(1) Pentru îndeplinirea obiectivelor ce decurg din misiunea asumată, orice instituție de învățământ superior poate cuprinde următoarele componente organizatorice: facultăți, departamente, institute, centre sau laboratoare, unități de proiectare, centre de consultanță, clinici universitare, studiouri şi ateliere artistice, teatre, muzee, centre pentru formarea continuă a resurselor umane, unități de microproducție şi prestări servicii, stațiuni experimentale sau alte entități pentru activități de producție şi transfer de cunoaştere şi tehnologie. În structura instituțiilor de învățământ superior funcționează servicii tehnico-administrative.

(2) Instituția de învățământ superior poate înființa, pe perioadă determinată şi pe proiecte, unități de cercetare distincte sub raportul bugetului de venituri şi cheltuieli, care au autonomie şi statute proprii, aprobate de senatul universitar.

(3) Componentele prevăzute la alin. (1) şi (2) sunt organizate de fiecare instituție de învățământ superior, astfel încât instituția să îşi realizeze misiunea, să asigure criteriile şi standardele de calitate, să gestioneze în mod eficient activitățile de învățământ, cercetare, producție sau transfer cognitiv şi tehnologic şi să asigure sprijinul administrativ adecvat membrilor comunității universitare.

ART. 132
(1) Facultatea este unitatea funcțională care elaborează şi gestionează programele de studii. Facultatea corespunde unuia sau mai multor domenii ale ştiințelor, artelor sau sportului.

(2) Orice facultate se înființează, se organizează sau se desființează la propunerea şi cu aprobarea senatului universitar, prin hotărâre a Guvernului privind structura instituțiilor de învățământ superior, inițiată anual de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(3) Într-o instituție de învățământ superior de stat, Guvernul, cu consultarea senatului universitar, poate să înființeze şi să finanțeze un program de studii sau o facultate cu acele programe de studii care răspund unor cerințe stringente de instruire şi formare profesională în domenii de interes național. Programele de studii astfel propuse se supun reglementărilor legale în vigoare referitoare la asigurarea calității în învățământul superior.

(4) O facultate poate include unul sau mai multe departamente, şcoli doctorale, şcoli postuniversitare şi extensii universitare care sunt responsabile de organizarea programelor de studii pe tipuri şi cicluri de studii universitare.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în situații temeinic justificate, Guvernul, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, poate înființa facultăți, în cadrul universităților de stat, cu consultarea senatului universitar.

ART. 133
(1) Departamentul este unitatea academică funcțională care asigură producerea, transmiterea şi valorificarea cunoaşterii în unul sau mai multe domenii de specialitate.

(2) Un departament poate avea în componență centre sau laboratoare de cercetare, ateliere artistice, şcoli postuniversitare şi extensii universitare.

(3) Departamentul se înființează, se organizează, se divizează, se comasează sau se desființează prin hotărâre a senatului universitar, la propunerea consiliului facultății/facultăților în care funcționează.

(4) Departamentul poate organiza centre sau laboratoare de cercetare care funcționează ca unități de venituri şi cheltuieli în cadrul universității.

ART. 134
Înființarea institutelor, stațiunilor experimentale, centrelor sau laboratoarelor de cercetare-dezvoltare este aprobată de către senatul universitar, cu respectarea legislației în vigoare.

ART. 135
(1) Învățământul superior pentru minoritățile naționale se realizează:

a) în instituții de învățământ superior în cadrul cărora funcționează facultăți/linii/programe de studii cu predare în limba maternă;

b) în instituții de învățământ superior multiculturale şi multilingve; în acest caz, se constituie secții/linii cu predare în limbile minorităților naționale;

c) în cadrul instituțiilor de învățământ superior pot fi organizate grupe, secții sau linii de predare în limbile minorităților naționale, în condițiile legii.

(2) Linia de studiu din cadrul universității multilingve şi multiculturale se organizează în departamente. Cadrele universitare aparținând liniei de studiu adoptă şi elaborează un regulament de funcționare propriu, care stabileşte

procedurile de alegere şi alte aspecte specifice structurilor organizatorice ale liniei de studiu respective în concordanţă cu Carta universitară, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Secţia de studiu este o formă de organizare a învăţământului universitar într-o limbă a minorităţilor naţionale, care poate fi instituţionalizată, atât la nivelul universităţii, cât şi în cadrul unei facultăţi, prin departamentul secţiei, care are în componenţă programele de studiu şi structurile organizatorice aferente. Secţiile beneficiază de autonomie universitară în organizarea activităţilor didactice.

(4) În învăţământul universitar pentru minorităţile naţionale, se asigură pregătirea în ciclul I de studii universitare - licenţă, în ciclul II de studii universitare - master şi în ciclul III de studii universitare - doctorat, precum şi în învăţământul postuniversitar, în limba maternă.

(5) Finanţarea de bază se calculează după un coeficient mărit pentru studenţii care urmează cursurile în limba unei minorităţi naţionale.

CAP. III
Organizarea studiilor universitare

SECŢIUNEA 1
Structura anului universitar

ART. 136

(1) Anul universitar începe, de regulă, în prima zi lucrătoare a lunii octombrie şi include două semestre. Un semestru are, de regulă, o durată de 14 săptămâni de activităţi didactice urmate, de regulă, de minimum 3 săptămâni de examene. Structura anului universitar se aprobă de către senatul universitar. În atribuirea creditelor de studii transferabile dintr-un semestru se are în vedere o perioadă de minimum 17 săptămâni.

(2) Senatul universitar al fiecărei instituţii de învăţământ superior aprobă anual, cu cel puţin 3 luni înainte de începerea anului universitar, regulamentul privind activitatea profesională a studenţilor, precum şi calendarul activităţilor educaţionale specifice semestrelor academice de studiu.

SECŢIUNEA a 2-a
Programe de studii universitare

ART. 137

(1) Programul de studii universitare reprezintă un grup de unităţi curriculare de predare, învăţare, cercetare, aplicaţii practice şi evaluare, planificate astfel încât să ducă la o calificare universitară certificată printr-o diplomă şi printr-un supliment de diplomă.

(2) Curriculumul programului de studii universitare este concordant cu profilul calificării definit în Cadrul naţional al calificărilor. Curriculumul unui program de studii universitare se stabileşte astfel încât să maximizeze şansele obţinerii calificării dorite şi se aprobă de către senatul universitar.

(3) Concordanţa dintre curriculum şi calificarea oferită de programul de studii universitare este un criteriu obligatoriu de evaluare a asigurării calităţii.

(4) Programele de studii universitare sunt grupate pe domenii de studii şi organizate pe 3 cicluri de studiu: licenţă, master, doctorat.

(5) Programele de studii universitare dau acces la ocupaţii şi funcţii specifice fiecărui ciclu de studii universitare absolvit.

ART. 138

(1) Organizarea programelor de studii este de competenţa instituţiilor de învăţământ superior, cu respectarea legislaţiei în vigoare. Pentru fiecare ciclu universitar organizat, senatul universitar aprobă un regulament propriu de organizare şi funcţionare, în acord cu standardele naţionale şi internaţionale generale şi specifice de calitate.

(2) Un program de studii universitare funcţionează legal dacă este autorizat provizoriu sau acreditat şi funcţionează în condiţiile stabilite prin actul de autorizare, respectiv acreditare. Organizarea şi desfăşurarea de programe de studii universitare care nu funcţionează legal se sancţionează cu nerecunoaşterea studiilor pentru beneficiari, precum şi cu amendă pentru organizatori, potrivit legii penale, şi cu retragerea imediată, de către Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, a autorizaţiei de funcţionare provizorie, respectiv a acreditării pentru instituţia în cauză.

(3) Autorizarea provizorie şi acreditarea programelor de studii universitare se realizează distinct pentru fiecare formă de învăţământ, fiecare limbă de predare şi pentru fiecare locaţie geografică în care se desfăşoară.

(4) Pentru profesiile reglementate la nivelul Uniunii Europene, reglementarea națională nu poate contraveni celei europene.

(5) Nomenclatorul domeniilor şi al programelor de studii universitare, domeniile şi programele de studii universitare acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu, locațiile geografice de desfăşurare, numărul de credite de studii transferabile pentru fiecare program de studii universitare, formă de învățământ sau limbă de predare, precum şi numărul maxim de studenți care pot fi şcolarizați, propus de către agențiile de evaluare a calității care au evaluat fiecare program, se stabilesc anual prin hotărâre a Guvernului, promovată de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, înaintea datei de 31 martie a anului respectiv.

SECȚIUNEA a 3-a
Forme de organizare

ART. 139

Formele de organizare a programelor de studii sunt:

a) cu frecvență, caracterizată prin activități de învățământ şi/sau de cercetare programate pe durata întregii zile, specifice fiecărui ciclu de studii universitare, aproximativ uniform distribuite săptămânal/zilnic pe parcursul semestrului şi presupunând întâlnirea nemijlocită, în spațiul universitar, a studenților cu cadrele didactice şi de cercetare;

b) cu frecvență redusă, caracterizată prin activități dedicate mai ales unor cursuri de sinteză şi pregătirii aplicative, programate în mod compact şi periodic, presupunând întâlnirea nemijlocită, în spațiul universitar, a studenților cu cadrele didactice de predare, completate de alte mijloace de pregătire specifice învățământului la distanță;

c) la distanță, caracterizată prin utilizarea unor resurse electronice, informatice şi de comunicații specifice, activități de autoînvățare şi autoevaluare completate de activități specifice de tutorat.

ART. 140

(1) Programele de studii universitare de licență se pot organiza la următoarele forme de învățământ: cu frecvență, cu frecvență redusă şi la distanță.

(2) Programele de studii universitare de master se pot organiza la următoarele forme de învățământ: cu frecvență şi cu frecvență redusă.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (1) şi (2) programele de studii de licență şi master din domeniile reglementate la nivelul Uniunii Europene, care se pot organiza doar la forma de învățământ cu frecvență.

(4) Programele de studii universitare de doctorat se pot organiza numai la forma de învățământ cu frecvență. Pentru programele de studii universitare de doctorat, obligațiile referitoare la frecvență sunt stabilite de către conducerea şcolii doctorale organizatoare a programelor respective, conform unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului. Obligațiile referitoare la frecvență constituie un criteriu de evaluare a calității şcolii doctorale, inclusiv în vederea finanțării.

(5) Diplomele şi certificatele de studii universitare eliberate de instituțiile de învățământ superior, în condițiile legii, pentru aceleaşi programe de studii, indiferent de forma de învățământ absolvită, sunt echivalente. Metodologia de organizare a examenelor, competențele şi cunoştințele verificate, corespondența dintre rezultatele învățării şi notele, diplomele sau certificatele de studii acordate trebuie să fie identice pentru orice formă de învățământ corespunzătoare unui anumit program de studii din cadrul unei instituții de învățământ superior.

(6) Pot organiza programe de studii universitare la formele de învățământ cu frecvență redusă şi la distanță numai instituțiile de învățământ superior care au acreditat programul de învățământ respectiv la forma de învățământ cu frecvență.

SECȚIUNEA a 4-a
Contracte de studii

ART. 141

Instituția de învățământ superior semnează cu fiecare student/student-doctorand/cursant/cercetător postdoctoral înmatriculat la un program de studii un contract de studii universitare în concordanță cu prevederile regulamentelor de organizare şi desfăşurare a programelor de studii şi cu respectarea legislației în vigoare. Contractele de studii nu se modifică în timpul anului universitar.

SECȚIUNEA a 5-a
Admiterea în programe de studii

ART. 142

(1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului elaborează anual o metodologie-cadru privind organizarea admiterii în instituțiile de învățământ superior de stat şi particulare din România.

(2) Fiecare instituție de învățământ superior elaborează şi aplică propriul regulament de organizare a admiterii în programele de studii oferite. Acest regulament se elaborează conform metodologiei-cadru prevăzute la alin. (1).

(3) Condițiile de admitere, inclusiv cifrele de şcolarizare trebuie făcute publice în fiecare an, de către universitate, cu cel puțin 6 luni înainte de susținerea concursului de admitere.

(4) La admiterea în învățământul superior de stat şi particular, pentru fiecare ciclu şi program de studii universitare, cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European şi ai Confederației Elveției pot candida în aceleaşi condiții prevăzute de lege pentru cetățenii români, inclusiv în ceea ce priveşte taxele de şcolarizare.

(5) Instituțiile de învățământ superior pot percepe de la candidați, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, taxe de înscriere pentru organizarea şi desfăşurarea admiterii, în cuantumurile aprobate de senatele universitare. Senatele universitare pot să prevadă, prin metodologiile proprii de admitere, scutirea la plata acestor taxe sau reducerea lor.

(6) O persoană poate beneficia de finanțare de la buget pentru un singur program de licență, pentru un singur program de master şi pentru un singur program de doctorat.

(7) Persoana admisă la un program de studii universitare de licență, master sau doctorat are calitatea de student, respectiv student-doctorand, pe întreaga perioadă a prezenței sale în cadrul programului respectiv, de la înmatriculare şi până la susținerea examenului de finalizare a studiilor sau exmatriculare, mai puțin pe perioadele de întrerupere a studiilor.

(8) Instituțiile de învățământ superior au obligația să restituie, în cel mult două zile lucrătoare de la depunerea cererii şi necondiționat, fără perceperea unor taxe, dosarele candidaților declarați respinşi sau ale celor care renunță la locul obținut prin admitere, după afişarea rezultatelor finale.

SECȚIUNEA a 6-a

Examene de finalizare a studiilor

ART. 143

(1) Examenele de finalizare a studiilor în învățământul superior sunt:

a) examen de licență, pentru ciclul de studii universitare de licență sau examen de diplomă pentru învățământul din domeniul ştiințelor inginereşti;

b) examen de disertație, pentru ciclul de studii universitare de master;

c) examen de susținere publică a tezei de doctorat;

d) examen de certificare, pentru programele de studii postuniversitare de tip specializare;

e) examen de selecție, care precedă examenul de licență, în cazul studenților/absolvenților care provin de la instituții de învățământ superior şi/sau programe de studii care au intrat în lichidare.

(2) Examenele prevăzute la alin. (1) se organizează şi se desfăşoară numai de către instituțiile de învățământ superior acreditate, pe baza unui regulament propriu aprobat de senatul universitar şi care respectă metodologia-cadru, aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Absolvenții programelor de studiu din instituțiile de învățământ superior autorizate provizoriu vor finaliza studiile prin examen numai în cadrul instituțiilor de învățământ superior care au programe de studiu cu profil similar, acreditate, desemnate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(4) Îndrumătorii lucrărilor de licență, de diplomă, de disertație şi de doctorat răspund în solidar cu autorii acestora de asigurarea originalității conținutului acestora.

(5) Este interzisă comercializarea de lucrări ştiințifice în vederea facilitării falsificării de către cumpărător a calității de autor al unei lucrări de licență, de diplomă, de disertație sau de doctorat.

SECȚIUNEA a 7-a

Examenele de evaluare pe parcurs a studenților

ART. 144

(1) Succesul academic al unui student pe parcursul unui program de studii este determinat prin evaluări sumative de tip examen şi prin evaluarea continuă.

(2) Instituțiile de învățământ superior dispun de metodologii de examinare aprobate de senatul universitar, care au în vedere asigurarea calității şi respectarea prevederilor Codului de etică şi deontologie universitară.

(3) Rezultatele în învățare sunt apreciate la examene:

a) cu note întregi de la 10 la 1, nota 5 certificând dobândirea competențelor minimale aferente unei discipline şi promovarea unui examen;

b) cu calificative, după caz.

(4) Rezultatele unui examen sau ale unei evaluări pot fi anulate de către decanul facultății în temeiul prevederilor din Carta universitară, atunci când se dovedeşte că acestea au fost obținute în mod fraudulos sau prin încălcarea prevederilor Codului de etică şi deontologie universitară. Decanul poate dispune reorganizarea examenului.

ART. 145

Analiza contestațiilor depuse de candidații la admitere, de studenții examinați, de absolvenți în cursul examenelor de finalizare a studiilor este în exclusivitate de competența instituțiilor de învățământ superior, conform propriilor regulamente instituționale şi prevederilor Cartei universitare.

SECȚIUNEA a 8-a
Diplome

ART. 146

Rectorul poate anula, cu aprobarea senatului universitar, un certificat sau o diplomă de studii atunci când se dovedeşte că s-a obținut prin mijloace frauduloase sau prin încălcarea prevederilor Codului de etică şi deontologie universitară.

ART. 147

(1) Recunoaşterea şi echivalarea studiilor sau a perioadelor de studii efectuate în țară sau în străinătate se realizează pe baza unei metodologii-cadru stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului şi a unor metodologii specifice aprobate de senatul universitar al fiecărei instituții de învățământ superior, pe baza normelor europene, ale sistemului european de acumulare şi transfer al creditelor de studii, cu respectarea metodologiei-cadru.

(2) Studiile efectuate în cadrul programului de studii întrerupt ca urmare a exmatriculării datorate încălcării prevederilor Codului de etică şi deontologie universitară nu pot fi recunoscute în cazul unei noi înmatriculări.

(3) În cazul unor programe de studii organizate în comun de două sau mai multe universități, actele de studii se eliberează în concordanță cu reglementările naționale şi cu prevederile acordurilor interinstituționale.

SECȚIUNEA a 9-a
Credite de studii

ART. 148

(1) Programele de studii universitare planifică şi organizează volumul de muncă specific activităților de predare, învățare, aplicare practică şi examinare în concordanță cu ECTS/SECT, exprimându-l în termenii creditelor de studii transferabile. Un credit de studiu transferabil constă în cantitatea de muncă intelectuală dirijată şi independentă necesară pentru finalizarea individuală de către student a unei unități componente a unui curs din cadrul unui program de studii universitare, completată cu validarea rezultatelor învățării.

(2) Munca intelectuală individuală a unui student nu poate fi mai mică decât cea corespunzătoare unui număr anual de 60 de credite de studiu transferabile.

(3) Numărul minim de credite necesar promovării anului universitar se stabileşte de către senatul universitar.

(4) Durata programelor de studii universitare de licență şi master, pe domenii de specializare, se stabileşte la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(5) Durata totală cumulată a ciclului de studii universitare de licență şi de master corespunde obținerii a cel puțin 300 de credite de studii transferabile.

(6) Numărul de credite de studii transferabile aferente ciclului de studii universitare de doctorat se stabileşte de fiecare universitate în funcție de domeniul ştiințific sau artistic.

ART. 149

(1) Numărul creditelor de studii transferabile constituie elementul de referință pe care universitățile îl pot utiliza în recunoaşterea unor studii sau perioade de studii universitare legale efectuate anterior în acelaşi domeniu fundamental în scopul echivalării şi transferării creditelor de studiu transferabile şi a eventualei continuări a studiilor dintr-un program de studii.

(2) Pentru echivalarea, continuarea sau finalizarea studiilor şi recunoaşterea în străinătate a unor diplome eliberate anterior introducerii sistemului de credite transferabile, pe baza informaţiilor existente în registrul matricol propriu, instituţiile de învăţământ superior acreditate pot elibera, la cerere, documente în cadrul cărora să fie atribuit un număr de credite de studiu transferabile disciplinelor de curs urmate de absolvent. Pentru această operaţiune, instituţiile de învăţământ superior pot percepe taxe în cuantumul aprobat de senatul universitar.

(3) Pentru cadrele didactice din învăţământul preuniversitar, Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului poate echivala printr-o metodologie specifică, pe baza ECTS/SECT, învăţământul universitar de scurtă durată, realizat prin colegiul cu durata de 3 ani sau institutul pedagogic cu durată de 3 ani, cu ciclul I de studii universitare de licenţă, potrivit legii.

SECŢIUNEA a 10-a
Ciclul I - Studii universitare de licenţă

A. Organizarea

ART. 150

(1) Acreditarea unui program de studii universitare de licenţă şi stabilirea numărului maxim de studenţi care pot fi şcolarizaţi în cadrul programului şi cărora li se poate acorda o diplomă de absolvire se realizează prin hotărâre a Guvernului, în urma evaluării externe realizată de către ARACIS sau de către o altă agenţie de asigurare a calităţii, din ţară sau din străinătate, înregistrată în Registrul European pentru Asigurarea Calităţii în Învăţământul Superior (EQAR). Studiile universitare de licenţă corespund unui număr cuprins între minimum 180 şi maximum 240 de credite de studii transferabile, conform ECTS/SECT, şi se finalizează prin nivelul 6 din EQF/CEC.

(2) La învăţământul cu frecvenţă, durata specifică a studiilor universitare de licenţă este, după caz, de 3-4 ani şi corespunde unui număr de minimum 60 de credite de studii transferabile pentru un an de studii. Durata studiilor de licenţă pentru învăţământul universitar din domeniile ştiinţe inginereşti, ştiinţe juridice şi teologie pastorală este de 4 ani.

(3) Un procent de maximum 5% din numărul studenţilor cu frecvenţă dintr-un program de studii universitare de licenţă pot parcurge, cu aprobarea consiliului facultăţii, 2 ani de studii într-un singur an, cu excepţia instituţiilor de învăţământ superior medical şi al ultimului an de studii, în condiţiile prevăzute de regulamentele de organizare şi desfăşurare a programelor de studii şi cu respectarea legislaţiei în vigoare.

(4) În cadrul studiilor universitare de licenţă este obligatorie efectuarea unor stagii de practică. Universităţile au obligaţia de a asigura un minim de 30% din locurile de practică necesare, dintre care cel puţin 50% în afara universităţilor.

(5) Studiile universitare de licenţă la forma de învăţământ cu frecvenţă se pot organiza în regim de finanţare de la bugetul de stat sau în regim cu taxă. Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului alocă pentru studiile universitare de licenţă la forma de învăţământ cu frecvenţă un număr de granturi de studii finanţate de la buget, pentru universităţile de stat.

(6) Senatul universitar poate înfiinţa duble specializări. Procedura de autorizare şi acreditare a acestor specializări este cea prevăzută de lege.

B. Admiterea

ART. 151

(1) Pot participa la admiterea în ciclul I de studii universitare absolvenţii de liceu cu diplomă de bacalaureat sau diplomă echivalentă.

(2) În cadrul metodologiei proprii, instituţiile de învăţământ superior pot stabili facilităţi sau condiţii speciale referitoare la admiterea candidaţilor la programe de studii universitare de licenţă, care au obţinut în perioada studiilor liceale distincţii la olimpiadele şcolare şi/sau la alte concursuri naţionale sau internaţionale.

C. Diploma

ART. 152

(1) Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare de licenţă se numeşte diplomă de licenţă, diplomă de inginer sau, după caz, diplomă de urbanist.

(2) Pe diploma de licenţă, pe diploma de inginer sau, după caz, pe diploma de urbanist se menţionează toate informaţiile necesare pentru a descrie programul de studii absolvit, inclusiv forma de învăţământ urmată şi titlul

obținut. Diploma de licență, diploma de inginer, respectiv diploma de urbanist sunt însoțite de suplimentul la diplomă şi se eliberează, gratuit, în limba română şi într-o limbă de circulație internațională.

SECȚIUNEA a 11-a
Ciclul II - Studii universitare de master

A. Organizarea

ART. 153

(1) Programele de studii universitare de master reprezintă al II-lea ciclu de studii universitare şi se finalizează prin nivelul 7 din EQF/CEC şi din Cadrul Național al Calificărilor. Acestea au o durată normală de 1-2 ani şi corespund unui număr minim de credite de studii transferabile, cuprins între 60 şi 120. Pentru profesii reglementate prin norme, recomandări sau bune practici europene, ciclul I şi ciclul II de studii universitare pot fi oferite comasat, într-un program unitar de studii universitare cu o durată cuprinsă între 5 şi 6 ani, la învățământul cu frecvență, în condițiile prezentei legi, diplomele obținute fiind echivalente diplomei de master.

(2) Diploma de absolvire sau de licență a absolvenților învățământului superior de lungă durată din perioada anterioară aplicării celor trei cicluri tip Bologna este echivalentă cu diploma de studii universitare de master în specialitate.

ART. 154

(1) Programele de studii universitare de master pot fi:

a) master profesional, orientat preponderent spre formarea competențelor profesionale;

b) master de cercetare, orientat preponderent spre formarea competențelor de cercetare ştiințifică. Învățarea realizată în cadrul masterului de cercetare poate fi echivalată cu primul an de studiu din cadrul programelor de studii universitare de doctorat. Masterul de cercetare este exclusiv la forma de învățământ cu frecvență şi poate fi organizat în cadrul şcolilor doctorale;

c) master didactic, organizat exclusiv la forma de învățământ cu frecvență*).

(2) Pot organiza programe de studii universitare de master într-un domeniu acele instituții de învățământ superior care sunt acreditate sau autorizate provizoriu în acest scop.

---

*)NOTĂ C.T.C.E. S.A. PIATRA NEAMȚ:

Potrivit <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012, până la absolvirea masteratului didactic prevăzut la <LLNK 12011 1 10 202 154 47>art. 154 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare, de către prima promoție a absolvenților de licență admişi în condițiile acestei legi, formarea pentru cariera didactică se asigură prin departamentele de specialitate din cadrul instituțiilor de învățământ superior, pe baza unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

ART. 155

(1) Acreditarea pentru o universitate a unui domeniu de studii universitare de master, împreună cu stabilirea numărului maxim al studenților care pot fi şcolarizați şi cărora li se poate acorda o diplomă de absolvire se realizează prin hotărâre a Guvernului, în urma evaluării externe realizate de către ARACIS sau de către o altă agenție de asigurare a calității, din țară sau străinătate, înregistrată în Registrul European pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior, denumit în continuare EQAR.

(2) În cadrul domeniului acreditat sau autorizat provizoriu pentru studii universitare de master, programele de studii promovate sunt stabilite anual de către senatul universitar şi comunicate Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului până la data de 1 februarie a fiecărui an, pentru a fi publicate centralizat.

(3) Instituțiile de învățământ superior pot stabili parteneriate cu operatori economici, asociații profesionale şi/sau instituții publice pentru dezvoltarea unor programe de studii universitare de master care să răspundă cerințelor pieței muncii.

(4) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului alocă pentru studiile universitare de master la forma de învățământ cu frecvență un număr de granturi de studii finanțate de la buget, pentru universitățile de stat.

B. Admiterea

ART. 156

Pot candida la programe de studii universitare de master absolvenții cu diplomă de licență sau echivalentă.

C. Diploma

ART. 157

Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare de master şi susţinerea cu succes a lucrării de disertaţie se numeşte diplomă de master şi cuprinde toate informaţiile necesare pentru a descrie programul de studii absolvit, inclusiv forma de învăţământ. Aceasta este însoţită de suplimentul la diplomă care se eliberează gratuit, în limba română şi o limbă de circulaţie internaţională.

SECŢIUNEA a 12-a
Ciclul III - Studii universitare de doctorat

A. Organizarea

ART. 158

(1) Studiile universitare de doctorat reprezintă al III-lea ciclu de studii universitare şi permit dobândirea unei calificări de nivelul 8 din EQF/CEC şi din Cadrul Naţional al Calificărilor. Acestea se desfăşoară pe baza unui cod al studiilor universitare de doctorat, aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(2) Programele de studii universitare de doctorat se organizează în şcoli doctorale acreditate sau autorizate provizoriu. Şcolile doctorale se pot organiza de către o universitate sau un consorţiu universitar ori de către consorţii sau parteneriate care se stabilesc legal între o universitate sau un consorţiu universitar şi unităţi de cercetare-dezvoltare. Universităţile, respectiv parteneriatele sau consorţiile organizatoare de una sau mai multe şcoli doctorale acreditate sau autorizate provizoriu constituie o instituţie organizatoare de studii universitare de doctorat, denumită în continuare IOSUD, recunoscută ca atare de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, pe baza autorizării provizorii, a acreditării, respectiv a evaluării periodice.

(3) Academia Română poate înfiinţa Şcoala de Studii Doctorale a Academiei Române, cu respectarea prevederilor prezentei legi în privinţa autorizării, acreditării şi funcţionării ca instituţie de învăţământ superior. Şcoala de Studii Doctorale a Academiei Române poate fi IOSUD şi poate organiza programe universitare de doctorat.

(4) Fiecare şcoală doctorală este evaluată individual, pentru fiecare domeniu în parte, în vederea acreditării. Evaluarea şcolii doctorale se face pe baza performanţei şcolii doctorale şi a capacităţii instituţionale a IOSUD din care face parte şcoala doctorală. Evaluarea şcolilor doctorale se face de către ARACIS sau de către o altă agenţie de asigurare a calităţii, din ţară sau străinătate, pe baza rapoartelor CNCS referitoare la calitatea cercetării şi a rapoartelor CNATDCU referitoare la calitatea resurselor umane. Sistemul de criterii şi metodologia de evaluare se stabilesc prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului, pe baza propunerilor comune ale ARACIS, CNCS şi CNATDCU. Fiecare şcoală doctorală este evaluată periodic, din 5 în 5 ani.

(4^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), până la finalul anului universitar 2012-2013, evaluarea şcolilor doctorale se face de către ARACIS sau de către o altă agenţie de asigurare a calităţii, din ţară sau din străinătate. Sistemul de criterii şi metodologia de evaluare se stabilesc prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului, pe baza propunerilor ARACIS. Fiecare şcoală doctorală este evaluată periodic, din 5 în 5 ani.

Alin. (4^1) al art. 158 a fost introdus de pct. 2 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

(5) Pe baza rezultatelor evaluării şcolii doctorale, ARACIS sau agenţia prevăzută la alin. (4) propune Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului acordarea sau, după caz, retragerea acreditării în vederea organizării de studii universitare de doctorat. Acreditarea în vederea organizării de studii universitare de doctorat se atestă prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

(6) Programele de studii universitare de doctorat sunt de două tipuri:

a) doctorat ştiinţific, care are ca finalitate producerea de cunoaştere ştiinţifică originală, relevantă internaţional, pe baza unor metode ştiinţifice, organizat numai la forma de învăţământ cu frecvenţă. Doctoratul ştiinţific este o condiţie pentru cariera profesională în învăţământul superior şi cercetare;

b) doctorat profesional, în domeniile artelor sau sportului, care are ca finalitate producerea de cunoaştere originală pe baza aplicării metodei ştiinţifice şi a reflecţiei sistematice, asupra unor creaţii artistice sau asupra unor performanţe sportive de înalt nivel naţional şi internaţional şi care poate constitui o bază pentru cariera profesională în învăţământul superior şi în cercetare în domeniile artelor şi sportului.

(7) Şcolile doctorale din cadrul IOSUD se organizează pe discipline sau tematici disciplinare şi interdisciplinare.

(8) Studiile universitare de doctorat dispun, în cadrul instituțional al IOSUD, de sisteme proprii şi specifice de conducere şi administrare a programelor de studii şi cercetare, inclusiv la nivelul şcolilor doctorale. La nivelul IOSUD funcționează consiliul pentru studiile universitare de doctorat. La nivelul fiecărei şcoli doctorale funcționează consiliul şcolii doctorale. Aceste structuri funcționează conform prevederilor prezentei legi şi ale codului studiilor universitare de doctorat prevăzut la alin. (1).

ART. 159

(1) Programul de studii universitare de doctorat se desfăşoară în cadrul unei şcoli doctorale sub coordonarea unui conducător de doctorat şi cuprinde:

a) un program de pregătire bazat pe studii universitare avansate, în cadrul şcolii doctorale;

b) un program individual de cercetare ştiințifică sau creație artistică.

(2) În domeniile de studii reglementate la nivel european, durata studiilor universitare de doctorat respectă reglementările în cauză.

(3) Durata programului de studii universitare de doctorat este, de regulă, de 3 ani. În situații speciale, durata programului de studii universitare de doctorat poate fi prelungită cu 1-2 ani, cu aprobarea senatului universitar, la propunerea conducătorului de doctorat şi în limita fondurilor disponibile.

(4) O şcoală doctorală poate recunoaşte, conform regulamentului propriu de organizare şi desfăşurare a studiilor universitare de doctorat şi în condițiile prezentei legi, parcurgerea unor stagii anterioare de doctorat şi/sau a unor stagii de cercetare ştiințifică, desfăşurate în țară sau în străinătate, în universități sau în centre de cercetare de prestigiu, precum şi recunoaşterea unor cursuri parcurse în cadrul programelor de studii universitare de master de cercetare.

(5) Studiile universitare de doctorat se pot întrerupe din motive temeinice, în condițiile stabilite prin regulamentul instituțional propriu de organizare şi desfăşurare a studiilor universitare de doctorat. Durata acestor studii se prelungeşte, în consecință, cu perioadele cumulate ale întreruperilor aprobate.

(6) Curriculumul de pregătire şi programul de cercetare sunt stabilite de conducătorul de doctorat şi de şcoala doctorală.

ART. 160

(1) Studiile universitare de doctorat se organizează cu finanțare de la bugetul de stat, în regim cu taxă sau din alte surse legal constituite.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului alocă anual, prin hotărâre a Guvernului, pentru studiile universitare de doctorat ştiințific şi pentru doctoratul profesional din domeniul artelor şi al sportului, un număr de granturi doctorale multianuale, pe o durată de minimum 3 ani. Grantul doctoral include cuantumul bursei individuale şi costurile pentru programul de studii avansate şi pentru programul de cercetare. Aceste granturi sunt ajustate cu coeficienți corespunzători pe domenii disciplinare şi profesionale ale doctoratului.

(3) Granturile doctorale se acordă pe bază de competiție națională de proiecte ştiințifice între şcolile doctorale sau competiție națională de proiecte ştiințifice între conducătorii de doctorat, membri ai unei şcoli doctorale. Competițiile sunt organizate în coordonarea CNCS.

(4) Numărul anual de granturi doctorale alocate celor două tipuri de competiții prevăzute la alin. (3), precum şi metodologia de desfăşurare a competițiilor se stabilesc prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3) şi (4), pentru anul universitar 2012-2013, numărul granturilor doctorale se stabileşte prin hotărâre a Guvernului şi se repartizează IOSUD prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului. IOSUD repartizează şcolilor doctorale granturile doctorale prin competiție între acestea, pe baza unei metodologii aprobate de senatul universității.

Alin. (5) al art. 160 a fost introdus de pct. 3 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

ART. 161

Doctoratul se poate desfăşura în limba română, în limba minorităților naționale sau într-o limbă de circulație internațională, conform contractului de studii doctorale încheiat între IOSUD, conducătorul de doctorat şi studentul-doctorand.

ART. 162

(1) Studiile universitare de doctorat se pot organiza şi în cotutelă, caz în care studentul-doctorand îşi desfăşoară activitatea sub îndrumarea concomitentă a unui conducător de doctorat din România şi a unui conducător de doctorat dintr-o altă țară sau sub îndrumarea concomitentă a doi conducători de doctorat din instituții diferite din România, pe baza unui acord scris între instituțiile organizatoare implicate. Doctoratul în cotutelă poate fi organizat şi în cazul

în care conducătorii de doctorat sunt din aceeaşi IOSUD, dar au specializări/domenii diferite de studiu sau unul dintre conducătorii de doctorat a atins vârsta pensionării, conform prevederilor din Carta universitară.

(1^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), în anul universitar 2012-2013, studiile universitare de doctorat se pot organiza şi în cotutelă, caz în care studentul doctorand îşi desfăşoară activitatea sub îndrumarea concomitentă a unui conducător de doctorat din România şi a unui conducător de doctorat dintr-o altă ţară sau sub îndrumarea concomitentă a 2 conducători de doctorat din instituţii diferite din România, pe baza unui acord scris între instituţiile organizatoare implicate. Doctoratul în cotutelă poate fi organizat şi în cazul în care conducătorii de doctorat sunt din aceeaşi IOSUD, dar au specializări/domenii diferite de studii, conform prevederilor din Carta universitară.

Alin. (1^1) al art. 162 a fost introdus de pct. 4 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

(2) În contextul politicilor de asigurare a mobilităţii universitare, IOSUD poate angaja, pe bază de contract, specialişti din străinătate care deţin dreptul legal de a conduce doctorat, conform art. 166 alin. (4).

B. Admiterea

ART. 163

Au dreptul să participe la concursul de admitere la studii universitare de doctorat numai absolvenţii cu diplomă de master sau echivalentă acesteia.

C. Studentul-doctorand

ART. 164

(1) Pe parcursul desfăşurării studiilor universitare de doctorat, persoana înscrisă în programul de studii are calitatea de student-doctorand. Studenţii-doctoranzi sunt încadraţi de către IOSUD sau oricare dintre membrii IOSUD ca asistenţi de cercetare sau asistenţi universitari, pe perioadă determinată.

(2) Pe toată durata activităţii, studentul-doctorand beneficiază de recunoaşterea vechimii în muncă şi specialitate şi de asistenţă medicală gratuită, fără plata contribuţiilor la asigurările sociale de stat, la asigurările pentru şomaj, la asigurările sociale de sănătate şi pentru accidente de muncă şi boli profesionale.

(3) Studentul-doctorand poate desfăşura activităţi didactice, potrivit contractului de studii de doctorat, în limita a 4-6 ore convenţionale didactice pe săptămână. Activităţile didactice care depăşesc acest nivel vor fi remunerate în conformitate cu legislaţia în vigoare, intrând sub incidenţa Codului muncii, cu respectarea drepturilor şi obligaţiilor ce revin salariatului şi cu plata contribuţiilor datorate, potrivit legii, la asigurările sociale de stat, la asigurările pentru şomaj, la asigurările sociale de sănătate şi pentru accidente de muncă şi boli profesionale.

ART. 165

(1) Perioada desfăşurării studiilor universitare de doctorat este asimilată, conform legislaţiei în domeniul pensiilor, pentru stabilirea stagiului de cotizare, cu excepţia cazului în care studentul-doctorand realizează venituri pentru care plăteşte, în această perioadă, contribuţii la asigurările sociale.

(2) După susţinerea tezei de doctorat, IOSUD eliberează o adeverinţă care atestă perioada în care studentul-doctorand a urmat studiile universitare de doctorat.

D. Conducătorul de doctorat

ART. 166

(1) Pot fi conducători de doctorat persoanele care au obţinut dreptul de conducere de doctorat înaintea intrării în vigoare a prezentei legi, precum şi persoanele care au obţinut atestatul de abilitare, având cel puţin funcţia de lector/şef de lucrări, respectiv de cercetător ştiinţific gradul III.

(2) Calitatea de conducător de doctorat este acordată prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului, la propunerea CNATDCU de acordare a atestatului de abilitare, în conformitate cu standardele şi procedurile elaborate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului. Aceste standarde se stabilesc pe baza unor criterii de evaluare relevante la nivel internaţional, propuse de CNATDCU şi aprobate prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului. Standardele minimale de acceptare de către CNATDCU a dosarului pentru obţinerea atestatului de abilitare nu depind de funcţia didactică sau de gradul profesional şi sunt identice cu standardele de acordare a titlului de profesor universitar.

(3) Pentru a conduce doctorate, cadrele didactice şi de cercetare care au dobândit acest drept trebuie să aibă un contract de muncă cu un IOSUD sau o instituţie membră a unui IOSUD şi să fie membre ale unei şcoli doctorale. Cadrele didactice şi de cercetare abilitate şi cercetătorii ştiinţifici abilitaţi devin conducători de doctorat în urma abilitării.

(4) Specialiştii care au dobândit dreptul legal de a conduce doctorate în instituţii de învăţământ superior sau de cercetare-dezvoltare din străinătate dobândesc calitatea de conducător de doctorat în cadrul IOSUD din România, după cum urmează:

a) specialiştii care au calitatea de conducător de doctorat în una din ţările Uniunii Europene, ale Spaţiului Economic European şi Confederaţia Elveţiană dobândesc automat calitatea de conducător de doctorat în România, pe baza unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului;

b) Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului stabileşte o listă a instituţiilor de învăţământ superior, din afara ţărilor menţionate la lit. a), aflate printre cele mai prestigioase universităţi ale lumii. Specialiştii care au calitatea de conducător de doctorat în una din instituţiile aflate pe această listă dobândesc automat calitatea de conducător de doctorat în România, în urma unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului;

c) specialiştii care sunt conducători de doctorat în cadrul unor instituţii din străinătate, altele decât cele prevăzute la lit. a) sau b), pot obţine calitatea de conducător de doctorat în România, fie printr-o convenţie internaţională de recunoaştere reciprocă, fie conform prevederilor alin. (2).

(5) Un conducător de doctorat poate îndruma studenţi-doctoranzi numai în domeniul pentru care a obţinut acest drept.

ART. 167

(1) Un conducător de doctorat nu poate îndruma simultan studenţi-doctoranzi decât într-un singur IOSUD, excepţie făcând doctoratele conduse în cotutelă.

~~(2) Un conducător de doctorat poate îndruma simultan maximum 8 studenţi doctoranzi, aflaţi în diverse stadii ale studiilor de doctorat.~~

(2) Numărul studenţilor-doctoranzi care pot fi îndrumaţi simultan de către un conducător de doctorat se stabileşte de către senatul universitar.

Alin. (2) al art. 167 a fost modificat de pct. 6 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

(3) Pentru activitatea pe care o desfăşoară în această calitate, conducătorii de doctorat sunt remuneraţi în conformitate cu legislaţia în vigoare.

ART. 168

(1) Teza de doctorat se elaborează conform cerinţelor stabilite de IOSUD prin regulamentul de organizare şi desfăşurare a programelor de studii universitare de doctorat şi în concordanţă cu reglementările prevăzute în codul studiilor universitare de doctorat.

(2) Comisia de susţinere publică a tezei de doctorat, denumită în continuare comisie de doctorat, este propusă de conducătorul de doctorat şi aprobată de conducerea IOSUD. Comisia de doctorat este alcătuită din cel puţin 5 membri: preşedintele, ca reprezentant al IOSUD, conducătorul de doctorat şi cel puţin 3 referenţi oficiali din ţară sau din străinătate, specialişti în domeniul în care a fost elaborată teza de doctorat şi din care cel puţin doi îşi desfăşoară activitatea în afara IOSUD respective. Membrii comisiei de doctorat au titlul de doctor şi au cel puţin funcţia didactică de conferenţiar universitar sau de cercetător ştiinţific gradul II ori au calitatea de conducător de doctorat, în ţară sau în străinătate.

(3) Teza de doctorat se susţine în şedinţă publică în faţa comisiei de doctorat, după evaluarea de către toţi referenţii. Susţinerea tezei de doctorat poate avea loc în prezenţa a cel puţin 4 dintre membrii comisiei de doctorat, cu participarea obligatorie a preşedintelui comisiei şi a conducătorului de doctorat. Susţinerea publică include obligatoriu o sesiune de întrebări din partea membrilor comisiei de doctorat şi a publicului.

(4) Pe baza susţinerii publice a tezei de doctorat şi a rapoartelor referenţilor oficiali, comisia de doctorat evaluează şi deliberează asupra calificativului pe care urmează să îl atribuie tezei de doctorat. Calificativele care pot fi atribuite sunt: "Excelent", "Foarte bine", "Bine", "Satisfăcător" şi "Nesatisfăcător". De regulă, calificativul "Excelent" se acordă pentru maximum 15% dintre candidaţii care obţin titlul de doctor într-un anumit IOSUD, în decursul unui an universitar.

(5) Dacă studentul-doctorand a îndeplinit toate cerinţele prevăzute în programul de cercetare ştiinţifică şi aprecierile asupra tezei de doctorat permit atribuirea calificativului "Excelent", "Foarte bine", "Bine" sau "Satisfăcător" comisia de doctorat propune acordarea titlului de doctor, propunere care se înaintează CNATDCU,

spre validare. CNATDCU, în urma evaluării dosarului, propune ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului acordarea sau neacordarea titlului de doctor.

(6) În cazul atribuirii calificativului "Nesatisfăcător", comisia de doctorat va preciza elementele de conținut care urmează să fie refăcute sau completate în teza de doctorat şi va solicita o nouă susținere publică a tezei. A doua susținere publică a tezei are loc în fața aceleiaşi comisii de doctorat, ca şi în cazul primei susțineri. În cazul în care şi la a doua susținere publică se obține calificativul "Nesatisfăcător", titlul de doctor nu va fi acordat, iar studentul-doctorand va fi exmatriculat.

(7) Titlul de doctor se atribuie prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului, după validarea tezei de doctorat de către CNATDCU.

(8) În cazul în care CNATDCU invalidează argumentat teza de doctorat, IOSUD primeşte din partea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului o motivație scrisă de invalidare, redactată în baza observațiilor CNATDCU. Lucrarea de doctorat poate fi retransmisă CNATDCU în termen de un an de la data primei invalidări. Dacă lucrarea de doctorat se invalidează şi a doua oară, titlul de doctor nu va fi acordat, iar studentul-doctorand va fi exmatriculat.

(9) Teza de doctorat este un document public. Aceasta se redactează şi în format digital. În domeniul artelor, teza de doctorat poate fi însoțită de înregistrarea pe suport digital a creației artistice originale. Teza de doctorat şi anexele sale se publică pe un site administrat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, cu respectarea legislației în vigoare în domeniul drepturilor de autor.

ART. 169

(1) Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare de doctorat se numeşte diplomă de doctor. În diploma care certifică obținerea şi deținerea titlului de doctor se menționează, în mod expres, domeniul disciplinar sau interdisciplinar al doctoratului pentru doctoratul ştiințific; în cea care certifică obținerea şi deținerea titlului de doctor într-un domeniu profesional se menționează, în mod expres, domeniul profesional al doctoratului.

(2) În urma finalizării studiilor universitare de doctorat ştiințific, se conferă de către IOSUD diploma şi titlul de doctor în ştiințe, corespunzându-i acronimul Dr.

(3) În urma finalizării studiilor universitare de doctorat profesional, se conferă de către IOSUD diploma şi titlul de doctor într-un domeniu profesional, corespunzându-i acronimul Dr. P.

ART. 170

(1) În cazul nerespectării standardelor de calitate sau de etică profesională, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, pe baza unor rapoarte externe de evaluare, întocmite, după caz, de CNATDCU, de CNCS, de Consiliul de etică şi management universitar sau de Consiliul Național de Etică a Cercetării Ştiințifice, Dezvoltării Tehnologice şi Inovării, poate lua următoarele măsuri, alternativ sau simultan:

a) retragerea calității de conducător de doctorat;

b) retragerea titlului de doctor;

c) retragerea acreditării şcolii doctorale, ceea ce implică retragerea dreptului şcolii doctorale de a organiza concurs de admitere pentru selectarea de noi studenți-doctoranzi.

(2) Reacreditarea şcolii doctorale se poate obține după cel puțin 5 ani de la pierderea acestei calități, numai în urma reluării procesului de acreditare, conform art. 158.

(3) Redobândirea calității de conducător de doctorat se poate obține după cel puțin 5 ani de la pierderea acestei calități, la propunerea IOSUD, pe baza unui raport de evaluare internă, ale cărui aprecieri sunt validate printr-o evaluare externă efectuată de CNATDCU. Rezultatele pozitive ale acestor proceduri sunt condiții necesare pentru aprobare din partea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(4) Conducătorii de doctorat sunt evaluați o dată la 5 ani. Procedurile de evaluare sunt stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, la propunerea CNATDCU.

CAP. IV
Organizarea învățământului postuniversitar

ART. 171

Programele postuniversitare sunt:

a) programe postdoctorale de cercetare avansată;

b) programe postuniversitare de formare şi dezvoltare profesională continuă.

SECȚIUNEA 1
Programele postdoctorale

ART. 172

(1) Programele postdoctorale de cercetare avansată:

~~a) sunt programe destinate persoanelor care au obținut o diplomă de doctor în științe cu cel mult 5 ani înainte de admiterea în programul postdoctoral și care doresc să se perfecționeze în cadrul unei alte instituții decât cea în care au obținut titlul de doctor;~~

a) sunt programe destinate persoanelor care au obținut o diplomă de doctor în științe cu cel mult 5 ani înainte de admiterea în programul postdoctoral;

Lit. a) a alin. (1) al art. 172 a fost modificată de pct. 7 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

b) asigură cadrul instituțional pentru dezvoltarea cercetărilor după finalizarea studiilor universitare de doctorat;

c) au o durată de minimum un an;

d) se pot finanța de către instituții publice sau de către operatori economici;

e) în cadrul instituțiilor de învățământ superior se desfășoară în cadrul unei școli doctorale pe baza planului de cercetare propus de cercetătorul postdoctoral și aprobat de școala doctorală.

(2) În cadrul instituțiilor de învățământ superior, programele postdoctorale pot fi organizate doar în cadrul școlilor doctorale acreditate pentru organizarea de programe de studii universitare de doctorat. Programele postdoctorale pot fi organizate și în cadrul unităților de cercetare-dezvoltare.

(3) Admiterea la programe postdoctorale se face pe baza metodologiei elaborate de instituția gazdă, în conformitate cu legislația în vigoare.

~~(4) Cercetătorii postdoctorali sunt încadrați de către universități cu contract de muncă pe perioadă determinată. Cercetătorii postdoctorali sunt încadrați, de regulă, pe funcția de cercetător științific sau cercetător științific gradul III, dar pot fi încadrați și pe funcții de cercetare superioare acestora, în funcție de îndeplinirea condițiilor necesare.~~

(4) Abrogat.

Alin. (4) al art. 172 a fost abrogat de pct. 8 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

(5) La finalizarea programului postdoctoral, IOSUD sau instituția gazdă acordă un atestat de studii postdoctorale.

SECȚIUNEA a 2-a

Programele postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă

ART. 173

(1) Pot organiza programe postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă toate acele instituții de învățământ superior care au acreditate cel puțin programe de studii universitare de licență în domeniul științific respectiv.

(2) Programele postuniversitare de formare și dezvoltare profesională ale instituțiilor acreditate se desfășoară pe baza unui regulament propriu de organizare și desfășurare, aprobat de senatul universitar și cu respectarea reglementărilor în vigoare.

(3) Programele postuniversitare pot utiliza ECTS/SECT și se finalizează cu un examen de certificare a competențelor profesionale asimilate de cursanți pe parcursul programului.

(4) Programele postuniversitare se pot organiza în regim cu taxă sau cu finanțare din alte surse.

(5) Au dreptul să participe la studii postuniversitare absolvenții care au cel puțin studii universitare cu diplomă de licență sau echivalentă.

(6) La finalizarea programelor postuniversitare de formare și dezvoltare profesională, instituția organizatoare eliberează un certificat de atestare a competențelor profesionale specifice programului.

CAP. V

Învățământul superior medical

SECȚIUNEA 1

Organizarea și funcționarea învățământului superior medical. Învățământul superior din domeniile sănătate și medicină veterinară

ART. 174

(1) Învăţământul superior din domeniile sănătate şi medicină veterinară se desfăşoară cu respectarea reglementărilor generale şi sectoriale din Uniunea Europeană şi anume:

a) 6 ani de studii, pentru minimum de 5.500 de ore de activitate teoretică şi practică medicală pentru domeniul medicină, la programele de studii Medicină, Medicină Dentară şi Medicină Veterinară; 5 ani pentru programul de studii Farmacie; 4 ani pentru minimum 4.600 de ore de pregătire pentru programele de studii Asistenţă Medicală Generală şi Moaşe şi de 3 ani pentru alte programe de studii de licenţă din domeniul sănătate;

b) fiecare an universitar are câte 60 de credite de studii transferabile în ECTS/SECT, fiind totalizate 180 de credite de studii transferabile pentru programele cu o durată a studiilor de licenţă de 3 ani, 240 de credite de studii transferabile pentru programele cu o durată a studiilor de licenţă de 4 ani, 300 de credite de studii transferabile pentru programul Farmacie cu o durată a studiilor de licenţă de 5 ani şi 360 de credite de studii transferabile pentru programele Medicină, Medicină Dentară şi Medicină Veterinară cu o durată a studiilor de licenţă de 6 ani;

c) studiile universitare de master au între 60 şi 120 de credite de studii transferabile ECTS/SECT;

d) studiile universitare de doctorat totalizează 240 de credite de studii transferabile, iar studiile avansate din cadrul şcolii doctorale totalizează 60 de credite; studiile universitare de doctorat se pot organiza în UOD şi în IOSUD realizate prin consorţii între universităţi şi spitale sau clinici.

(2) Instituţiile de învăţământ superior din domeniile sănătate şi medicină veterinară acreditate, pe baza criteriilor de calitate, pot organiza, pe lângă formele de învăţământ prevăzute la alin. (1), şi programe postdoctorale şi de formare şi dezvoltare profesională: de rezidenţiat, de perfecţionare, de specializare, de studii complementare în vederea obţinerii de atestate şi de educaţie medicală şi farmaceutică continuă.

(3) Durata doctoratului pentru absolvenţii învăţământului superior medical uman, medical veterinar şi farmaceutic este de 4 ani.

(4) Instituţiile de învăţământ superior cu programe de studii din domeniile sănătate şi medicină veterinară şi instituţiile sanitare publice pot utiliza veniturile proprii, în interes reciproc, pentru asigurarea unor condiţii optime de activitate, privind infrastructura, echipamentele medicale şi accesul la informaţie medicală.

(5) La selecţia şi promovarea personalului didactic universitar din instituţiile de învăţământ superior cu programe de studii din domeniul sănătate se iau în considerare criteriile privind experienţa profesională medicală dovedită. În învăţământul superior din domeniul sănătate, pentru posturile didactice la disciplinele cu corespondent în reţeaua Ministerului Sănătăţii pot accede doar persoane care au obţinut, prin concurs, în funcţie de gradul universitar, titlurile de medic/medic dentist rezident sau medic/medic dentist specialist sau farmacist/farmacist rezident/farmacist specialist în specialitatea postului.

(6) În învăţământul superior din domeniul sănătate nu se pot transforma în credite echivalate şi transfera studiile obţinute în învăţământul postliceal.

(7) Învăţământul superior şi postuniversitar din domeniul sănătate se desfăşoară în unităţi sanitare publice, în institute, în centre de diagnostic şi tratament, în secţii cu paturi, în laboratoare şi în cabinete. Conform legii speciale, se pot constitui clinici universitare, din una sau mai multe secţii clinice, în specialităţi înrudite, din spitale publice sau private, în care sunt organizate activităţi de învăţământ şi cercetare ale departamentelor universitare.

(8) Rezidenţialul reprezintă forma specifică de învăţământ postuniversitar pentru absolvenţii licenţiaţi ai programelor de studii medicină, medicină dentară şi farmacie care asigură pregătirea necesară obţinerii uneia dintre specialităţile cuprinse în Nomenclatorul specialităţilor medicale, medico-dentare şi farmaceutice pentru reţeaua de asistenţă medicală. Organizarea şi finanţarea rezidenţiatului se reglementează prin acte normative specifice.

(9) Admiterea la rezidenţiat a cadrelor didactice din învăţământul superior din domeniul sănătate se face în aceleaşi condiţii ca pentru orice absolvent al învăţământului superior din domeniul sănătate.

(10) Medicii rezidenţi care ocupă prin concurs posturi didactice de asistent universitar în instituţii de învăţământ superior din domeniul sănătate continuă formarea în rezidenţiat şi sunt retribuiţi pentru ambele activităţi.

(11) În cadrul instituţiilor de învăţământ superior care organizează programe de pregătire în rezidenţiat se constituie un departament de pregătire în rezidenţiat. În instituţiile de învăţământ superior care organizează programe de pregătire de medicină şi farmacie, departamentul este subordonat conducerii universităţii.

SECŢIUNEA a 2-a
Reglementarea altor aspecte specifice

ART. 175

Reglementarea altor aspecte specifice desfăşurării activităţilor din acest domeniu se realizează prin hotărâre a Guvernului, ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului şi, după caz, ordin comun al ministrului sănătăţii şi al preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor.

CAP. VI
Învăţământul superior militar şi învăţământul de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională

SECŢIUNEA 1
Organizare şi funcţionare

ART. 176
(1) Învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională este învăţământ de stat, parte integrantă a sistemului naţional de învăţământ, şi cuprinde: învăţământ universitar pentru formarea ofiţerilor, ofiţerilor de poliţie şi a altor specialişti, precum şi învăţământ postuniversitar.

(2) Instituţiile de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională din cadrul sistemului naţional de învăţământ, precum şi specializările/programele de studii din cadrul acestora se supun reglementărilor referitoare la asigurarea calităţii, inclusiv celor legate de autorizare şi acreditare, în aceleaşi condiţii cu instituţiile de învăţământ superior civil.

(3) Structura organizatorică, oferta de şcolarizare care conţine profilurile, programele de studii, cifrele anuale de şcolarizare, criteriile de selecţionare a candidaţilor pentru învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se stabilesc, după caz, de Ministerul Apărării Naţionale, Ministerul Administraţiei şi Internelor, Ministerul Justiţiei, Serviciul Român de Informaţii şi alte instituţii cu atribuţii în domeniile apărării, informaţiilor, ordinii publice şi securităţii naţionale, potrivit specificului fiecărei arme, specializări, nivel şi formă de organizare a învăţământului, în condiţiile legii.

(4) Formele de organizare a învăţământului, admiterea la studii, derularea programelor de studii, finalizarea studiilor, autorizarea şi acreditarea instituţiilor de învăţământ, în învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională, se supun procedurilor şi condiţiilor aplicabile instituţiilor de învăţământ superior civil.

(5) Pentru învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională, după caz, Ministerul Apărării Naţionale, Ministerul Administraţiei şi Internelor, Ministerul Justiţiei, Serviciul Român de Informaţii şi alte instituţii cu atribuţii în domeniile apărării, informaţiilor, ordinii publice şi securităţii naţionale pot emite ordine, regulamente şi instrucţiuni proprii, în condiţiile legii.

(6) Ofiţerii în activitate, în rezervă sau în retragere, posesori ai diplomei de absolvire a şcolii militare de ofiţeri cu durata de 3 sau 4 ani, pot să îşi completeze studiile în învăţământul superior, pentru obţinerea diplomei de licenţă în profiluri şi specializări similare sau apropiate armei/specialităţii militare.

(7) Diplomele de licenţă, de master, de doctorat eliberate de instituţiile de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională, precum şi titlurile ştiinţifice obţinute dau dreptul deţinătorilor legali, după trecerea în rezervă, în condiţiile legii, să ocupe funcţii echivalente cu cele ale absolvenţilor instituţiilor civile de învăţământ, cu profil apropiat şi de acelaşi nivel.

(8) Planurile de învăţământ pentru învăţământul superior militar, de informaţii şi de ordine publică şi de securitate naţională se elaborează de Ministerul Apărării Naţionale, Ministerul Administraţiei şi Internelor, Serviciul Român de Informaţii şi alte instituţii cu atribuţii în domeniul apărării, informaţiilor, ordinii publice şi securităţii naţionale, în conformitate cu standardele naţionale stabilite de instituţiile responsabile cu asigurarea calităţii.

SECŢIUNEA a 2-a
Managementul şi finanţarea instituţiilor

ART. 177
(1) Managementul instituţiilor de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se realizează în aceleaşi condiţii ca în instituţiile civile de învăţământ superior. Finanţarea instituţiilor din învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se face în condiţiile legii.

(2) Structurile şi funcţiile de conducere din instituţiile de învăţământ militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională sunt aceleaşi ca şi cele din instituţiile civile de învăţământ superior şi se ocupă în aceleaşi condiţii ca şi acestea, precum şi cu respectarea procedurilor specificate în actele normative specifice în domeniu.

(3) Conducerea instituţiilor de învăţământ militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se realizează de către rectori care sunt şi comandanţii instituţiilor respective. Funcţia de comandant se ocupă în

conformitate cu reglementările Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Administraţiei şi Internelor, Serviciului Român de Informaţii şi ale altor instituţii cu atribuţii în domeniul apărării, ordinii publice şi siguranţei naţionale.

(4) În învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se înfiinţează corpul instructorilor militari, de ordine şi de securitate publică, prin ordine şi instrucţiuni ale Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Administraţiei şi Internelor, Ministerului Justiţiei, Serviciului Român de Informaţii şi ale altor instituţii cu atribuţii în domeniul apărării, ordinii publice şi siguranţei naţionale.

SECŢIUNEA a 3-a
Resurse umane

ART. 178

(1) Funcţiile didactice şi de cercetare din învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se ocupă şi se eliberează în aceleaşi condiţii ca şi cele din instituţiile civile de învăţământ superior. Cadrele didactice şi de cercetare din învăţământul superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională au acelaşi statut ca cele din instituţiile civile de învăţământ superior.

(2) Instituţiile de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se bucură de principiul autonomiei universitare.

(3) Cadrele didactice militare titulare, pensionate pentru limită de vârstă şi vechime integrală ca militari, pot să îşi continue activitatea didactică, în cadrul aceleiaşi instituţii de învăţământ superior, în condiţiile legii.

SECŢIUNEA a 4-a
Viaţa universitară

ART. 179

Viaţa universitară din instituţiile de învăţământ superior militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională se desfăşoară în conformitate cu reglementările legale pentru instituţiile civile de învăţământ superior, adaptate mediului militar, de informaţii, de ordine publică şi de securitate naţională.

CAP. VII
Învăţământul superior artistic şi sportiv

ART. 180

În învăţământul superior artistic şi sportiv, procesul educaţional se desfăşoară prin activităţi didactice şi prin activităţi practice de creaţie şi performanţă.

ART. 181

Instituţiile de învăţământ superior artistic şi sportiv, autorizate provizoriu sau acreditate, conform legii, pot organiza forme de învăţământ prin cele 3 cicluri de studii universitare: ciclul I - studii universitare de licenţă, ciclul II - studii universitare de master şi ciclul III - studii universitare de doctorat, incluzând doctoratul ştiinţific şi doctoratul profesional, precum şi programe de formare şi dezvoltare profesională continuă.

ART. 182

În învăţământul superior artistic şi sportiv, structura anului universitar poate fi adaptată în funcţie de programul activităţilor practice specifice.

ART. 183

În învăţământul superior artistic şi sportiv, practica studenţilor se desfăşoară în universităţi: în centre de proiectare, ateliere artistice, studiouri muzicale, unităţi de producţie teatrale şi cinematografice, spaţii destinate performanţei sportive, precum şi în instituţii din profilul artistic sau sportiv respectiv, pe bază de parteneriat instituţional.

ART. 184

În învăţământul superior artistic şi sportiv, doctoratul ştiinţific sau profesional este o condiţie pentru cariera didactică.

ART. 185

Cercetarea prin creaţie artistică, proiectare şi performanţă sportivă se desfăşoară individual sau colectiv, în centre de proiectare, laboratoare şi ateliere artistice, studiouri muzicale, unităţi de producţie teatrală şi cinematografică, spaţii destinate performanţei sportive.

ART. 186

Evaluarea calității și clasificarea universităților artistice și sportive iau în considerare criteriile specifice creației artistice și performanței sportive.

ART. 187

În învățământul superior artistic și sportiv, alocarea pe baze competiționale a fondurilor se face inclusiv în baza criteriilor specifice creației artistice și performanței sportive.

ART. 188

Reglementarea altor aspecte specifice desfășurării activității din aceste domenii va fi realizată prin hotărâri ale Guvernului sau ordine ale ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, în concordanță cu prevederile legii și cu reglementările generale și sectoriale ale Uniunii Europene.

CAP. VIII
Activitatea de cercetare și creație universitară

ART. 189

(1) Activitatea de cercetare, dezvoltare, inovare și creație artistică din universități se organizează și funcționează pe baza legislației naționale și a Uniunii Europene în domeniu.

(2) Instituțiile de învățământ superior care și-au asumat ca misiune și cercetarea științifică au obligația să creeze structuri tehnico-administrative care să faciliteze managementul activităților de cercetare și a proiectelor de cercetare-dezvoltare derulate de personalul instituției. Aceste structuri deservesc și răspund optim cerințelor personalului implicat în cercetare.

(3) Personalul implicat în activități de cercetare în institute, laboratoare sau centre de cercetare ale universității dispune, în limita proiectelor de cercetare pe care le coordonează, de autonomie și de responsabilitate personală, delegată de ordonatorul de credite, în realizarea achizițiilor publice și a gestionării resurselor umane necesare derulării proiectelor. Aceste activități se desfășoară conform reglementărilor legale în vigoare și fac obiectul controlului financiar intern.

ART. 190

(1) La sfârșitul fiecărui an bugetar, conducerea universității prezintă senatului universitar un raport referitor la cuantumul regiei pentru granturile de cercetare și la modul în care regia a fost cheltuită.

(2) Cuantumul maximal al regiei pentru granturile și contractele de cercetare este stabilit de finanțator sau de autoritatea contractantă și nu poate fi modificat pe perioada derulării acestora.

ART. 191

(1) Pentru granturile gestionate prin Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului asigură un avans de până la 90% din valoarea grantului din momentul semnării contractului de finanțare. Pentru diferență, universitățile pot avansa fonduri din venituri proprii.

(2) Mobilitatea interinstituțională a personalului de cercetare după principiul "grantul urmează cercetătorul" este garantată prin prezenta lege și se realizează prin metodologii elaborate de autoritățile contractante. Titularul grantului răspunde public, conform contractului cu autoritatea contractantă, de modul de gestionare a grantului.

CAP. IX
Promovarea calității în învățământul superior și în cercetarea științifică

SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale

ART. 192

(1) Asigurarea calității învățământului superior și a cercetării științifice universitare este o obligație a instituției de învățământ superior și o atribuție fundamentală a Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. În realizarea acestei atribuții, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului colaborează cu ARACIS, cu alte agenții înscrise în EQAR, precum și cu CNCS, CNATDCU, Consiliul de etică și management universitar (CEMU) și alte organisme cu competențe în domeniu conform legislației în vigoare.

(2) Instituțiile de învățământ superior au obligația de a furniza Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului datele solicitate de acesta, cu respectarea prevederilor legale. Refuzul sau raportarea falsă încalcă principiul răspunderii publice și duce la sancțiunile prevăzute de lege.

(3) Instituțiile de învățământ superior care refuză să facă publice datele de interes public solicitate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau oricare altă persoană fizică sau juridică încalcă principiul răspunderii publice și sunt sancționate conform legii.

(4) Studenţii sunt parteneri cu drepturi depline în procesul de asigurare a calităţii.

ART. 193

(1) Evaluarea universităţilor se realizează în scopul:

a) autorizării provizorii şi acreditării;

b) ierarhizării programelor de studii şi clasificării universităţilor.

(2) Evaluarea în scopul autorizării provizorii şi acreditării se realizează de către ARACIS sau de altă agenţie înscrisă în EQAR şi are loc potrivit legii şi standardelor internaţionale în domeniu.

(3) Evaluarea în scopul ierarhizării programelor de studii şi a clasificării universităţilor se realizează pe baza unei metodologii de evaluare propuse de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi aprobate prin hotărâre a Guvernului, în maximum 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Aplicarea acestei metodologii intră în răspunderea Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului. Evaluarea este realizată periodic.

(4) Universităţile se clasifică, pe baza evaluării prevăzute la alin. (3), în 3 categorii:

a) universităţi centrate pe educaţie;

b) universităţi de educaţie şi cercetare ştiinţifică sau universităţi de educaţie şi creaţie artistică;

c) universităţi de cercetare avansată şi educaţie.

(5) Evaluarea prevăzută la alin. (3) se face de către un consorţiu format din: ARACIS, incluzând reprezentanţi ai studenţilor, CNCS, CNATDCU şi un organism internaţional cu competenţe în domeniul ierarhizării şi clasificării instituţiilor de învăţământ selectat pe bază de concurs.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), prima evaluare de după intrarea în vigoare a prezentei legi, făcută conform prevederilor alin. (3), se face numai de către un organism internaţional cu competenţă în domeniul ierarhizării şi clasificării instituţiilor de învăţământ superior sau de către o agenţie de asigurare a calităţii înregistrată în EQAR, din străinătate.

(7) Pentru programele de licenţă şi master, finanţarea instituţiilor de învăţământ superior de stat, din surse publice, se face diferenţiat pe categorii de universităţi şi în funcţie de poziţia în ierarhie a programelor de studii, conform ierarhizării prevăzute la alin. (3), pe baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi aprobate prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului. Finanţarea programelor de doctorat se face conform prevederilor art. 160.

(8) Statul poate finanţa programele de excelenţă în cercetare şi educaţie din orice categorie de universităţi.

(9) Programele de excelenţă prevăzute la alin. (8) se stabilesc pe baza evaluării prevăzute la alin. (3), pentru programele de licenţă şi master, şi pe baza competiţiilor prevăzute la art. 160 alin. (3), pentru programele de doctorat.

(9^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (9), în anul universitar 2012-2013, programele de excelenţă prevăzute la alin. (8) se stabilesc pe baza evaluării prevăzute la alin. (3).

Alin. (9^1) al art. 193 a fost introdus de pct. 5 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

(10) Sunt finanţate din fonduri publice: programe de licenţă în universităţile de stat menţionate la alin. (4) lit. a), programe de licenţă şi master în universităţile prevăzute la alin. (4) lit. b) şi programe de doctorat, master şi licenţă în universităţile prevăzute la alin. (4) lit. c).

(11) Prin excepţie de la prevederile alin. (10), în anul universitar 2012-2013 sunt finanţate din fonduri publice, ţinând cont de evaluarea realizată conform alin. (3), programe de licenţă, master şi doctorat în universităţile de stat menţionate la alin. (4).

Alin. (11) al art. 193 a fost introdus de pct. 6 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

ART. 194

(1) Pentru promovarea calităţii şi creşterea eficienţei sistemului de învăţământ superior, pentru creşterea vizibilităţii internaţionale şi pentru concentrarea resurselor, universităţile de stat şi particulare pot:

a) să se constituie în consorţii universitare, potrivit legii;

b) să fuzioneze într-o singură instituţie de învăţământ superior cu personalitate juridică.

(2) Universităţile acreditate la data intrării în vigoare a prezentei legi pot demara proceduri pentru constituirea de consorţii sau pentru fuzionare prin comasare sau absorbţie. Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului

alocă preferențial resurse financiare consorțiilor sau universităților fuzionate, conform unei metodologii adoptate în acest sens prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, la propunerea CNFIS.

(3) Fuziunea prin comasare sau absorbție a instituțiilor de învățământ superior de stat se face, de regulă, în jurul instituțiilor din categoria universităților de cercetare avansată și educație și ținând cont de proximitatea geografică.

(4) Evaluarea programelor de studii și a instituțiilor de învățământ superior se face periodic, la inițiativa Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau a universităților. Rezultatele evaluării sunt publice, pentru informarea beneficiarilor de educație și pentru transparența instituțională.

ART. 195

(1) Fiecare universitate are obligația să realizeze, la intervale de maximum 5 ani, evaluarea internă și clasificarea departamentelor pe 5 niveluri de performanță în cercetare, conform unei metodologii-cadru elaborate de CNCS și aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului. Rezultatele evaluării și clasificării sunt publice.

(2) Senatul universitar, la propunerea rectorului, pe baza evaluării interne, poate dispune reorganizarea sau desființarea departamentelor ori institutelor neperformante, fără a prejudicia studenții.

ART. 196

Guvernul României înființează Institutul de Studii și Cercetări Avansate din România, având ca obiectiv principal susținerea elitelor științifice românești din țară și din diaspora. Metodologia de înființare a acestuia se elaborează de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și se adoptă prin hotărâre a Guvernului, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

ART. 197

Statul încurajează excelența în instituțiile de învățământ superior prin pârghii financiare specifice, existente în prezenta lege:

a) universităților li se alocă o finanțare suplimentară, în sumă, la nivel național, de minimum 30% din suma alocată la nivel național universităților de stat ca finanțare de bază, pe baza criteriilor și a standardelor de calitate stabilite de Consiliul Național al Finanțării Învățământului Superior și aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;

b) universităților de stat li se alocă un fond distinct pentru dezvoltarea instituțională, din bugetul alocat Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Fondul de dezvoltare instituțională se adresează celor mai performante instituții de învățământ superior din fiecare categorie și se alocă după criterii competitive bazate pe standarde internaționale. Metodologia de alocare și utilizare a fondului pentru dezvoltare instituțională se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

SECȚIUNEA a 2-a
Sprijinirea excelenței individuale

ART. 198

Formele de sprijin pentru cadrele didactice, studenții și cercetătorii cu performanțe excepționale includ:

a) granturi de studii sau de cercetare la universități din țară ori din străinătate, acordate pe bază de competiție;

b) granturi pentru efectuarea și finalizarea unor cercetări, inclusiv teze de doctorat;

c) aprobarea unor rute educaționale flexibile, care permit accelerarea parcursului de studii universitare;

d) crearea de instrumente și mecanisme de susținere a inserției lor profesionale în țară, astfel încât să valorifice la nivel superior atât talentul, cât și achizițiile realizate prin formare.

CAP. X
Promovarea universității centrate pe student

SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale

ART. 199

(1) Studenții sunt considerați parteneri ai instituțiilor de învățământ superior și membri egali ai comunității academice. În învățământul confesional studenții sunt membri ai comunității academice în calitate de discipoli.

(2) O persoană dobândește statutul de student și de membru al unei comunități universitare numai în urma admiterii și a înmatriculării sale într-o instituție de învățământ superior acreditată sau autorizată să funcționeze provizoriu.

(3) O persoană poate fi admisă şi înmatriculată ca student concomitent la cel mult două programe de studii, indiferent de instituţiile de învăţământ care le oferă. Orice subvenţie financiară sau bursă din fonduri publice se acordă, conform normelor legale în vigoare, numai într-o singură instituţie de învăţământ superior, pentru un singur program de studii. În cazul studenţilor care se transferă între universităţi sau programe de studii, subvenţiile urmează studentul.

(4) În vederea testării cunoştinţelor şi a capacităţilor cognitive, respectiv artistice sau sportive, şi a admiterii într-un program de studii pentru licenţă, master ori doctorat, instituţiile de învăţământ superior organizează examene de admitere pentru fiecare program şi ciclu de studiu.

SECŢIUNEA a 2-a
Înmatricularea studenţilor.
Registrul matricol unic al universităţilor din România

ART. 200

(1) O instituţie de învăţământ superior poate admite şi înmatricula într-un program de studii numai acel număr de studenţi pentru care sunt asigurate condiţii optime de calitate academică, de viaţă şi de servicii sociale în spaţiul universitar.

(2) Oferta anuală de şcolarizare este făcută publică de către rectorul instituţiei de învăţământ superior prin declaraţie pe propria răspundere, cu respectarea capacităţii de şcolarizare stabilite conform art. 138 alin. (5).

(3) În urma admiterii într-un program de studii, între student şi universitate se încheie un contract în care se specifică drepturile şi obligaţiile părţilor.

(4) Universităţile care admit în programele lor de studii mai mulţi studenţi decât capacitatea de şcolarizare, aprobată conform prezentei legi, încalcă răspunderea lor publică şi sunt sancţionate în conformitate cu prevederile prezentei legi.

ART. 201

(1) Se constituie Registrul matricol unic al universităţilor din România, denumit în continuare RMUR. RMUR este o bază de date electronică în care sunt înregistraţi toţi studenţii din România din universităţile de stat sau particulare acreditate ori autorizate să funcţioneze provizoriu. Registrele matricole ale universităţilor devin parte a RMUR, asigurându-se un control riguros al diplomelor.

(2) Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, la propunerea CNFIS, elaborează un regulament de alocare a codului matricol individual, precum şi conţinutul informaţiilor care vor fi scrise în RMUR.

~~(3) RMUR este un înscris oficial protejat legal. Falsificarea înscrisurilor din registrul matricol se sancţionează potrivit legii.~~

(3) Abrogat.

Alin. (3) al art. 201 a fost abrogat de pct. 4 al <LLNK 12012 187 10 202 224 48>art. 224 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.

(4) RMUR, registrele matricole ale universităţilor şi sistemele informatice aferente se elaborează în termen de cel mult 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Baza de date electronică aferentă RMUR înregistrează şi păstrează evidenţa diplomelor universitare emise în România, pe baza registrelor existente în universităţile acreditate.

ART. 202

(1) Principiile care reglementează activitatea studenţilor în cadrul comunităţii universitare sunt:

a) principiul nediscriminării - în baza căruia toţi studenţii beneficiază de egalitate de tratament din partea instituţiei de învăţământ superior; orice discriminare directă sau indirectă faţă de student este interzisă;

b) principiul dreptului la asistenţă şi la servicii complementare gratuite în învăţământul superior de stat - exprimat prin: consilierea şi informarea studentului de către cadrele didactice, în afara orelor de curs, seminar sau laboratoare; consilierea în scopul orientării profesionale; consilierea psihologică; acces la principalele cărţi de specialitate şi publicaţii ştiinţifice; acces la datele referitoare la situaţia şcolară personală;

c) principiul participării la decizie - în baza căruia deciziile în cadrul instituţiilor de învăţământ superior sunt luate cu participarea reprezentanţilor studenţilor;

d) principiul libertăţii de exprimare - în baza căruia studenţii au dreptul să îşi exprime liber opiniile academice, în cadrul instituţiei de învăţământ în care studiază;

e) principiul transparenței și al accesului la informații - în baza căruia studenții au dreptul de acces liber și gratuit la informații care privesc propriul parcurs educațional și viața comunității academice din care fac parte, în conformitate cu prevederile legii.

(2) În universitățile confesionale, drepturile, libertățile și obligațiile studenților sunt stabilite și în funcție de specificul dogmatic și canonic al fiecărui cult.

(3) Drepturile, libertățile și obligațiile studenților sunt cuprinse în Codul drepturilor și obligațiilor studentului, propus de asociațiile studențești în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi și adoptat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului prin ordin al ministrului acestuia.

(4) În universitățile confesionale, studenții se organizează cu respectarea statutului și a normelor dogmatice și canonice ale cultului respectiv.

(5) Fiecare universitate va institui un sistem de aplicare și monitorizare a respectării prevederilor Codului drepturilor și obligațiilor studentului. Asociațiile studenților prezintă un raport anual privind respectarea codului, care este public.

ART. 203

(1) Studenții au dreptul să înființeze, în instituțiile de învățământ superior, de stat sau particulare, ateliere, cluburi, cercuri, cenacluri, formații artistice și sportive, organizații, precum și publicații, conform legii.

(2) Studenții sunt aleși în mod democratic, prin vot universal, direct și secret, la nivelul diverselor formații, programe sau cicluri de studiu, atât în cadrul facultăților, cât și al universității. Ei sunt, de drept, reprezentanți legitimi ai intereselor studenților, la nivelul fiecărei comunități academice. Conducerea instituției de învățământ superior nu se implică în organizarea procesului de alegere a reprezentanților studenților.

(3) În universitățile confesionale, reprezentarea studenților la nivelul comunității universitare se va face cu respectarea statutului și specificului dogmatic și canonic al cultului respectiv.

(4) Statutul de student reprezentant nu poate fi condiționat de către conducerea universității.

(5) Studenții pot fi reprezentați în toate structurile decizionale și consultative din universitate.

(6) Federațiile naționale studențești, legal constituite, sunt organismele care exprimă interesele studenților din universități, în raport cu instituțiile statului.

(7) Organizațiile studențești care reprezintă interesele studenților la nivelul fiecărei comunități universitare pot avea reprezentanți de drept în structurile decizionale și executive ale universității.

(8) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului colaborează, în dezvoltarea învățământului superior, cu federațiile naționale studențești, legal constituite, și se va consulta cu acestea ori de câte ori este nevoie.

(9) Studenții pot participa la acțiuni de voluntariat, pentru care pot primi un număr de credite de studii transferabile, în condițiile stabilite de Carta universitară.

ART. 204

(1) Studenții care provin din familii cu venituri reduse beneficiază de un sistem de împrumuturi bancare pentru efectuarea studiilor, garantate de stat, în condițiile legislației în vigoare, prin Agenția de credite și burse de studii. Împrumuturile pot acoperi taxele de studii și costul vieții pe perioada studiilor.

(2) Absolvenții care vor practica profesia minimum 5 ani în mediul rural vor fi scutiți de plata a 75% din împrumut, această parte fiind preluată de către stat, în cuantum de maximum 5.000 lei.

(3) Agenția de credite și burse de studii propune reglementări corespunzătoare în vederea acordării creditelor.

ART. 205

(1) Studenții beneficiază de asistență medicală și psihologică gratuită în cabinete medicale și psihologice universitare ori în policlinici și unități spitalicești de stat, conform legii.

(2) În timpul anului școlar, studenții beneficiază de tarif redus cu minimum 50% pe mijloacele de transport local în comun, transportul intern auto, feroviar și naval. Studenții orfani sau proveniți din casele de copii beneficiază de gratuitate pentru categoriile de transport stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului*).

---

*) NOTĂ C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform art. 23 al <LLNK 12010 80180 302 0 61>art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 80 din 8 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificările și completările aduse de <LLNK 12011 283 10 201 0 35>LEGEA nr. 283 din 14 decembrie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 887 din 14 decembrie 2011, cheltuielile prevăzute la art. 11 alin. (6), precum și cele aferente reducerilor de tarif de care beneficiază studenții pentru transportul pe calea ferată și cu metroul, prevăzute la <LLNK 12011 1 10 202 205 39>art. 205 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, se finanțează prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

(3) Studenții beneficiază de tarife reduse cu 75% pentru accesul la muzee, concerte, spectacole de teatru, operă, film, la alte manifestări culturale şi sportive organizate de instituții publice, în limita bugetelor aprobate.

(4) Studenții etnici români din afara granițelor țării, bursieri ai statului român, beneficiază de gratuitate la toate manifestările prevăzute la alin. (3), care se desfăşoară pe teritoriul României.

(5) Instituțiile de învățământ superior pot acorda, în afara cifrei de şcolarizare aprobate, cel puțin un loc pentru studii gratuite absolvenților cu diplomă de bacalaureat proveniți din centrele de plasament, în condițiile stabilite de senatul universitar.

(6) Candidații proveniți din medii cu risc socioeconomic ridicat sau marginalizate din punct de vedere social - romi, absolvenți ai liceelor din mediul rural sau din oraşe cu mai puțin de 10.000 de locuitori - pot beneficia de un număr de locuri bugetate garantate, în condițiile legii.

(7) Activitățile extracurriculare - ştiințifice, tehnice, culturalartistice şi sportive, precum şi cele pentru studenții capabili de performanțe sunt finanțate de la bugetul statului, conform normelor stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului. În acest scop se pot folosi şi alte surse de finanțare.

(8) Prevederile alin. (6) se aplică şi în cazul taberelor de creație, sportive şi de odihnă ale studenților.

(9) Statutul de student cu taxă se modifică în condițiile stabilite de senatul universitar.

(10) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului poate acorda anual burse pentru stagii de studii universitare şi postuniversitare în străinătate din fonduri constituite în acest scop. Aceste burse se obțin prin concurs organizat la nivel național.

(11) La concursurile pentru obținerea burselor prevăzute la alin. (10) pot participa studenții şi absolvenții instituțiilor de învățământ superior de stat şi cei ai instituțiilor de învățământ superior particular acreditate.

(12) Cheltuielile de întreținere a internatelor, a căminelor şi a cantinelor universităților se acoperă din veniturile proprii ale instituțiilor de învățământ respective şi din subvenții de la buget cu această destinație.

(13) Tarifele practicate de universități pentru studenți la cămine şi cantine sunt cel mult egale cu diferența dintre costurile de funcționare, cuprinzând cheltuielile de personal, cheltuielile cu utilitățile, cheltuielile cu materiile prime şi consumabile şi cheltuielile de întreținere curentă şi, respectiv, subvențiile de la bugetul de stat.

(14) În vederea asigurării transparenței, universitatea de stat publică periodic balanța de venituri şi cheltuieli pentru fiecare cămin studențesc.

(15) Pot fi acordate subvenții pentru cazare şi studenților care aleg altă formă de cazare decât căminele instituțiilor de învățământ superior.

(16) Instituțiile de învățământ superior de stat asigură, în limita resurselor financiare alocate pentru efectuarea practicii comasate a studenților, pe perioada prevăzută în planurile de învățământ, cheltuielile de masă, cazare şi transport, în situațiile în care practica se desfăşoară în afara centrului universitar respectiv.

(17) Toate actele de studii eliberate de universitate, precum şi cele care atestă statutul de student (adeverințe, carnete, legitimații) se eliberează în mod gratuit.

ART. 206

(1) Statul român acordă anual, prin hotărâre a Guvernului, un număr de burse pentru şcolarizarea studenților străini. Aceste burse sunt atribuite doar acelor universități şi programe de studii care îndeplinesc cele mai ridicate standarde de calitate, indiferent dacă sunt de stat sau particulare.

(2) Universitățile, în baza autonomiei universitare, pot dispune integral de veniturile obținute din şcolarizarea studenților străini.

CAP. XI
Conducerea universităților

SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale

ART. 207

(1) Structurile de conducere în instituțiile de învățământ superior de stat sau particulare sunt:

a) senatul universitar şi consiliul de administrație, la nivelul universității;

b) consiliul facultății;

c) consiliul departamentului.

(2) Funcțiile de conducere sunt următoarele:

a) rectorul, prorectorii, directorul general administrativ, la nivelul universității;

b) decanul, prodecanii, la nivelul facultății;

c) directorul de departament, la nivelul departamentului.

(3) IOSUD este condusă de Consiliul pentru studiile universitare de doctorat, respectiv de directorul acestui consiliu. Funcția de director al Consiliului pentru studiile universitare de doctorat este asimilată funcției de prorector. Procedura de numire a directorului Consiliului pentru studiile universitare de doctorat este stabilită de Codul studiilor universitare de doctorat.

(4) La nivelul departamentului, directorul de departament şi membrii consiliului departamentului sunt aleşi prin votul universal, direct şi secret al tuturor cadrelor didactice şi de cercetare titulare.

(5) La nivelul facultății, stabilirea structurilor şi a funcțiilor de conducere se face după următoarea procedură:

a) componența membrilor consiliului facultății este de maximum 75% cadre didactice şi de cercetare, respectiv minimum 25% studenți. Reprezentanții cadrelor didactice şi de cercetare în consiliul facultății sunt aleşi prin votul universal, direct şi secret al tuturor cadrelor didactice şi de cercetare titulare din facultate, iar reprezentanții studenților sunt aleşi prin vot universal, direct şi secret de către studenții facultății;

b) decanii sunt selectați prin concurs public, organizat de către rectorul universității la nivelul facultății. La concurs pot participa persoane din cadrul universității sau din orice facultate de profil din țară ori din străinătate care, pe baza audierii în plenul consiliului facultății, au primit avizul acestuia de participare la concurs. Consiliul facultății are obligația de a aviza minimum 2 candidați;

c) decanul îşi desemnează prodecanii după numirea de către rector;

d) în universitățile multilingve şi multiculturale, cel puțin unul dintre prodecani se numeşte la propunerea cadrelor didactice aparținând minorității naționale din departamentul secției sau liniei de predare într-o limbă a minorităților naționale, potrivit regulamentului liniei de studiu conform art. 135 alin. (2), cu excepția cazului în care decanul provine de la secția sau linia de studiu cu predare în limba minorității naționale respective. Cadrele didactice aparținând secției sau liniei de predare trebuie să propună cel puțin 3 candidați.

(6) Consiliul şcolii doctorale se stabileşte prin votul universal, direct şi secret al conducătorilor de doctorat din şcoala doctorală respectivă.

(7) Procesul de stabilire şi de alegere a structurilor şi funcțiilor de conducere la nivelul universității, al facultăților şi departamentelor trebuie să respecte principiul reprezentativității pe facultăți, departamente, secții/linii de predare, programe de studii, după caz, şi se stabileşte prin Carta universitară.

(8) În cazul universităților confesionale, alegerea persoanelor în funcțiile de conducere se face cu avizul cultului fondator.

ART. 208

(1) Senatul universitar este compus din 75% personal didactic şi de cercetare şi din 25% reprezentanți ai studenților. Toți membrii senatului universitar, fără excepție, vor fi stabiliți prin votul universal, direct şi secret al tuturor cadrelor didactice şi cercetătorilor titulari, respectiv al tuturor studenților. Fiecare facultate va avea reprezentanți în senatul universitar, pe cote-părți de reprezentare stipulate în Carta universitară. În cazul universităților confesionale, organizarea senatului universitar se va face cu respectarea statutului şi specificului dogmatic şi canonic al cultului fondator.

(2) Senatul universitar îşi alege, prin vot secret, un preşedinte care conduce şedințele senatului universitar şi reprezintă senatul universitar în raporturile cu rectorul.

(3) Senatul universitar stabileşte comisii de specialitate prin care controlează activitatea conducerii executive a instituției de învățământ superior şi a consiliului de administrație. Rapoartele de monitorizare şi de control sunt prezentate periodic şi discutate în senatul universitar, stând la baza rezoluțiilor senatului universitar.

ART. 209

(1) Rectorul universităților de stat şi particulare se desemnează prin una dintre următoarele modalități:

a) pe baza unui concurs public, în baza unei metodologii aprobate de senatul universitar nou-ales, conformă cu prezenta lege; sau

b) prin votul universal, direct şi secret al tuturor cadrelor didactice şi de cercetare titulare din cadrul universității şi al reprezentanților studenților din senatul universitar şi din consiliile facultăților.

(2) Modalitatea de desemnare a rectorului, dintre cele prevăzute la alin. (1), se stabileşte cu minimum 6 luni înainte de fiecare desemnare a rectorului, prin votul universal, direct şi secret al tuturor cadrelor didactice şi de cercetare titulare din cadrul universității şi al reprezentanților studenților din senatul universitar şi din consiliile facultăților.

ART. 210

(1) În cazul în care modalitatea aleasă pentru desemnarea rectorului este cea pe baza unui concurs public, procedura de desemnare este cea prevăzută de prezentul articol.

(2) Senatul universitar nou-ales stabileşte o comisie de selecție şi de recrutare a rectorului formată, în proporție de 50%, din membri ai universității şi, în proporție de 50%, din personalități ştiințifice şi academice din afara universității, din țară şi din străinătate. Această comisie conține minimum 12 membri, dintre care cel puțin un

reprezentant al studenților sau un absolvent al universității desemnat de către studenții din senatul universitar, conform Cartei universitare. De asemenea, senatul universitar nou-ales elaborează şi aprobă metodologia de avizare, de selecție şi de recrutare a rectorului, conform legii.

(3) Concursul public pentru desemnarea rectorului se desfăşoară în baza metodologiei prevăzute la alin. (2). Comisia de concurs este comisia de selecție şi recrutare prevăzută la alin. (2).

(4) La concursul de ocupare a funcției de rector pot participa personalități ştiințifice sau academice din țară şi din străinătate care, pe baza audierii în plenul senatului universitar nou-ales, au obținut avizul de participare la concurs din partea acestuia. Avizul se acordă numai pe baza votului majorității simple a membrilor senatului universitar nou-ales. Senatul universitar nou-ales are obligația de a aviza minimum 2 candidați. Candidații avizați de senatul universitar nou-ales participă apoi la concursul organizat conform alin. (3).

ART. 211

(1) Rectorul, desemnat conform art. 209, este confirmat prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului, în termen de 30 de zile de la data selecției. După emiterea ordinului de confirmare, rectorul poate semna acte oficiale, înscrisuri, acte financiare/contabile, diplome şi certificate.

(2) Rectorul confirmat de ministrul educației, cercetării, tineretului şi sportului, pe baza consultării senatului universitar, îşi numeşte prorectorii. În universitățile multilingve şi multiculturale cel puțin unul dintre prorectori este numit de către rector la propunerea cadrelor didactice aparținând minorităților naționale din departamentul secției sau liniei de predare într-o limbă a minorităților naționale, cu excepția cazului în care rectorul provine de la secția sau linia de studiu cu predare în limba minorității naționale respective. Cadrele didactice aparținând secției sau liniei de predare trebuie să propună cel puțin 3 candidați.

(3) Rectorul confirmat de ministrul educației, cercetării, tineretului şi sportului încheie cu senatul universitar un contract de management, cuprinzând criteriile şi indicatorii de performanță managerială, drepturile şi obligațiile părților contractuale.

(3^1) În cazul exercitării unei funcții de membru al Guvernului sau de secretar de stat, rectorul are obligația de a se suspenda din funcție pe perioada exercitării respectivei demnități.

Alin. (3^1) al art. 211 a fost introdus de pct. 9 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

(4) Decanii sunt selectați prin concurs public organizat de noul rector şi validat de senatul universitar. La concurs pot participa candidații avizați de consiliul facultății cu votul majorității simple a membrilor acestuia şi pe baza unei metodologii specifice elaborate de senatul universitar. Consiliul facultății validează cel puțin 2 candidați.

(5) Menținerea în funcție a directorului general administrativ se face pe baza acordului scris al acestuia de susținere executivă a planului managerial al noului rector.

(6) Consiliul de administrație al universităților de stat este format din rector, prorectorii, decanii, directorul general administrativ şi un reprezentant al studenților.

(7) Consiliul de administrație al universităților particulare este numit de către fondatori.

ART. 212

(1) Rectorul confirmat al universității de stat încheie un contract instituțional cu ministrul educației, cercetării, tineretului şi sportului.

(2) Rectorul poate fi demis de către senatul universitar, în condițiile specificate prin contractul de management şi Carta universitară.

(3) Ministrul educației, cercetării, tineretului şi sportului poate revoca din funcție rectorul în condițiile art. 125.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile senatului universitar, ale rectorului, ale consiliului de administrație, ale decanului şi ale şefului de departament

ART. 213

(1) Senatul universitar reprezintă comunitatea universitară şi este cel mai înalt for de decizie şi deliberare la nivelul universității.

(2) Atribuțiile senatului universitar sunt următoarele:

a) garantează libertatea academică şi autonomia universitară;

b) elaborează şi adoptă, în urma dezbaterii cu comunitatea universitară, Carta universitară;

c) aprobă planul strategic de dezvoltare instituțională şi planurile operaționale, la propunerea rectorului;

d) aprobă, la propunerea rectorului şi cu respectarea legislației în vigoare, structura, organizarea şi funcționarea universității;

e) aprobă proiectul de buget şi execuția bugetară;

f) elaborează şi aprobă Codul de asigurare a calității şi Codul de etică şi deontologie profesională universitară;

g) adoptă Codul universitar al drepturilor şi obligațiilor studentului, cu respectarea prevederilor Codului drepturilor şi obligațiilor studentului;

h) aprobă metodologiile şi regulamentele privind organizarea şi funcționarea universității;

i) încheie contractul de management cu rectorul;

j) controlează activitatea rectorului şi a consiliului de administrație prin comisii specializate;

k) validează concursurile publice pentru funcțiile din consiliul de administrație;

l) aprobă metodologia de concurs şi rezultatele concursurilor pentru angajarea personalului didactic şi de cercetare şi evaluează periodic resursa umană;

m) aprobă, la propunerea rectorului, sancționarea personalului cu performanțe profesionale slabe, în baza unei metodologii proprii şi a legislației în vigoare;

n) îndeplineşte alte atribuții, conform Cartei universitare.

(3) Componența şi mărimea senatului universitar sunt stabilite prin Carta universitară, astfel încât să se asigure eficiența decizională şi reprezentativitatea comunității academice.

(4) Mandatul senatului universitar este de 4 ani. Durata mandatului unui membru al senatului universitar este de 4 ani, cu posibilitatea înnoirii succesive de maximum două ori. Pentru studenți, durata mandatului se reglementează prin Carta universitară.

(5) Senatul universitar poate fi convocat de rector sau la cererea a cel puțin o treime dintre membrii senatului universitar.

(6) Rectorul reprezintă legal universitatea în relațiile cu terții şi realizează conducerea executivă a universității. Rectorul este ordonatorul de credite al universității. Rectorul are următoarele atribuții:

a) realizează managementul şi conducerea operativă a universității, pe baza contractului de management;

b) negociază şi semnează contractul instituțional cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului;

c) încheie contractul de management cu senatul universitar;

d) propune spre aprobare senatului universitar structura şi reglementările de funcționare ale universității;

e) propune spre aprobare senatului universitar proiectul de buget şi raportul privind execuția bugetară;

f) prezintă senatului universitar, în luna aprilie a fiecărui an, raportul prevăzut la art. 130 alin. (2). Senatul universitar validează raportul menționat, în baza referatelor realizate de comisiile sale de specialitate. Aceste documente sunt publice;

g) conduce consiliul de administrație;

h) îndeplineşte alte atribuții stabilite de senatul universitar, în conformitate cu contractul de management, Carta universitară şi legislația în vigoare.

(7) Durata mandatului de rector este de 4 ani. Mandatul poate fi înnoit cel mult o dată, în urma unui nou concurs, conform prevederilor Cartei universitare. O persoană nu poate fi rector al aceleiaşi instituții de învățământ superior pentru mai mult de 8 ani, indiferent de perioada în care s-au derulat mandatele şi de întreruperile acestora.

(8) Atribuțiile prorectorilor, numărul şi durata mandatelor acestora se stabilesc prin Carta universitară.

(9) Decanul reprezintă facultatea şi răspunde de managementul şi conducerea facultății. Decanul prezintă anual un raport consiliului facultății privind starea facultății. Decanul conduce şedințele consiliului facultății şi aplică hotărârile rectorului, consiliului de administrație şi senatului universitar. Atribuțiile decanului sunt stabilite în conformitate cu prevederile Cartei universitare şi cu legislația în vigoare.

(10) Consiliul facultății reprezintă organismul decizional şi deliberativ al facultății. Consiliul facultății are următoarele atribuții:

a) aprobă, la propunerea decanului, structura, organizarea şi funcționarea facultății;

b) aprobă programele de studii gestionate de facultate;

c) controlează activitatea decanului şi aprobă rapoartele anuale ale acestuia privind starea generală a facultății, asigurarea calității şi respectarea eticii universitare la nivelul facultății;

d) îndeplineşte alte atribuții, stabilite prin Carta universitară sau aprobate de senatul universitar şi în conformitate cu legislația în vigoare.

(11) Directorul de departament realizează managementul şi conducerea operativă a departamentului. În exercitarea acestei funcții, el este ajutat de consiliul departamentului, conform Cartei universitare. Directorul de departament răspunde de planurile de învățământ, de statele de funcții, de managementul cercetării şi al calității şi de managementul financiar al departamentului.

(12) Selecția, angajarea, evaluarea periodică, formarea, motivarea și încetarea relațiilor contractuale de muncă ale personalului sunt de răspunderea directorului de departament, a conducătorului școlii doctorale sau a decanului, conform prevederilor Cartei universitare.

(13) Consiliul de administrație al universității asigură, sub conducerea rectorului sau a unei alte persoane desemnate prin Carta universitară, în cazul universităților particulare și confesionale particulare, conducerea operativă a universității și aplică deciziile strategice ale senatului universitar. De asemenea, consiliul de administrație:

a) stabilește în termeni operaționali bugetul instituțional;

b) aprobă execuția bugetară și bilanțul anual;

c) aprobă propunerile de scoatere la concurs a posturilor didactice și de cercetare;

d) avizează propunerile de programe noi de studii și formulează propuneri către senatul universitar de terminare a acelor programe de studii care nu se mai încadrează în misiunea universității sau care sunt ineficiente academic și financiar;

e) aprobă operațiunile financiare care depășesc plafoanele stabilite de senatul universitar, în universitățile de stat, respectiv de fondatori, în universitățile particulare;

f) propune senatului universitar strategii ale universității pe termen lung și mediu și politici pe domenii de interes ale universității.

(14) Studenții au cel puțin un reprezentant în comisiile de etică, de cazări, de asigurare a calității, precum și în alte comisii cu caracter social.

ART. 214

(1) Funcțiile de conducere de rector, de prorector, de decan, de prodecan, de director de departament sau de unitate de cercetare-dezvoltare, proiectare, microproducție nu se cumulează.

(2) În cazul vacantării unui loc în funcțiile de conducere, se procedează la alegeri parțiale, în cazul directorului de departament, sau se organizează concurs public, potrivit Cartei universitare, în termen de maximum 3 luni de la data vacantării.

(3) Numărul de prorectori și de prodecani din instituțiile de învățământ superior se stabilește prin Carta universitară.

(4) Atribuțiile și competențele structurilor și ale funcțiilor de conducere din învățământul superior sunt stabilite prin Carta universitară a instituției, potrivit legii. Hotărârile senatelor universitare, ale consiliilor facultăților și ale departamentelor se iau cu votul majorității membrilor prezenți, dacă numărul celor prezenți reprezintă cel puțin două treimi din numărul total al membrilor. Membrii acestor structuri de conducere au drept de vot deliberativ egal.

(5) Structura administrativă a universității este condusă de către un director administrativ și este organizată pe direcții. Postul de director general administrativ se ocupă prin concurs organizat de consiliul de administrație al instituției de învățământ superior. Președintele comisiei de concurs este rectorul instituției. Din comisie face parte, în mod obligatoriu, un reprezentant al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Validarea concursului se face de către senatul universitar, iar numirea pe post, de către rector.

(6) Unitățile de cercetare-dezvoltare sunt conduse de directori ai unităților respective, potrivit Cartei universitare.

(7) Prin Carta universitară, universitatea își poate dezvolta structuri consultative formate din reprezentanți ai mediului economic și personalități din mediul academic, cultural și profesional extern.

~~ART. 215~~

~~(1) După împlinirea vârstei de pensionare, ocuparea oricărei funcții de conducere în universitățile de stat, particulare și confesionale este interzisă, cu excepția mandatelor în exercițiu la data intrării în vigoare a prezentei legi.~~

~~(2) Persoanele care exercită o funcție de conducere sau de demnitate publică au dreptul de a li se rezerva postul din sistemul educațional.~~

~~(3) Persoanele care ocupă o funcție de conducere sau de demnitate publică nu pot exercita funcția de rector pe perioada îndeplinirii mandatului.~~

~~(4) Funcția de rector este incompatibilă cu deținerea de funcții de conducere în cadrul unui partid politic, pe perioada exercitării mandatului.~~

~~(5) Funcțiile de conducere sau de demnitate publică se pot cumula cu funcțiile didactice și/sau de cercetare.~~

ART. 215

Abrogat.

Art. 215 a fost abrogat de pct. 10 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

SECȚIUNEA a 3-a
Rolul statului în învățământul superior

ART. 216

(1) Statul își exercită atribuțiile în domeniul învățământului superior prin intermediul Parlamentului, Guvernului și Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului are următoarele atribuții principale:

a) propune politicile și strategiile naționale pentru învățământul superior, ca parte a Ariei europene a învățământului superior;

b) elaborează reglementările de organizare și funcționare a sistemului de învățământ superior;

c) monitorizează și verifică direct sau prin organismele abilitate în acest sens respectarea reglementărilor privind organizarea și funcționarea învățământului superior, cercetarea universitară, managementul financiar, etica universitară și asigurarea calității în învățământul superior;

d) gestionează procesul de evaluare periodică, de clasificare a universităților și de ierarhizare a programelor de studii ale acestora;

e) controlează gestionarea RMUR;

f) organizează recunoașterea și echivalarea diplomelor și certificatelor conform normelor interne și în conformitate cu normele europene; elaborează metodologia prin care se pot recunoaște automat diplomele și certificatele obținute în universități din statele membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European și în Confederația Elvețiană, precum și în universități de prestigiu din alte state, pe baza unei liste aprobate și reactualizate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului; organizează recunoașterea automată a funcțiilor didactice universitare și a calității de conducător de doctorat, conform unei metodologii proprii; încasează sume, în lei sau în valută, pentru recunoașterea și echivalarea diplomelor și certificatelor și pentru vizarea actelor de studii;

g) elaborează și propune proiectul de buget pentru învățământul superior, ca parte a bugetului educației și bugetului cercetării;

h) verifică și gestionează sistemul de indicatori statistici de referință pentru învățământul superior și bazele de date corespunzătoare pentru monitorizarea și prognozarea evoluției învățământului superior în raport cu piața muncii;

i) susține realizarea de studii și de cercetări în învățământul superior;

j) publică anual un raport privind starea învățământului superior.

ART. 217

(1) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului constituie registre de experți și se sprijină pe organisme consultative, la nivel național, alcătuite pe criterii de prestigiu profesional și moral: Consiliul Național de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior (CNSPIS), Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU), Consiliul Național al Cercetării Științifice (CNCS), Colegiul consultativ pentru cercetare-dezvoltare și inovare (CCCDI), Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior (CNFIS), Consiliul Național al Bibliotecilor Universitare (CNBU), Consiliul de etică și management universitar (CEMU) și Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării (CNECSDTI). Din aceste organisme pot face parte cadre didactice și cercetători, având cel puțin titlul de conferențiar sau de cercetător științific II ori titluri echivalente obținute în străinătate, membri ai Academiei Române și ai unor instituții de cultură, precum și un membru student în CEMU și CNCU și un student cu statut de observator în CNFIS, sau reprezentanți ai mediului de afaceri în CCCDI sau, ca observatori, în CNFIS.

(2) Consiliile prevăzute la alin. (1) beneficiază de un secretariat tehnic care se constituie și funcționează prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(3) Înființarea, regulamentele de organizare și funcționare, structura și componența organismelor specializate prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, conform legii. Bugetele acestor organisme sunt gestionate prin Unitatea executivă pentru finanțarea învățământului superior, a cercetării, dezvoltării și inovării (UEFISCDI) și se constituie pe bază contractuală între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și UEFISCDI sau din alte surse legal constituite, gestionate de UEFISCDI.

(4) CNCS se constituie prin reorganizarea, prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, a Consiliului Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior.

ART. 218

(1) Consiliul Național de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior are ca atribuții principale elaborarea și actualizarea permanentă a indicatorilor de monitorizare a învățământului superior și prognoza evoluției acestuia în raport cu dinamica pieței muncii. Acest consiliu publică anual datele corespunzătoare acestor indicatori.

(2) Consiliul de Etică şi Management Universitar se pronunţă asupra litigiilor de etică universitară şi are ca principale atribuţii:

a) monitorizarea punerii în aplicare a politicilor de etică universitară la nivelul sistemului de învăţământ superior;

b) auditarea comisiilor de etică din universităţi şi prezentarea unui raport anual privind etica universitară. Acest raport se face public;

c) constatarea încălcării de către o instituţie de învăţământ superior a obligaţiilor prevăzute de prezenta lege;

d) elaborarea şi publicarea Codului de referinţă al eticii şi deontologiei universitare, care este un document public. În arbitrarea litigiilor, Consiliul de Etică şi Management Universitar se bazează pe principiile şi procedurile elaborate în acest document.

(3) Consiliul Naţional de Etică a Cercetării Ştiinţifice, Dezvoltării Tehnologice şi Inovării este organismul prevăzut de <LLNK 12004 206 10 201 0 18>Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea ştiinţifică, dezvoltarea tehnologică şi inovare, cu modificările şi completările ulterioare.

ART. 219

(1) CNATDCU are următoarele atribuţii:

a) propune un set de standarde minimale necesare şi obligatorii pentru conferirea titlurilor didactice din învăţământul superior, a gradelor profesionale de cercetare-dezvoltare, a calităţii de conducător de doctorat şi a atestatului de abilitare. Aceste standarde se adoptă prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului. Standardele minimale de acceptare de către CNATDCU a dosarului pentru obţinerea atestatului de abilitare nu depind de funcţia didactică sau gradul profesional al candidatului şi sunt identice cu standardele de acordare a titlului de profesor universitar;

b) propune metodologia-cadru prevăzută la art. 295 alin. (1);

c) verifică anual, la solicitarea Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului sau din proprie iniţiativă, modul de desfăşurare a concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice şi de cercetare din universităţi. Raportul de verificare instituţională este prezentat ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului, specificând concluzii bazate pe date şi documente;

d) prezintă un raport anual Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului privind resursa umană pentru activităţile didactice şi de cercetare din învăţământul superior, în baza unor indicatori specifici. Acest raport este public;

e) alte atribuţii stabilite prin lege sau prin regulamentul de organizare şi funcţionare.

(2) CNFIS are următoarele atribuţii principale:

a) propune metodologia de finanţare a universităţilor şi stabileşte costul mediu per student echivalent pe cicluri şi domenii de studii;

b) verifică periodic, la solicitarea Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului sau din proprie iniţiativă, realizarea proiectelor de dezvoltare instituţională şi eficienţa gestionării fondurilor publice de către universităţi şi face propuneri pentru finanţarea complementară a universităţilor pe bază de proiecte instituţionale;

c) prezintă anual Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului un raport privind starea finanţării învăţământului superior şi măsurile de optimizare ce se impun. Acest raport este public.

(3) CNCS are următoarele atribuţii principale:

a) stabileşte standardele, criteriile şi indicatorii de calitate pentru cercetarea ştiinţifică, aprobate prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului;

b) auditează periodic, la solicitarea Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului sau din proprie iniţiativă, cercetarea ştiinţifică universitară ori din unităţile de cercetare-dezvoltare;

c) gestionează programe de cercetare şi procese de evaluare a proiectelor de cercetare care sunt propuse pentru finanţare competitivă;

d) prezintă anual Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului un raport privind starea cercetării ştiinţifice în învăţământul superior şi performanţele universităţilor. Raportul este public şi va fi afişat pe site-ul CNCS.

(4) Consiliul Naţional al Bibliotecilor Universitare (CNBU) are în atribuţii elaborarea strategiei de dezvoltare, evaluare periodică şi coordonarea sistemului de biblioteci din învăţământul superior.

ART. 220

(1) Pentru monitorizarea eficienţei manageriale, a echităţii şi a relevanţei învăţământului superior pentru piaţa muncii, se stabileşte, în termen de maximum 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, un sistem de indicatori statistici de referinţă pentru învăţământul superior, corelat cu sistemele de indicatori statistici de referinţă la nivel european din domeniu.

(2) Sistemul de indicatori va fi elaborat de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, prin consultarea Consiliului Naţional de Statistică şi Prognoză a Învăţământului Superior (CNSPIS), a ARACIS, a

CNCS, a CNFIS, a CNATDCU şi a Autorităţii Naţionale pentru Calificări, şi se aprobă prin hotărâre a Guvernului. Raportul anual privind starea învăţământului superior se bazează pe indicatorii prevăzuţi la alin. (1).

ART. 221

(1) Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului îşi realizează atribuţiile în domeniul cercetării prin Autoritatea Naţională de Cercetare Ştiinţifică, conform legii.

(2) În exercitarea atribuţiilor sale, Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului colaborează cu Consiliul Naţional al Rectorilor şi, după caz, cu autorităţi şi asociaţii profesionale şi ştiinţifice naţionale şi internaţionale reprezentative, federaţii sindicale la nivel de ramură şi federaţii studenţeşti legal constituite la nivel naţional. Reprezentanţii învăţământului particular sunt parteneri de dialog social.

CAP. XII
Finanţarea şi patrimoniul universităţilor

SECŢIUNEA 1
Dispoziţii generale

ART. 222

(1) Învăţământul universitar de stat este gratuit pentru cifra de şcolarizare aprobată anual de Guvern şi cu taxă, în condiţiile legii.

(2) În învăţământul universitar de stat gratuit se pot percepe taxe pentru: depăşirea duratei de şcolarizare prevăzute de lege, admiteri, înmatriculări, reînmatriculări, repetarea examenelor şi a altor forme de verificare, care depăşesc prevederile planului de învăţământ. De asemenea, se pot percepe taxe şi pentru activităţi neincluse în planul de învăţământ, conform metodologiei aprobate de senatul universitar.

(3) Finanţarea învăţământului superior de stat se asigură din fonduri publice, în concordanţă cu următoarele cerinţe:

a) considerarea dezvoltării învăţământului superior ca responsabilitate publică şi a învăţământului, în general, ca prioritate naţională;

b) asigurarea calităţii învăţământului superior la nivelul standardelor din Spaţiul European al Învăţământului Superior pentru pregătirea resurselor umane şi dezvoltarea personală ca cetăţeni ai unei societăţi democratice bazate pe cunoaştere;

c) profesionalizarea resurselor umane în concordanţă cu diversificarea pieţei muncii;

d) dezvoltarea învăţământului superior şi a cercetării ştiinţifice şi creaţiei artistice universitare pentru integrarea la vârf în viaţa ştiinţifică mondială.

(4) Execuţia bugetară anuală a instituţiilor de învăţământ superior de stat se face publică.

(5) Finanţarea învăţământului superior de stat poate fi realizată pe bază de contract şi prin contribuţia altor ministere, pentru acele instituţii de învăţământ superior care pregătesc specialişti în funcţie de cerinţele ministerelor respective, precum şi prin alte surse, inclusiv împrumuturi şi ajutoare externe.

(6) Toate resursele de finanţare ale universităţilor de stat sunt venituri proprii.

(7) Statul poate sprijini învăţământul superior particular acreditat.

(8) Instituţiile de învăţământ superior de stat şi particulare pot primi donaţii din ţară şi din străinătate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

ART. 223

(1) Instituţiile de învăţământ superior de stat funcţionează ca instituţii finanţate din fondurile alocate de la bugetul de stat, venituri extrabugetare şi din alte surse, potrivit legii.

(2) Veniturile acestor instituţii se compun din sume alocate de la bugetul Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, pe bază de contract, pentru finanţarea de bază, finanţarea complementară şi finanţarea suplimentară, realizarea de obiective de investiţii, fonduri alocate pe bază competiţională pentru dezvoltare instituţională, fonduri alocate pe bază competiţională pentru incluziune, burse şi protecţia socială a studenţilor, precum şi din venituri proprii, dobânzi, donaţii, sponsorizări şi taxe percepute în condiţiile legii de la persoane fizice şi juridice, române sau străine, şi din alte surse. Aceste venituri sunt utilizate de instituţiile de învăţământ superior, în condiţiile autonomiei universitare, în vederea realizării obiectivelor care le revin în cadrul politicii statului din domeniul învăţământului şi cercetării ştiinţifice universitare.

(3) Finanţarea suplimentară se acordă din fonduri publice de către Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului pentru a stimula excelenţa instituţiilor şi a programelor de studii, atât din cadrul universităţilor de stat, cât şi al celor particulare. Finanţarea suplimentară se acordă conform prevederilor art. 197 lit. a).

(4) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului asigură finanțarea de bază pentru universitățile de stat, prin granturi de studii calculate pe baza costului mediu per student echivalent, per domeniu, per cicluri de studiu şi per limbă de predare. Granturile de studii vor fi alocate prioritar spre acele domenii care asigură dezvoltarea sustenabilă şi competitivă a societății, iar în interiorul domeniului, prioritar, celor mai bine plasate programe în ierarhia calității acestora, numărul de granturi de studii alocate unui program variind în funcție de poziția programului în această ierarhie.

(5) Finanțarea de bază este multianuală, asigurându-se pe toată durata unui ciclu de studii.

(6) Finanțarea complementară se realizează de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului prin:

a) subvenții pentru cazare şi masă;

b) fonduri alocate pe bază de priorități şi norme specifice pentru dotări şi alte cheltuieli de investiții şi reparații capitale;

c) fonduri alocate pe baze competiționale pentru cercetarea ştiințifică universitară.

(7) Finanțarea instituțiilor de învățământ superior de stat se face pe bază de contract încheiat între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi instituția de învățământ superior respectivă, după cum urmează:

a) contract instituțional pentru finanțarea de bază, pentru fondul de burse şi protecție socială a studenților, pentru fondul de dezvoltare instituțională, precum şi pentru finanțarea de obiective de investiții;

b) contract complementar pentru finanțarea reparațiilor capitale, a dotărilor şi a altor cheltuieli de investiții, precum şi subvenții pentru cazare şi masă;

c) contractele instituționale şi complementare sunt supuse controlului periodic efectuat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi CNFIS.

(8) Finanțarea cercetării ştiințifice universitare se face conform prevederilor <LLNK 12002 57130 301 0 33>Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiințifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin <LLNK 12003 324 10 201 0 18>Legea nr. 324/2003, cu modificările şi completările ulterioare, şi legislației specifice domeniului cercetării-dezvoltării.

(9) Fondurile pentru burse şi protecție socială a studenților se alocă în funcție de numărul de studenți de la învățământul cu frecvență, fără taxă de studii.

(10) Studenții beneficiază de burse de performanță sau de merit, pentru stimularea excelenței, precum şi de burse sociale, pentru susținerea financiară a studenților cu venituri reduse. Cuantumul minim al burselor sociale se propune anual de către CNFIS, ținând cont de faptul că acestea trebuie să acopere cheltuielile minime de masă şi cazare.

(11) Universitățile pot suplimenta fondul de burse prin venituri proprii extrabugetare.

(12) Categoriile de cheltuieli eligibile şi metodologia de distribuire a acestora din finanțarea complementară şi suplimentară se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la inițiativa Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, în termen de maximum 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(13) Rectorii universităților de stat, prin contractul instituțional încheiat cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, sunt direct responsabili de alocarea resurselor instituției, prioritar spre departamentele şi structurile cele mai performante.

ART. 224

Statul român poate acorda anual burse pentru sprijinirea etnicilor români din țări învecinate şi a etnicilor români cu domiciliul stabil în străinătate, care doresc să studieze în cadrul unităților şi instituțiilor de învățământ de stat din România.

ART. 225

(1) Programele de studii de master şi doctorat în ştiințe şi tehnologii avansate, cele care se desfăşoară în limbi de circulație internațională, precum şi doctoratele în cotutelă cu universități de prestigiu din străinătate beneficiază de finanțare preferențială, acordată conform propunerilor CNFIS.

(2) Fondurile rămase la sfârşitul anului din execuția bugetului prevăzut în contractul instituțional şi complementar, precum şi fondurile aferente cercetării ştiințifice universitare şi veniturile extrabugetare rămân la dispoziția universităților şi se cuprind în bugetul de venituri şi cheltuieli al instituției, fără vărsăminte la bugetul de stat şi fără afectarea alocațiilor de la bugetul de stat pentru anul următor.

ART. 226

(1) Universitățile de stat sau particulare au patrimoniu propriu, pe care îl gestionează conform legii.

(2) Drepturile pe care le au universitățile asupra bunurilor din patrimoniul propriu pot fi drepturi reale, după caz, drept de proprietate sau dezmembrăminte ale acestuia, uz, uzufruct, servitute şi superficie, potrivit dispozițiilor Codului civil, drept de folosință dobândit prin închiriere, concesiune, comodat şi altele asemenea ori drept de administrare, în condițiile legii.

(3) În patrimoniul universităților pot exista şi drepturi de creanță izvorâte din contracte, convenții sau hotărâri judecătoreşti.

(4) Universitățile de stat pot avea în patrimoniu bunuri mobile şi imobile din domeniul public sau din domeniul privat al statului.

(5) Drepturile subiective ale universităților asupra bunurilor din domeniul public al statului pot fi drepturi de administrare, de folosință, de concesiune ori de închiriere, în condițiile legii.

(6) Prin hotărâre a Guvernului, bunurile din domeniul public al statului pot fi trecute în domeniul privat al statului şi transmise în proprietate universităților de stat, în condițiile legii.

(7) Universitățile de stat au drept de proprietate asupra bunurilor existente în patrimoniul lor la data intrării în vigoare a prezentei legi. Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului este împuternicit să emită certificat de atestare a dreptului de proprietate pentru universitățile de stat pe baza documentației înaintate de acestea.

(8) Dreptul de proprietate al universităților de stat asupra bunurilor prevăzute la alin. (7) se exercită în condițiile prevăzute de Carta universitară, cu respectarea dispozițiilor dreptului comun.

(9) Dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile, precum şi alte drepturi reale ale universităților de stat sunt supuse procedurii publicității imobiliare prevăzute de legislația specială în materie.

(10) În cazul desființării unei universități de stat, bunurile aflate în proprietate, rămase în urma lichidării, trec în proprietatea privată a statului.

(11) Universitățile particulare sunt titulare ale dreptului de proprietate ori ale altor drepturi reale pe care le exercită asupra patrimoniului, în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 2-a
Organizarea şi funcționarea învățământului superior particular şi confesional particular

ART. 227

(1) Instituțiile de învățământ superior particulare şi instituțiile de învățământ superior confesionale particulare sunt:

a) fondate din inițiativa şi cu resursele materiale şi financiare ale unei fundații sau asociații, ale unui cult religios ori ale unui alt furnizor de educație, recunoscut ca atare potrivit prevederilor prezentei legi;

b) persoane juridice de drept privat.

(2) Instituțiile de învățământ superior particulare au autonomie universitară, conform prevederilor prezentei legi, şi autonomie economico-financiară, având drept fundament proprietatea privată, garantată de Constituție.

(3) Structurile universităților particulare şi confesionale particulare, atribuțiile, durata mandatelor, precum şi alte considerente legate de statutul acestora sunt stabilite de Carta universitară, avizate de fondatori şi aprobate de senatul universitar cu respectarea strictă a prevederilor prezentei legi.

SECȚIUNEA a 3-a
Înființarea instituțiilor de învățământ superior particulare şi confesionale particulare

ART. 228

(1) O instituție de învățământ superior particulară şi confesională particulară trebuie să parcurgă toate procedurile de autorizare provizorie şi acreditare stabilite de prezenta lege.

(2) Instituțiile de învățământ superior particulare şi confesionale particulare sunt acreditate prin lege, inițiată de către Guvern la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(3) Universităților acreditate li se recunoaşte perioada de funcționare legală.

SECȚIUNEA a 4-a
Patrimoniul instituțiilor de învățământ superior particulare şi confesionale particulare

ART. 229

(1) Patrimoniul instituțiilor de învățământ superior particulare şi confesionale particulare constă în patrimoniul inițial al fondatorilor, la care se adaugă patrimoniul dobândit ulterior.

(2) Instituțiile de învățământ superior particulare şi confesionale particulare, pe durata existenței lor, dispun de patrimoniul pus la dispoziția lor, conform legii.

(3) Toate deciziile privind patrimoniul instituțiilor de învățământ superior particulare şi confesionale particulare sunt luate de către consiliul de administrație.

SECȚIUNEA a 5-a
Desființarea instituțiilor de învățământ superior particulare şi confesionale particulare

ART. 230
(1) Desființarea, dizolvarea sau lichidarea instituțiilor de învățământ superior particulare şi confesionale particulare se face în condițiile legii. Inițiativa desființării instituțiilor de învățământ superior particulare sau confesionale particulare poate aparține şi fondatorilor.
(2) În caz de desființare, dizolvare sau lichidare, patrimoniul instituțiilor de învățământ superior particulare şi confesionale particulare revine fondatorilor.
(3) Desființarea universităților particulare se va face cu protecția intereselor studenților.

SECȚIUNEA a 6-a
Finanțarea instituțiilor de învățământ superior particulare şi confesionale particulare

ART. 231
Sursele de finanțare ale instituțiilor de învățământ superior particulare şi confesionale particulare sunt compuse din:
a) sumele depuse de fondatori;
b) taxe de studiu şi alte taxe şcolare;
c) sponsorizări, donații, granturi şi finanțări acordate pe bază de competiție, exploatarea rezultatelor cercetării, dezvoltării, inovării şi alte surse legal constituite.

TITLUL IV
Statutul personalului didactic

CAP. I
Statutul personalului didactic din învățământul preuniversitar

SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale

ART. 232
Statutul reglementează:
a) funcțiile, competențele, responsabilitățile, drepturile şi obligațiile specifice personalului didactic şi didactic auxiliar, precum şi ale celui de conducere, de îndrumare şi de control;
b) formarea inițială şi continuă a personalului didactic şi a personalului de conducere, de îndrumare şi de control;
c) condițiile şi modalitățile de ocupare a posturilor şi a funcțiilor didactice, didactice auxiliare, a funcțiilor de conducere, de îndrumare şi de control, precum şi condițiile şi modalitățile de eliberare din aceste posturi şi funcții, de încetare a activității şi de pensionare a personalului didactic şi didactic auxiliar;
d) criteriile de normare, de acordare a distincțiilor şi de aplicare a sancțiunilor.
ART. 233
(1) Personalul didactic cuprinde persoanele din sistemul de învățământ responsabile cu instruirea şi educația.
(2) Din categoria personalului didactic pot face parte persoanele care îndeplinesc condițiile de studii prevăzute de lege, care au capacitatea de exercitare deplină a drepturilor, o conduită morală conformă deontologiei profesionale şi sunt apte din punct de vedere medical şi psihologic pentru îndeplinirea funcției.
ART. 234
(1) Încadrarea şi menținerea într-o funcție didactică sau didactică auxiliară, precum şi într-o funcție de conducere, de îndrumare şi de control sunt condiționate de prezentarea unui certificat medical, eliberat pe un formular specific elaborat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, împreună cu Ministerul Sănătății. Incompatibilitățile de ordin medical cu funcția didactică sunt stabilite prin protocol încheiat între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi Ministerul Sănătății.
(2) Personalul didactic, didactic auxiliar, de conducere, de îndrumare şi de control care se consideră nedreptățit poate solicita o expertiză a capacității de muncă.
(3) Nu pot ocupa funcțiile prevăzute la alin. (1) persoanele lipsite de acest drept, pe durata stabilită printr-o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare penală.

(4) În situații de inaptitudine profesională de natură psihocomportamentală, conducerea unității sau a instituției de învățământ poate solicita, cu acordul consiliului de administrație, un nou examen medical complet. Aceeași prevedere se aplică, în mod similar, funcțiilor de conducere, de îndrumare și de control, precum și personalului din unitățile conexe învățământului.

(5) Nu pot ocupa posturile didactice, de conducere sau de îndrumare și de control în învățământ persoanele care desfășoară activități incompatibile cu demnitatea funcției didactice, cum sunt:

a) prestarea de către cadrul didactic a oricărei activități comerciale în incinta unității de învățământ sau în zona limitrofă;

b) comerțul cu materiale obscene sau pornografice scrise, audio ori vizuale;

c) practicarea, în public, a unor activități cu componență lubrică sau altele care implică exhibarea, în manieră obscenă, a corpului.

ART. 235

Pentru instituțiile de învățământ militar și învățământ de informații, ordine publică și securitate națională, se prevăd următoarele:

a) aplicarea prevederilor prezentei legi la specificul militar/de informații, ordine publică și securitate națională se face prin ordine, regulamente și instrucțiuni proprii;

b) personalul didactic militar/de informații, ordine publică și securitate națională și civil se constituie din personalul prevăzut în prezenta lege și din corpul instructorilor militari/de informații, ordine publică și securitate națională;

c) personalul didactic militar/de informații, ordine publică și securitate națională are drepturile și îndatoririle care decurg din prezenta lege și din calitatea de cadru militar în activitate, respectiv de funcționar public cu statut special;

d) pentru funcțiile didactice aferente corpului instructorilor militari/de informații, ordine publică și securitate națională, condițiile care se cer pentru ocuparea acestora, precum și normele didactice, competențele și responsabilitățile se stabilesc prin instrucțiuni proprii;

e) perfecționarea pregătirii personalului didactic se realizează conform prevederilor prezentei legi și reglementărilor specific militare/de informații, ordine publică și securitate națională;

f) personalul didactic, inclusiv cel din corpul instructorilor militari/de informații, ordine publică și securitate națională, poate obține definitivarea în învățământ și gradele didactice, în condițiile stabilite de prezenta lege.

SECȚIUNEA a 2-a
Formarea inițială și continuă.
Cariera didactică

ART. 236

(1) Formarea inițială pentru ocuparea funcțiilor didactice din învățământul preuniversitar cuprinde:

a) formarea inițială, teoretică, în specialitate, realizată prin universități, în cadrul unor programe acreditate potrivit legii;

b) master didactic cu durata de 2 ani;

c) stagiul practic cu durata de un an școlar, realizat într-o unitate de învățământ, sub coordonarea unui profesor mentor.

~~(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), formarea personalului din educația antepreșcolară se realizează prin liceele pedagogice.~~

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), formarea personalului din educația antepreșcolară pentru funcția de educator-puericultor din învățământul preșcolar și primar, pentru funcțiile de educatoare/educator și învățătoare/învățător se realizează prin liceele pedagogice.

Alin. (2) al art. 236 a fost modificat de pct. 11 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

(3) Pentru a obține altă specializare, absolvenții studiilor de licență pot urma un modul de minimum 90 de credite transferabile care atestă obținerea de competențe de predare a unei discipline din domeniul fundamental aferent domeniului de specializare înscris pe diploma de licență. Acest modul poate fi urmat în paralel cu masterul didactic sau după finalizarea acestuia.

ART. 237

(1) În calitatea sa de principal finanțator, pe baza analizei nevoilor de formare din sistem, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului stabileşte reperele curriculare şi calificările de formare inițială teoretică în specialitate a personalului didactic.

(2) Programele de formare inițială teoretică în specialitate şi psihopedagogică sunt acreditate şi evaluate periodic de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, prin intermediul ARACIS sau al altor organisme abilitate, potrivit legii.

ART. 238

(1) Studenții şi absolvenții de învățământ superior care optează pentru profesiunea didactică au obligația să absolve cursurile unui master didactic cu durata de 2 ani.

(2) Programele de studii ale masterului didactic sunt elaborate pe baza standardelor profesionale pentru funcțiile didactice, se aprobă de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi se acreditează conform legii.

(3) Studenții care frecventează cursurile masterului didactic acreditat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului într-o instituție publică pot beneficia de burse de studiu finanțate de la bugetul de stat.

(4) Cuantumul unei burse acordate de la bugetul de stat este egal cu salariul net al unui profesor debutant.

(5) Criteriile de acordare a burselor de la bugetul de stat se stabilesc de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(6) Absolvenților masterului didactic li se eliberează diplomă de master didactic în domeniul programului de licență.

(7) Planurile de învățământ ale studiilor de licență în specialitatea pedagogia învățământului primar şi preşcolar sunt elaborate pe baza standardelor profesionale stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

ART. 239

(1) Înscrierea pentru efectuarea stagiului practic prevăzut la art. 236 alin. (1) lit. c) este condiționată de obținerea diplomei de licență şi a diplomei de master didactic.

(2) În vederea realizării pregătirii practice din cadrul masterului didactic se constituie o rețea permanentă de unități de învățământ, în baza unor acorduri-cadru încheiate între unitățile/instituțiile de învățământ care asigură formarea inițială şi inspectoratele şcolare, în condiții stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

(3) Pe baza acestor acorduri-cadru, unitățile/instituțiile de învățământ care asigură formarea inițială încheie contracte de colaborare cu durata de 1-4 ani şcolari cu unitățile de învățământ din rețeaua prevăzută la alin. (2) pentru stabilirea condițiilor de organizare şi desfăşurare a stagiilor practice.

(4) Unitățile/instituțiile de învățământ care asigură formarea inițială pot realiza independent parteneriate cu instituții ofertante de servicii în domeniu - centre de consiliere, cluburi şi palate ale copiilor, centre logopedice şi organizații nonguvernamentale.

(5) Pregătirea practică din cadrul masterului didactic se poate derula sub forma unei perioade de stagiu în străinătate în cadrul unui program al Uniunii Europene - componenta dedicată formării inițiale a profesorilor - perioadă certificată prin documentul Europass Mobilitate.

ART. 240

(1) Ocuparea unei funcții didactice pentru perioada stagiului practic cu durata de un an şcolar se realizează prin:

a) concurs pe posturi/catedre vacante/rezervate;

b) repartizare de către inspectoratul şcolar județean/al municipiului Bucureşti pe posturile rămase neocupate în urma concursului.

(2) Persoanelor aflate în perioada stagiului practic cu durata de un an şcolar li se aplică, în mod corespunzător funcției didactice ocupate temporar, toate prevederile prezentei legi, precum şi toate celelalte prevederi corespunzătoare din legislația în vigoare.

ART. 241

(1) Examenul național de definitivare în învățământ este organizat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului, şi cuprinde:

a) etapa I, eliminatorie - realizată de către inspectoratele şcolare în perioada stagiului practic cu durata de un an şcolar şi constând în evaluarea activității profesionale la nivelul unității de învățământ, evaluarea portofoliului profesional personal şi în susținerea a cel puțin două inspecții la clasă;

b) etapa a II-a, finală - realizată la finalizarea stagiului practic cu durata de un an şcolar şi constând într-o examinare scrisă, pe baza unei tematici şi a unei bibliografii aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, pentru fiecare specialitate în parte.

(2) Cadrele didactice care promovează examenul de definitivat dobândesc titlul de profesor cu drept de practică în învățământul preuniversitar.

(3) Cadrelor didactice angajate cu contract de muncă pe o perioadă determinată, care au promovat examenul de definitivare în învățământ, li se poate asigura continuitatea pe postul didactic/catedra ocupat(ă), prin hotărârea consiliului de administrație din unitatea de învățământ respectivă, în condițiile legii.

(4) Persoanele care nu promovează examenul de definitivare în învățământ pot participa la cel mult două alte sesiuni ale acestui examen, în condițiile reluării de fiecare dată, anterior susținerii examenului, a stagiului de practică cu durata de un an școlar.

(5) Stagiul de practică cu durata de un an școlar și examenul de definitivare în învățământ pot fi reluate, în condițiile legii, într-un interval de timp care nu depășește 5 ani de la începerea primului stagiu de practică.

(6) Persoanele care nu promovează examenul de definitivare în învățământ, în condițiile prezentului articol, pot fi angajate în sistemul național de învățământ preuniversitar numai pe perioadă determinată, cu statut de profesor debutant.

ART. 242

(1) Formarea continuă a cadrelor didactice cuprinde dezvoltarea profesională și evoluția în carieră.

(2) Evoluția în carieră se realizează prin gradul didactic II și gradul didactic I, examene de certificare a diferitelor niveluri de competență.

(3) Probele de examen, tematica, bibliografia, precum și procedura de organizare și desfășurare a examenelor pentru obținerea gradelor didactice sunt reglementate prin metodologie elaborată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Gradul didactic II se obține de către personalul didactic de predare care are o vechime la catedră de cel puțin 4 ani de la obținerea definitivării în învățământ, prin promovarea următoarelor probe:

a) o inspecție școlară specială, precedată de cel puțin două inspecții școlare curente eșalonate pe parcursul celor 4 ani;

b) un test din metodica specialității, cu abordări interdisciplinare și de creativitate, elaborat pe baza unei tematici și a unei bibliografii aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pentru fiecare specialitate în parte;

c) o probă orală de pedagogie, pe baza unei programe aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, care cuprinde și elemente de psihologie și de sociologie educațională.

(5) Gradul didactic I se poate obține de către personalul didactic de predare care are o vechime la catedră de cel puțin 4 ani de la acordarea gradului didactic II, prin promovarea următoarelor probe:

a) un colocviu de admitere, pe baza unei tematici și a unei bibliografii aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pentru fiecare specialitate în parte;

b) o inspecție școlară specială, precedată de cel puțin două inspecții școlare curente, eșalonate pe parcursul celor 4 ani, toate apreciate cu calificativul maxim;

c) elaborarea unei lucrări metodico-științifice, sub îndrumarea unui conducător științific stabilit de instituția cu competențe în domeniu;

d) susținerea lucrării metodico-științifice, în fața comisiei instituite, conform metodologiei Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(6) În caz de nepromovare, examenele pentru obținerea gradelor didactice II, respectiv I, pot fi repetate la un interval de cel puțin 2 ani școlari.

(7) Personalului didactic încadrat în învățământul preuniversitar, care îndeplinește condițiile de formare inițială și care a obținut titlul științific de doctor, i se acordă gradul didactic I, pe baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(8) Personalul didactic care a obținut definitivarea în învățământ sau gradul didactic II cu media 10 se poate prezenta, după caz, la examenele pentru gradul II, respectiv gradul I, cu un an mai devreme față de perioada prevăzută de prezenta lege.

(9) În cazul în care profesorii au dobândit două sau mai multe specialități, definitivarea în învățământ și gradele didactice II și I obținute la una dintre acestea sunt recunoscute pentru oricare dintre specialitățile dobândite prin studii.

(10) Gradele didactice se acordă prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

ART. 243

(1) Personalul didactic care a obținut gradul didactic I, cu performanțe deosebite în activitatea didactică și managerială, poate dobândi titlul de profesor-emerit în sistemul de învățământ preuniversitar, acordat în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Persoana care dobândește titlul de profesor-emerit beneficiază de:

a) prioritate la ocuparea unui post prin transfer consimțit de unitățile de învățământ implicate;
b) calitatea de mentor pentru formarea continuă a cadrelor didactice;
c) prioritate la ocuparea posturilor didactice în condiții de medii egale;
d) acordarea unui premiu anual în bani din fondurile programelor naționale inițiate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;
e) delegare de către inspectoratele școlare pentru rezolvarea atribuțiilor acestora în teritoriu.

ART. 244

(1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului stabilește obiectivele și coordonează formarea continuă a personalului didactic la nivel de sistem de învățământ preuniversitar, în conformitate cu strategiile și politicile naționale.
(2) Unitățile și instituțiile de învățământ preuniversitar, pe baza analizei de nevoi, stabilesc obiectivele și formarea continuă, inclusiv prin conversie profesională, pentru angajații proprii.
(3) Acreditarea și evaluarea periodică a furnizorilor de formare continuă și a programelor de formare oferite de aceștia, metodologia-cadru de organizare și desfășurare a formării continue sunt realizate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin direcțiile de specialitate.
(4) Casele corpului didactic sunt centre de resurse și asistență educațională și managerială pentru cadrele didactice și didactice auxiliare și se pot acredita ca furnizori de formare continuă.
(5) Dezvoltarea profesională a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control și recalificarea profesională sunt fundamentate pe standardele profesionale pentru profesia didactică, standarde de calitate și competențe profesionale și au următoarele finalități generale:
a) actualizarea și dezvoltarea competențelor în domeniul de specializare corespunzător funcției didactice ocupate, precum și în domeniul psihopedagogic și metodic;
b) dezvoltarea competențelor pentru evoluția în cariera didactică, prin sistemul de pregătire și obținere a gradelor didactice;
c) dobândirea sau dezvoltarea competențelor de conducere, de îndrumare și de control;
d) dobândirea de noi competențe, prin programe de conversie pentru noi specializări și/sau ocuparea de noi funcții didactice, altele decât cele ocupate în baza formării inițiale;
e) dobândirea unor competențe complementare prin care se extinde categoria de activități ce pot fi prestate în activitatea curentă, cum ar fi predarea asistată de calculator, predarea în limbi străine, consilierea educațională și orientarea în carieră, educația adulților și altele;
f) dezvoltarea și extinderea competențelor transversale privind interacțiunea și comunicarea cu mediul social și cu mediul pedagogic, asumarea de responsabilități privind organizarea, conducerea și îmbunătățirea performanței strategice a grupurilor profesionale, autocontrolul și analiza reflexivă a propriei activități și altele.
(6) Descrierea competențelor menționate, precum și a modalităților de evaluare și certificare a acestora în cadrul sistemului de credite profesionale transferabile se realizează prin metodologia formării continue a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control, aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

ART. 245

(1) Pentru personalul didactic, de conducere, de îndrumare și de control, formarea continuă este un drept și o obligație.
(2) Organizarea, desfășurarea, evaluarea și finanțarea activităților de formare continuă se stabilesc prin metodologie aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.
(3) Formarea continuă a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control se realizează în funcție de evoluțiile din domeniul educației și formării profesionale, inclusiv în ceea ce privește curriculumul național, precum și în funcție de interesele și nevoile personale de dezvoltare.
(4) Obținerea prin studiile corespunzătoare a unei noi specializări didactice, diferite de specializarea curentă, se consideră formare continuă.
(5) Pe lângă una sau mai multe specializări, cadrele didactice pot dobândi competențe didactice, pentru disciplinele din același domeniu fundamentat cu domeniul licenței, prin programe de formare stabilite prin hotărâre a Guvernului.
(6) Personalul didactic, precum și personalul de conducere, de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar este obligat să participe periodic la programe de formare continuă, astfel încât să acumuleze, la fiecare interval consecutiv de 5 ani, considerat de la data promovării examenului de definitivare în învățământ, minimum 90 de credite profesionale transferabile.
(7) Programele de conversie profesională intră în atribuțiile instituțiilor de învățământ superior și se desfășoară în baza unor norme metodologice specifice.

(8) Evaluarea şi validarea achiziţiilor dobândite de personalul didactic, de conducere, de îndrumare şi de control prin diferite programe şi forme de organizare a formării continue se realizează pe baza sistemului de acumulare, recunoaştere şi echivalare a creditelor profesionale transferabile, elaborat de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi aprobat prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

ART. 246

(1) Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului înfiinţează corpul naţional de experţi în management educaţional, constituit în urma selecţiei, prin concurs specific, a cadrelor didactice care fac dovada absolvirii unui program acreditat de formare în domeniul managementului educaţional, cu minimum 60 de credite transferabile.

(2) Procedura şi criteriile de selecţie se stabilesc prin metodologie aprobată prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

(3) Pot ocupa funcţii de conducere, de îndrumare şi de control în unităţile de învăţământ şi inspectoratele şcolare numai cadrele didactice membre ale corpului naţional de experţi în management educaţional.

SECŢIUNEA a 3-a

Funcţiile didactice şi didactice auxiliare. Condiţii de ocupare

ART. 247

Funcţiile didactice sunt:

a) în educaţia antepreşcolară: educator-puericultor - se normează câte un post pentru fiecare grupă de copii; în instituţiile cu program prelungit sau săptămânal, personalul didactic se normează pe ture;

b) în învăţământul preşcolar: profesor pentru învăţământ preşcolar - se normează câte un post pentru fiecare grupă de copii; în instituţiile cu program prelungit sau săptămânal, personalul didactic se normează pe ture;

b^1) prin excepţie de la prevederile lit. b), până în anul 2018, în învăţământul preşcolar: educator/educatoare - se normează un post pentru fiecare grupă de copii; în unităţile cu program prelungit sau săptămânal, educatoarele se normează pe ture;

Lit. b^1) a art. 247 a fost introdusă de pct. 12 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

c) în învăţământul primar: profesor pentru învăţământ primar - se normează câte un post pentru fiecare clasă de elevi;

c^1) prin excepţie de la prevederile lit. c), până în anul 2018, în învăţământul primar: învăţător/învăţătoare - se normează un post pentru fiecare clasă de elevi;

Lit. c^1) a art. 247 a fost introdusă de pct. 13 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

d) în învăţământul gimnazial şi liceal: profesor;

d^1) în învăţământul vocaţional: profesor corepetitor;

Lit. d^1) a art. 247 a fost introdusă de pct. 1 al <LLNK 12011 166 10 202 0 48>art. unic din LEGEA nr. 166 din 5 octombrie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 709 din 7 octombrie 2011.

e) în învăţământul preşcolar, respectiv primar alternativ pentru fiecare grupă sau clasă se normează cadre didactice conform specificului fiecărei alternative educaţionale;

~~f) în învăţământul special şi în comisiile de expertiză complexă: profesor itinerant şi de sprijin, profesorpsihopedagog, profesor psiholog şcolar, profesor logoped, psiholog, psihopedagog, logoped, profesor de psihodiagnoză şi kinetoterapeut - se normează câte un post la fiecare grupă/clasă; profesor, profesor de educaţie specială;~~

f) în învăţământul special şi în comisiile de expertiză complexă: profesor itinerant şi de sprijin, profesor educator, profesor-psihopedagog, profesor-psiholog şcolar, profesor-logoped, psiholog, psihopedagog, logoped, profesor de psihodiagnoză şi kinetoterapeut - se normează câte un post la fiecare grupă/clasă; profesor, profesor de educaţie specială şi profesor preparator nevăzător;

Lit. f) a art. 247 a fost modificată de pct. 2 al <LLNK 12011 166 10 202 0 48>art. unic din LEGEA nr. 166 din 5 octombrie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 709 din 7 octombrie 2011.

g) în centrele şi cabinetele de asistenţă psihopedagogică: profesor-psihopedagog, profesor-psiholog, profesor-sociolog, profesor-logoped, consilier şcolar;

h) în centrele logopedice interşcolare şi în cabinetele şcolare: profesor-logoped, cu calificarea în psihopedagogie specială, psihologie sau pedagogie;

i) în casele corpului didactic: profesor-metodist, profesor-asociat, formator, mentor de dezvoltare profesională;

j) în cluburile sportive şcolare: profesor, antrenor, profesor-antrenor;

k) pentru realizarea de activităţi extraşcolare: profesor;

l) în unităţile de învăţământ, pentru asigurarea formării iniţiale şi a inserţiei profesionale a cadrelor didactice: profesor mentor;

m) în centrele de documentare şi informare: profesor documentarist;

n) personalul didactic asociat este personalul didactic titular la altă şcoală, personalul didactic pensionat plătit în regim de plată cu ora sau specialişti consacraţi în domeniul de specialitate al curriculei şcolare. Personalul didactic asociat este luat în considerare la îndeplinirea standardelor privind autorizarea sau acreditarea unităţii şcolare.

ART. 248

(1) Pentru ocuparea funcţiilor didactice este necesară efectuarea unui stagiu practic cu durata de un an şcolar, realizat într-o unitate de învăţământ, în funcţia didactică corespunzătoare studiilor, sub îndrumarea unui profesor mentor şi trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii minime de studii:

a) absolvirea cu diplomă a studiilor universitare de licenţă în profilul postului;

b) absolvirea masterului didactic cu durata de 2 ani.

(2) În vederea efectuării stagiilor de practică pentru ocuparea unei funcţii didactice la nivelul inspectoratelor şcolare judeţene/al municipiului Bucureşti se constituie corpul profesorilor mentori în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(3) Cadrele didactice care ocupă funcţii de educatori/educatoare, institutori/institutoare, învăţători/învăţătoare, maistru-instructor, antrenor şi care au dobândit formal, nonformal sau informal competenţe profesionale până la intrarea în vigoare a prezentei legi îndeplinesc condiţia pentru ocuparea funcţiei didactice de profesor pentru învăţământul preşcolar, profesor pentru învăţământul primar, respectiv, profesor antrenor, în baza unei metodologii de recunoaştere şi echivalare elaborate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(4) Absolvenţilor liceelor pedagogice, ai şcolilor postliceale pedagogice, ai colegiilor universitare de institutori sau ai altor şcoli echivalente, încadraţi în învăţământul preşcolar şi primar, care, până la intrarea în vigoare a prezentei legi, au absolvit ciclul de licenţă, li se consideră îndeplinită condiţia pentru ocuparea funcţiilor didactice de profesor pentru învăţământul preşcolar, respectiv profesor pentru învăţământul primar.

(5) Pentru ocuparea funcţiilor didactice din învăţământul special trebuie îndeplinite în mod corespunzător condiţiile prevăzute la alin. (1), iar pentru alte specializări decât cele psihopedagogice este necesar un stagiu atestat de pregătire teoretică şi practică în educaţie specială, în condiţiile stabilite prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

(6) Pentru ocuparea funcţiei de antrenor în cluburile sportive şcolare, în palatele şi în cluburile copiilor, se cere absolvirea cu diplomă a unui liceu şi a unei şcoli de antrenori ori a unei instituţii de învăţământ postliceal sau superior de profil, cu specializarea în ramura de sport respectivă.

ART. 249

Personalul didactic auxiliar este format din:

a) bibliotecar, documentarist, redactor;

b) informatician;

c) laborant;

d) tehnician;

e) pedagog şcolar;

f) instructor de educaţie extraşcolară;

g) asistent social;

h) corepetitor;

i) mediator şcolar;

j) secretar;

k) administrator financiar (contabil);

l) instructor-animator;

m) administrator de patrimoniu.

ART. 250

Pentru ocuparea funcţiilor didactice auxiliare trebuie îndeplinite următoarele condiţii de studii:

a) pentru funcția de bibliotecar, de documentarist și de redactor - absolvirea, cu examen de diplomă, a unei instituții de învățământ, secția de biblioteconomie, sau a altor instituții de învățământ ai căror absolvenți au studiat în timpul școlarizării disciplinele de profil din domeniul biblioteconomiei; pot ocupa funcția de bibliotecar, de documentarist sau de redactor și absolvenți ai învățământului postliceal sau liceal cu diplomă în domeniu/absolvirea cu examen de diplomă a unei instituții de învățământ, secția de biblioteconomie, sau a altor instituții de învățământ ai căror absolvenți au studiat în timpul școlarizării disciplinele de profil din domeniul biblioteconomiei; pot ocupa funcția de bibliotecar, de documentarist sau de redactor și alți absolvenți ai învățământului superior, postliceal sau liceal cu diplomă, pe perioadă determinată, dacă au urmat un curs de inițiere în domeniu;

b) pentru funcția de informatician - absolvirea, cu diplomă, a unei instituții de învățământ superior sau a unei unități de învățământ preuniversitar de profil;

c) pentru funcția de laborant - absolvirea, cu examen de diplomă, a unei instituții de învățământ superior, a unei școli postliceale sau a liceului, în domeniu;

d) tehnician - absolvirea unei școli postliceale sau a liceului, în domeniu/absolvirea cu examen de diplomă, în profilul postului, a unei școli postliceale sau a liceului, urmată de un curs de inițiere în domeniu, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului;

e) pentru funcția de pedagog școlar - absolvirea liceului cu examen de bacalaureat;

f) pentru funcția de instructor de educație extrașcolară - absolvirea cu diplomă a unei instituții de învățământ superior, a unei școli postliceale în specialitate ori a unui liceu pedagogic sau a echivalentului acestuia ori a altui liceu și absolvirea cursurilor speciale pentru obținerea certificatului de calificare profesională pentru această funcție;

g) pentru funcția de asistent social - absolvirea unei instituții de învățământ superior de profil, de lungă sau de scurtă durată, cu examen de licență ori de absolvire, sau a unei școli sanitare postliceale ori a unei școli postliceale de educatori-puericultori;

~~h) pentru funcția de corepetitor - absolvirea unei instituții de învățământ superior de profil, de lungă sau de scurtă durată, ori a unui liceu de specialitate;~~

h) pentru funcția de corepetitor - absolvirea unui liceu de specialitate;

Lit. h) a art. 250 a fost modificată de pct. 3 al <LLNK 12011 166 10 202 0 48>art. unic din LEGEA nr. 166 din 5 octombrie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 709 din 7 octombrie 2011.

i) pentru funcția de mediator școlar - absolvirea cu diplomă de licență cu specializarea asistență socială sau absolvirea cu diplomă de bacalaureat a liceului pedagogic, specializarea mediator școlar, ori absolvirea cu diplomă de bacalaureat a oricărui alt profil liceal, urmată de un curs de formare profesională cu specializarea mediator școlar, recunoscut de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;

j) pentru funcția de secretar - absolvirea unei instituții de învățământ superior, respectiv a unui liceu, cu diplomă de bacalaureat sau absolvirea învățământului postliceal cu specialitatea tehnician în activități de secretariat;

k) pentru funcția de administrator financiar - îndeplinirea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru funcția de contabil, contabil-șef;

l) pentru funcția de administrator de patrimoniu - îndeplinirea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru funcția de inginer/subinginer, economist.

ART. 251

(1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în colaborare cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, este autorizat ca, în funcție de dinamica învățământului, să stabilească și să reglementeze noi funcții didactice, respectiv didactice auxiliare.

(2) Norma didactică pentru noile funcții prevăzute la alin. (1) se reglementează de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

ART. 252

~~(1) Personalul didactic titular în sistemul de învățământ preuniversitar, la data intrării în vigoare a prezentei legi, își păstrează dreptul dobândit la concursul național unic de titularizare.~~

(1) Personalul didactic titular în sistemul de învățământ preuniversitar la data intrării în vigoare a prezentei legi își păstrează dreptul dobândit la concursul național unic de titularizare, prin repartiție guvernamentală sau prin orice altă formă legală.

Alin. (1) al art. 252 a fost modificat de pct. 7 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

~~(2) Personalul didactic din învățământul preuniversitar care a devenit titular al sistemului național de învățământ prin repartiție guvernamentală sau prin orice altă formă legală beneficiază de aceleași drepturi ca și personalul didactic devenit titular prin concursul național de titularizare.~~

(2) Personalul didactic din sistemul de învățământ preuniversitar titularizat după intrarea în vigoare a prezentei legi beneficiază de aceleaşi drepturi ca şi personalul didactic prevăzut la alin. (1).

Alin. (2) al art. 252 a fost modificat de pct. 7 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

(3) În condițiile intrării în restrângere de activitate, cadrele didactice titulare în sistemul de învățământ preuniversitar beneficiază de soluționarea restrângerii de activitate prin:

a) transferul consimțit între unitățile de învățământ preuniversitar;

b) repartizarea pe posturi/catedre vacante, coordonată de inspectoratul şcolar județean/Inspectoratul Şcolar al Municipiului București, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, până la data de 15 noiembrie a fiecărui an.

(4) Prin restrângere de activitate se înțelege:

a) situația în care postul/norma didactică nu se încadrează în sistemul de normare privind efectivele de preşcolari şi elevi prevăzute de lege;

b) situația în care se constată diminuarea numărului de ore sub nivelul unei jumătăți de normă fără posibilitate de completare în aceeaşi unitate sau într-o unitate de învățământ apropiată.

(5) Cadrele didactice titulare în sistemul de învățământ preuniversitar beneficiază, la cerere, de pretransfer consimțit între unitățile de învățământ preuniversitar. Pretransferul este etapa de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar în cadrul căreia un cadru didactic titular în sistemul de învățământ preuniversitar, la cererea acestuia, poate trece de la o unitate de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică/conexă la o altă unitate de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică/conexă, cu păstrarea statutului de cadru didactic în sistemul de învățământ preuniversitar.

Alin. (5) al art. 252 a fost introdus de pct. 8 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

(6) Pretransferul se realizează în aceeaşi localitate, în localitatea în care îşi are domiciliul cadrul didactic titular în sistemul de învățământ preuniversitar sau pentru apropiere de domiciliu, conform metodologiei elaborate cu consultarea partenerilor de dialog social şi aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

Alin. (6) al art. 252 a fost introdus de pct. 8 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

~~ART. 253~~

~~Cadrele didactice netitulare calificate care au participat la concursul național unic de titularizare în ultimii 3 ani, anteriori intrării în vigoare a prezentei legi, care au obținut cel puțin nota 7 și au ocupat un post/o catedră devin titulari ai școlii respective dacă:~~

~~a) se certifică viabilitatea postului/catedrei;~~

~~b) consiliul de administrație al școlii respective este de acord.~~

ART. 253

(1) Cadrele didactice netitulare calificate care au participat la concursuri de titularizare în anii 2008, 2009, 2010 şi 2011, care au obținut cel puțin nota 7 şi au ocupat un post/o catedră, devin titulare în sistemul de învățământ preuniversitar, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții generale:

a) se certifică viabilitatea postului/catedrei;

b) consiliul de administrație al şcolii respective este de acord.

(2) Condițiile specifice pentru titularizarea personalului didactic care a participat la concursuri de titularizare în anul 2011, în condițiile alin. (1), se stabilesc prin metodologie elaborată cu consultarea partenerilor de dialog social şi aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

Art. 253 a fost modificat de pct. 9 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

SECȚIUNEA a 4-a
Forme de angajare a personalului didactic

ART. 254

(1) În unitățile de învățământ sau în consorțiile şcolare poate fi angajat personal didactic cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată sau perioadă determinată de cel mult un an şcolar, cu posibilitatea prelungirii contractului, respectiv în plata cu ora, în condițiile legii.

(2) Constituirea posturilor didactice la nivelul unității de învățământ sau al consorțiilor şcolare se face pe baza normativelor în vigoare privind formațiunile de studiu.

(3) În învățământul preuniversitar de stat şi particular, posturile didactice se ocupă prin concurs organizat la nivelul unității de învățământ cu personalitate juridică, conform unei metodologii-cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(4) Deciziile privind vacantarea posturilor didactice, organizarea concursurilor pe post şi angajarea personalului didactic se iau la nivelul unității de învățământ de către consiliul de administrație al unității de învățământ, la propunerea directorului, conform unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(5) Consiliul de administrație al unității de învățământ stabileşte posturile didactice/catedrele disponibile pentru angajare, statutul acestora: vacante, rezervate, precum şi condițiile şi modalitățile de ocupare a acestora.

(6) Inspectoratul şcolar analizează, corectează în colaborare cu unitățile de învățământ şi avizează oferta de posturi didactice/catedre vacante/rezervate.

(7) Lista de posturi didactice/catedre se face publică prin afişare la inspectoratele şcolare şi la unitățile de învățământ respective şi pe site-ul acestor instituții cu cel puțin 30 de zile înaintea declanşării procedurilor de selecție şi angajare pe aceste posturi didactice/catedre.

(8) Concursul prevăzut la alin. (3) constă în:

a) probă practică sau inspecție specială la clasă şi probă scrisă din didactica specialității la angajarea personalului didactic cu contract individual de muncă;

b) prezentarea unui curriculum vitae şi susținerea unui interviu la angajarea prin plata cu ora a personalului didactic asociat şi a personalului didactic pensionat.

(9) Unitățile de învățământ, individual, în consorții şcolare sau în asocieri temporare la nivel local ori județean, organizează concursul pentru ocuparea posturilor şi catedrelor, conform statutului acestor posturi didactice şi catedre, stabilit în condițiile alin. (5).

(10) Comisiile de concurs se aprobă de consiliul de administrație al unității de învățământ. Din comisia de concurs compusă din cadre didactice face parte în mod obligatoriu şi un reprezentant al inspectoratului şcolar județean. În situația în care concursul se organizează în consorții şcolare sau în asocieri temporare la nivel local ori județean, comisiile sunt validate de consiliile de administrație ale unităților de învățământ.

~~(11) În învățământul preuniversitar de stat, validarea concursurilor pentru ocuparea posturilor/catedrelor didactice se face de către consiliul de administrație al unității de învățământ care organizează concursul.~~

(11) În învățământul preuniversitar de stat, validarea concursurilor pentru ocuparea posturilor/catedrelor didactice se face de către consiliul de administrație al unității de învățământ care organizează concursul. Angajarea pe post a personalului didactic cu contract individual de muncă se face de directorul unității de învățământ, pe baza deciziei de repartizare semnate de inspectorul şcolar general.

Alin. (11) al art. 254 a fost modificat de pct. 10 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

(12) În învățământul particular, validarea concursurilor şi angajarea pe post se fac de către conducerea unității de învățământ particular şi se comunică, în scris, inspectoratului şcolar.

~~(13) Candidații care au dobândit definitivarea în învățământ, profesori cu drept de practică, şi au ocupat prin concurs validat, în condițiile metodologiei, de consiliul de administrație al unității de învățământ un post didactic vacant sunt titulari pe postul ocupat. Directorul unității de învățământ încheie cu aceştia contractul individual de muncă pe perioadă nedeterminată.~~

(13) Candidații care au dobândit definitivarea în învățământ, profesori cu drept de practică, şi au ocupat prin concurs validat, în condițiile metodologiei, de consiliul de administrație al unității de învățământ un post didactic vacant sunt titulari în învățământul preuniversitar. Pe baza deciziei de repartizare semnate de inspectorul şcolar

general, directorul unității de învățământ încheie cu aceştia contractul individual de muncă pe perioadă nedeterminată.

Alin. (13) al art. 254 a fost modificat de pct. 10 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

(14) Pentru candidații care nu au dobândit definitivarea în învățământ, profesori debutanți, şi au ocupat prin concurs validat, în condițiile metodologiei, de consiliul de administrație al unității de învățământ un post didactic vacant, directorul unității de învățământ încheie contractul individual de muncă pe o perioadă de cel mult un an şcolar. În situația în care aceşti candidați promovează examenul pentru definitivarea în învățământ, consiliul de administrație poate hotărî modificarea duratei contractului individual de muncă din perioadă determinată în perioadă nedeterminată.

(15) Pentru candidații care au ocupat prin concurs validat, în condițiile metodologiei, de consiliul de administrație al unității de învățământ un post didactic rezervat, directorul unității de învățământ încheie contractul individual de muncă pe o perioadă de cel mult un an şcolar, respectiv până la revenirea titularului pe post. Consiliul de administrație al unității de învățământ poate decide prelungirea contractului individual de muncă şi în anul şcolar următor, în situația în care postul rămâne rezervat.

~~(16) Directorii unităților de învățământ comunică în scris inspectoratului şcolar situația angajării pe posturi didactice a candidaților validați după concurs, a candidaților participanți la concurs şi nerepartizați, precum şi situația posturilor didactice şi a orelor rămase neocupate după concursul organizat la nivelul unității sau al consorțiilor şcolare.~~

(16) Directorii unităților de învățământ comunică în scris inspectoratului şcolar, imediat după concurs, următoarele situații:

a) angajarea cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată pe posturi didactice a candidaților validați după concurs;

b) debutanții care au ocupat prin concurs validat, în condițiile metodologiei, de consiliul de administrație al unității de învățământ un post didactic vacant şi pentru care consiliul de administrație al unității de învățământ poate hotărî modificarea duratei contractului individual de muncă din perioadă determinată în perioadă nedeterminată, în situația în care aceşti candidați promovează examenul pentru definitivarea în învățământ;

c) candidații participanți la concurs şi nerepartizați;

d) posturile didactice şi orele rămase neocupate după concursul organizat la nivelul unității sau al consorțiilor şcolare.

Alin. (16) al art. 254 a fost modificat de pct. 10 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

~~(17) Inspectoratul şcolar centralizează la nivel județean posturile didactice şi orele rămase neocupate, care vor fi repartizate în ordine:~~

~~a) cadrelor didactice titulare într-o unitate de învățământ pentru completarea normei didactice;~~

~~b) profesorilor debutanți aflați în stagiu practic;~~

~~c) candidaților rămaşi nerepartizați după concursul organizat la nivelul unității sau al consorțiilor şcolare;~~

~~d) pensionarilor, cu respectarea criteriilor de competență profesională.~~

(17) Inspectoratul şcolar centralizează la nivel județean/al municipiului București posturile didactice şi orele rămase neocupate, care vor fi repartizate în ordinea stabilită prin metodologie elaborată cu consultarea partenerilor de dialog social şi aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

Alin. (17) al art. 254 a fost modificat de pct. 10 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

(18) Reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului participă cu statut de observator la toate etapele de organizare şi desfăşurare a concursurilor organizate la nivelul unității sau al consorțiilor şcolare.

~~(19) Posturile didactice rămase neocupate prin concurs sau eliberate în timpul anului şcolar se ocupă prin plata cu ora până la sfârşitul anului şcolar ori până la revenirea pe post a cadrului didactic care a beneficiat de rezervarea postului/catedrei.~~

(19) Posturile didactice rămase neocupate prin concurs sau eliberate în timpul anului şcolar se ocupă pe perioadă determinată, prin detaşare sau prin plata cu ora, până la sfârşitul anului şcolar ori până la revenirea pe post a cadrului didactic care a beneficiat de rezervarea postului/catedrei. În situaţia în care posturile didactice eliberate în timpul anului şcolar nu pot fi astfel ocupate, consiliile de administraţie din unităţile de învăţământ sunt abilitate să organizeze şi să desfăşoare individual, în consorţii şcolare sau în asocieri temporare la nivel local, concursuri pentru ocuparea posturilor didactice în vederea angajării cu contract individual de muncă pe perioadă determinată a personalului didactic calificat. În mod excepţional, consiliile de administraţie din unităţile de învăţământ pot organiza testări prin interviu şi lucrare scrisă, în profilul postului solicitat, în vederea angajării cu contract individual de muncă pe perioadă determinată a personalului fără studii corespunzătoare postului.

Alin. (19) al art. 254 a fost modificat de pct. 10 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

(20) Eliberarea din funcţie a personalului didactic în unităţile de învăţământ cu personalitate juridică se face de către directorul unităţii, cu aprobarea consiliului de administraţie, iar la unităţile de învăţământ particulare de către persoana juridică fondatoare.

ART. 254^1

(1) Personalul didactic titular în învăţământul preuniversitar poate fi detaşat în interesul învăţământului, cu acordul său, pentru ocuparea unor posturi din unităţi/instituţii de învăţământ şi unităţi conexe, la solicitarea acestuia, precum şi pentru asigurarea pe perioadă determinată de cel mult un an şcolar a conducerii unităţilor de învăţământ, unităţilor conexe ale învăţământului preuniversitar, inspectoratelor şcolare şi caselor corpului didactic şi a funcţiilor de îndrumare şi de control în inspectoratele şcolare. Detaşarea în interesul învăţământului se realizează conform metodologiei elaborate cu consultarea partenerilor de dialog social şi aprobate prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

(2) Detaşarea la cerere a personalului didactic titular în învăţământul preuniversitar se realizează prin concurs sau concurs specific, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului. Detaşarea la cerere a personalului didactic titular în învăţământul preuniversitar se realizează pe o perioadă de cel mult 5 ani şcolari consecutivi, cu păstrarea calităţii de titular în învăţământul preuniversitar.

(3) Asigurarea conducerii unei unităţi de învăţământ preuniversitar particular, până la organizarea concursului, dar nu mai mult de sfârşitul anului şcolar, se poate realiza de cadre didactice care se disting prin calităţi profesionale, manageriale şi morale, după cum urmează:

a) prin numirea în funcţia de conducere de către conducerea persoanei juridice finanţatoare, la propunerea consiliului de administraţie al unităţii de învăţământ particular, a unui cadru didactic din cadrul unităţii de învăţământ respective sau a unui cadru didactic pensionat; actul de numire se aduce la cunoştinţa inspectoratului şcolar pe raza căruia îşi desfăşoară activitatea unitatea şcolară;

b) prin detaşarea în interesul învăţământului a cadrelor didactice titulare în învăţământul preuniversitar de stat sau a cadrelor didactice titulare în alte unităţi de învăţământ particular, la propunerea conducerii persoanei juridice finanţatoare şi cu acordul scris al persoanelor solicitate, prin decizie a inspectorului şcolar general.

Art. 254^1 a fost introdus de pct. 11 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

ART. 255

(1) Cadrele didactice titulare, cu contract pe perioadă nedeterminată, alese în Parlament, numite în Guvern sau care îndeplinesc funcţii de specialitate specifice în aparatul Parlamentului, al Administraţiei Prezidenţiale, al Guvernului şi în Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, precum şi cele alese de Parlament în organismele centrale ale statului au drept de rezervare a postului didactic sau a catedrei pe perioada în care îndeplinesc aceste funcţii.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică şi cadrelor didactice titulare, cu contract pe perioadă nedeterminată, care îndeplinesc funcţia de prefect, subprefect, preşedinte şi vicepreşedinte al consiliului judeţean, primar, viceprimar, precum şi cadrelor didactice trecute în funcţii de conducere, de îndrumare şi de control în sistemul de învăţământ, de cultură, de tineret şi sport. De aceleaşi drepturi beneficiază şi personalul de conducere şi de specialitate de la casa

corpului didactic, precum şi cadrele didactice numite ca personal de conducere sau în funcţii de specialitate specifice la comisiile şi agenţiile din subordinea Administraţiei Prezidenţiale, a Parlamentului, a Guvernului sau a Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(3) Liderii sindicatelor reprezentative din învăţământ au dreptul de rezervare a postului, conform prevederilor legale în vigoare şi contractului colectiv de muncă la nivel de ramură.

(4) De prevederile alin. (1) beneficiază şi personalul didactic titular cu contract pe perioadă nedeterminată trimis în străinătate cu misiuni de stat, cel care lucrează în organisme internaţionale, precum şi însoţitorii acestora, dacă sunt cadre didactice.

(5) Personalului didactic titular cu contract pe perioadă nedeterminată solicitat în străinătate pentru predare, cercetare, activitate artistică sau sportivă, pe bază de contract, ca urmare a unor acorduri, convenţii guvernamentale, interuniversitare sau interinstituţionale, i se rezervă postul didactic.

(6) Personalul didactic are dreptul la întreruperea activităţii didactice, cu rezervarea postului, pentru creşterea şi îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copiilor cu handicap, conform prevederilor legale în vigoare. De acest drept poate beneficia numai unul dintre părinţi sau susţinătorii legali.

(7) Perioada de rezervare a postului didactic, în condiţiile alin. (1)-(6), se consideră vechime în învăţământ.

(8) Personalul didactic titular cu contract pe perioadă nedeterminată poate beneficia de concediu fără plată pe timp de un an şcolar, o dată la 10 ani, cu aprobarea unităţii de învăţământ sau, după caz, a inspectoratului şcolar, cu rezervarea postului pe perioada respectivă.

(9) Personalului didactic titular în învăţământul preuniversitar care beneficiază de pensie de invaliditate de gradul III i se va rezerva catedra/postul didactic pe durata invalidităţii. Contractul de muncă este suspendat până la data la care medicul expert al asigurărilor sociale emite decizia prin care constată schimbarea gradului de invaliditate sau redobândirea capacităţii de muncă. Rezervarea catedrei/postului didactic încetează de la data emiterii de către medicul expert al asigurărilor sociale a deciziei prin care se constată pierderea definitivă a capacităţii de muncă.

Alin. (9) al art. 255 a fost introdus de pct. 12 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

SECŢIUNEA a 5-a
Funcţiile de conducere, de îndrumare şi de control

ART. 256

(1) Funcţiile de conducere din unităţile de învăţământ sunt: director şi director adjunct.

(2) Funcţiile de conducere din inspectoratele şcolare sunt: inspector şcolar general şi inspector şcolar general adjunct.

(3) Funcţiile de conducere din unităţi conexe ale învăţământului preuniversitar se stabilesc potrivit specificului acestora, prin reglementări ale Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(4) Funcţiile de îndrumare şi de control din învăţământul preuniversitar sunt:

a) la inspectoratele şcolare: inspector şcolar;

b) la Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului: inspector general, inspector principal de specialitate şi alte funcţii stabilite prin hotărâre a Guvernului.

ART. 257

(1) Funcţia de director şi de director adjunct se ocupă prin concurs public de către cadre didactice titulare membre ale corpului naţional de experţi în management educaţional.

(2) Concursul pentru ocuparea funcţiilor de director sau de director adjunct se organizează de unitatea de învăţământ, prin consiliul de administraţie.

(3) În urma promovării concursului, directorul încheie contract de management cu primarul/primarul de sector al unităţii administrativ-teritoriale, respectiv preşedintele consiliului judeţean pe raza căreia se află unitatea de învăţământ.

(4) Directorul şi directorul adjunct din unităţile de învăţământ preuniversitar nu pot avea, pe perioada exercitării mandatului, funcţia de preşedinte sau vicepreşedinte în cadrul unui partid politic, la nivel local, judeţean sau naţional.

ART. 258

(1) Consiliul de administraţie stabileşte comisia de concurs pentru ocuparea postului de director, respectiv director adjunct al unităţii de învăţământ preuniversitar. Din comisie fac parte, obligatoriu, cadre didactice, un reprezentant al inspectoratului şcolar, precum şi un reprezentant al consiliului local, respectiv judeţean, în funcţie de unităţile aflate în subordine.

(2) Metodologia de organizare şi desfăşurare a concursului pentru ocuparea funcţiei de director şi de director adjunct se stabileşte prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

(3) Consiliul de administraţie validează rezultatele concursului de ocupare a funcţiilor de director, respectiv director adjunct şi emite decizia de numire în funcţia de director, respectiv de director adjunct.

(4) Modelul-cadru al contractului de management este stabilit prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului. Dacă în termen de 30 de zile consiliul local/consiliul judeţean nu se pronunţă asupra contractului de management, acesta se consideră aprobat tacit.

(5) Directorul unităţii de învăţământ de stat poate fi eliberat din funcţie prin hotărârea consiliului de administraţie, cu votul a 2/3 dintre membri. În această situaţie, este obligatorie realizarea unui audit de către inspectoratul şcolar judeţean/al municipiului Bucureşti.

(6) Directorul unităţii de învăţământ particular şi confesional poate fi eliberat din funcţie, la propunerea consiliului de administraţie, cu votul a 2/3 din membrii săi, prin decizia persoanei juridice fondatoare.

(7) În condiţiile vacantării funcţiei de director, până la organizarea unui nou concurs, conducerea interimară este preluată, prin hotărâre a consiliului de administraţie, de către directorul adjunct sau un cadru didactic membru în consiliul de administraţie, care devine automat şi ordonator de credite.

ART. 259

(1) Inspectorii şcolari generali, generali adjuncţi şi directorii caselor corpului didactic sunt numiţi de ministrul educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului, pe baza unui concurs public, reglementat prin metodologie elaborată de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(2) Inspectorii şcolari generali, generali adjuncţi şi directorii caselor corpului didactic încheie contract de management cu ministrul educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului. Contractul de management poate fi prelungit, cu acordul părţilor, în urma evaluării performanţelor manageriale.

(3) Directorii unităţilor destinate activităţilor extraşcolare sunt numiţi de către inspectorul şcolar general sau de către ministrul educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului, conform subordonării acestora, în urma unui concurs public, pe baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului. Directorul încheie contract de management cu inspectorul şcolar general sau cu ministrul educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului, conform subordonării acestora. Contractul de management poate fi prelungit, cu acordul părţilor, în urma evaluării performanţelor manageriale.

ART. 260

(1) Funcţiile de conducere din inspectoratele şcolare şi de director la casa corpului didactic se ocupă, prin concurs, de către cadre didactice titulare, cu diplomă de licenţă, membre ale corpului naţional de experţi în management educaţional, care îndeplinesc criteriile de competenţă profesională, managerială şi de prestigiu moral evaluate prin:

a) curriculum vitae;

b) calităţi dovedite în activitatea didactică şi în funcţii de conducere, de îndrumare şi de control, anterioare, în sistemul naţional de învăţământ;

c) titlul de doctor sau gradul didactic I;

d) calificativul "foarte bine" obţinut în ultimii 5 ani;

e) interviu în faţa unei comisii de concurs privind managementul educaţional şi deontologia profesională.

(2) Concursul pentru ocuparea funcţiilor de inspector şcolar general, inspector şcolar general adjunct şi director la casa corpului didactic se desfăşoară la sediul Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(3) Comisia ministerială pentru ocuparea funcţiilor de inspector şcolar general, de inspector şcolar general adjunct şi de director la casa corpului didactic, numită prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului, este alcătuită din 5 membri, dintre care:

a) pentru funcţia de inspector şcolar general:

(i) secretarul de stat pentru învăţământul preuniversitar, în calitate de preşedinte;

(ii) 3 inspectori şcolari generali din teritoriu;

(iii) un director din Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, cu competenţe în domeniu;

b) pentru funcţia de inspector şcolar general adjunct şi de director la casa corpului didactic:

(i) secretarul de stat pentru învăţământul preuniversitar, în calitate de preşedinte;

(ii) 2 inspectori şcolari generali din teritoriu;

(iii) inspectorul şcolar general al inspectoratului şcolar pentru care se organizează concursul;

(iv) un director din Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, cu competenţe în domeniu.

(4) În comisiile de concurs participă, cu statut de observator, reprezentanţii organizaţiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învăţământului.

(5) Contestaţiile la hotărârile comisiei prevăzute la alin. (3) se adresează ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului, în termen de 5 zile de la comunicarea rezultatelor concursului. Hotărârea acestuia poate fi atacată la instanţa de judecată competentă.

ART. 261

(1) Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, respectiv inspectoratele şcolare vacantează, în condiţiile legii, posturile corespunzătoare funcţiilor de îndrumare şi de control cuprinse în organigramele proprii şi asigură publicarea acestora în presa centrală/locală şi la sediul propriu, cu cel puţin 30 de zile înainte de organizarea concursului.

(2) Funcţiile de îndrumare şi de control din inspectoratele şcolare se ocupă, prin concurs, de cadre didactice din cadrul corpului naţional de experţi.

(3) Funcţiile de îndrumare şi de control din Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului se ocupă prin concurs.

(4) Concursul pentru ocuparea funcţiilor de îndrumare şi de control constă în:

a) curriculum vitae, analiza şi evaluarea acestuia;

b) inspecţie specială la clasă;

c) probă practică, constând din asistenţă la ore, analiză de lecţii şi întocmirea procesului-verbal de inspecţie;

d) interviu în faţa unei comisii de concurs privind managementul educaţional şi deontologia profesională;

e) probă scrisă în profilul postului pentru care candidează.

(5) Comisia pentru concursul de ocupare a funcţiilor de îndrumare şi de control din inspectoratul şcolar este formată din: inspectorul şcolar general - în calitate de preşedinte; un reprezentant al Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului; un profesor sau un conferenţiar universitar din profilul postului pentru care candidează.

(6) Comisia pentru concursul de ocupare a funcţiilor de îndrumare şi de control din Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului este formată din: secretarul de stat al departamentului în care se află postul scos la concurs - în calitate de preşedinte; directorul general din departamentul respectiv; un profesor sau un conferenţiar universitar din profilul postului, stabilit de ministrul educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

(7) Reprezentanţii organizaţiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învăţământului au drept de acces la documentele comisiilor de concurs.

(8) Numirea personalului didactic admis la concurs, în funcţiile de îndrumare şi de control din inspectoratele şcolare, se face de către inspectorul şcolar general, cu avizul Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, iar în funcţiile de îndrumare şi control din cadrul ministerului, prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

(9) Inspectorii şcolari încheie contract de management cu inspectorul şcolar general. Contractul de management poate fi prelungit, cu acordul părţilor, în urma evaluării performanţelor manageriale.

SECŢIUNEA a 6-a
Norma didactică

ART. 262

(1) Activitatea personalului didactic de predare se realizează într-un interval de timp zilnic de 8 ore, respectiv 40 de ore pe săptămână, şi cuprinde:

a) activităţi didactice de predare-învăţare-evaluare şi de instruire practică şi examene de final de ciclu de studii, conform planurilor-cadru de învăţământ;

b) activităţi de pregătire metodico-ştiinţifică;

c) activităţi de educaţie, complementare procesului de învăţământ: mentorat, şcoală după şcoală, învăţare pe tot parcursul vieţii.

(2) Activităţile concrete prevăzute la alin. (1), care corespund profilului, specializării şi aptitudinilor persoanei care ocupă postul didactic respectiv, sunt prevăzute în fişa individuală a postului. Aceasta se aprobă în consiliul de administraţie, se revizuieşte anual şi constituie anexă la contractul individual de muncă.

(3) Norma didactică de predare-învăţare-evaluare şi de instruire practică şi de evaluare curentă a preşcolarilor şi a elevilor în clasă reprezintă numărul de ore corespunzător activităţilor prevăzute la alin. (1) lit. a) şi se stabileşte după cum urmează:

a) un post de profesor pentru învăţământul preşcolar pentru fiecare grupă cu program normal, constituită în educaţia timpurie;

b) un post de profesor pentru învăţământul primar pentru fiecare clasă din învăţământul primar sau pentru clase simultane din cadrul acestuia, unde nu se pot constitui clase separate;

c) 18 ore pe săptămână pentru profesorii din învățământul secundar şi terțiar non-universitar, pentru profesorii din unitățile şi clasele cu program integrat şi suplimentar de artă şi sportiv, precum şi din unitățile cu activități extraşcolare şi din centrele sau cabinetele de asistență psihopedagogică;

d) 24 de ore pe săptămână pentru profesorii de instruire practică;

e) pentru personalul didactic din învățământul special, norma didactică se stabileşte astfel: profesori la predare - 16 ore pe săptămână; profesor-educator şi profesor pentru instruire practică - 20 de ore pe săptămână;

f) un post pentru personalul didactic din învățământul special integrat, pentru cel din centrele logopedice interşcolare, pentru personalul didactic itinerant, pentru profesori care efectuează terapiile specifice, profesori pentru cultura fizică medicală, kinetoterapie, educația psihomotrică şi altele, în funcție de tipul şi gradul de deficiență, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului;

g) un post de profesor documentarist în centrele de documentare şi informare.

(4) Norma didactică de predare-învățare-evaluare şi de instruire practică şi de evaluare curentă a preşcolarilor şi a elevilor în clasă se reduce cu două ore pe săptămână în cazul cadrelor didactice care au calitatea de mentor.

ART. 263

(1) Norma didactică în învățământul preuniversitar cuprinde ore prevăzute în planurile-cadru de învățământ la disciplinele corespunzătoare specializării sau specializărilor înscrise pe diploma de licență ori pe certificatul de absolvire a unui modul de minimum 90 de credite transferabile care atestă obținerea de competențe de predare a unei discipline din domeniul fundamental aferent domeniului de specializare înscris pe diplomă.

(2) Prin excepție, în norma didactică prevăzută la alin. (1), se pot include şi ore de la disciplinele stabilite prin metodologia aprobată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, cu menținerea drepturilor salariale.

(3) În situația în care norma didactică nu se poate constitui conform prevederilor alin. (1) şi (2), aceasta se poate completa cu activitățile prevăzute la art. 262 alin. (1) lit. c).

(4) Orele de limbi străine din învățământul primar pot fi predate, în condițiile prezentei legi, de profesorii pentru învățământul primar de la grupa sau clasa respectivă, în cadrul activităților postului, dacă fac dovada calificării prin diploma de studii ori prin certificatul de competență. Orele de limbi străine din învățământul primar pot fi predate şi de profesori cu studii superioare de specialitate, fiind incluse în norma acestora, sau prin plata cu ora, în cazul în care profesorii pentru învățământul primar de la grupa ori clasa respectivă nu fac dovada calificării prin diploma de studii sau prin certificatul de competență.

(5) Orele de limbi străine din învățământul primar pot fi predate, în condițiile prezentei legi, de profesorii pentru învățământul primar de la clasa respectivă, dacă fac dovada calificării prin diploma de studii sau prin certificatul de competență şi sunt remunerate prin plata cu ora. Orele de limbi străine din învățământul primar pot fi predate şi de profesori cu studii superioare de specialitate, fiind incluse în norma acestora, sau prin plata cu ora.

(6) Profesorii pentru învățământul primar de la clasele cu predare în limbile minorităților naționale sunt remunerați, prin plata cu ora, pentru orele care depăşesc numărul de ore prevăzut în planurile de învățământ de la clasele cu predare în limba română.

(7) În învățământul primar, orele de educație fizică prevăzute în planurile de învățământ sunt predate de profesori cu studii superioare de specialitate.

(8) În palatele şi în cluburile copiilor, norma didactică cuprinde activitățile prevăzute în planurile de educație corespunzătoare profilurilor cercurilor şi atelierelor, aprobate prin regulament de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, în limitele normelor didactice stabilite la art. 262 alin. (3).

(9) Prin excepție, dacă norma didactică a profesorilor din învățământul gimnazial nu se poate constitui conform prevederilor alin. (1) şi art. 262 alin. (3), aceasta poate fi constituită din 2/3 din ore de la specializarea sau specializările de bază şi completată cu 1/3 din ore de la disciplinele stabilite la alin. (2) ori prin adăugarea de ore conform prevederilor art. 262 alin. (1) lit. c). În învățământul gimnazial din mediul rural norma didactică se poate constitui din 1/2 din ore de la specialitatea sau specialitățile de bază şi completată cu 1/2 din ore de la disciplinele stabilite la alin. (2) ori prin adăugare de ore conform prevederilor art. 262 alin. (1) lit. c).

(10) Personalul didactic de conducere, de îndrumare şi de control poate fi degrevat parțial de norma didactică de predare, pe baza normelor aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

(11) Timpul săptămânal de activitate a personalului didactic auxiliar este identic cu cel stabilit pentru personalul cu funcții echivalente din celelalte sectoare bugetare, potrivit legii. Sarcinile acestuia sunt prevăzute în fişa individuală a postului.

SECȚIUNEA a 7-a
Distincții

ART. 264

(1) Personalul didactic din învățământul preuniversitar beneficiază de gradație de merit, acordată prin concurs. Această gradație se acordă pentru 16% din posturile didactice existente la nivelul inspectoratului școlar și reprezintă 25% din salariul de bază. Gradația de merit se atribuie pe o perioadă de 5 ani.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului elaborează metodologia și criteriile de acordare a gradației de merit, cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură de învățământ.

ART. 265

(1) Personalul didactic cu rezultate excelente în activitatea didactică, educativă și științifică poate primi decorații, ordine, medalii, titluri, potrivit legii.

(2) Ordinele și medaliile care pot fi conferite personalului didactic din învățământul preuniversitar sunt: Ordinul Spiru Haret clasele Comandor, Cavaler și Ofițer, Medalia Membru de onoare al corpului didactic. Medalia se acordă cadrelor didactice pensionabile, cu activitate deosebită în învățământ.

(3) În afara distincțiilor prevăzute la alin. (2), ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului este autorizat să acorde personalului didactic din învățământul preuniversitar următoarele distincții:

a) adresă de mulțumire publică;

b) diplomă "Gheorghe Lazăr" clasele I, a II-a și a III-a;

c) diplomă de excelență, care se acordă cadrelor didactice pensionate sau pensionabile, cu activitate deosebită în învățământ.

(4) Diploma "Gheorghe Lazăr" clasele I, a II-a și a III-a este însoțită de un premiu de 20%, 15% și, respectiv, 10% din suma salariilor de bază primite în ultimele 12 luni de activitate. Diploma de excelență este însoțită de un premiu de 20% din suma salariilor de bază primite în ultimele 12 luni de activitate.

(5) Distincțiile și premiile prevăzute la alin. (3) se acordă în baza unui regulament aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, în limita unui procent de 1% din numărul total al posturilor didactice din fiecare județ/sector al municipiului București.

(6) Fondurile pentru acordarea distincțiilor prevăzute la alin. (3) sunt asigurate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

SECȚIUNEA a 8-a
Drepturi și obligații

ART. 266

Personalul din învățământul preuniversitar are drepturi și obligații care decurg din legislația în vigoare, din prezenta lege, din regulamente specifice și din prevederile contractului individual de muncă.

ART. 267

(1) Cadrele didactice beneficiază de concediu anual cu plată, în perioada vacanțelor școlare, cu o durată de 62 de zile lucrătoare; în cazuri bine justificate, conducerea unității de învățământ poate întrerupe concediul legal, persoanele în cauză urmând a fi remunerate pentru munca depusă.

(2) Perioadele de efectuare a concediului de odihnă pentru fiecare cadru didactic se stabilesc de consiliul de administrație, în funcție de interesul învățământului și al celui în cauză, dar cu asigurarea personalului didactic necesar pentru desfășurarea examenelor naționale.

(3) Neefectuarea concediului anual dă dreptul la efectuarea concediului restant în vacanțele anului școlar următor.

ART. 268

(1) Cadrele didactice care redactează teza de doctorat sau lucrări în interesul învățământului pe bază de contract de cercetare ori de editare au dreptul la 6 luni de concediu plătit, o singură dată, cu aprobarea consiliului de administrație al unității de învățământ.

(2) Personalul didactic aflat în situația prevăzută la alin. (1) nu poate fi încadrat în activități didactice retribuite în regim de plată cu ora.

(3) În situația desființării unei unități de învățământ de stat, salariații disponibilizați primesc salarii compensatorii, conform legii.

ART. 269

Personalul de conducere, de îndrumare și de control din inspectoratele școlare și casele corpului didactic beneficiază de concediu de odihnă, conform Codului muncii.

ART. 270

Normele metodologice referitoare la efectuarea concediului legal vor fi elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului împreună cu reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului.

ART. 271

Dreptul la iniţiativă profesională constă în:

a) conceperea activităţii profesionale şi realizarea obiectivelor educaţionale ale disciplinelor de învăţământ, prin metodologii care respectă principiile psihopedagogice;

b) utilizarea bazei materiale şi a resurselor învăţământului, în scopul realizării obligaţiilor profesionale;

c) punerea în practică a ideilor novatoare pentru modernizarea procesului de învăţământ.

SECŢIUNEA a 9-a

Dreptul la securitate al personalului didactic

ART. 272

(1) Cadrele didactice nu pot fi perturbate în timpul desfăşurării activităţii didactice de nicio autoritate şcolară sau publică.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), nu se consideră perturbare a cadrelor didactice în timpul desfăşurării activităţii didactice intervenţia autorităţilor şcolare şi/sau publice în situaţiile în care sănătatea fizică sau psihică a elevilor ori a personalului este pusă în pericol în orice mod, conform constatării personalului de conducere, respectiv în timpul exerciţiilor de alarmare pentru situaţii de urgenţă.

(3) Înregistrarea prin orice procedee a activităţii didactice poate fi făcută numai cu acordul celui care o conduce.

(4) Multiplicarea, sub orice formă, a înregistrărilor activităţii didactice de către elevi sau de către alte persoane este permisă numai cu acordul cadrului didactic respectiv.

(5) Înregistrarea prin orice procedee a activităţilor desfăşurate în spaţiile şcolare este permisă numai cu acordul personalului de conducere, cu excepţia celor de la alin. (3).

SECŢIUNEA a 10-a

Dreptul de participare la viaţa socială

ART. 273

(1) Personalul didactic are dreptul să participe la viaţa socială şi publică, în beneficiul propriu, în interesul învăţământului.

(2) Personalul didactic are dreptul să facă parte din asociaţii şi organizaţii sindicale, profesionale şi culturale, naţionale şi internaţionale, legal constituite, în conformitate cu prevederile legii.

(3) Personalul didactic poate exprima liber opinii profesionale în spaţiul şcolar şi poate întreprinde acţiuni în nume propriu în afara acestui spaţiu, dacă acestea nu afectează prestigiul învăţământului şi demnitatea profesiei de educator, respectiv prevederile prezentei legi.

ART. 274

(1) Personalul didactic beneficiază, în limita fondurilor alocate prin buget, din fonduri extrabugetare sau sponsorizări, de acoperirea integrală ori parţială a cheltuielilor de deplasare şi de participare la manifestări ştiinţifice organizate în străinătate, cu aprobarea consiliului de administraţie al unităţii de învăţământ.

(2) Personalul prevăzut la alin. (1) înaintează unităţii de învăţământ propuneri de valorificare a rezultatelor acţiunii pentru care a primit aprobarea de deplasare.

ART. 275

(1) Cadrele didactice au obligaţia morală să îşi acorde respect reciproc şi sprijin în îndeplinirea obligaţiilor profesionale.

(2) Personalul didactic de conducere, de îndrumare şi de control, precum şi personalul didactic auxiliar au obligaţia de a respecta atribuţiile prevăzute în fişa postului.

(3) Personalul didactic de conducere, de îndrumare şi de control, precum şi personalul didactic auxiliar au obligaţia de a participa la activităţi de formare continuă, în condiţiile legii.

ART. 276

Personalului didactic din unităţile de învăţământ conexe, care nu dispune de locuinţă în localitatea unde are postul, i se decontează cheltuielile de transport, conform legii.

ART. 277

Copiii personalului didactic aflat în activitate sunt scutiţi de plata taxelor de înscriere la concursurile de admitere în învăţământul superior şi beneficiază de gratuitate la cazare în cămine şi internate.

ART. 278

Personalul didactic şi didactic auxiliar din învăţământ beneficiază de o compensaţie de la bugetul asigurărilor sociale de stat de 50% din valoarea cazării, mesei şi a tratamentului în bazele de odihnă şi tratament.

ART. 279

Personalul didactic titular care din proprie inițiativă solicită să se specializeze/să continue studiile are dreptul la concediu fără plată. Durata totală a acestuia nu poate depăşi 3 ani într-un interval de 7 ani. Aprobările în aceste situații sunt de competența unității şcolare prin consiliul de administrație, dacă se face dovada activității respective.

SECȚIUNEA a 11-a
Răspunderea disciplinară şi patrimonială

ART. 280

(1) Personalul didactic, personalul didactic auxiliar, precum şi cel de conducere, de îndrumare şi de control din învățământul preuniversitar răspund disciplinar pentru încălcarea cu vinovăție a îndatoririlor ce le revin potrivit contractului individual de muncă, precum şi pentru încălcarea normelor de comportare care dăunează interesului învățământului şi prestigiului unității/instituției, conform legii.

(2) Sancțiunile disciplinare care se pot aplica personalului prevăzut la alin. (1), în raport cu gravitatea abaterilor, sunt:

a) observație scrisă;

b) avertisment;

c) diminuarea salariului de bază, cumulat, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare şi de control, cu până la 15%, pe o perioadă de 1-6 luni;

d) suspendarea, pe o perioadă de până la 3 ani, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare sau pentru obținerea gradelor didactice ori a unei funcții de conducere, de îndrumare şi de control;

e) destituirea din funcția de conducere, de îndrumare şi de control din învățământ;

f) desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă.

(3) Orice persoană poate sesiza unitatea de învățământ/instituția de învățământ cu privire la săvârşirea unei fapte ce poate constitui abatere disciplinară. Sesizarea se face în scris şi se înregistrează la registratura unității/instituției de învățământ.

(4) Pentru cercetarea abaterilor prezumate săvârşite de personalul didactic, personalul de conducere al unităților de învățământ preuniversitar, personalul de îndrumare şi de control din cadrul inspectoratelor şcolare şi de personalul de îndrumare şi de control din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, comisiile de cercetare disciplinară se constituie după cum urmează:

a) pentru personalul didactic, comisii formate din 3-5 membri, dintre care unul reprezintă organizația sindicală din care face parte persoana aflată în discuție sau este un reprezentant al salariaților, iar ceilalți au funcția didactică cel puțin egală cu a celui care a săvârşit abaterea;

b) pentru personalul de conducere al unităților de învățământ preuniversitar, comisii formate din 3-5 membri, dintre care un reprezentant al salariaților, iar ceilalți au funcția didactică cel puțin egală cu a celui care a săvârşit abaterea. Din comisie face parte şi un inspector din cadrul inspectoratului şcolar județean/al municipiului Bucureşti;

c) pentru personalul de îndrumare şi de control din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, comisii formate din 3-5 membri, dintre care unul reprezintă organizația sindicală din care face parte persoana aflată în discuție sau este un reprezentant al salariaților, iar ceilalți au funcția didactică cel puțin egală cu a celui care a săvârşit abaterea;

d) pentru personalul de conducere al inspectoratelor şcolare județene/al municipiului Bucureşti, comisii formate din 3-5 membri, dintre care un reprezentant al salariaților, iar ceilalți au funcția didactică cel puțin egală cu a celui care a săvârşit abaterea.

(5) Comisiile de cercetare disciplinară sunt numite de:

a) consiliul de administrație al unității de învățământ preuniversitar, pentru personalul didactic şi personalul de conducere al acesteia;

b) ministrul educației, cercetării, tineretului şi sportului, pentru funcțiile de îndrumare şi de control din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, precum şi pentru personalul de conducere din inspectoratele şcolare județene/al municipiului București.

(6) În cadrul cercetării abaterii prezumate se stabilesc faptele şi urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârşite, existența sau inexistența vinovăției, precum şi orice alte date concludente. Audierea celui cercetat şi verificarea apărării acestuia sunt obligatorii. Refuzul celui cercetat de a se prezenta la audiere, deşi a fost înştiințat în scris cu minimum 48 de ore înainte, precum şi de a da declarații scrise se constată prin proces-verbal şi nu împiedică finalizarea cercetării. Cadrul didactic cercetat are dreptul să cunoască toate actele cercetării şi să îşi producă probe în apărare.

(7) Cercetarea faptei şi comunicarea deciziei se fac în termen de cel mult 30 de zile de la data constatării acesteia, consemnată în condica de inspecţii sau la registratura generală a unităţii de învăţământ preuniversitar/instituţiei. Persoanei nevinovate i se comunică în scris inexistenţa faptelor pentru care a fost cercetată.

(8) Persoanele sancţionate încadrate în unităţile de învăţământ au dreptul de a contesta, în termen de 15 zile de la comunicare, decizia respectivă la colegiul de disciplină de pe lângă inspectoratul şcolar. Personalul de conducere, de îndrumare şi de control din inspectoratele şcolare şi din Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, care a fost sancţionat, are dreptul de a contesta, în termen de 15 zile de la comunicare, decizia respectivă la Colegiul central de disciplină al Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(9) Normele privind componenţa, organizarea şi funcţionarea, precum şi atribuţiile colegiului de disciplină de pe lângă inspectoratul şcolar şi ale Colegiului central de disciplină al Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

(10) Dreptul persoanei sancţionate de a se adresa instanţelor judecătoreşti este garantat.

ART. 281

(1) Pentru personalul didactic din unităţile de învăţământ preuniversitar, propunerea de sancţionare se face de către director sau de cel puţin 2/3 din numărul total al membrilor consiliului de administraţie. Sancţiunile aprobate de consiliul de administraţie sunt puse în aplicare şi comunicate prin decizie a directorului unităţii de învăţământ preuniversitar.

(2) Pentru personalul de conducere al unităţii de învăţământ preuniversitar, propunerea de sancţionare se face de către consiliul de administraţie al unităţii de învăţământ preuniversitar şi se comunică prin decizie a inspectorului şcolar general.

(3) Pentru personalul de conducere din inspectoratele şcolare şi casele corpului didactic, propunerea de sancţionare se face de ministrul educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului şi se comunică prin ordin.

(4) Pentru personalul de îndrumare şi control din Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, propunerea de sancţionare se face, după caz, de ministrul educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului, respectiv de secretarul de stat sau de şeful ierarhic al persoanei în cauză şi se comunică prin ordin.

ART. 282

Sancţiunea se stabileşte, pe baza raportului comisiei de cercetare, de autoritatea care a numit această comisie şi se comunică celui în cauză, prin decizie scrisă, după caz, de către directorul unităţii de învăţământ, inspectorul şcolar general sau ministrul educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

ART. 283

Răspunderea patrimonială a personalului didactic, a personalului didactic auxiliar, precum şi a celui de conducere, de îndrumare şi de control din învăţământul preuniversitar se stabileşte potrivit legislaţiei muncii. Decizia de imputare, precum şi celelalte acte pentru recuperarea pagubelor şi a prejudiciilor se fac de conducerea unităţii sau a instituţiei al cărei salariat este cel în cauză, în afară de cazurile când, prin lege, se dispune altfel.

SECŢIUNEA a 12-a
Pensionarea

ART. 284

(1) Personalul didactic beneficiază de pensie în condiţiile prevăzute de legislaţia de asigurări sociale şi pensii care reglementează sistemul public de pensii.

~~(2) Personalul didactic de conducere, de îndrumare şi de control din învăţământul de stat se pensionează la data împlinirii vârstei legale de pensionare. După data împlinirii vârstei legale de pensionare, se interzice îndeplinirea oricărei funcţii de conducere, de îndrumare sau de control.~~

(2) Personalul didactic de conducere, de îndrumare şi de control din învăţământul de stat se pensionează la data împlinirii vârstei legale de pensionare.

Alin. (2) al art. 284 a fost modificat de pct. 14 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

(3) Pentru motive temeinice, pensionarea personalului didactic de conducere, de îndrumare şi de control se poate face şi în timpul anului şcolar, cu aprobarea consiliului de administraţie al unităţii de învăţământ, respectiv al inspectoratului şcolar.

(4) Cadrele didactice pensionate pot desfăşura activităţi didactice, salarizate prin plata cu ora, după împlinirea vârstei standard de pensionare.

(5) Personalul didactic pensionat din învățământ beneficiază de asistență medicală şi de acces la casele de odihnă şi la bazele de tratament ale cadrelor didactice.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (1) şi (2), în cazul în care în unitățile de învățământ normele/posturile didactice nu pot fi acoperite cu titulari, personalul didactic din învățământul preuniversitar, cu gradul didactic I sau cu titlul ştiințific de doctor, care dovedeşte competență profesională deosebită, poate fi menținut, cu aprobarea anuală a consiliului de administrație, ca titular în funcția didactică până la 3 ani peste vârsta de pensionare, la cerere, conform metodologiei aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului.

Alin. (6) al art. 284 a fost introdus de pct. 15 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

(7) Personalului didactic care a avut calitatea de titular şi care nu a depăşit cu 3 ani vârsta de pensionare i se poate recunoaşte această calitate de către consiliul de administrație, conform metodologiei prevăzute la alin. (6), cu condiția renunțării la pensie pe perioada în care rămâne titular.

Alin. (7) al art. 284 a fost introdus de pct. 15 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

CAP. II
Statutul personalului didactic şi de cercetare din învățământul superior

SECȚIUNEA 1
Norma universitară

ART. 285

(1) În instituțiile de învățământ superior funcțiile didactice sunt:
a) asistent universitar;
b) lector universitar/şef de lucrări;
c) conferențiar universitar;
d) profesor universitar.

(2) În instituțiile de învățământ superior funcțiile de cercetare sunt:
a) asistent cercetare;
b) cercetător ştiințific;
c) cercetător ştiințific gradul III;
d) cercetător ştiințific gradul II;
e) cercetător ştiințific gradul I.

(3) Echivalența funcțiilor din cercetare cu funcțiile didactice este următoarea:
a) cercetător ştiințific se echivalează cu asistent universitar, pentru persoanele care dețin o diplomă de doctor;
b) cercetător ştiințific gradul III se echivalează cu lector universitar/şef de lucrări;
c) cercetător ştiințific gradul II se echivalează cu conferențiar universitar;
d) cercetător ştiințific gradul I se echivalează cu profesor universitar.

(4) În învățământul superior poate funcționa personal didactic asociat pentru următoarele funcții: lector universitar/şef de lucrări, conferențiar universitar şi profesor universitar.

(4^1) Prin excepție de la prevederile alin. (4), în anul universitar 2012-2013, în învățământul superior poate funcționa personal didactic asociat pentru funcțiile didactice prevăzute la alin. (1).

Alin. (4^1) al art. 285 a fost introdus de pct. 13 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

(5) În raport cu necesitățile academice proprii, senatul universitar poate aproba, pe o durată determinată, invitarea în cadrul instituției de învățământ superior a unor cadre didactice universitare şi a altor specialişti cu valoare recunoscută în domeniu, din țară sau din străinătate, în calitate de cadre didactice universitare asociate invitate. În cazul specialiştilor fără grad didactic universitar recunoscut în țară, senatul universitar aprobă, prin evaluare, gradul didactic corespunzător performanței, în conformitate cu standardele naționale.

(6) Acolo unde este cazul, obținerea permisului de muncă este sarcina instituției de învățământ superior angajatoare.

(7) În departamente, în şcoli doctorale, în institute de cercetare, în centre de cercetare şi microproducţie sau în alte unităţi pot funcţiona pe posturi distincte şi personal de cercetare, personal de cercetare asociat, inclusiv studenţi din toate cele 3 cicluri, precum şi alte categorii de personal, potrivit legii. Angajarea acestora se face conform legii.

ART. 286

(1) Statele de funcţii ale personalului didactic şi de cercetare se întocmesc anual, prin stabilirea de norme universitare, cu cel puţin 15 zile înainte de începerea fiecărui an universitar şi nu se pot modifica în timpul anului universitar.

(2) Funcţiile didactice şi numărul posturilor se stabilesc ţinând seama de:

a) planurile de învăţământ;

b) formaţiunile de studiu;

c) normele universitare.

(3) În statul de funcţii sunt înscrise, în ordine ierarhică, posturile didactice şi de cercetare ocupate sau vacante, specificându-se funcţiile didactice şi de cercetare corespunzătoare şi numărul săptămânal de ore convenţionale repartizate pe activităţi de predare, seminare, lucrări practice sau de laborator, îndrumare de proiecte, îndrumare a studenţilor şi a studenţilor-doctoranzi, practică de specialitate, de cercetare şi activităţi echivalente acestora, la disciplinele din planul de învăţământ.

(4) Statele de funcţii se întocmesc la nivelul departamentelor sau al şcolilor doctorale, prin consultarea membrilor acestora, ca urmare a precizării sarcinilor didactice şi de cercetare de către consiliul facultăţii. La departamentele cu discipline la mai multe facultăţi, statele de funcţii se completează pe baza notelor de comandă, avizate de conducerea instituţiei de învăţământ superior.

(5) Statul de funcţii al personalului didactic şi de cercetare se avizează de consiliul facultăţii sau, după caz, de consiliul şcolii doctorale şi se aprobă de senatul universitar.

(6) Numărul posturilor pentru personalul didactic şi de cercetare auxiliar se stabileşte de senatul universitar, în funcţie de bugetul şi specificul instituţiei, al facultăţii, al programului de studii, al departamentului sau al şcolii doctorale.

(7) Nomenclatorul general de funcţii didactice şi de cercetare auxiliare din învăţământul superior, precum şi nivelul studiilor necesare pentru ocuparea acestor funcţii se elaborează de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, împreună cu Ministerul Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale.

(8) Angajarea personalului didactic şi de cercetare auxiliar şi nedidactic se face prin concurs organizat de facultate sau de şcoala doctorală, potrivit legii.

(9) Atribuţiile personalului didactic auxiliar şi nedidactic sunt stabilite în fişa individuală a postului, avizată, după caz, de decan, de directorul departamentului sau de conducătorul şcolii doctorale şi aprobată de rector, constituind anexă la contractul individual de muncă.

ART. 287

(1) Norma universitară cuprinde:

a) norma didactică;

b) norma de cercetare.

(2) Norma didactică poate cuprinde:

a) activităţi de predare;

b) activităţi de seminar, lucrări practice şi de laborator, îndrumare de proiecte de an;

c) îndrumarea elaborării lucrărilor de licenţă;

d) îndrumarea elaborării disertaţiilor de master;

e) îndrumarea elaborării tezelor de doctorat;

f) alte activităţi didactice, practice şi de cercetare ştiinţifică înscrise în planurile de învăţământ;

g) conducerea activităţilor didactico-artistice sau sportive;

h) activităţi de evaluare;

i) tutorat, consultaţii, îndrumarea cercurilor ştiinţifice studenţeşti, a studenţilor în cadrul sistemului de credite transferabile;

j) participarea la consilii şi în comisii în interesul învăţământului.

(3) Norma didactică săptămânală în învăţământul superior se cuantifică în ore convenţionale.

(4) Norma didactică se stabileşte conform planului de învăţământ şi se calculează ca normă medie săptămânală, indiferent de perioada semestrului universitar în care este efectuată. Norma medie săptămânală se stabileşte prin împărţirea numărului de ore convenţionale din fişa individuală a postului la numărul de săptămâni înscris în planul de învăţământ pentru activitatea didactică de predare şi de seminar din întregul an universitar.

(5) Ora convenţională este ora didactică de activităţi prevăzute la alin. (2) lit. b) din învăţământul universitar de licenţă.

(6) În învățământul universitar de licență, ora de activități de predare reprezintă două ore convenționale.

(7) În învățământul universitar de master și în învățământul universitar de doctorat, ora de activități de predare reprezintă 2,5 ore convenționale, iar ora de activități prevăzute la alin. (2) lit. b) reprezintă 1,5 ore convenționale.

(8) În cazul predării integrale în limbi de circulație internațională, la ciclurile de licență, master și doctorat, activitățile de predare, seminar sau alte activități pot fi normate cu un coeficient suplimentar multiplicativ de 1,25. Fac excepție de la această prevedere orele de predare a limbii respective.

(9) Activitățile prevăzute la alin. (2) lit. c)-j), cuprinse în norma didactică, se cuantifică în ore convenționale, printr-o metodologie aprobată de senatul universitar, în funcție de programul de studii, de profil și de specializare, astfel încât unei ore fizice de activități să îi corespundă minimum 0,5 ore convenționale.

(10) Norma didactică săptămânală minimă pentru activitățile prevăzute la alin. (2) lit. a)-f) se stabilește după cum urmează:

a) profesor universitar: 7 ore convenționale, dintre care cel puțin 4 ore convenționale de activități de predare;

b) conferențiar universitar: 8 ore convenționale, dintre care cel puțin 4 ore convenționale de activități de predare;

c) lector universitar/șef de lucrări: 10 ore convenționale, dintre care cel puțin două ore convenționale de activități de predare;

d) asistent universitar: 11 ore convenționale, cuprinzând activități prevăzute la alin. (2) lit. b), c) și f).

(11) Prin excepție, norma personalului didactic prevăzut la alin. (10) lit. a)-c) care, datorită specificului disciplinelor, nu are în structura postului ore de curs se majorează cu două ore convenționale.

(12) Norma didactică nu poate depăși 16 ore convenționale pe săptămână.

(13) Norma didactică prevăzută la alin. (10) și (11) reprezintă limita minimă privind normarea activității didactice. Senatul universitar, în baza autonomiei universitare, poate mări, prin regulament, norma didactică săptămânală minimă, cu respectarea standardelor de asigurare a calității, fără a depăși limita maximă prevăzută la alin. (12).

(14) Norma didactică a personalului didactic care nu desfășoară activități de cercetare științifică sau echivalente acestora este superioară celei minime, fără a depăși limita maximă prevăzută la alin. (12), conform deciziei consiliului facultății, la propunerea directorului de departament, sau deciziei consiliului școlii doctorale.

(15) Prin excepție, în situația în care norma didactică nu poate fi alcătuită conform alin. (10) și (11), diferențele până la norma didactică minimă se completează cu activități de cercetare științifică, cu acordul consiliului facultății, la propunerea directorului de departament, respectiv cu acordul consiliului școlii doctorale. Diminuarea normei didactice este de cel mult 1/2 din norma respectivă, iar ora de cercetare este echivalentă cu 0,5 ore convenționale. Cadrul didactic își menține calitatea de titular în funcția didactică obținută prin concurs.

(16) Cadrele didactice titulare a căror normă didactică nu poate fi constituită conform prevederilor alin. (10)-(15) pot fi trecute temporar, la cererea acestora, cu normă integrală de cercetare științifică, menținându-și calitatea de titular în funcția didactică obținută prin concurs. În această perioadă, cadrul didactic are obligațiile personalului de cercetare din învățământul superior.

(17) În limitele prevăzute de prezentul articol, senatul universitar stabilește, diferențiat, norma universitară efectivă, în funcție de domeniu, de specializare, de ponderea disciplinelor în pregătirea de specialitate a studenților și de dimensiunea formațiunilor de studiu.

(18) În departamente, școli doctorale, unități sau centre de cercetare și microproducție poate funcționa pe posturi distincte și personal de cercetare cu contract de muncă pe perioadă determinată sau nedeterminată.

(19) Personalul de cercetare din învățământul superior desfășoară activități specifice, stabilite în fișa individuală a postului de către conducerea departamentului sau a școlii doctorale.

(20) Personalul didactic auxiliar și nedidactic din învățământul superior desfășoară activități specifice stabilite în fișa individuală a postului. În instituțiile de învățământ superior de stat, timpul săptămânal de lucru al acestuia este identic cu cel stabilit pentru personalul cu funcții echivalente din celelalte sectoare bugetare, potrivit legii.

(21) Personalul care exercită o funcție de conducere în cadrul instituției de învățământ superior sau de îndrumare și control în cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate beneficia de o reducere a normei didactice de cel mult 30%, cu aprobarea senatului universitar.

(22) Suma totală a orelor de muncă dintr-o normă didactică sau de cercetare, realizată prin cumularea ponderilor activităților prevăzute la alin. (1), este de 40 ore pe săptămână.

ART. 288

~~(1) Activitățile didactice care excedează o normă didactică prevăzută la art. 287 sunt remunerate în regim de plată cu ora. Pentru personalul titular, numărul maxim de ore plătite în regim de plată cu ora, indiferent de instituția la care se efectuează, nu poate depăși norma didactică minimă.~~

(1) Activitățile didactice care excedează o normă didactică prevăzută la art. 287 sunt remunerate în regim de cumul sau plată cu ora.

Alin. (1) al art. 288 a fost modificat de pct. 16 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

(2) Activităţile din granturi sau contractele de cercetare se remunerează conform deciziei directorului de grant, conform legii şi prevederilor Cartei universitare.

(3) Susţinerea de către personalul titular de activităţi de predare şi cercetare în alte instituţii de învăţământ superior sau de cercetare se poate face doar cu acordul scris al senatului universitar.

(4) Activităţile de cercetare pe bază de contract sunt remunerate conform legii, Cartei universitare şi prevederilor contractuale. Contractul de cercetare stabileşte atât modalitatea de plată efectivă, cât şi cuantumurile.

(5) Profesorii şi conferenţiarii titulari sau directorii de granturi care timp de 6 ani consecutivi au derulat granturi de cercetare şi au funcţionat în aceeaşi universitate pot beneficia de an sabatic. Pe perioada anului sabatic, aceştia beneficiază de până la un salariu de bază, cu aprobarea senatului universitar, şi îşi păstrează calitatea de titular, dar sunt scutiţi de efectuarea activităţilor din fişa postului.

(6) Cadrele didactice care sunt alese sau numite în instituţiile publice ale statului sau desfăşoară activităţi specifice funcţiei publice în ministere ori în alte organe de specialitate ale statului pot desfăşura activităţi didactice aferente unei norme didactice.

ART. 289

(1) Personalul didactic şi de cercetare se pensionează la împlinirea vârstei de 65 de ani.

~~(2) În învăţământul superior de stat, particular şi confesional se interzice ocuparea oricărei funcţii de conducere sau de administrare, la orice nivel al universităţii, după pensionare. Mandatele celor care deţin funcţii de conducere sau de administrare, la orice nivel al universităţii, încetează de drept în cazul persoanelor care au împlinit vârsta de pensionare. Fac excepţie de la aceste reglementări funcţiile de membru al consiliului de administraţie al universităţilor particulare.~~

(2) Abrogat.

Alin. (2) al art. 289 a fost abrogat de pct. 17 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

(3) Senatul universitar din universităţile de stat, particulare şi confesionale, în baza criteriilor de performanţă profesională şi a situaţiei financiare, poate decide continuarea activităţii unui cadru didactic sau de cercetare după pensionare, în baza unui contract pe perioadă determinată de un an, cu posibilitatea de prelungire anuală conform Cartei universitare, fără limită de vârstă. Senatul universitar poate decide conferirea titlului onorific de profesor emerit, pentru excelenţă didactică şi de cercetare, cadrelor didactice care au atins vârsta de pensionare. Cadrele didactice pensionate pot fi plătite în regim de plată cu ora.

~~(4) Cadrele didactice şi de cercetare care conduc doctorate se pensionează la împlinirea vârstei de 65 de ani şi:~~

~~a) pot conduce doctoratele în desfăşurare la data pensionării până la împlinirea vârstei de 70 de ani;~~

~~b) după împlinirea vârstei de 65 de ani, pot conduce noi studenţi doctoranzi numai în regim de cotutelă împreună cu un cadru didactic şi de cercetare care nu împlineşte vârsta de pensionare pe toată durata desfăşurării doctoratului respectiv.~~

(4) Abrogat.

Alin. (4) al art. 289 a fost abrogat de pct. 17 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

(5) Regimul juridic al cumulului salariului cu pensia nu se aplică cadrelor didactice care beneficiază de prevederile alin. (3) şi (4).

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), (2) şi (4), în cazul în care instituţiile de învăţământ superior nu pot acoperi normele cu titulari, pot hotărî menţinerea calităţii de titular în învăţământ şi/sau în cercetare pe baza evaluării anuale a performanţelor academice, după o metodologie stabilită de senatul universitar.

Alin. (6) al art. 289 a fost introdus de pct. 14 al <LLNK 12012 21180 302 0 57>art. unic din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 21 din 30 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 372 din 31 mai 2012.

(7) Personalului didactic care a avut calitatea de titular i se poate recunoaşte această calitate, anual, de către senatul universitar, conform metodologiei prevăzute la alin. (6), cu condiţia renunţării la pensie pe perioada în care rămâne titular.

Alin. (7) al art. 289 a fost introdus de pct. 18 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

ART. 290

(1) Studenţii-doctoranzi sunt încadraţi de către IOSUD sau o instituţie membră a unei IOSUD ca asistenţi de cercetare ori asistenţi universitari pe perioadă determinată, norma didactică fiind redusă corespunzător limitei prevăzute la art. 164 alin. (3), prin excepţie de la prevederile art. 287. Atribuţiile lor sunt stabilite de senatul universitar.

(2) Studenţii-doctoranzi beneficiază de toate drepturile asistenţilor de cercetare sau asistenţilor universitari, inclusiv de vechimea în muncă.

ART. 291

(1) Prin personal didactic şi de cercetare, în sensul prezentei legi, se înţelege personalul care deţine, în mod legal, unul dintre titlurile universitare sau de cercetare prevăzute de prezenta lege, care aparţine unei instituţii de învăţământ superior şi care desfăşoară activităţi didactice şi/sau de cercetare.

(2) În raport cu relaţiile de muncă stabilite cu instituţia de învăţământ superior, personalul didactic poate fi: titular sau asociat. În raport cu participarea la procesul didactic şi cu gradul de pregătire profesională, personalul didactic poate fi: personal didactic sau personal didactic auxiliar.

(3) Prin personal didactic titular se înţelege personalul didactic care ocupă o funcţie didactică într-o universitate, obţinută prin concurs, pe o perioadă nedeterminată, în condiţiile legii. Salariatul optează unde are funcţia de bază. Personal didactic titular este şi personalul didactic care beneficiază de rezervare de post, în condiţiile legii. Cadrele didactice şi de cercetare angajate pe perioadă determinată au statut de cadru didactic şi de cercetare asociat.

(4) Calitatea de titular există numai în raport cu o singură instituţie de învăţământ superior sau cu o singură instituţie de cercetare-dezvoltare; când un cadru didactic desfăşoară activităţi didactice sau de cercetare ştiinţifică în mai multe instituţii de învăţământ superior ori de cercetare-dezvoltare, calitatea de titular poate fi numai la una dintre ele, iar în celelalte, calitatea este de cadru didactic sau de cercetător asociat. Instituţia de învăţământ superior în care cadrul didactic este titular are obligaţia de a păstra şi de a gestiona, potrivit legii, cartea de muncă sau registrul angajaţilor, cu specificaţia calităţii de titular.

(5) Funcţiilor de cercetare-dezvoltare din universităţi şi personalului care le ocupă li se aplică prevederile <LLNK 12003 319 10 201 0 18>Legii nr. 319/2003 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare.

(6) În cazul desfiinţării unei unităţi de învăţământ superior de stat, personalul astfel disponibilizat beneficiază de salarii compensatorii, conform legislaţiei în vigoare.

ART. 292

Formaţiunile de studiu şi dimensiunile acestora se stabilesc de către senatele universitare, cu respectarea standardelor de calitate, în concordanţă cu programul şi ciclul de studii, propuse de ARACIS şi aprobate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

SECŢIUNEA a 2-a

Ocuparea funcţiilor didactice şi a posturilor didactice

ART. 293

Ocuparea posturilor didactice, evaluarea, motivarea, formarea continuă şi concedierea personalului didactic şi de cercetare sunt de competenţa universităţilor, în baza legislaţiei în vigoare, a metodologiei-cadru stabilite de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi a Cartei universitare.

ART. 294

(1) Angajarea pe un post didactic sau de cercetare se face, după intrarea în vigoare a prezentei legi, pe perioadă determinată sau pe perioadă nedeterminată. Angajarea pe perioadă nedeterminată pe orice funcţie didactică sau de cercetare este posibilă numai prin concurs public, organizat de instituţia de învăţământ superior, după obţinerea titlului de doctor.

(2) La concursul pentru un post didactic sau de cercetare pot participa cetăţeni români ori străini, fără nicio discriminare, în condiţiile legii.

(3) Prin excepţie de la prevederile legislaţiei muncii, durata unei perioade determinate este de maximum 3 ani.

(4) Prin excepţie, studenţii-doctoranzi pot fi angajaţi pe o perioadă determinată de maximum 5 ani.

(5) Contractul de angajare pe perioadă determinată încheiat între universitate şi membri ai personalului didactic şi de cercetare în urma unui concurs poate fi reînnoit, în funcţie de rezultatele profesionale personale, evaluate pe baza criteriilor adoptate de senatul universitar, precum şi în funcţie de nevoile de angajare şi de resursele financiare ale instituţiei, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

ART. 295

(1) Metodologia-cadru de concurs pentru ocuparea posturilor vacante va fi stabilită prin hotărâre a Guvernului, iniţiată de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, la propunerea CNATDCU.

(2) Metodologia va stabili, pentru fiecare titlu sau funcţie didactică, cerinţele minime pentru prezentarea la concurs, cu referire la standardele minimale stabilite conform art. 219 alin. (1) lit. a), modul de organizare şi de desfăşurare a concursului, de soluţionare a contestaţiilor, conflictele de interese şi incompatibilităţile, în vederea asigurării calităţii, a respectării eticii universitare şi a legislaţiei în vigoare.

(3) Universităţile au obligaţia să respecte această metodologie şi să publice toate posturile scoase la concurs, însoţite de programa aferentă concursului, cu cel puţin două luni înainte de concurs. Publicarea posturilor scoase la concurs se face cel puţin pe site-ul web propriu şi pe un site web specializat, administrat de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(4) După intrarea în vigoare a prezentei legi se interzice ocuparea concomitentă de către soţi, afini şi rude până la gradul al III-lea inclusiv a funcţiilor prin care unul sau una se află faţă de celălalt sau cealaltă într-o poziţie de conducere, control, autoritate sau evaluare instituţională directă la orice nivel în aceeaşi universitate.

(5) Încălcarea prevederilor alin. (3) şi (4) duce la invalidarea concursului şi la penalizarea celor vinovaţi pe baza metodologiei-cadru prevăzute la alin. (1).

ART. 296

(1) Posturile didactice rezervate, vacante ori temporar vacante sunt acoperite cu prioritate de personalul didactic titular al instituţiei ori de personalul didactic asociat, prin plata cu ora, conform prezentei legi.

(2) Angajarea specialiştilor cu valoare ştiinţifică recunoscută în domeniu, prin invenţii, inovaţii, premii, publicaţii ştiinţifice, din ţară sau din străinătate, în calitate de profesori ori conferenţiari asociaţi invitaţi, se avizează de consiliul departamentului şi se aprobă de consiliul facultăţii.

(3) Funcţiile şi gradele de cercetător ştiinţific în reţeaua învăţământului superior se obţin potrivit reglementărilor legale în vigoare.

ART. 297

(1) În baza metodologiei-cadru prevăzute la art. 295 alin. (1) şi a legislaţiei în vigoare, universităţile îşi stabilesc metodologia proprie de conferire a titlurilor şi de ocupare a posturilor didactice şi de cercetare, care este aprobată de către senatul universitar. Această metodologie nu poate face referire la vechime şi nu poate discrimina persoanele din afara instituţiei sau ţării faţă de persoanele din instituţie ori din ţară.

(2) Rezultatele concursurilor sunt aprobate de senatul universitar, iar încadrarea pe post se face începând cu prima zi a semestrului următor concursului.

ART. 298

(1) Directorii departamentelor, decanii facultăţilor şi rectorul răspund în faţa senatului universitar pentru buna desfăşurare a concursurilor de ocupare a posturilor, în condiţiile respectării normelor de calitate, de etică universitară şi a legislaţiei în vigoare.

(2) În condiţiile constatării unor nereguli, senatul universitar poate aplica sancţiuni specificate în metodologia proprie, mergând până la demiterea decanilor sau a rectorului.

ART. 299

(1) Universităţile răspund public de modul de ocupare a posturilor didactice şi de cercetare.

(2) În cazul constatării nerespectării prevederilor legale în procedura de ocupare a posturilor didactice şi de cercetare, Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului poate aplica sancţiuni prevăzute de prezenta lege, pe baza unui raport întocmit de Consiliul de Etică şi Management Universitar.

(3) În cazul în care instanţele de judecată constată încălcarea procedurilor de desfăşurare a concursului pentru ocuparea posturilor didactice şi de cercetare din universităţi, concursul se anulează şi se reia.

ART. 300

(1) Abilitarea constă în:

a) redactarea unei teze de abilitare;

b) susţinerea publică a tezei de abilitare în faţa unei comisii de specialitate numite de CNATDCU şi formată din cel puţin 3 persoane, care au calitatea de conducător de doctorat, în ţară sau în străinătate;

c) admiterea tezei de abilitare în urma susţinerii publice;

d) obţinerea atestatului de abilitare.

(2) Teza de abilitare relevă capacităţile şi performanţele didactice şi de cercetare. Teza prezintă în mod documentat realizările profesionale obţinute ulterior conferirii titlului de doctor în ştiinţă, care probează originalitatea şi relevanţa contribuţiilor academice, ştiinţifice şi profesionale şi care anticipează o dezvoltare independentă a viitoarei cariere de cercetare şi/sau universitare.

(3) Pot susţine examenul de abilitare numai persoanele care au titlul de doctor în ştiinţă şi care îndeplinesc standardele minimale stabilite conform art. 219 alin. (1) lit. a).

(4) Cererea pentru susţinerea examenului de abilitare este adresată CNATDCU.

(5) Acordarea atestatului de abilitare este propusă de CNATDCU şi este aprobată prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului.

ART. 301

(1) Pentru ocuparea funcţiei didactice de asistent universitar sunt necesare obţinerea statutului de studentdoctorand sau deţinerea diplomei de doctor, precum şi îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, specifice funcţiei, aprobate de senatul universitar, fără impunerea unor condiţii de vechime, conform legii.

(2) O persoană care nu a obţinut o diplomă de doctor nu poate ocupa funcţia de asistent universitar într-o anumită instituţie de învăţământ superior pentru o perioadă cumulată mai mare de 5 ani. La împlinirea acestui termen, contractul de muncă al persoanei în cauză încetează de drept.

(3) Condiţiile minimale pentru ocuparea funcţiei didactice de lector universitar/şef de lucrări sunt următoarele:

a) deţinerea diplomei de doctor;

b) îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, specifice funcţiei, aprobate de senatul universitar, fără impunerea unor condiţii de vechime, conform legii.

(4) Condiţiile pentru ocuparea funcţiei didactice de conferenţiar universitar sunt următoarele:

a) deţinerea diplomei de doctor;

b) îndeplinirea standardelor minimale pentru ocuparea funcţiei de conferenţiar universitar, standarde aprobate conform art. 219 alin. (1) lit. a);

c) îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, specifice funcţiei, aprobate de senatul universitar, fără impunerea unor condiţii de vechime, conform legii.

(5) Condiţiile pentru ocuparea funcţiei didactice de profesor universitar sunt următoarele:

a) deţinerea diplomei de doctor;

~~b) deţinerea atestatului de abilitare;~~

b) abrogată;

Lit. b) a alin. (5) al art. 301 a fost abrogată de pct. 19 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

c) îndeplinirea standardelor minimale pentru ocuparea funcţiei de profesor universitar, standarde aprobate conform art. 219 alin. (1) lit. a);

d) îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, specifice funcţiei, aprobate de senatul universitar, fără impunerea unor condiţii de vechime, conform legii.

(6) În instituţiile de învăţământ superior, suplimentar faţă de alte condiţii stabilite de lege, funcţia de asistent de cercetare poate fi ocupată numai de persoane care sunt studenţidoctoranzi sau care deţin diploma de doctor.

(7) În instituţiile de învăţământ superior, suplimentar faţă de alte condiţii stabilite de lege, funcţiile de cercetare de cercetător ştiinţific sau superioare pot fi ocupate numai de persoane care deţin diploma de doctor.

(8) În învăţământul superior medical, candidaţii la concursul pentru ocuparea postului de asistent universitar trebuie să aibă cel puţin titlul de medic rezident. Fac excepţie posturile de la disciplinele care nu au corespondent în reţeaua Ministerului Sănătăţii şi cele de la disciplinele preclinice.

(9) În învăţământul superior medical, candidaţii la concursul pentru ocuparea posturilor de şef de lucrări şi de conferenţiar trebuie să aibă şi titlul de medic specialist, iar candidaţii la concursul pentru ocuparea postului de profesor universitar trebuie să aibă şi titlul de medic primar. Fac excepţie posturile de la disciplinele care nu au corespondent în reţeaua Ministerului Sănătăţii şi cele de la disciplinele preclinice.

SECŢIUNEA a 3-a
Evaluarea calităţii cadrelor didactice

ART. 302

(1) Datele şi informaţiile privind situaţia profesională a personalului didactic şi de cercetare şi a celui tehnic-administrativ se consemnează într-o fişă personală de serviciu. Accesul la fişa personală de serviciu este permis numai persoanei în cauză, titularului serviciului de resurse umane şi conducătorului instituţiei de învăţământ superior.

(2) Fişele de post individualizate se încadrează la nivel de departament sau şcoală doctorală, în statul de funcţii. Statul de funcţii constituie documentul legal în baza căruia se face salarizarea lunară a fiecărui membru al personalului didactic şi de cercetare.

ART. 303

(1) Rezultatele şi performanţele activităţilor didactice şi de cercetare ale personalului didactic şi de cercetare dintr-o universitate sunt evaluate periodic, la intervale de maximum 5 ani. Această evaluare se face în conformitate cu o metodologie aprobată şi aplicată de către senatul universitar.

(2) Evaluarea de către studenţi a prestaţiei cadrelor didactice este obligatorie. Rezultatele evaluărilor sunt informaţii publice.

(3) Salarizarea personalului didactic şi de cercetare se face şi în funcţie de rezultatele şi performanţele acestuia, conform legii.

(4) Contractele de muncă ale personalului didactic şi de cercetare includ asumarea unor standarde minime ale rezultatelor activităţilor didactice şi de cercetare şi clauze privind încetarea contractelor în condiţiile neîndeplinirii acestor standarde minime.

SECŢIUNEA a 4-a
Drepturi şi obligaţii ale personalului didactic

ART. 304

(1) Personalul din învăţământul superior are drepturi şi îndatoriri care decurg din Carta universitară, din Codul de etică universitară, din contractul individual de muncă, precum şi din legislaţia în vigoare.

(2) Protecţia drepturilor salariaţilor, precum şi a drepturilor de proprietate intelectuală asupra creaţiei ştiinţifice, culturale sau artistice este garantată şi se asigură în conformitate cu prevederile Cartei universitare şi cu legislaţia specifică în vigoare.

(3) Membrilor comunităţii universitare le este garantată libertatea academică. În baza acesteia, ei pot exprima liber opinii academice în spaţiul universitar şi au libertatea de predare, de cercetare şi de creaţie, în conformitate cu criteriile de calitate academică.

(4) Personalul didactic şi de cercetare are dreptul de a publica studii, articole, volume sau opere de artă, de a candida la obţinerea de granturi naţionale şi internaţionale, fără restricţii ale libertăţii academice.

(5) Personalul didactic şi de cercetare are dreptul să facă parte din asociaţii şi organizaţii sindicale, profesionale şi culturale, naţionale şi internaţionale, precum şi din organizaţii politice legal constituite, în conformitate cu prevederile legii.

(6) Cadrele didactice titulare pe un post didactic din învăţământ, alese în Parlament, numite în Guvern sau îndeplinind funcţii de specialitate specifice din aparatul Parlamentului, al Consiliului Legislativ, al Curţii Constituţionale, al Avocatului Poporului, al Administraţiei Prezidenţiale, al Guvernului sau în Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, precum şi cele alese de Parlament în organismele centrale ale statului, au drept de rezervare a postului didactic pe perioada în care îndeplinesc aceste funcţii. Pe toată durata mandatului sau a numirii, cadrele didactice pot cumula aceste funcţii cu activitatea didactică şi de cercetare.

(7) Prevederile alin. (6) se aplică şi cadrelor didactice titulare pe un post didactic din învăţământ, care îndeplinesc funcţia de prefect, subprefect, preşedinte şi vicepreşedinte al consiliului judeţean, primar, viceprimar, precum şi cadrelor didactice trecute în funcţii de conducere, de îndrumare şi de control în sistemul de învăţământ, de cultură, de tineret şi de sport. De aceleaşi drepturi beneficiază şi personalul de conducere şi de specialitate de la casa corpului didactic, precum şi cadrele didactice titulare pe un post didactic din învăţământ numite ca personal de conducere sau în funcţii de specialitate specifice din cadrul autorităţilor şi instituţiilor publice, comisiilor şi agenţiilor din subordinea Administraţiei Prezidenţiale, Parlamentului sau Guvernului.

(8) De prevederile alin. (6) beneficiază şi personalul didactic trimis în străinătate cu misiuni de stat, cel care lucrează în organisme internaţionale, precum şi însoţitorii acestora, dacă sunt cadre didactice titulare pe un post didactic din învăţământ.

(9) Personalului didactic titular pe un post didactic din învăţământ, solicitat în străinătate pentru predare, cercetare, activitate artistică sau sportivă, pe bază de contract, ca urmare a unor acorduri, convenţii guvernamentale, interuniversitare sau interinstituţionale, ori trimis pentru specializare, i se rezervă postul didactic pentru perioada respectivă.

(10) Personalul didactic titular pe un post didactic din învățământ, care din proprie inițiativă solicită să se specializeze sau să participe la cercetare științifică în țară sau în străinătate, are dreptul la concedii fără plată. Durata totală a acestora nu poate depăşi 3 ani într-un interval de 7 ani. Aprobările în aceste situații sunt de competența conducerii instituției de învățământ superior sau, după caz, a consiliului de administrație, dacă se face dovada activității respective.

(11) Personalul didactic titular pe un post didactic din învățământ poate beneficia de concediu fără plată pe timp de un an universitar, o dată la 10 ani, cu aprobarea instituției de învățământ superior, cu rezervarea catedrei pe perioada respectivă.

(12) Perioada de rezervare a postului didactic se consideră vechime în învățământ.

(13) Cadrele didactice beneficiază de dreptul la concediu astfel:

a) concediul anual cu plată, în perioada vacanțelor universitare, cu o durată de cel puțin 40 de zile lucrătoare; în cazuri bine justificate, conducerea instituției de învățământ poate întrerupe concediul legal, persoanele în cauză urmând a fi remunerate pentru munca depusă; normele metodologice referitoare la efectuarea concediului legal vor fi elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, împreună cu reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului;

b) perioadele de efectuare a concediului de odihnă pentru fiecare cadru didactic se stabilesc de către senatul universitar, în funcție de interesul învățământului şi al celui în cauză.

(14) Instituțiile de învățământ superior pot asigura, integral sau parțial, din surse proprii, transportul şi cazarea cadrelor didactice care domiciliază în alte localități.

(15) Personalul din învățământ beneficiază de asistență medicală în cabinete medicale şi psihologice, în policlinici şi unități spitaliceşti stabilite prin protocol încheiat între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi Ministerul Sănătății.

(16) Personalul didactic are dreptul la întreruperea activității didactice, cu rezervarea postului sau a catedrei, pentru creşterea şi îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copiilor cu handicap, conform prevederilor legale. De acest drept poate beneficia numai unul dintre părinți sau susținătorii legali.

ART. 305

Cadrele didactice şi studenții sunt protejați în spațiul universitar de autoritățile responsabile cu ordinea publică. Protecția se asigură împotriva persoanei sau grupului de persoane care aduc atingere demnității umane şi profesionale a cadrelor didactice ori care împiedică exercitarea drepturilor şi a obligațiilor lor. Protecția este solicitată de persoana autorizată conform Cartei universitare.

SECȚIUNEA a 5-a
Etica universitară

ART. 306

(1) La nivelul fiecărei universități funcționează comisia de etică universitară.

(2) Structura şi componența comisiei de etică universitară este propusă de consiliul de administrație, avizată de senatul universitar şi aprobată de rector. Membrii comisiei sunt persoane cu prestigiu profesional şi autoritate morală. Nu pot fi membri ai comisiei de etică universitară persoanele care ocupă vreuna dintre funcțiile: rector, prorector, decan, prodecan, director administrativ, director de departament sau de unitate de cercetare-dezvoltare, proiectare, microproducție.

(3) Comisia de etică universitară are următoarele atribuții:

a) analizează şi soluționează abaterile de la etica universitară, pe baza sesizărilor sau prin autosesizare, conform Codului de etică şi deontologie universitară;

b) realizează un raport anual referitor la situația respectării eticii universitare şi a eticii activităților de cercetare, care se prezintă rectorului, senatului universitar şi constituie un document public;

c) contribuie la elaborarea Codului de etică şi deontologie universitară, care se propune senatului universitar pentru adoptare şi includere în Carta universitară;

d) atribuțiile stabilite de <LLNK 12004 206 10 201 0 18>Legea nr. 206/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

e) alte atribuții prevăzute de prezenta lege sau stabilite conform Cartei universitare, conform legii.

ART. 307

Hotărârile comisiei de etică universitară sunt avizate de consilierul juridic al universității. Răspunderea juridică pentru hotărârile şi activitatea comisiei de etică universitară revine universității.

ART. 308

(1) Orice persoană, din universitate sau din afara universității, poate sesiza Comisiei de etică universitară abateri săvârşite de membri ai comunității universitare.

(2) Comisia de etică universitară păstrează confidențială identitatea autorului sesizării.

ART. 309

În urma unei sesizări, comisia de etică universitară demarează procedurile stabilite de Codul de etică şi deontologie universitară, respectiv de <LLNK 12004 206 10 201 0 18>Legea nr. 206/2004, cu modificările şi completările ulterioare. Comisia răspunde autorului sesizării în termen de 30 de zile de la primirea sesizării şi îi comunică acestuia rezultatul procedurilor, după încheierea acestora.

ART. 310

Constituie abateri grave de la buna conduită în cercetarea ştiințifică şi activitatea universitară:

a) plagierea rezultatelor sau publicațiilor altor autori;

b) confecționarea de rezultate sau înlocuirea rezultatelor cu date fictive;

c) introducerea de informații false în solicitările de granturi sau de finanțare.

SECȚIUNEA a 6-a

Distincții

ART. 311

(1) Personalul didactic din învățământul superior beneficiază de gradație de merit, acordată prin concurs. Această gradație se acordă pentru 16% din posturile didactice existente la nivelul instituției de învățământ superior şi reprezintă 25% din salariul de bază. Gradația de merit se acordă pe o perioadă de 5 ani.

(2) Ordinele şi medaliile care pot fi conferite personalului didactic sunt:

a) Ordinul Spiru Haret, clasele Comandor, Cavaler şi Ofițer; ordinul se acordă personalului didactic, de conducere, de îndrumare şi de control din învățământul preuniversitar;

b) Ordinul Alma Mater, clasele Comandor, Cavaler şi Ofițer; ordinul se acordă personalului didactic, de conducere şi de cercetare din învățământul superior;

c) Medalia Membru de onoare al corpului didactic; medalia se acordă cadrelor didactice pensionabile, cu activitate deosebită în educație şi formare profesională.

SECȚIUNEA a 7-a

Sancțiuni disciplinare

ART. 312

(1) Personalul didactic şi de cercetare, personalul didactic şi de cercetare auxiliar, precum şi cel de conducere, de îndrumare şi de control din învățământul superior răspunde disciplinar pentru încălcarea îndatoririlor ce îi revin potrivit contractului individual de muncă, precum şi pentru încălcarea normelor de comportare care dăunează interesului învățământului şi prestigiului unității/instituției. Normele de comportare sunt stabilite în Carta universitară, fără a aduce atingere dreptului la opinie, libertății exprimării şi libertății academice.

(2) Sancțiunile disciplinare care se pot aplica personalului didactic şi de cercetare sunt următoarele:

a) avertisment scris;

b) diminuarea salariului de bază, cumulat, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare şi de control;

c) suspendarea, pe o perioadă determinată de timp, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare ori a unei funcții de conducere, de îndrumare şi de control, ca membru în comisii de doctorat, de master sau de licență;

d) destituirea din funcția de conducere din învățământ;

e) desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

ART. 313

(1) În instituțiile de învățământ superior, propunerea de sancționare disciplinară se face de către şeful de departament sau de unitate de cercetare, proiectare, microproducție, de către decan ori rector sau de cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor departamentului, consiliului facultății sau senatului universitar, după caz. Aceştia acționează în urma unei sesizări primite sau se autosesizează în cazul unei abateri constatate direct.

(2) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 312 alin. (2) lit. a) şi b) se stabilesc de către consiliile facultăților. Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 312 alin. (2) lit. c)-e) se stabilesc de către senatele universitare.

(3) Decanul sau rectorul, după caz, pune în aplicare sancțiunile disciplinare.

(4) În învățământul superior, sancțiunile se comunică, în scris, personalului didactic şi de cercetare, precum şi personalului didactic şi de cercetare auxiliar din subordine de către serviciul de resurse umane al instituției.

ART. 314

(1) Sancțiunea disciplinară se aplică numai după efectuarea cercetării faptei sesizate, audierea celui în cauză şi verificarea susținerilor făcute de acesta în apărare.

(2) Pentru investigarea abaterilor disciplinare săvârşite de personalul didactic, personalul din cercetare sau personalul administrativ, se constituie comisii de analiză formate din 3-5 membri, cadre didactice care au funcția didactică cel puțin egală cu a celui care a săvârşit abaterea şi un reprezentant al organizației sindicale.

(3) Comisiile de analiză sunt numite, după caz, de:

a) rector, cu aprobarea senatului universitar;

b) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, pentru personalul de conducere al instituțiilor de învățământ superior şi pentru rezolvarea contestațiilor privind deciziile senatelor universitare.

ART. 315

Răspunderea patrimonială a personalului didactic, de cercetare şi didactic auxiliar se stabileşte potrivit legislației muncii. Măsurile pentru recuperarea pagubelor şi a prejudiciilor se iau potrivit legislației muncii.

ART. 316

În cazul în care cel sancționat disciplinar nu a mai săvârşit abateri disciplinare în cursul unui an de la aplicarea sancțiunii, îmbunătățindu-şi activitatea şi comportamentul, autoritatea care a aplicat sancțiunea disciplinară poate dispune ridicarea şi radierea sancțiunii, făcându-se mențiunea corespunzătoare în statul personal de serviciu al celui în cauză.

ART. 317

(1) Orice persoană poate sesiza unitatea/instituția de învățământ cu privire la săvârşirea unei fapte ce poate constitui abatere disciplinară. Sesizarea se face în scris şi se înregistrează la registratura unității/instituției de învățământ.

(2) Dreptul persoanei sancționate disciplinar de a se adresa instanțelor judecătoreşti este garantat.

SECȚIUNEA a 8-a

Sancțiuni referitoare la încălcarea eticii universitare şi a bunei conduite în cercetare

ART. 318

Sancțiunile care se pot aplica personalului didactic şi de cercetare şi personalului didactic şi de cercetare auxiliar de către comisia de etică universitară pentru încălcarea eticii universitare sau pentru abateri de la buna conduită în cercetarea ştiințifică sunt următoarele:

a) avertisment scris;

b) diminuarea salariului de bază, cumulat, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare şi de control;

c) suspendarea, pe o perioadă determinată de timp, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare ori a unei funcții de conducere, de îndrumare şi de control, ca membru în comisii de doctorat, de master sau de licență;

d) destituirea din funcția de conducere din învățământ;

e) desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

ART. 319

Sancțiunile care se pot aplica de către comisia de etică universitară studenților şi studenților-doctoranzi pentru încălcarea eticii universitare sunt următoarele:

a) avertisment scris;

b) exmatricularea;

c) alte sancțiuni prevăzute de Codul de etică şi deontologie universitară.

ART. 320

În cazul abaterilor de la prevederile Codului de etică şi deontologie profesională, comisia de etică universitară stabileşte, conform Codului de etică şi deontologie profesională, una sau mai multe dintre sancțiunile prevăzute la art. 318 sau 319.

ART. 321

În cazul abaterilor de la buna conduită în cercetarea ştiințifică, comisia de etică universitară stabileşte, conform <LLNK 12004 206 10 201 0 18>Legii nr. 206/2004, cu modificările şi completările ulterioare, Codului de etică şi deontologie profesională al personalului de cercetare-dezvoltare şi Codului de etică şi deontologie profesională, una sau mai multe din sancțiunile prevăzute la art. 318 sau 319 ori prevăzute de lege.

ART. 322

Sancțiunile stabilite de comisia de etică și deontologie universitară sunt puse în aplicare de către decan sau rector, după caz, în termen de 30 de zile de la stabilirea sancțiunilor.

ART. 323

(1) Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării analizează cazurile referitoare la încălcarea regulilor de bună conduită în cercetare-dezvoltare, în urma sesizărilor sau prin autosesizare, și emite hotărâri prin care se stabilește vinovăția ori nevinovăția persoanei sau persoanelor în cauză; în cazurile hotărârilor privind vinovăția, hotărârile stabilesc și sancțiunile ce urmează a fi aplicate, conform legii.

(2) Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării păstrează confidențială identitatea persoanei care a făcut sesizarea.

(3) Hotărârile Consiliului Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării sunt avizate de direcția juridică din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Răspunderea juridică pentru hotărârile Consiliului Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării revine Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

ART. 324

Pentru abaterile de la buna conduită în cercetare-dezvoltare ale personalului din cadrul instituțiilor de învățământ superior, constatate și dovedite, Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării stabilește aplicarea uneia sau mai multora din următoarele sancțiuni:

a) avertisment scris;

b) retragerea și/sau corectarea tuturor lucrărilor publicate prin încălcarea regulilor de bună conduită;

c) retragerea calității de conducător de doctorat sau a atestatului de abilitare;

d) retragerea titlului de doctor;

e) retragerea titlului didactic universitar sau a gradului de cercetare ori retrogradarea;

f) destituirea din funcția de conducere din instituția de învățământ superior;

g) desfacerea disciplinară a contractului de muncă;

h) interzicerea, pentru o perioadă determinată, a accesului la finanțarea din fonduri publice destinată cercetării-dezvoltării.

ART. 325

Se interzice ocuparea posturilor didactice și de cercetare de către persoane cu privire la care s-a dovedit că au realizat abateri grave de la buna conduită în cercetarea științifică și activitatea universitară, stabilite conform legii. Se anulează concursul pentru un post didactic sau de cercetare ocupat, iar contractul de muncă cu universitatea încetează de drept, indiferent de momentul la care s-a dovedit că o persoană a realizat abateri grave de la buna conduită în cercetarea științifică și activitatea universitară. Constatarea abaterilor se face de către Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării, conform legii.

ART. 326

Sancțiunile stabilite de Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării sunt puse în aplicare în termen de 30 de zile de la data emiterii hotărârii, după caz, de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, de președintele Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, de Consiliul Național pentru Atestarea Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, de conducătorii autorităților contractante care asigură finanțarea din fonduri publice destinată cercetării-dezvoltării, de conducătorii instituțiilor de învățământ superior sau ai unităților de cercetare-dezvoltare.

SECȚIUNEA a 9-a

Salarizarea personalului didactic și de cercetare

ART. 327

Salarizarea personalului didactic și de cercetare se face conform legislației în vigoare și hotărârilor senatului universitar.

TITLUL V

Învățarea pe tot parcursul vieții

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 328

(1) Prezentul titlu reglementează cadrul general şi integrator al învăţării pe tot parcursul vieţii în România.

(2) Educaţia permanentă reprezintă totalitatea activităţilor de învăţare realizate de fiecare persoană pe parcursul vieţii în contexte formale, nonformale şi informale, în scopul formării sau dezvoltării competenţelor dintr-o multiplă perspectivă: personală, civică, socială ori ocupaţională.

(3) Învăţarea pe tot parcursul vieţii cuprinde educaţia timpurie, învăţământul preuniversitar, învăţământul superior, educaţia şi formarea profesională continuă a adulţilor.

ART. 329

(1) Finalităţile principale ale învăţării pe tot parcursul vieţii vizează dezvoltarea plenară a persoanei şi dezvoltarea durabilă a societăţii.

(2) Învăţarea pe tot parcursul vieţii se centrează pe formarea şi dezvoltarea competenţelor-cheie şi a competenţelor specifice unui domeniu de activitate sau unei calificări.

ART. 330

(1) Învăţarea pe tot parcursul vieţii se realizează în contexte de învăţare formale, nonformale şi informale.

(2) Învăţarea în context formal reprezintă o învăţare organizată şi structurată, care se realizează într-un cadru instituţionalizat şi se fundamentează pe o proiectare didactică explicită. Acest tip de învăţare are asociate obiective, durate şi resurse, depinde de voinţa celui care învaţă şi se finalizează cu certificarea instituţionalizată a cunoştinţelor şi competenţelor dobândite.

(3) Învăţarea în contexte nonformale este considerată ca fiind învăţarea integrată în cadrul unor activităţi planificate, cu obiective de învăţare, care nu urmează în mod explicit un curriculum şi poate diferi ca durată. Acest tip de învăţare depinde de intenţia celui care învaţă şi nu conduce în mod automat la certificarea cunoştinţelor şi competenţelor dobândite.

(4) Învăţarea în contexte informale reprezintă rezultatul unor activităţi zilnice legate de muncă, mediul familial, timpul liber şi nu este organizată sau structurată din punct de vedere al obiectivelor, duratei ori sprijinului pentru învăţare. Acest tip de învăţare nu este dependent de intenţia celui care învaţă şi nu conduce în mod automat la certificarea cunoştinţelor şi competenţelor dobândite.

(5) Certificarea cunoştinţelor şi competenţelor dobândite în contexte nonformale şi informale poate fi făcută de organisme abilitate în acest sens, în condiţiile legii.

ART. 331

(1) Instituţiile sau organizaţiile în care se realizează învăţarea în contexte formale sunt: unităţi şi instituţii de învăţământ preuniversitar şi superior, centre de educaţie şi formare profesională din subordinea ministerelor sau autorităţilor publice locale, furnizori publici şi privaţi de educaţie şi formare profesională autorizaţi/acreditaţi în condiţiile legii, organizaţii nonguvernamentale ori guvernamentale care oferă programe autorizate în condiţiile legii, angajatori care oferă programe de formare profesională propriilor angajaţi.

(2) Instituţiile sau organizaţiile în care se realizează învăţarea în contexte nonformale sunt instituţii şi organizaţii prevăzute la alin. (1), centre de îngrijire şi protecţie a copilului, palate şi cluburi ale elevilor, la locul de muncă, instituţii culturale precum muzee, teatre, centre culturale, biblioteci, centre de documentare, cinematografe, case de cultură, precum şi asociaţii profesionale, culturale, sindicate, organizaţii nonguvernamentale.

(3) Instituţiile sau organizaţiile în care se realizează învăţarea în contexte informale sunt instituţiile şi organizaţiile prevăzute la alin. (1) şi (2). Învăţarea informală este, adesea, neintenţionată şi neconştientizată şi se poate produce atunci când copiii, tinerii şi adulţii desfăşoară activităţi în familie, la locul de muncă, în comunitate, în reţele sociale, când se angajează în activităţi de voluntariat, sportive ori culturale sau altele asemenea.

ART. 332

(1) Organizarea şi funcţionarea învăţământului preuniversitar sunt reglementate la titlul II din prezenta lege.

(2) Organizarea şi funcţionarea învăţământului superior sunt reglementate la titlul III din prezenta lege.

(3) Organizarea şi funcţionarea formării profesionale a adulţilor sunt reglementate de legislaţia referitoare la formarea profesională continuă a adulţilor şi ucenicia la locul de muncă.

ART. 333

Statul garantează şi susţine, inclusiv financiar, accesul la educaţie şi formare profesională continuă pentru:

a) tinerii şi adulţii care nu au finalizat învăţământul obligatoriu;

b) tinerii care au părăsit sistemul de educaţie înainte de a obţine o calificare profesională şi nu sunt cuprinşi în nicio formă de educaţie sau formare profesională;

c) absolvenţii de învăţământ nonprofesional sau cei care au absolvit studiile învăţământului liceal sau ale învăţământului superior în domenii şi calificări redundante ori nerelevante pe piaţa forţei de muncă;

d) persoanele cu cerinţe educaţionale speciale;

e) tinerii şi adulţii care revin în ţară după o perioadă de muncă în străinătate;

f) tinerii şi adulţii rezidenţi în comunităţi dezavantajate economic şi social;

g) angajaţii de peste 40 de ani cu nivel scăzut de educaţie, rezidenţi în mediul urban şi în mediul rural, cu calificare redusă sau necalificaţi;

h) elevii cu risc major de eşec şcolar;

i) toţi cetăţenii care doresc să urmeze programe de educaţie permanentă.

ART. 334

Finanţarea învăţării pe tot parcursul vieţii se realizează prin fonduri publice şi private pe baza parteneriatului public-privat, prin finanţare şi cofinanţare din partea angajatorilor, organizaţiilor nonguvernamentale, prin fonduri nerambursabile din programe europene, prin conturi de educaţie permanentă şi prin contribuţia beneficiarilor.

CAP. II

Responsabilităţi referitoare la învăţarea pe tot parcursul vieţii

ART. 335

Statul îşi exercită atribuţiile în domeniul învăţării pe tot parcursul vieţii prin intermediul Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, Parlamentului, Guvernului, Ministerului Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale, Ministerului Culturii şi Patrimoniului Naţional, Ministerului Sănătăţii, precum şi al Ministerului Administraţiei şi Internelor.

ART. 336

Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului are ca atribuţii principale, în domeniul învăţării pe tot parcursul vieţii:

a) elaborarea strategiilor şi politicilor naţionale în domeniul educaţiei, al formării profesionale, al cercetării, tineretului şi sportului;

b) elaborarea reglementărilor referitoare la organizarea şi funcţionarea sistemului de educaţie din România;

c) monitorizarea, evaluarea şi controlarea, direct sau prin organismele abilitate, a funcţionării sistemului educaţional şi a furnizorilor de educaţie;

d) stabilirea mecanismelor şi a metodologiilor de validare şi recunoaştere a rezultatelor învăţării;

e) elaborarea, împreună cu Ministerul Culturii şi Patrimoniului Naţional, a politicilor în domeniul educaţiei nonprofesionale a adulţilor şi vârstnicilor;

f) alte atribuţii, aşa cum apar ele specificate în legislaţia din domeniul educaţiei şi formării profesionale.

ART. 337

Ministerul Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale are ca atribuţii principale, în domeniul învăţării pe tot parcursul vieţii:

a) elaborarea, împreună cu Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, a politicilor şi a strategiilor naţionale privind formarea profesională a adulţilor;

b) reglementarea formării profesionale la locul de muncă şi a formării profesionale prin ucenicie la locul de muncă;

c) monitorizarea, evaluarea, acreditarea şi controlarea directă sau prin organisme abilitate a furnizorilor de formare, alţii decât cei din cadrul sistemului naţional de învăţământ;

d) alte atribuţii prevăzute de legislaţia din domeniul educaţiei şi formării profesionale.

ART. 338

Ministerul Culturii şi Patrimoniului Naţional are ca atribuţii principale, în domeniul învăţării pe tot parcursul vieţii:

a) stimularea creşterii gradului de acces şi de participare a publicului la cultură;

b) propunerea şi promovarea parteneriatelor cu autorităţile administraţiei publice locale şi cu structurile societăţii civile pentru diversificarea, modernizarea şi optimizarea serviciilor publice oferite de instituţiile şi aşezămintele de cultură, în vederea satisfacerii necesităţilor culturale şi educative ale publicului;

c) promovarea recunoaşterii competenţelor profesionale, respectiv garantarea drepturilor şi a intereselor creatorilor, artiştilor şi specialiştilor din domeniul culturii;

d) alte atribuţii prevăzute de legislaţia din domeniul educaţiei şi formării profesionale.

ART. 339

(1) Ministerele şi autorităţile centrale pot avea responsabilităţi în domeniul educaţiei şi formării pentru profesiile reglementate prin legi speciale.

(2) Formarea continuă a personalului din instituţiile publice de apărare, ordine publică şi securitate naţională se reglementează, în sensul prezentei legi, prin ordine şi instrucţiuni proprii emise de către conducătorii acestora.

(3) Structura organizatorică, profilurile, specializările, cifrele anuale de şcolarizare şi criteriile de selecţionare a candidaţilor pentru învăţământul de formare continuă nonuniversitară a personalului militar, de informaţii, ordine

publică şi securitate naţională se stabilesc de Ministerul Apărării Naţionale, de Ministerul Administraţiei şi Internelor, de Serviciul Român de Informaţii şi de alte instituţii cu atribuţii în domeniul apărării, informaţiilor, ordinii publice şi securităţii naţionale, potrivit specificului şi nivelurilor de învăţământ.

ART. 340

(1) Se înfiinţează Autoritatea Naţională pentru Calificări prin reorganizarea Consiliului Naţional al Calificărilor şi Formării Profesionale a Adulţilor (CNCFPA) şi a Unităţii Executive a Consiliului Naţional al Calificărilor şi Formării Profesionale a Adulţilor.

(2) Autoritatea Naţională pentru Calificări elaborează Cadrul naţional al calificărilor pe baza Cadrului european al calificărilor, gestionează Registrul naţional al calificărilor şi Registrul naţional al furnizorilor de formare profesională a adulţilor. Autoritatea Naţională pentru Calificări coordonează autorizarea furnizorilor de formare profesională continuă la nivel naţional, coordonează sistemul de asigurare a calităţii în formarea profesională continuă şi activităţile comitetelor sectoriale. Autoritatea Naţională pentru Calificări mai are următoarele atribuţii:

a) elaborează, implementează şi actualizează Cadrul naţional al calificărilor, precum şi Registrul naţional al calificărilor;

b) asigură compatibilitatea sistemului naţional al calificărilor cu celelalte sisteme de calificări existente la nivel european şi internaţional;

c) propune Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului elemente de politici şi de strategii naţionale, acte normative referitoare la sistemul naţional al calificărilor şi la dezvoltarea resurselor umane, inclusiv formarea profesională a adulţilor;

d) coordonează şi controlează la nivel naţional elaborarea standardelor ocupaţionale şi a standardelor de pregătire profesională;

e) coordonează asigurarea calităţii în formarea profesională a adulţilor;

f) coordonează şi controlează autorizarea furnizorilor de formare profesională a adulţilor;

g) întocmeşte Registrul naţional al furnizorilor de formare profesională a adulţilor, precum şi Registrul naţional al evaluatorilor de competenţe profesionale;

h) coordonează autorizarea centrelor de evaluare a competenţelor profesionale şi certificarea evaluatorilor de competenţe profesionale;

i) participă la elaborarea unor planuri sau programe de interes naţional în domeniul calificărilor şi al formării profesionale a adulţilor;

j) promovează dialogul social, sprijină şi coordonează activitatea comitetelor sectoriale.

(3) Finanţarea cheltuielilor curente şi de capital ale Autorităţii Naţionale pentru Calificări se asigură din venituri proprii şi subvenţii de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(4) La nivelul Autorităţii Naţionale pentru Calificări se constituie un consiliu cu rol consultativ, format din reprezentaţi ai instituţiilor de învăţământ preuniversitar şi universitar, ai studenţilor, ai asociaţiilor profesionale, ai administraţiei publice centrale, ai patronatelor, ai sindicatelor şi ai comitetelor sectoriale. Consiliul asistă Autoritatea Naţională pentru Calificări în stabilirea strategiilor naţionale şi a planurilor de acţiuni pentru dezvoltarea Cadrului naţional al calificărilor şi a formării profesionale a adulţilor.

(5) Autoritatea Naţională pentru Calificări este coordonată de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului. Structura, organizarea şi funcţionarea acesteia se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

ART. 341

(1) Cadrul naţional al calificărilor este un instrument pentru clasificarea calificărilor în conformitate cu un set de criterii care corespund unor niveluri specifice de învăţare atinse, al cărui scop este integrarea şi coordonarea subsistemelor naţionale de calificări şi îmbunătăţirea transparenţei, accesului, progresului şi calităţii calificărilor în raport cu piaţa muncii şi societatea civilă.

(2) Implementarea Cadrului naţional al calificărilor vizează sistemul naţional de calificări obţinute în învăţământul secundar general, în învăţământul profesional şi tehnic, în formarea profesională continuă, în ucenicie, în învăţământul superior, atât în contexte formale, cât şi în contexte informale şi nonformale, din perspectiva învăţării pe tot parcursul vieţii.

(3) Cadrul naţional al calificărilor permite recunoaşterea, măsurarea şi relaţionarea tuturor rezultatelor învăţării dobândite în contexte de învăţare formale, nonformale şi informale şi asigură coerenţa calificărilor şi a titlurilor certificate. Existenţa unui cadru naţional al calificărilor contribuie la evitarea duplicării şi suprapunerii calificărilor, îi ajută pe cei ce învaţă să ia decizii în cunoştinţă de cauză privind planificarea carierei şi facilitează evoluţia profesională, în perspectiva învăţării pe tot parcursul vieţii.

(4) Cadrul naţional al calificărilor contribuie la asigurarea calităţii sistemului de formare profesională.

ART. 342

(1) Autoritatea Națională pentru Calificări evaluează și certifică evaluatorii de competențe profesionale, evaluatorii de evaluatori și evaluatorii externi.

(2) Criteriile și procedurile de evaluare și certificare a evaluatorilor de competențe profesionale, a evaluatorilor de evaluatori și a evaluatorilor externi se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi, aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(3) Autoritatea Națională pentru Calificări întocmește Registrul național al evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și evaluatorilor externi certificați.

(4) Autoritatea Națională pentru Calificări acreditează centrele de evaluare și organismele de evaluare, pe baza rapoartelor de evaluare întocmite de evaluatorii externi.

ART. 343

(1) Centrele comunitare de învățare permanentă se înființează de către autoritățile administrației publice locale în parteneriat cu furnizorii de educație și formare. Acestea au rolul de a implementa politicile și strategiile în domeniul învățării pe tot parcursul vieții la nivelul comunității. Funcționarea centrelor comunitare de învățare permanentă se reglementează prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Unitățile și instituțiile de învățământ de sine stătător sau în parteneriat cu autoritățile locale și alte instituții și organisme publice și private: case de cultură, furnizori de formare continuă, parteneri sociali, organizații nonguvernamentale și altele asemenea pot organiza la nivel local centre comunitare de învățare permanentă, pe baza unor oferte de servicii educaționale adaptate nevoilor specifice diferitelor grupuri-țintă interesate.

(3) Finanțarea centrelor comunitare de învățare permanentă se face din fonduri publice și private, în condițiile legii. Toate veniturile obținute de centrele comunitare de învățare permanentă rămân la dispoziția acestora.

ART. 344

(1) Atribuțiile centrelor comunitare de învățare permanentă la nivel local sunt următoarele:

a) realizează studii și analize privind nevoia de educație și formare profesională la nivel local;

b) elaborează planuri locale de intervenție în domeniul educației permanente;

c) oferă servicii educaționale pentru copii, tineri și adulți prin:

(i) programe de tip remedial pentru dobândirea sau completarea competențelor-cheie, inclusiv programe educaționale de tip "A doua șansă" sau programe de tip "zone de educație prioritară" pentru tinerii și adulții care au părăsit timpuriu sistemul de educație ori care nu dețin o calificare profesională;

(ii) programe pentru validarea rezultatelor învățării nonformale și informale;

(iii) programe de dezvoltare a competențelor profesionale pentru calificare/recalificare, reconversie profesională, perfecționare, specializare și inițiere profesională;

(iv) programe de educație antreprenorială;

(v) programe de dezvoltare personală sau de timp liber;

(vi) organizarea de activități de promovare a participării la învățarea permanentă a tuturor membrilor comunității;

d) oferă servicii de informare, orientare și consiliere privind:

(i) accesul la programe de educație și formare profesională;

(ii) validarea rezultatelor învățării nonformale și informale;

(iii) pregătirea în vederea ocupării unui loc de muncă;

e) oferă servicii de evaluare și certificare a rezultatelor învățării nonformale și informale;

f) asigură accesul membrilor comunității la mijloace moderne de informare și comunicare;

g) promovează parteneriatul cu mediul economic;

h) implementează instrumentele dezvoltate la nivel european, Europass și Youthpass, pașaportul lingvistic, precum și portofoliul de educație permanentă;

i) gestionează informații cu privire la participarea beneficiarilor la serviciile acestora.

(2) Metodologia de acreditare, evaluare periodică, organizare și funcționare a centrelor comunitare de învățare permanentă se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

ART. 345

(1) În înțelesul prezentei legi, termenii referitori la procesele de identificare, evaluare și recunoaștere a rezultatelor învățării se definesc după cum urmează:

a) rezultatele învățării reprezintă ceea ce o persoană cunoaște, înțelege și este capabilă să facă la finalizarea procesului de învățare și sunt definite sub formă de cunoștințe, abilități și competențe;

b) identificarea rezultatelor învățării reprezintă procesul prin care indivizii, singuri sau cu sprijinul personalului specializat, devin conștienți de competențele pe care le dețin;

c) evaluarea rezultatelor învățării reprezintă procesul prin care se stabilește faptul că o persoană a dobândit anumite cunoștințe, abilități și competențe;

d) validarea rezultatelor învățării reprezintă procesul prin care se confirmă că rezultatele învățării evaluate, dobândite de o persoană, corespund cerințelor specifice pentru o unitate de rezultate ale învățării sau o calificare;

e) certificarea rezultatelor învățării reprezintă procesul prin care se confirmă în mod formal rezultatele învățării dobândite de persoana care învață în diferite contexte, în urma unui proces de evaluare. Aceasta se finalizează printr-o diplomă sau un certificat.

(2) Recunoaşterea rezultatelor învățării reprezintă procesul de atestare a rezultatelor învățării validate şi certificate prin acordarea de unități de rezultate ale învățării sau de calificări.

(3) Identificarea, evaluarea şi recunoaşterea rezultatelor învățării în contexte nonformale şi informale se realizează pe baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, de Ministerul Muncii, Familiei şi Protecției Sociale şi de Autoritatea Națională pentru Calificări şi se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(4) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului elaborează şi aprobă prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului şi sportului metodologia de recunoaştere a rezultatelor învățării în contexte nonformale şi informale a cadrelor didactice şi de echivalare a acestora în credite pentru educație şi formare profesională.

ART. 346

(1) Serviciile de identificare, evaluare şi recunoaştere a rezultatelor învățării pot fi oferite de instituții de stat sau particulare autorizate în acest sens.

(2) Diplomele şi certificatele acordate de instituțiile autorizate în urma evaluării rezultatelor învățării în contexte nonformale şi informale produc aceleaşi efecte ca şi celelalte modalități de evaluare şi certificare a cunoştințelor şi competențelor din sistemul formal de educație şi formare profesională în vederea ocupării unui loc de muncă sau continuării educației şi formării profesionale în sistemele formale.

(3) Rezultatele învățării în contexte nonformale şi informale pot fi recunoscute explicit prin evaluări în centre de evaluare şi certificare a competențelor sau implicit prin finalizarea unui program formal de studii.

ART. 347

(1) Programele de formare profesională inițială şi continuă, precum şi sistemele de evaluare a rezultatelor învățării în contexte nonformale şi informale vor respecta asigurarea mobilității ocupaționale pe orizontală şi pe verticală prin utilizarea sistemului de credite transferabile pentru educație şi formare profesională.

(2) Metodologia de acordare a creditelor transferabile se elaborează de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului, de Ministerul Muncii, Familiei şi Protecției Sociale, de Ministerul Culturii şi Patrimoniului Național şi de Autoritatea Națională pentru Calificări şi se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Rezultatele învățării şi creditele asociate acestora, dobândite anterior în contexte formale sau ca urmare a evaluării rezultatelor învățării nonformale şi informale, sunt transferate şi integrate în programul de formare profesională pe care îl urmează persoana care învață.

ART. 348

(1) Persoanele care doresc să fie evaluate în vederea recunoaşterii competențelor profesionale obținute în alte contexte de învățare decât cele formale se adresează unui centru de evaluare acreditat pentru ocupația sau calificarea respectivă.

(2) În funcție de procesul de evaluare desfăşurat, centrul de evaluare acreditat eliberează următoarele tipuri de certificate cu recunoaştere națională:

a) certificat de calificare - se eliberează în cazul în care candidatul a fost declarat competent pentru toate competențele asociate unei calificări sau unei ocupații, conform standardului de pregătire profesională ori standardului ocupațional;

b) certificat de competențe profesionale -se eliberează în cazul în care candidatul a fost declarat competent pentru una sau mai multe competențe asociate unei calificări ori unei ocupații, conform standardului de pregătire profesională sau standardului ocupațional.

(3) Certificatele se eliberează însoțite de o anexă a certificatului, denumită "Supliment descriptiv al certificatului", în care se precizează unitățile de competență pentru care candidatul a fost declarat competent.

ART. 349

(1) Portofoliul de educație permanentă reprezintă un instrument care facilitează identificarea şi formularea abilităților şi competențelor personale şi valorificarea acestora în parcursul şcolar şi profesional şi în inserția pe piața muncii a fiecărui individ.

(2) Portofoliul de educație permanentă conține dovezi ale rezultatelor învățării dobândite în contexte formale, nonformale şi informale de educație.

(3) Portofoliul educațional integrează şi instrumentele europene care evidențiază rezultatele învățării unei persoane, cum ar fi Europass şi Youthpass.

ART. 350

(1) Consilierea şi orientarea carierei pe tot parcursul vieţii se referă la totalitatea serviciilor şi activităţilor care asistă persoanele de orice vârstă şi în orice moment al existenţei lor să facă alegeri în sfera educaţională, de formare sau muncă şi să îşi gestioneze cariera.

(2) Serviciile de consiliere şi orientare în carieră se realizează prin unităţi şi instituţii de învăţământ, universităţi, instituţii de formare, servicii de ocupare a forţei de muncă şi servicii pentru tineret. Ele se pot realiza şi la locul de muncă, în serviciile sociale şi în sectorul privat.

ART. 351

Statul asigură accesul gratuit la servicii de consiliere şi orientare în carieră tuturor elevilor, studenţilor şi persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă.

ART. 352

În sensul prezentei legi, consilierea şi orientarea în carieră includ următoarele tipuri de activităţi:

a) informarea cu privire la carieră, care se referă la toate informaţiile necesare pentru a planifica, obţine şi păstra un anumit loc de muncă;

b) educaţia cu privire la carieră, care se realizează în instituţiile de învăţământ prin intermediul ariei curriculare "consiliere şi orientare". Sunt oferite informaţii despre piaţa muncii, se formează abilităţi de a face alegeri privind educaţia, formarea, munca şi viaţa în general, oportunităţi de a experimenta diverse roluri din viaţa comunităţii sau din viaţa profesională, instrumente pentru planificarea carierei;

c) consilierea în carieră, care ajută persoanele să îşi clarifice scopurile şi aspiraţiile, să îşi înţeleagă propriul profil educaţional, să ia decizii informate, să fie responsabile pentru propriile acţiuni, să îşi gestioneze cariera şi procesul de tranziţie în diferite momente;

d) consilierea pentru angajare, care ajută persoanele să îşi clarifice scopurile imediate privind angajarea, să înveţe despre abilităţile necesare pentru a căuta şi a obţine un loc de muncă;

e) plasarea la locul de muncă, care reprezintă sprijinul acordat persoanelor pentru găsirea unui loc de muncă.

ART. 353

(1) Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi Ministerul Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale colaborează în scopul creşterii calităţii, pentru sincronizarea şi continuitatea activităţilor de consiliere şi orientare în carieră de care beneficiază o persoană pe parcursul întregii vieţi.

(2) Ministerele prevăzute la alin. (1) stabilesc, prin ordin comun, instrumente şi metodologii comune referitoare la formarea specialiştilor în consiliere şi orientare, utilizarea instrumentelor Europass şi Youthpass, organizarea de activităţi comune de sensibilizare a cadrelor didactice şi a formatorilor, a părinţilor şi a publicului larg cu privire la dimensiunea consilierii şi orientării în educaţie şi formarea profesională.

ART. 354

Pentru asigurarea transparenţei serviciilor şi a mobilităţii persoanelor în spaţiul european, Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi Ministerul Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale realizează demersurile necesare pentru integrarea României în reţelele europene de consiliere şi orientare pe tot parcursul vieţii.

ART. 355

(1) Sistemul naţional de asigurare a calităţii educaţiei permanente cuprinde sistemul de asigurare a calităţii în învăţământul preuniversitar, sistemul de asigurare a calităţii în învăţământul superior, sistemul de asigurare a calităţii în formarea profesională iniţială, sistemul de asigurare a calităţii în formarea profesională continuă.

(2) Grupul Naţional pentru Asigurarea Calităţii în Educaţie şi Formare Profesională (GNAC), structură informală care funcţionează ca punct naţional de referinţă pentru asigurarea calităţii în educaţie şi formarea profesională, coordonează armonizarea sistemelor de asigurare a calităţii în educaţie şi formarea profesională.

ART. 356

(1) Statul sprijină dreptul la învăţare pe tot parcursul vieţii prin acordarea sumei reprezentând echivalentul în lei a 500 euro, calculat la cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Naţională a României şi valabil la data plăţii, fiecărui copil cetăţean român, la naşterea acestuia. Suma este acordată în scop educaţional în beneficiul titularului, din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale.

(2) Suma se depune într-un cont de depozit, denumit în continuare cont pentru educaţie permanentă, deschis la Trezoreria Statului pe numele copilului de oricare dintre părinţii fireşti, de împuternicitul acestora sau de reprezentantul legal al copilului, pe baza certificatului de naştere.

(3) Părinţii copilului, contribuabili, pot direcţiona în contul prevăzut la alin. (2) un procent de până la 2% din valoarea impozitului anual pe veniturile din salarii, în condiţiile legii, şi pot depune sume în acest cont.

(4) Pentru sumele depuse în contul prevăzut la alin. (2) se plăteşte dobândă anual la o rată a dobânzii stabilită prin ordin al ministrului finanţelor publice. Dobânzile aferente conturilor de depozit constituite la Trezoreria Statului se asigură de la bugetul de stat, din bugetul Ministerului Finanţelor Publice.

(5) Titularul contului este singura persoană care poate solicita sume din contul pentru educaţie permanentă, începând cu vârsta de 16 ani şi cu acordul expres, după caz, al părinţilor, al tutorelui sau al reprezentantului legal. Trezoreria Statului eliberează vouchere echivalente în valoare cu sumele solicitate. Metodologia prin care se certifică faptul că sumele au fost cheltuite pentru educaţia permanentă se elaborează de către Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

(6) Retragerea sumelor în alte condiţii decât cele prevăzute la alin. (5) şi/sau utilizarea acestora în alt scop decât cel stabilit de prezenta lege constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la un an.

(7) Normele privind deschiderea, gestionarea şi accesul la contul pentru educaţie permanentă se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(8) Sprijinul de stat pentru exercitarea dreptului la educaţie permanentă prin acordarea sumei reprezentând echivalentul în lei a 500 euro se acordă tuturor copiilor născuţi după data intrării în vigoare a prezentei legi.

ART. 357

(1) Personalul care lucrează în domeniul educaţiei permanente poate ocupa următoarele funcţii: cadru didactic, cadru didactic auxiliar, formator, instructor de practică, evaluator de competenţe, mediator, facilitator al învăţării permanente, consilier, mentor, facilitator/tutore on-line, profesor de sprijin şi alte funcţii asociate activităţilor desfăşurate în scopul educaţiei permanente.

(2) Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, împreună cu Ministerul Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale, cu Ministerul Culturii şi Patrimoniului Naţional şi cu Agenţia Naţională pentru Calificări, stabileşte normele metodologice de elaborare a statutului şi rutei de profesionalizare a personalului care lucrează în domeniul educaţiei permanente, aprobat prin hotărâre a Guvernului. Programele de formare profesională vor cuprinde obiective specifice învăţării permanente, precum: competenţe psihopedagogice specifice vârstei şi profilului beneficiarilor învăţării, dezvoltarea competenţelor de utilizare a tehnologiilor moderne de informare şi comunicare, competenţe de facilitare a învăţării în medii virtuale, utilizarea învăţării pe bază de proiecte şi portofolii educaţionale.

ART. 358

(1) Guvernul înfiinţează Muzeul Naţional al Ştiinţei, în condiţiile legii.

(2) Muzeul Naţional al Ştiinţei are drept scop principal oferirea de experienţe de învăţare nonformală şi informală, prin prezentarea principalelor realizări ale ştiinţei şi tehnologiei.

(3) Metodologia de înfiinţare, organizare, funcţionare şi finanţare a Muzeului Naţional al Ştiinţei se stabileşte prin hotărâre a Guvernului, în termen de maximum 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

ART. 359

Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, împreună cu Ministerul Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale şi cu Ministerul Culturii şi Patrimoniului Naţional elaborează un set de indicatori statistici pentru monitorizarea, analiza şi prognoza activităţilor de învăţare pe tot parcursul vieţii.

TITLUL VI
Răspunderea juridică

ART. 360

(1) Următoarele fapte constituie contravenţii şi se sancţionează după cum urmează:

a) nerespectarea dispoziţiilor art. 86 alin. (3), din culpa părintelui sau a tutorelui legal instituit, cu amendă cuprinsă între 100 lei şi 1.000 lei ori cu muncă echivalentă în folosul comunităţii, prestată de părinte sau de tutorele legal;

b) nerespectarea dispoziţiilor art. 143 alin. (5), cu amendă de la 5.000 lei la 50.000 lei.

(2) Constatarea contravenţiei şi aplicarea amenzilor contravenţionale prevăzute la alin. (1) lit. a) se fac de către persoanele împuternicite de primar în acest scop, la sesizarea consiliului de administraţie al unităţii de învăţământ.

(3) Constatarea contravenţiei şi aplicarea amenzilor contravenţionale prevăzute la alin. (1) lit. b) se fac de către ofiţerii sau agenţii de poliţie din cadrul Ministerului Administraţiei şi Internelor, cu competenţe în domeniu.

TITLUL VII
Dispoziţii tranzitorii şi finale

ART. 361

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă <LLNK 11995 84 11 211 0 32>Legea învăţământului nr. 84/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 10 decembrie 1999, cu modificările şi completările ulterioare, <LLNK 11997 128 10 201 0 18>Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului

didactic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 16 iulie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, <LLNK 12005 75180 302 14 67>art. 14 alin. (2) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calităţii educaţiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 20 iulie 2005, aprobată cu modificări prin <LLNK 12006 87 10 201 0 17>Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare, <LLNK 12009 10130 301 0 32>Ordonanţa Guvernului nr. 10/2009 privind dreptul studenţilor înmatriculaţi la formele de învăţământ la distanţă sau cu frecvenţă redusă de a continua studiile la programe de studii de licenţă autorizate să funcţioneze provizoriu sau acreditate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 20 august 2009, precum şi orice alte dispoziţii contrare.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1):

a) măsura introducerii clasei pregătitoare în învăţământul primar intră în vigoare începând cu anul şcolar 2012-2013;

b) măsura introducerii clasei a IX-a în învăţământul gimnazial intră în vigoare începând cu generaţia de elevi care începe clasa a V-a în anul şcolar 2011-2012;

c) examenul de bacalaureat se va desfăşura în conformitate cu prevederile prezentei legi începând cu generaţia de elevi care începe clasa a IX-a în anul şcolar 2012-2013;

d) admiterea la liceu se va desfăşura în conformitate cu prevederile prezentei legi începând cu generaţia de elevi care începe clasa a V-a în anul şcolar 2011-2012;

e) măsura acordării a 500 de euro pentru educaţia permanentă a fiecărui nou-născut se aplică începând din anul 2013**);

f) măsura privind introducerea costului standard per elev şi a principiului "finanţarea urmează elevul" se aplică din anul 2012;

g) prevederile art. 8 intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2012*).

---

*) NOTĂ C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamţ:

Conform art. 22 al <LLNK 12010 80180 302 0 61>art. II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 80 din 8 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificările şi completările aduse de <LLNK 12011 283 10 201 0 35>LEGEA nr. 283 din 14 decembrie 2011, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 887 din 14 decembrie 2011, termenul prevăzut la <LLNK 12011 1 10 202 361 47>art. 361 alin. (3) lit. g) din Legea nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 1 ianuarie 2013.

Conform <LLNK 12012 84180 302 11 61>art. 11 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 12 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 845 din 13 decembrie 2012, termenul prevăzut la <LLNK 12011 1 10 202 361 67>art. 361 alin. (3) lit. g) din Legea educaţiei naţionale nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 1 ianuarie 2014.

**)NOTĂ C.T.C.E. S.A. PIATRA NEAMŢ:

Potrivit <LLNK 12012 92180 302 0 61>art. II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012, prevederile art. 9 alin. (2) şi art. 101 alin. (2) referitoare la finanţarea de bază pentru învăţământul preuniversitar particular şi confesional acreditat, precum şi prevederile art. 27 alin. (6) şi <LLNK 12011 1 10 202 361 67>art. 361 alin. (3) lit. e) din Legea educaţiei naţionale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 decembrie 2013.

(4) La data intrării în vigoare a prezentei legi, instituţiile de învăţământ superior acreditate încetează procesul didactic la toate specializările/programele de studii care nu au fost autorizate să funcţioneze provizoriu sau acreditate. Continuarea procesului didactic la aceste specializări/programe de studii sau iniţierea procesului didactic la alte specializări/programe de studii neautorizate ori neacreditate reprezintă o încălcare a legii, instituţia de învăţământ superior fiind sancţionată cu intrarea în lichidare, iar vinovaţii urmând a fi sancţionaţi potrivit prevederilor legale.

(5) Studenţii şi absolvenţii care au fost înmatriculaţi la specializările/programele de studii care şi-au încetat procesul didactic conform alin. (4) au dreptul să îşi finalizeze studiile la specializări/programe de studii identice sau similare din acelaşi domeniu al specializării/programului de studii, autorizate să funcţioneze provizoriu ori acreditate. Aspectele legate de finalizarea studiilor menţionate în prezentul alineat sunt reglementate prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului, la propunerea ARACIS şi cu consultarea Consiliului Naţional al Rectorilor.

(6) În termen de 8 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului şi Sportului elaborează metodologiile, regulamentele şi celelalte acte normative care decurg din aplicarea prezentei legi şi stabileşte măsurile tranzitorii de aplicare a acesteia.

ART. 362

(1) Personalul didactic care ocupă, la momentul intrării în vigoare a prezentei legi, funcția de preparator universitar şi care obține diploma de doctor în termen de 4 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi ocupă de drept funcția de asistent universitar.

(2) La împlinirea termenului de 4 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, contractele de muncă ale persoanelor care ocupă funcția de preparator universitar încetează de drept.

(3) La împlinirea termenului de 4 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, contractele de muncă ale persoanelor care ocupă funcția de asistent universitar sau asistent de cercetare şi nu sunt studenți-doctoranzi sau nu au obținut diploma de doctor încetează de drept.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 301 alin. (2), persoanelor care ocupă la momentul intrării în vigoare a prezentei legi funcția de asistent universitar într-o instituție de învățământ superior nu li se aplică respectivele prevederi. La împlinirea termenului de 4 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, contractele de muncă ale respectivelor persoane, care nu au obținut diploma de doctor, încetează de drept.

(5) La împlinirea termenului de 4 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, contractele de muncă ale persoanelor care ocupă funcția de lector universitar/şef de lucrări sau o funcție didactică universitară superioară şi nu au obținut diploma de doctor încetează de drept.

(6) La împlinirea termenului de 4 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, contractele de muncă ale persoanelor care ocupă, în instituții de învățământ superior, funcția de cercetător ştiințific sau o funcție de cercetare superioară şi nu au obținut diploma de doctor încetează de drept.

ART. 363

La data intrării în vigoare a prezentei legi, instituțiile de învățământ superior de stat având activități de predare în limba minorităților naționale care au statut de universități multiculturale şi multilingve, conform prezentei legi, sunt:

1. Universitatea Babeş-Bolyai din Cluj-Napoca - în limbile română, maghiară şi germană;
2. Universitatea de Medicină şi Farmacie din Târgu Mureş în limbile română şi maghiară;
3. Universitatea de Artă Teatrală din Târgu Mureş - în limbile română şi maghiară.

ART. 364

(1) Senatele universitare sunt obligate ca, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să definitiveze noua cartă universitară, regulamentele şi metodologiile de organizare şi funcționare a universităților, în conformitate cu prezenta lege.

(2) La finalizarea actualului mandat, noile organe de conducere ale universităților se vor stabili în baza prezentei legi.

ART. 365

Termenii şi expresiile utilizate în cuprinsul prezentei legi sunt definiți în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Această lege a fost adoptată în temeiul prevederilor art. 114 alin. (3) din Constituția României, republicată, în urma angajării răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților şi a Senatului, în şedința comună din data de 28 octombrie 2010.

PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

p. PREŞEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU PEREŞ

București, 5 ianuarie 2011.
Nr. 1.

ANEXĂ

LISTA
definițiilor termenilor şi a expresiilor

utilizate în cuprinsul legii

~~1. Abilitarea reprezintă certificarea calităţii unei persoane de a conduce lucrări de doctorat şi de a ocupa funcţia didactică şi de cercetare de profesor universitar.~~

1. Abilitarea reprezintă certificarea calităţii unei persoane de a conduce lucrări de doctorat.

Pct. 1 din anexa a fost modificat de pct. 20 al <LLNK 12012 92180 302 0 60>art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 92 din 18 decembrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 864 din 19 decembrie 2012.

2. Acreditarea este procesul prin care unitatea/instituţia de învăţământ/organizaţia interesată, pe baza evaluării externe realizate în condiţiile prezentei legi, dobândeşte dreptul de organizare a admiterii, de desfăşurare a procesului de învăţământ, de organizare a examenelor de finalizare a studiilor şi de a emite diplome şi certificate recunoscute de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului.

3. Asigurarea calităţii educaţiei exprimă capacitatea unei organizaţii furnizoare de a oferi programe de educaţie în conformitate cu standardele anunţate şi este realizată printr-un ansamblu de acţiuni de dezvoltare a capacităţii instituţionale, de elaborare, planificare şi implementare de programe de studiu, prin care se formează încrederea beneficiarilor că organizaţia furnizoare de educaţie îndeplineşte standardele de calitate.

4. Autorizarea de funcţionare provizorie este procesul prin care unitatea/instituţia de învăţământ/organizaţia interesată, pe baza evaluării externe realizate, în condiţiile prezentei legi, de către agenţiile de asigurare a calităţii autorizate să funcţioneze pe teritoriul României, dobândeşte calitatea de furnizor de educaţie, prin hotărâre a autorităţii administraţiei publice locale competente, respectiv prin hotărâre a Guvernului. Autorizarea de funcţionare provizorie conferă dreptul de organizare a admiterii, precum şi de organizare şi desfăşurare a procesului de învăţământ.

5. Beneficiarii direcţi ai educaţiei şi formării profesionale sunt antepreşcolarii, preşcolarii, elevii şi studenţii, precum şi persoanele adulte cuprinse într-o formă de educaţie şi formare profesională.

6. Beneficiarii indirecţi ai educaţiei şi formării profesionale sunt familiile beneficiarilor direcţi, angajatorii, comunitatea locală şi, într-un sens larg, întreaga societate.

7. Cadrul naţional al calificărilor este un instrument pentru stabilirea calificărilor, în conformitate cu un set de criterii ce corespund unor niveluri specifice de învăţare. Cadrul naţional al calificărilor are ca scop integrarea şi coordonarea subsistemelor naţionale de calificări şi îmbunătăţirea transparenţei, accesului, progresului şi calităţii calificărilor în raport cu piaţa muncii şi societatea civilă.

8. Cadrul naţional al calificărilor din învăţământul superior, denumit în continuare CNCIS, reprezintă instrumentul pentru stabilirea structurii calificărilor din învăţământul superior. CNCIS are ca scop asigurarea coerenţei calificărilor şi a titlurilor obţinute în învăţământul superior. CNCIS asigură recunoaşterea naţională, precum şi compatibilitatea şi comparabilitatea internaţională a calificărilor dobândite prin învăţământul superior. CNCIS este parte a Cadrului naţional al calificărilor definit la pct. 7.

9. Calificarea este rezultatul formal al unui proces de evaluare şi validare, care este obţinut atunci când un organism competent stabileşte că o persoană a obţinut, ca urmare a învăţării, rezultate la anumite standarde prestabilite.

10. Calitatea educaţiei este ansamblul de caracteristici ale unui program de studii sau program de calificare profesională şi ale furnizorului acestuia, prin care sunt îndeplinite standardele de calitate, precum şi aşteptările beneficiarilor.

11. Centrul de zi este o instituţie de stat sau a unei organizaţii nonguvernamentale în care copiii cu deficienţe, transportabili, sunt găzduiţi şi îngrijiţi în timpul zilei.

12. Centrul de educaţie este o unitate de învăţământ organizată de către Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului sau de organizaţii neguvernamentale în parteneriat cu Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului, având ca scop şi finalitate recuperarea, compensarea, reabilitarea şi integrarea şcolară şi socială a diferitelor categorii de copii/elevi/tineri cu deficienţe.

13. Cercetarea ştiinţifică universitară include cercetarea ştiinţifică propriu-zisă, creaţia artistică şi activităţile specifice performanţei sportive.

14. Competenţa reprezintă capacitatea dovedită de a selecta, combina şi utiliza adecvat cunoştinţe, abilităţi şi alte achiziţii constând în valori şi atitudini, pentru rezolvarea cu succes a unei anumite categorii de situaţii de muncă sau de învăţare, precum şi pentru dezvoltarea profesională ori personală în condiţii de eficacitate şi eficienţă.

15. Competenţele profesionale sunt un ansamblu unitar şi dinamic de cunoştinţe şi abilităţi. Cunoştinţele se exprimă prin următorii descriptori: cunoaştere, înţelegere şi utilizare a limbajului specific, explicare şi interpretare.

Abilitățile se exprimă prin următorii descriptori: aplicare, transfer şi rezolvare de probleme, reflecție critică şi constructivă, creativitate şi inovare

16. Competențele transversale reprezintă achiziții valorice şi atitudinale care depăşesc un anumit domeniu/program de studiu şi se exprimă prin următorii descriptori: autonomie şi responsabilitate, interacțiune socială, dezvoltare personală şi profesională.

17. Controlul calității educației în unitățile de învățământ preuniversitar semnifică activități şi tehnici cu caracter operațional, aplicate sistematic de o autoritate de inspecție desemnată pentru a verifica respectarea standardelor prestabilite.

18. Creditele pentru formare profesională reprezintă totalitatea rezultatelor învățării dobândite de o persoană pe parcursul unui program de formare profesională, folosite pentru a indica progresele înregistrate şi completarea unui program de formare care conduce către obținerea unei calificări. Creditele sunt folosite pentru a permite transferul de la o calificare la alta, de la un nivel de calificare la altul şi de la un sistem de învățare la altul.

19. Creditele de studii transferabile sunt valori numerice alocate unor unități de cursuri şi altor activități didactice. Prin creditele de studii transferabile se apreciază, în medie, cantitatea de muncă, sub toate aspectele ei, efectuată de student pentru însuşirea cunoştințelor şi competențelor specifice unei discipline.

20. Criteriul reprezintă un set de standarde care se referă la un aspect fundamental de organizare şi funcționare a unui/unei furnizor de educație/unități/instituții furnizoare de educație în procesul autorizării de funcționare provizorie/acreditării/evaluării şi asigurării calității.

21. Cunoştințele reprezintă rezultatul asimilării, prin învățare, a unui ansamblu de fapte, principii, teorii şi practici legate de un anumit domeniu de muncă sau de studii.

22. ECTS/SECT - Sistemul european de credite transferabile.

23. ECVET/SECTEFP - Sistemul european de credite transferabile pentru educație şi formare profesională.

24. Educația este ansamblul proceselor de punere în aplicare a programelor şi activităților de învățare şi formare de competențe academice sau profesionale. Educația include atât activitățile de învățare în context formal, cât şi în context nonformal sau informal.

25. Educația şi formarea profesională reprezintă ansamblul coerent şi continuu de activități şi experiențe de învățare prin care trece subiectul învățării pe întreaga durată a traseului său educațional-formativ.

26. EQF/CEC - Cadrul european al calificărilor pentru învățare pe tot parcursul vieții - este un instrument de referință pentru a compara nivelurile de calificare ale diferitelor sisteme de calificări şi care promovează atât învățarea de-a lungul vieții, cât şi egalitatea de şanse în societatea bazată pe cunoaştere, precum şi continuarea integrării cetățenilor pe piața europeană a muncii, respectând în acelaşi timp marea diversitate a sistemelor naționale de educație.

27. Evaluarea instituțională a calității constă în examinarea multicriterială a calității educației, a măsurii în care un furnizor de educație/unitatea/instituția furnizoare de educație şi programele acesteia îndeplinesc standardele şi standardele de referință. Atunci când evaluarea calității este efectuată de organizație, aceasta însăşi ia forma evaluării interne. Atunci când evaluarea calității este efectuată de o agenție națională sau internațională specializată, aceasta ia forma evaluării externe.

28. Evaluarea rezultatelor învățării reprezintă procesul prin care se stabileşte faptul că o persoană a dobândit anumite cunoştințe, deprinderi şi competențe.

29. Indicatorul de performanță reprezintă un instrument de măsurare a gradului de realizare a unei activități desfăşurate de furnizorul de educație/unitatea/instituția furnizoare de educație prin raportare la standarde, respectiv la standardele de referință. Nivelul minim al indicatorilor de performanță corespunde cerințelor unui standard. Nivelul maxim al indicatorilor de performanță corespunde cerințelor unui standard de referință, este opțional şi diferențiază calitatea în mod ierarhic, progresiv.

30. Îmbunătățirea calității educației semnifică evaluarea, analiza şi acțiunea corectivă continuă din partea furnizorului de educație/unității/instituției furnizoare de educație, bazată pe selectarea şi adoptarea celor mai potrivite proceduri, precum şi pe alegerea şi aplicarea standardelor de referință.

31. Învățământul este un serviciu public organizat în condițiile unui regim juridic de drept public în scopul educării şi formării profesionale a tinerei generații.

32. Învățământul cu frecvență, cu frecvență redusă şi la distanță sunt forme de organizare a proceselor didactice care implică:

a) frecvență obligatorie pentru învățământul cu frecvență;

b) înlocuirea orelor de predare cu activități de studiu individual şi întâlniri periodice, de regulă săptămânal, cu elevii/studenții/cursanții pentru desfăşurarea activităților aplicative obligatorii prevăzute în planurile-cadru de învățământ/planurile de învățământ, pentru învățământul cu frecvență redusă;

c) înlocuirea orelor de predare cu activități de studiu individual și întâlniri periodice, desfășurarea seminarelor prin sistem tutorial și, obligatoriu, a tuturor activităților didactice care dezvoltă competențe și abilități practice în sistem față în față pentru învățământul la distanță.

33. Mandatul este perioada în care o persoană, desemnată prin vot sau prin concurs într-o funcție de conducere, la nivelul unei unități/instituții de învățământ din cadrul sistemului național de învățământ, pune în aplicare programul managerial pe baza căruia a fost învestită. Mandatul are o durată de 4 ani.

34. Organizația interesată în furnizarea de servicii de educație este o persoană juridică ce cuprinde în statutul său activități de învățământ și se supune procesului de autorizare pentru a deveni furnizor de educație.

35. Programele educaționale de tip "A doua șansă" sunt programe educaționale care au ca scop sprijinirea copiilor/tinerilor/adulților care au părăsit prematur sistemul de educație, fără a finaliza învățământul primar și/sau gimnazial, depășind cu cel puțin 4 ani vârsta de școlarizare corespunzătoare acestor niveluri, astfel încât aceștia să își poată completa și finaliza învățământul obligatoriu, precum și să poată obține o calificare profesională.

36. Programele de calificare profesională reprezintă oferta educațională care conduce la dobândirea unei calificări profesionale înscrise în Registrul național al calificărilor.

37. Programele de studii concretizează oferta educațională a unei organizații furnizoare de educație.

38. Programul de studii acreditat este programul de studii care îndeplinește cerințele minime ale standardelor și indicatorilor de performanță ai acreditării.

39. Programul de studii autorizat este programul de studii evaluat, avizat favorabil și care îndeplinește condițiile autorizării provizorii.

40. Punctele de credit pentru formare profesională reprezintă exprimarea numerică a importanței unei unități de rezultate ale învățării raportate la o calificare.

41. Registrul matricol unic al universităților din România (RMUR) este o bază de date națională electronică în care sunt înregistrați toți studenții din instituțiile de învățământ superior de stat, particulare sau confesionale, acreditate ori autorizate să funcționeze provizoriu. Constituirea RMUR se realizează pe baza registrelor matricole ale instituțiilor de învățământ superior.

42. Registrul național al calificărilor este o bază de date națională ce cuprinde descrierea tuturor calificărilor din România.

43. Rezultatele învățării reprezintă ceea ce o persoană înțelege, cunoaște și este capabilă să facă la finalizarea unui proces de învățare. Rezultatele învățării se exprimă prin cunoștințe, abilități și competențe dobândite pe parcursul diferitelor experiențe de învățare formală, nonformală și informală.

44. Sistemul național de învățământ este constituit din ansamblul unităților și instituțiilor de învățământ de stat particulare și confesionale acreditate, de diferite tipuri, niveluri și forme de organizare a activității de educare și formare profesională.

45. Sistemul tutorial semnifică organizarea activităților didactice în învățământul la distanță de către un cadru didactic tutore și asigură:

a) desfășurarea activităților de învățare și evaluare atât la distanță, cât și în sistem față în față;

b) organizarea pe discipline și grupe care cuprind maximum 25 de elevi/studenți/cursanți.

46. Societatea cunoașterii este o societate în care cunoașterea constituie principala resursă, fiind creată, împărtășită și utilizată pentru a genera prosperitate și bunăstare membrilor săi.

47. Standardul reprezintă descrierea cerințelor formulate în termen de reguli sau rezultate, care definesc nivelul minim obligatoriu de realizare a unei activități în educație. Orice standard este formulat în termeni generali sub forma unui enunț și se concretizează într-un set de indicatori de performanță. Standardele sunt diferențiate pe criterii și domenii.

48. Standardul de referință reprezintă descrierea cerințelor care definesc un nivel optimal de realizare a unei activități de către furnizorul de educație/unitatea/instituția furnizoare de educație, pe baza bunelor practici existente la nivel național, european sau mondial. Standardele de referință sunt specifice fiecărui program de studii sau fiecărei instituții, sunt opționale și se situează peste nivelul minim.

49. Statele terțe reprezintă orice stat, cu excepția statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European și a Confederației Elveției.

50. Unitatea reprezintă o unitate de învățământ din învățământul preuniversitar.

51. Unitatea de rezultate ale învățării reprezintă partea unei calificări care cuprinde un set coerent de cunoștințe, deprinderi și competențe generale, care pot fi evaluate și validate.

52. Unitatea/Instituția furnizoare de educație/Furnizorul de educație sunt unitățile și instituțiile de învățământ acreditate.

53. Validarea rezultatelor învățării reprezintă procesul prin care se confirmă că rezultatele învățării dobândite de o persoană, evaluate și certificate, corespund cerințelor specifice pentru o unitate sau o calificare.

54. Transferul rezultatelor învățării şi al creditelor asociate reprezintă procesul prin care rezultatele învățării şi creditele asociate acestora sunt transferate şi integrate în programul de formare profesională pe care îl urmează persoana care învață.

55. Recunoaşterea rezultatelor învățării şi a creditelor asociate reprezintă procesul prin care se acordă un statut oficial rezultatelor învățării şi creditelor dobândite, evaluate şi validate, în vederea acordării certificatului de calificare profesională.

56. Certificarea rezultatelor învățării reprezintă procesul prin care se confirmă în mod formal rezultatele învățării dobândite de persoana care învață, în urma unui proces de evaluare.

57. Învățământul public este echivalentul învățământului de stat, aşa cum este definit în Constituția României, republicată.

58. Învățământul privat este echivalentul învățământului particular, aşa cum este definit în Constituția României, republicată.
